

AHMED BÂDÎ DÎVÂNÎ

(METİN-İNCELEME)

Hazırlayan: Özgür OKMAK

Danışman: Prof. Dr. Süreyya A. BEYZADEOĞLU

Lisansüstü Eğitim, Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı Türk Edebiyatı Bilim Dalı için Öngördüğü YÜKSEK LİSANS TEZİ olarak hazırlanmıştır.

Trakya Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü
Ocak, 2008

ÖN SÖZ

Edebiyat eserleri bir milletin yaşayışına, inançlarına, gelenek ve göreneklerine, kültür seviyesine, uluslar arası ilişkilerine ışık tutan çok önemli malzemelerdir. Başlangıcından günümüze kadar Türk Edebiyatı çok zengin bir malzemeye sahiptir. Altı yüzyıl dünyaya hükmetmiş Osmanlı Devleti bünyesinde filizlenip gelişen Dîvân Edebiyatının yeri ve önemi büyüktür. Bu edebiyatın ürünleri de atalarımızın siyasal ve sosyal yaşantılarına ışık tutan, duygu ve düşüncelerini terennüm eden kısacası geçmişini hemen hemen her yönüyle aydınlatmada yardımcı olan önemli kaynaklardır.

Ne yazık ki günümüzde yazma eserlerin bulunduğu kütüphanelerin karanlık ve tozlu raflarında gün ışığına çıkmayı bekleyen birçok divan bulunmaktadır. Bunlardan bir tanesi de Dîvân Edebiyatının son ürünlerinin verildiği 19. yüzyılda yaşamış Ahmed Bâdî'nin kendi el yazısıyla müsvedde olarak bıraktığı daha önce hiç yayınlanmamış olan Divanı'dır.

Biz bu çalışmamızda önce Ahmed Bâdî Dîvânı'nın transkripsiyonlu metin tespitini, ardından da Dîvân'ın şekil ve muhteva incelemesini yaptık.

Ahmed Bâdî'nin; Râcih ve Bâdî olmak üzere iki ayrı mahlas kullandığı Divan'ında 113 târîh, 169 gazel, biri nâ-tamâm olmak üzere 10 kaside, 8 tahmis, 2 müseddes, 6 şarkı, 3 tesdis, 1 lugaz, 18 müfred, 34 kıt'a, 9 mu'ammâ, 21 matla, 3 muhammes, 2 mu'aşşer yer almaktadır. Klâsik divan tertibine tam olarak uyulmadığı görülen Dîvân'da toplam şiir sayısı göze alındığında târîhlerin fazlalığı ayrı bir önem arz etmektedir. Yazı okunaklıdır; ancak sayfaların kenarları da kullanıldığı ve zannımızca temize çekileceği düşünüldüğü için sayfalarda bir sıkışıklık görülmektedir.

Milli kültürümüzün bir parçası olan bu eseri hem gün ışığına çıkarmak hem de edebiyat dünyasına tanıtmak amacıyla yüksek lisans tezi olarak hazırlarken; eserin, sadece tereddütte kalınan, okuma ve anlamada zorluk çekilen bölümlerinde değil; tamamının okunmasında ve kontrol edilmesinde değerli vakitlerini ayırarak hiçbir yardımı esirgemeyen danışman hocam Prof. Dr. Süreyya Ali Beyzadeoğlu'na, Yrd. Doç. Dr. Müberra Gürgendereli'ye, çalışmamızın yazımında büyük yardımlarını gördüğüm Bülent Hünerli'ye ve çalışmamız esnasında maddi ve manevi yardımlarını esirgemeyen aileme teşekkürü borç bilirim.

Özgür OKMAK

Edirne, 2008

Tezin adı: Ahmed Bādî Dîvânî (Metin-İnceleme)

Hazırlayan: Özgür OKMAK

ÖZET

Yapılan bu çalışma, Ahmed Bādî Divanı'nın transkripsiyonlu metin tespitini ve incelemesini temel almaktadır. Çalışma; “Giriş”, “Divanın Transkripsiyonlu Tespiti”, “Sonuç”, “Kaynakça”, “Orijinal Nüshanın Tıpkı Basımı” kısımlarından oluşmaktadır. Çalışmanın “Giriş” bölümünde Ahmed Bādî'nin hayatı, edebi şahsiyeti, eserleri hakkında bilgiler verilerek divanın şekil ve muhteva incelemesi yapılmış, devamında divanın transkripsiyonlu metin tespitinde izlenen yol belirtilmiştir. Divanın transkripsiyonlu tespitinden sonra “Sonuç” kısmında divanın şekil ve muhtevası, Ahmed Bādî'nin edebi şahsiyeti hakkında kısaca bilgi verilmiştir. “Kaynakça” kısmında ise çalışmada yararlanılan eserlerin künyeleri yer almaktadır. Çalışmamızın son kısmını da eserin tıpkı basımı oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ahmed Bādî, Edirne, Divanlar, Aruz Vezni, Tārîh

Name of Thesis: Ahmed Badi's Divan (Text Examine)

Prepared by: Özgür OKMAK

ABSTRACT

This study, which is done to determine and examine the transcription text, is based on (focused) Ahmed Badi's Divan.

This study consists of "*Introduction*", "*Definition Of The Divan With Transcription*", "*Result*", "*Conclusion*", "*Sources*" and "*The Original Published Copy*"

In the section of the study, information is given about Ahmed Badi's life, his literary aspect, and his literary works and it is examined about the type and contents of his Divan, following this information, the way (direction) is determined of the transcription text.

After giving the determination of the transcription text, in the section of conclusion, information is shortly given about the type and contents of the Divan and it is also given about his literary personality (aspects).

In the section of the "*Sources*" names of the works, from which I got information, are given. In the and, it is told about the original published of the copy.

Key Words: Ahmed Badi, Edirne, Divans, prosody written metrical, History.

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ	i
ÖZET	iii
ABSTRACT	iv
GİRİŞ	1
BÖLÜM I	2
• PROBLEM	2
• AMAÇ	3
• SAYILTILAR	3
• SINIRLILIKLAR	3
• TANIMLAR	4
BÖLÜM II	6
YÖNTEM	6
• ARAŞTIRMA MODELİ	6
• EVREN VE ÖRNEKLEM	6
• VERİLERİN TOPLANMASI	6
I. BÖLÜM	7
AHMED BÂDÎ'NİN HAYATI, EDEBÎ ŞAHSİYETİ VE ESERLERİ	7
A. Hayatı.....	7
B. Edebî Şahsiyeti.....	7
C. Eserleri.....	9
D. Dîvân'ın Şekil ve Muhteva Bakımından İncelenmesi.....	11
D.I. Şekil Özellikleri.....	11
D.I.a. Nazım Şekilleri.....	11
D.I.b. Vezin.....	11
D.II. Muhteva Özellikleri.....	14

D.II.a. Şahıs isimleri.....	14
D.II.b. Yer isimleri.....	19
D.II.c. Zamaneden şikayet.....	20
D.II.d. Atasözleri ve deyimler.....	21
E. Dīvān Metninin Tespitinde Genel Olarak İzlenen Yol.....	24
II. BÖLÜM	25
DĪVĀN METNİNİN TRANSKRİPSİYONLU TESPİTİ.....	25
SONUÇ	238
ORJĪNAL METİN.....	239
KAYNAKÇA	273

GİRİŞ

Bu çalışmamızda, altı yüz yıllık Osmanlı Devleti bünyesinde doğup gelişen, milli kültürümüz içerisinde çok önemli bir yere sahip olan, geçmişimize kendi kuralları çerçevesinde ışık tutan Dîvân Edebiyatımızın 19. yüzyıldaki son temsilcilerinden olan Ahmed Bâdî'nin kendi el yazısıyla yazıp müsvedde olarak bıraktığı Dîvânı'nı transkripsiyonlu olarak günümüz Türkçesine aktardık.

Yaşadığı dönem itibarıyla – Tanzimat Dönemi – çağdaşı olan şairlerden etkilenmeyip Dîvân Edebiyatını devam ettiren Ahmed Bâdî'nin hacim olarak büyük dîvânlar kategorisine alabileceğimiz Dîvânı, içerik olarak tarihlerin, atasözü ve deyimlerin çokluğu bakımından ayrı bir önem arz etmektedir.

Ahmed Bâdî'nin araştırmacılığının yanında şairliğinin de ispatı olan Dîvânı üzerindeki çalışmamız iki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölüm Ahmed Bâdî'nin hayatı, edebî şahsiyeti, eserleri, Dîvân'ın şekil ve muhteva açısından değerlendirilmesi, Dîvân metninin tespitinde genel olarak izlenen yol ikinci bölüm ise, Dîvân metninin transkripsiyonlu tespitinden oluşmaktadır.

BÖLÜM I

PROBLEM: Edebiyat eserleri bir milletin yaşayışına, inançlarına, gelenek ve göreneklerine, kültür seviyesine, uluslar arası ilişkilerine ışık tutan çok önemli malzemelerdir. Başlangıcından günümüze kadar Türk Edebiyatı çok zengin bir malzemeye sahiptir. Altı yüzyıl dünyaya hükmetmiş Osmanlı Devleti bünyesinde filizlenip gelişen Dîvân Edebiyatının yeri ve önemi yadsınamayacak derecede büyüktür. Dîvân Edebiyatı eserleri de atalarımızın siyasal ve sosyal yaşantılarına ışık tutan, duygu ve düşüncelerini terennüm eden kısacası geçmişini hemen hemen her yönüyle aydınlatmada yardımcı olan önemli kaynaklardır.

Geçmişini bilmeyen, özümsemeyen bir milletin geleceğine umutla bakmak imkansızdır. Bu nedenle gelecek nesillerin bu edebiyattan mahrum yetişmeleri düşünülemez. Her şeyiyle bizim olan divan şiirimizi tanımak, kültürümüzü özümsemek en önemli görevimizdir.

Altı yüzyıllık divan şiirinin temelini şairlerin ortaya koydukları divanlar oluşturur. Ne yazık ki günümüzde kütüphanelerin karanlık ve tozlu raflarında gün ışığına çıkmayı bekleyen birçok divan bulunmaktadır. Bunlardan bir tanesi de Dîvân Edebiyatının son ürünlerinin verildiği 19. yüzyılda yaşamış Ahmed Bâdî'nin kendi el yazısıyla müsvedde olarak yazdığı Divanı'dır.

Ahmed Bâdî 21 Eylül 1839'da Edirne'de doğmuş, iyi bir öğrenim görmüş, Arapça ve Farsça okumuş, devrin ünlü hattatlarından icazet almış önemli bir şahsiyettir. 25 yaşında devlet hizmetine girmiş maliyeci olarak kırk dört yıl Edirne, Bosna, Kastamonu, Trabzon, Konya, Bursa gibi değişik yerlerde görev yapmıştır. Ahmed Bâdî emekli oluncaya kadar başarılı bir memuriyet hayatı geçirmiş iki defa devlet nişanıyla taltif edilmiştir. Ahmed Bâdî resmi görevi dışındaki zamanlarında kendini araştırmaya adanmıştır. Tarih ve edebiyatı bir milletin varoluşunun temel taşları olarak niteleyen Ahmed Bâdî bu alanlarda önemli eserler yazmıştır. Edirne tarihini yazdığı "Riyâz-ı Belde-i Edirne" ile mensur ve manzum atasözlerini derlediği "Armağan" adlı eserler onun önemli eserleridir. Bu eserlerinin yanında şairlik kimliğini de ispatladığı

kendi el yazısıyla müsvedde olarak bıraktığı Edime İl Halk Kütüphanesinde T.Y. 2302 numarada kayıtlı Dîvânı vardır.

Milli kültürümüzün ve edebiyatımızın bir parçası olan bu eseri hem gün ışığına çıkarmak hem de edebiyat dünyasına tanıtmak amacıyla tez çalışması olarak incelemeye karar verdim.

AMAÇ: Tezimin seçilmesindeki öncelikli amaç Dîvân Edebiyatının son demlerinde yazılmış olan bu eseri edebiyat dünyasına sunmak ve eserden yola çıkarak şairin, şiirlerinin muhteva ve şekil özelliklerini, şiirlerinde görülen diğer önemli özelliklerini ve şairin içinde bulunduğu dönemin onun duygu ve düşünce hayatına etkilerini tespit etmektir.

SAYILTILAR: Bu araştırmada aşağıdaki sayıtlılardan hareket edilecektir:

1) Problem kısmında da belirtildiği gibi divan şiirinin dolayısıyla bu şiirlerin yer aldığı divanlar edebiyatımızda ve milli kültürümüzde önemli bir yere sahiptir. Dîvânlar yazıldıktan devrin sosyal ve siyasal gelişmelerinin de etkisiyle şairlerin iç dünyalarında tezahür eden duygu, düşünce ve hayallerin feneri olan çok değerli eserlerdir. Ahmed Bâdî'nin Dîvânı da bu kıymetlerden birisidir.

2) Dîvânların milli birlik ve bütünlüğümüzü oluşturan kültürümüzün, bir parçası oldukları unutulmamalıdır.

3) Edebiyat alanında yapılacak dîvân metni incelemesi çalışmaları hem Dîvân Edebiyatımız hem de milli kültürümüzün bir parçasının daha aydınlanması açısından mühim bir yere sahiptir. Tezin hazırlanmasında bu durumlar göz önünde bulundurulacaktır.

SINIRLILIKLAR: Araştırmadaki çalışma alanını Dîvân'daki bütün şiirler teşkil edecektir.

TANIMLAR:

Gazel: Klasik şark şiirinin en mühim ve en çok kullanılmış olan nazım şeklidir. Araplardan Acemlere onlardan da Türklere geçmiştir.(Ferit Devellioğlu, Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügat)

Kaside: On beş beyitten aşağı olmamak, bütün beyitlerin ikinci mısraları en başta bulunan mısra ile kafiyeli bulunmak ve daha çok büyükleri övmek üzere yazılan nazım.(Ferit Devellioğlu, Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügat)

Tarih: "ebced" hesabıyla düşürülen tarih.(Ferit Devellioğlu, Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügat)

Tahmis: Bir şiirin her beytinin üstüne üç mısra katarak her beyti beş mısraa çıkarma.(Ferit Devellioğlu, Osmanlıca Türkçe Ansiklopedik Lügat)

Müseddes: Her kıt'asında altı mısra bulunur. İlk kıt'anın mısraları aralarında kafiyeli olup, diğer kıt'alarda ise ilk dört mısra aralarında, son ikisi ise ilk kıt'a ile kafiyelidir.(Ferit Devellioğlu, Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügat)

Tesdis: Bir şiirin beyitlerine aynı vezin ve kafiyede dörder mısra katarak her beytin altı mısraa çıkarılması.

Lugaz: Manzum bilmece, eski divanların çoğunda bulunan ve halk dilinde hece vezni ile yazılmış olan bilmece.(Ferit Devellioğlu, Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügat)

Beyt: Aynı vezinde iki mısradan ibaret söz.(Ferit Devellioğlu, Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügat)

Vezin: Nazmın belirli kalıplarından her biri, nazmın ahenginin ölçüsü.(Ferit Devellioğlu, Osmanlıca- Türkçe Ansiklopedik Lügat)

Atasözleri: Atasözleri, eskiden sav, mesel(emsâl), darb-ı mesel(çokluğu durûb-ı emsal) tabir diye adlandırılan konuşma dilinde ve manzum, mensur yazı dilinde yaşayan hikmet dolu, nasihat dolu eğitici, öğretici özelliklere sahip veciz sözlerdir.(Süreyya Beyzadeoğlu, Durûb-ı Emsâl-i Osmaniye)

BÖLÜM II

YÖNTEM:

ARAŞTIRMA MODELİ:

Metin; okuma, tarama ve karşılaştırma modelindedir.

EVREN VE ÖRNEKLEM:

Araştırmada dîvân incelemesi yapılmamış bütün eserler genel evrendir. Tümüyle genel evrene ulaşmanın imkansızlığı nedeniyle çalışma evreni 19.yüzyıldan Ahmed Bâdî'nin Dîvânı ile sınırlandırılacaktır. Yaptığımız ön araştırmalar neticesinde örnek(model)oluşturabilecek eserler:

*Beyzadeoğlu, S. A. –Gürgendereli, M. –Günây, F. (2004): Ahmed Bâdî, Armağan, Harvard Üniversitesi Yayınları

*Gürgendereli, M.: (2002): Hasan Ziyâî Hayatı, Eserleri, Sanatı ve Dîvânı (İnceleme-Metin)

*Küçük, S.: (1994): Bâki Dîvânı, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları No:601

*Kılıç, F.: (2000): Şâhî Hayatı ve Dîvânı, Ankara, Kültür Bakanlığı Yayınları, No:2386

*Aydemir, Y.: (2000): Behiştî Dîvânı, Ankara, MEB Yayınları No:3298

*Mermer, A.: (1991): Mezâkî, Hayatı, Edebî Kişiliği ve Dîvânı'nın Tenkidli Metni, Ankara, Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Kültür Merkezi Yayını Sayı:87

VERİLERİN TOPLANMASI:

Ahmed Bâdî Dîvânı'nın önce transkripsiyonlu metin okuması yapılacaktır. Ardından şair ve eserleri hakkında çeşitli kaynaklardan bilgiler derlenecektir. Dîvân incelemesi yapılarak şiirlerin şekil özellikleri, muhteva özellikleri, şiirlerinde görülen diğer önemli özelliklerle şiirlerde yer alan atasözleri ve deyimler tespit edilmeye çalışılacaktır. Ardından eserin dil ve üslup özellikleri belirlenmeye çalışılacaktır.

I. BÖLÜM

AHMED BÂDÎ'NİN HAYATI, EDEBÎ ŞAHSİYETİ VE ESERLERİ

A.HAYATI: Ahmed Bâdî'nin - Prof. Dr. Süreyya Ali Beyzadeoğlu tarafından araştırılarak ortaya çıkarılan “Armağan”¹ adlı çalışmada - hayatı ve eserleri hakkında geniş bilgi verildiği için çalışmamızda bu konuya kısa bilgi vermeyi uygun gördük.

Ahmed Bâdî 12 Recep 1255 (21 Eylül 1839)da Edirne’de doğmuş, devrin medreselerinde özel dersler almış, Arapça ve Farsça okumuştur.25 yaşında devlet hizmetine girmiş maliyeci olarak kırk dört yıl Edirne, Bosna, Kastamonu, Trabzon, Konya, Bursa gibi değişik yerlerde görev yapmıştır. Bâdî Konya’dan becayişle 1318(1901)de Bursa vergi müdürlüğüne atanır. Emekli oluncaya kadar başarılı bir memurluk hayatı geçiren Ahmed Bâdî iki defa devlet nişanıyla taltif edilmiştir. Vergi müdürlüğü yaptığı son görev yeri olan Bursa’da 1314(1907)’te kendi isteğiyle emekliye ayrılır. Emekliliğinden sonra rahatsızlanır ve tedavi için getirildiği İstanbul’da 1325(1908)de vefat eder.

B.EDEBÎ ŞAHSİYETİ: 19.yy Dîvân Edebiyatı’nın son temsilcilerinden olan Ahmed Bâdî, Dîvân’ında her harften şiir söylediğini, şairin şöhretini divanının ortaya koyacağını sözlerinin tatlı olduğunu ve şiir memleketinin sultanı olduğunu söylemektedir:

Ay kaşuñ vaşfın kılduğça Râcih eyledi

Tâ elifden yâya dek tertîb-i dîvân işte gör(88,DK-4/6)

Râcihâ turma hemân vaşf-ı ruḥ-ı cānān it

Şâ’irüñ nāmını cem’iyet-i dîvân buyurur(88,DK-6/5)

¹ Süreyya Ali Beyzadeoğlu, 2004, Armağan , Harvard Üniversitesi Yakınoğu Dilleri ve Medeniyetleri Bölümü: s. XVII-XXIV.

Leb-i la'li şekerbâruñ emelden Râcihâ yârûñ
 Hâlâvetlik o demden kıaldı tâ şîrîn zebânumda(107/7)

Kâl'a-i nazma metânet virse tañ mı rabtiyâ
 Kışver-i eş'âra elbet Bâdiyâ sulţândur(86,DK-6/7)

Bâdî şiiirlerini rindâne bir edayla söylemiştir; tasavvufi unsurlara çokça yer vermemiştir:

Geldi bahâr oldı müzeyyen çü bāğ u rāğ
 Sākî piyâle al eline gel ayağ ayağ(95/15)

Yel gibi meygededen çaldı ayağum zâhid
 O zamândan beri Râcih şu dizimde bir sızı var (88,DK-3/6)

Bâdî, dîvân şiiirinde önemli bir yer tutan sevgili ve onun özelliklerini gazellerinde dikkatle işlemeye çalışmıştır.

Bâdî'nin kasîde ve târîhlerine nazaran dili daha sadedir. Matla ve makta beytini aldığımız gazeli buna bir örnektir:

Mirât-ı ruhında nazâr itdüm kederüñ yok
 Cânum gibi sevdüm seni cânâ haberüñ yok

Necmüñ bu gice bahtına kes düşdi felekten
 Gün görmedüğüñ söyleme Râcih kaderüñ yok (96/16, 97/1)

Dîvânda tespit ettiğimiz yüz atasözü ve deyim bu çaptaki bir dîvân için önemli bir sayıdır. Buradan da anlıyoruz ki Bâdî halktan, gündelik ve sosyal hayattan, uzak kalmamıştır.

C. ESERLERİ: Ahmed Bādī memuriyetliğinden arta kalan zamanlarda kendini araştırmaya, tarihe edebiyata ve ilme adanmış ve bu alanda önem derecesi yüksek eserlere imza atmış mühim bir şahsiyettir. Onun Edirne tarihini anlattığı üç ciltlik “Riyāz-ı Belde-i Edirne” 5675 mensur ve 5106 manzum atasözü ve deyim ihtiva eden “Armağan”, matematikle ilgili “Tevzihü'l-Ebvāb Alā Teshīl'il-Hisāb”, mevcut kaynaklarda, Farsçadan Türkçeye, Türkçeden Farsçaya masterları anlatan “Mesādir-i Lisān-ı Farisī” adlı eserinin yanında şairliğini de ispatladığı – çalışma konumuz olan- divanı vardır.

1. Riyāz-ı Belde-i Edirne²: Müsveddesi 3 cilt hâlinde Edirne İl Halk Kütüphanesi , T.Y. 2315 numarada kayıtlı bulunan bu eserin temize çekilmiş İstanbul Bayezit Devlet Kütüphanesi'nde 3 cilt halinde , T.Y. 10391 numarada kayıtlıdır. Ölçüleri 340x222, 228x150 mm 31 satırdır. Yazı çeşidi rik'adır. 1. cilt 600; 2. cilt 600, 3. cilt 278 sayfadır. Yazar 1. cildin 477-526, 2. cildin 341-408 sayfalarını Çırpanlı Necip Efendi'ye yazdırarak karşılaştırmasını yapmıştır. 1478 sayfalık bu büyük eseri Ahmed Bādī 17. yy tarahçilerinden Edirneli Abdurrahman Hibri Efendi'nin 1351-1633 yılları arasındaki Edirne'yi anlatan Enisü'l-Müsāmirin adlı tārīhini, yer yer tashih yer yer de tamamlayarak 1633-1900 yılları arasındaki 267 yıllık tārīhi de ilvāve etmek suretiyle yazmıştır.

2. Armağan³: 5675 mensur 5106 manzum atasözü ve deyim ihtiva eden bu eser, sahasındaki eserlerin en hacimli olması bakımından büyük önem taşımaktadır. Eser Edirne İl Halk Kütüphanesi'nde T.Y. 2304 numarada kayıtlıdır. Ölçüleri 280x175, 220x1250 mm, 297 sayfa ve 27 satırdır. Sırtı meşin, üzeri bez kaplı, adi ciltli, müellif hattıyla müsveddedir. Yazı çeşidi rik'adır. Cem Dilçin Nüshası: Bizzat müellifi tarafından mı yoksa bir müstensih tarafından mı kaleme alındığı belli olmayan bir nüsha da Cem Dilçin'in özel kütüphanesinde bulunmaktadır. Bu nüsha 2 cilt halinde 621 sayfa olarak düzenlenmiştir. Eserin sayfa ve yazı boyutları 33x21, 24x17 cm'dir. Eserde, orijinal metinde yer alan 2 beyit bu nüshaya alınmamıştır. Buna karşılık orijinal nüshada bulunmayan 13

² Beyzadeoğlu v.d., 2004: XX.

³ Beyzadeoğlu v.d., 2004: XXI.

atasözü ve 2 beyit yer almaktadır. Ayrıca eserin ikinci cildinde indeks gibi bir bölüme de yer verilmiştir.

3.Tavzihü'l-Ebvāb 'Alā Teshīli'l-Hisāb⁴: Edirne İl Halk Kütüphanesi, T.Y. 2309 numarada kayıtlı bulunan bu eserin ölçüleri, 260x170, 200x145 mm, 186 yaprak, 22 satırdır. Yazı çeşidi rik'adır. Eser bir matematik kitabıdır. Bādī, rakamlardan başlayarak, dört işlemi anlatmış, problemler yazarak çözümlerini yapmıştır.

4.Divan⁵: Aynı zamanda üzerinde yüksek lisans tezi olarak çalıştığımız eser; Edirne İl Halk Kütüphanesi'nde T.Y. 2302 numarada kayıtlı bulunmaktadır. Dīvān'ın ölçüleri 260x180-170x110 mm ,65 yk ,21 satırdır. Eser Ahmed Bādī tarafından kaleme alınmış ve müsvedde olarak bırakılmıştır.Yazı çeşidi rik'adır. Dīvān'da gazeller dışındaki şiirler bir sıra gözetilmeden yazılmıştır.Eserin başta ve sonda toplam 15 sayfası boştur.

Ayrıca Bādī'nin Farsçadan Türkçeye, Türkçeden Farsçaya masterları anlatan Mesādir-i Lisān-ı Farisī adlı eseri mevcut kaynaklarda bahsedilmekteyse de bu eser bulunamamıştır.

⁴ Beyzadeoğlu v.d., 2004: XXIV.

⁵ Beyzadeoğlu v.d., XXII.

D) DİVAN'IN ŞEKİL VE MUHTEVA AÇISINDAN DEĞERLENDİRMESİ:

Yapmış olduğumuz çalışma neticesinde divan metnini şekil ve muhteva özellikleri bakımından şu şekilde tasnif edebiliriz:

D.I. Şekil özellikleri:

D.I.a. Nazım şekilleri:

Dīvān'da 113 tārīh, 169 gazel, biri tamamlanmamış 10 kasīde, 48 tahmis, 2 müseddes, 6 şarkı, 3 tesdīs, 1 lugaz, 18 müfred, 34 kıt'a, 9 muammā, 21 matlā, 3 muhammes, 2 muaşşer bulunmaktadır.

D.I.b. Vezin:

Ahmed Bādī'nin Dīvān'da kullandığı –alfabetik sırayla vereceğimiz– vezinler şunlardır:

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

(35/10) (35/17) (36/3) (36/10) (36/19) (60/15) (64/7) (64/18) (116/3) (43/13)

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

(5/2) (5/12) (6/7) (10/1) (12/7) (30/11) (31/10) (34/6) (40/8) (40/13) (41/1) (42/7)
 (42, DK-1) (43/1) (44/2) (44/8) (44/14) (44/14) (45/8) (45/14) (46/2) (46/8)
 (46/14) (47/1) (47/7) (47/13) (48/13) (53/1) (53/7) (53/13) (53, DK-1) (54/1)
 (55/3) (57/1) (57/12) (58/4) (58/9) (59/6) (59/12) (59/17) (62/2) (62/5) (61, DK-1)
 (62/17) (63/18) (64/16) (65/4) (65/10) (65/18) (66/11) (67/1) (67, DK-1) (68/1)
 (69/2) (69/18) (76/5) (76/17) (79/4) (79/9) (79, DK-1) (80, DK-2) (81/15) (82/4)
 (82, DK-2) (83/4) (83, DK-1) (84/4) (87/7) (85, DK-1) (86, DK-6) (87, DK-1)
 (88, DK-4) (89/11) (89, DK-1) (90/1) (90/11) (90, DK-3) (91/4) (91/18) (91, DK-
 2) (92/5) (93/1) (93/7) (94/6) (94/12) (94, DK-1) (94, DK-2) (95/6) (97/2) (97/8)
 (98, DK-1) (99/4) (100/7) (103/11) (105/8) (107, DK-1) (107, DK-2) (108/17)
 (110/12) (110/17) (111/15) (112/10) (113/17) (114/5) (115/7) (116/1) (116/5)
 119/3) (120/1) (125/9) (125/11) (126/1) (126/5) (126/7) (127/1) (127/6) (127/7)
 (127/12) (127/15) (128/1) (128/2) (128/8) (128/14) (87, DK-2)

Fēilātūn Fēilātūn Fēilūn

(6/1) (52/17) (116/11) (116/3) (128/9)

Fēilātūn Fēilātūn Fēilātūn Fēilūn

(5/3) (15/8) (17/4) (19/4) (22/8) (25/6) (26/13) (43/6) (43/11) (49/1) (49/7)
 (49/13) (55/11) (58/14) (59/1) (60/4) (61/3) (63/5) (66/3) (70/13) (73/2) (73/16)
 (79/1) (80/12) (80/17) (81/4) (83/16) (87/15) (86, DK-4) (86, DK-5) (88/18) (88,
 DK-3) (88, DK-6) (89, DK-2) (90, DK-2) (92/10) (95/18) (96/2) (96/8) (97/16)
 (98/17) (100/12) (101/6) (101, DK-3) (102, DK-1) (103/16) (103, DK-1) (103,
 DK-2) (104, DK-2) (104/11) (105/3) (105, DK-1) (106/1) (106/6) (108/1) (108/5)
 (108, DK-1) (108, DK-4) (112/5) (115/1) (115/11) (116/9) (120/4) (125/1) (125/3)
 (125/7) (126/8) (126/10) (127/5) (127/11) (127/14) (128/3) (128/4)

Fēilātūn Mefā'ilūn Fē'ilūn

(4/1) (126/12)

Mefā'ilūn Fēilātūn Mefā'ilūn Fēilatūn

(7/6)

Mefā'ilūn Fēilātūn Mefā'ilūn Fē'ilūn

(6/15) (7/13) (20/7) (37/5) (37/11) (37/14) (37/17) (38/1) ((55/16) (65/12) (80/1)
 (82, DK-1) (85, DK-3) (90, DK-1) (90, DK-4) (100, DK-1) (101, DK-2) (120/15)
 (127/13)

Mefā'ilūn Mefā'ilūn Fē'ulūn

(35/1) (55/7) (61, DK-2) (64/12) (64/14) (85/4) (104, DK-1)

Mefā'ilūn Mefā'ilūn Mefā'ilūn Mefā'ilūn

(2/1) (43/15) (52/15) (54/17) (57/17) (63/9) (64/10) (126/5)

Mefā'ilūn Mefā'ilūn Mefā'ilūn

(3/11)

Mefāʿilün Mefāʿilün Mefāʿilün Mefāʿilün

(3/1) (3/15) (3/16) (4/10) (13/18) (21/8) (25/19) (28/12) (29/16) (39/2) (41/8)
(42/13) (45/2)

Müstefilün Müstefilün Müstefilün Müstefilün

(1/1) (118/1) (48/1) (48/7) (50/1) (50/7) (56/4) (56/11) (61/9) (61/15) (64/5)
(67/6) (67/11) (81, DK-1) (83/10) (84, DK-1) (85/10) (86/11) (86/16) (85, DK-2)
(86, DK-7) (87, DK-7) (88/8) (88, DK-5) (89/9) (89, DK-3) (90/6) (90/17) (91/11)
(91, DK-1) (93/12) (97, DK-1) (100, DK-2) (101/1) (101, DK-1) (102/10) (103/5)
(104/5) (104/16) (104, DK-3) (104, DK-4) (105, DK-2) (105, DK-2) (105, DK-3)
(106/12) (106, DK-1) (106, DK-2) (107/1) (107/8) (107/13) (108/12) (108, DK-2)
(108, DK-3) (109/11) (109/16) (110/5) (111/9) (113/7) (115/13) (116/7) (120/17)
(125/5) (125/13) (126/11) (127/2) (127/3) (127/10) (129/2)

Mefʿülü Fāʿilätü Mefāʿilü Fāʿilün

(23/10) (54/5) (84/10) (84/16) (86/6) (95/14) (98/12) (99, DK-2) (100, DK-4)
(101/17) (102/17) (112/15) (113/12) (114/11) (119/1) (119/3) (120/5) (120/10)
(120/13) (121/1) (121/4) (121/6) (121/8) (121/10) (121/12) (121/14) (122/2)
(122/4) (122/6) (122/8) (122/10) (122/12) (123/1) (123/3) (123/5) (123/7) (124/2)
(124/4) (124/6) (125/15) (126/4) (126/9) (127/4) (127/10) (128/10) (128/11)

Mefʿülü Mefāʿilü Mefāʿilü Feʿülün

(4/14) (32/8) (41/15) (42/2) (56/9) (82/9) (82/15) (88/13) (94/18) (96/16) (98, DK-
2) (99/14) (100/2) (99, DK-1) (100, DK-3) (101/12) (102, DK-2) (102/4) (111/4)
(126/2)

Mefʿülü Mefāʿilün Mefʿülü Mefāʿilün

(8/2)

D.II. MUHTEVA ÖZELLİKLERİ

D.II.a. Şahıs İsimleri

Yaptığımız çalışma neticesinde divan'da yer alan, aynı zamanda birçoğu Ahmet Badi'nin yakın dostu olan şahıslar şunlardır:

Abdurrahman (61, DK-1/2)
 Abdülaziz (52/16) (54/6) (56/12)
 Abdülaziz (61/1)
 Abdülaziz Han (50/2)
 Abdülaziz Han (62/18) (63/8) (63/10)
 Abdülaziz Han (62/6)
 Abdülhamid Han (2/2)
 Abdülhamid Han (3/2)
 Abdülhamid Han (5/13)
 Abdülhamid Han (6/2)
 Abdülhamid Han (64/6) (64/8) (64/11) (64/13) (64/15) (64/17) (65/5) (65/9)
 (66/12) (66/20)
 Abdülhamid Han-ı Sani (64/5)
 Abdürrahim (54/2)
 Abdülaziz Han (50/9)
 Abide (6/11)
 Adem (36/18)
 Afife (6/11)
 Ahmed (115/7)
 Ahmed (6/8)
 Ahmed Efendi (53, DK-1/1) (53, DK-1/3)
 Ahmed Paşa (6/7)
 Ahmed Tevfik Efendi (59/7)
 Ali Avni Efendi (61/14)
 Ali Beg (41/9)
 Ali Efendi (39/11)
 Ali ibn-i Muhammed (48/14)
 Ali Muhammed Efendi (59/2)
 Ali Raşid Efendi (67/11) (67/13)
 Amine Hanım (61/16) (62/1)
 Amine Hatun (46/15)
 Arif (45/13)
 Arif (54/18)
 Arif (60/14)
 Arif Efendi (45/9)
 Arif Efendi (60/10)
 Asım Paşa (61/4)
 Avni Efendi (61/9)
 Ayaşlı-zade Esad Muhlis Paşa (37/5)
 Bedirhan Beg (43/1)

Behçet (24/15)
 Canbaz Nafiz (55/6)
 Canbaz Nafiz Aga (55/4)
 Candarî Süleyman Paşa (1/3)
 Cemal (127/8)
 Dağdeviren- zade İzzet Beg (42, DK-1/1)
 Dağdeviren- zade Sa'id Beg (42/8)
 Derviş Ahmed (58/5) (58/8)
 Derviş Ahmed-zade Rasim Aga (58/10)
 Derviş Mehmed Giray (66/4)
 Derviş Mustafa (57/13) (57/16)
 Dilaver Ziver (8/3)
 Edhem Efendi (44/3) (44/7)
 Edirne Valisi Hurşid Paşa (12/7)
 Edirneli Şeyh Daver Efendi (64/18)
 Emin Aga (60 /5) (60/8)
 Emin Efendi (55/17) (56/3)
 Emine (538) (53/12)
 Erzincanî Hacı Ahmet İzzet Paşa (128/5) (128/11)
 Esmâ (47/6)
 Esmâ Hanım (47/2)
 Fatma Hanım (49/8) (49/12)
 Fatma Hanım (57/8) (57/11)
 Fereli Ali (48/13)
 Ferhad Efendi (57/18) (58/3)
 Ferid (4/2) (4/3) (4/11)
 Ferid Paşa (2/13) (3/1)
 Ferid Paşa (3/4) (3/12) (4/7) (3/15) (4/1)
 Ferid Paşa (4/10)
 Fuad (116/5) (116/7)
 Fuad (61, DK-2-11)
 Fuad (65/14)
 Fuad Beg (61, DK-2/1)
 Giray (73/17)
 Giridi Ali Reşit Efendi (3/16) (3/18)
 Habire Fatma (55/2)
 Habire Fatma Hanım (54/18)
 Hacı Ali Aga (49/6)
 Hacı Ali Eşref Dede (67/6) (67/10)
 Hacı Baha (118/8)
 Hacı Baha Efendi (118/1)
 Hacı Bahaeddin Efendi (118/2)
 Hacı Hasan Aga (5/4)
 Hacı İbrahim (47/14)
 Hacı İbrahim Efendi (47/18)
 Hacı İzzet (66/16)
 Hacı İzzet Beg (42, DK- 1/5)
 Hacı Kalender (1/6)
 Hacı Kamil Aga (48/6)
 Hacı Mehmed Kamil Aga (48/2)

Hacı Sabri Dede (67/1) (67/2)
 Hacı Ali Beg (2/1) (2/8)
 Hadice bin Abdullah (49/14)
 Hadice Hanım (49/18)
 Hafız Ali (47/8)
 Hafız İbrahim Efendi (55/8)
 Hafız Mustafa (41/2) (41/6) (41/7)
 Hafsalı Arif Efendi (45/8)
 Hasan Aga (53/8)
 Hasan Aga (56/6)
 Hasan(65/16)
 Hasköylü Muhammed (45/14)
 Hassan (42/4)
 Hayriyye(66/2)
 Hilmi (60/1) (60/3)
 Hurşid (16/18)
 Hurşid Paşa (13/1)
 Hurşid Paşa (56/16)
 Hüseyin (58/18)
 Hüseyin (65/16)
 Hüseyin Aga-zade Abdülvahab (58/15)
 Hüseyin Paşa (5/7)
 İbrahim Paşa (62/10) (62/16)
 İbrahim Paşa (63/9) (63/13) (63/17)
 İbrahim Sivasî Dede (1/8)
 İslimiyeli Sa'adet Giray (46/8) (53/13)
 İzzet Efendi (59/18)
 İzzet Efendi (60/16)(61/2)
 Kadı Salih Efendi (44/3)
 Kamber Baba (40/13)
 Kanber (116/3)
 Kemal Beg (5/1)
 Kemal Beg (5/2)
 Kıbrıslı Muhammed Paşa (16/13) (19/2) (19/12)
 Kınalı İbrahim Paşa (62/5)
 Kırkkiliseli Ahmed Tevfik Efendi (82/15) (85, DK 2/1)
 Kırkkiliseli Ahmed Tevfik Efendi (89, DK 3/1)
 Kırkkiliseli Ahmed Tevfik Efendi (92/10) (97/8) (111/9)
 Leyla (47/12)
 Leyla Hanım (47/8)
 Mahbube Hanım (46/10) (46/13)
 Mahmud Paşa (62/8)
 Mahmud Beg (7/7)
 Mazhar Paşa (5/1)
 Mehmed (127/13)
 Mehmed Aga (46/15)
 Mehmed Aga (53/2)
 Mehmed Aga (55/12) (55/15)
 Mehmed Ali(65/16)
 Mehmed(65/14)

Mestan Beg (59/13)
 Muhammed (42/14)
 Muhammed (46/1)
 Muhammed (65/17)
 Muhammed Asım Paşa (61/3)
 Muhammed Beg (59/13) (59 /16)
 Muhammed bin Veli (45/15)
 Muhammed Dede (1/5)
 Muhammed Efendi (41/2)
 Muhammed Giray (66/10)
 Murad Beg (42/14)
 Musa (61/16)
 Mustafa (43/7) (43/10) (43/12) (43/14)
 Mustafa Paşa (57/18)
 Mustafa Sabri Efendi (46/3) (46/7)
 Müfti Muhammed Tayyib (44/8)
 Müfti-i Edirne Fevzi Efendi (50/7)
 Müfti-i Hacı Abdurrahman (48/8) (48/12)
 Münir (116/9)
 Naili (106/18)
 Naime (44/13)
 Naime Hanım (44/9)
 Nazım (116/1)
 Necib Beg (42/7) (42/8)
 Nef'i (13/13)
 Neşvi (42/1)
 Neşvi Efendi (41/15)
 Neşri Efendi (42/2) (42/6) (53/1)
 Nihad (116/11)
 Orhan Han (5/6)
 Osman (45/9)
 Ragıb (22/5)
 Ragıb Beg (21/8) (22/1)
 Rasih Efendi (22/8) (22/18)
 Rasih Efendi (44/15)
 Rasim (58/13)
 Raşid Efendi (11/2)
 Receb (43/16) (44/1)
 Reşid (21/2)
 Reşid (4/15)
 Reşid Beg (20/7)
 Reşid Mümtaz Paşa (4/14) (6/1)
 Reşid Mümtaz Paşa (6/4)
 Reşid Mümtaz Paşa (6/6)
 Reşid Paşa (5/17)
 Rıdvan Paşa (6/6)
 Rüstem Aga (60/16)
 Saatçi Hurşid Aga (52/17)
 Sadullah Beg (13/18)
 Sadullah Efendi (14/17)

Saide Hanım (59/11)
 Salih (47/2)
 Salih Aga (49/8)
 Salih Efendi (25/19) (26/6)
 Salih Giray (53/14) (53/18)
 Saliha (6/11)
 Sırrı Paşa (91, DK-2/1)
 Skender (19/14)
 Sofyalı Mustafa Sabri Efendi (46/2)
 Sultan Bahadır (46/9)
 Sultan Murad Han (63/18)
 Sultan Murad(63/19) (64/4)
 Süleyman (115//10)
 Süleyman Beg (54/14)
 Süleyman Efendi (5/7)
 Süleyman Neyyir Efendi (82/DK-2/1)
 Şahin Giray (73/16) (76/4)
 Şerif Beg (43/1) (43/5)
 Şevket Beg (61, DK-2/1)
 Şevket Hasibe Hanım (6/9)
 Şeyh Daver Efendi(64/19)
 Şeyh Davud Efendi(65/3)
 Şeyh Emin Efendi (57/1) (57/13)
 Şeyh Mustafa Efendi (57/8)-
 Şeyh Sırrı Efendi(118/1)
 Şeyh Emin (57/2)
 Şeyh Emin (57/6)
 Şumnılı Yusuf Efendi (47/2)
 Tevfik Bey (40/14) (40/18)
 Vali Hurşid Paşa (54/10)
 Yaşar Beg (7/7) (7/12)
 Yaşar Efendi (6/16) (6/15) (7/5) (7/14) (8/1)
 Yıldırımılı Hacı Ali Aga (49/2)
 Yozgatlı Said Fenni Efendi (97, DK-1/1)
 Yusuf (106/4)
 Yusuf (115/12) (115/13)
 Zeliha (106/4)
 Zeliha (45/1)
 Zeliha Hanım (44/15)
 Zevce-i Hafız Emin Hayriyye Hanım(65/19)
 Zeyneb (54/3) (54/4)
 Ziver Beg (8/2)
 ... Saib Efendi (90, DK-3/1)

D.II.b. Yer İsimleri

Divan'da yer alan ve Ahmed Bâdî'nin de birçoğunda çeşitli vesilelerle bulunduğu, birçoğunu bildiği yerler şunlardır:

Ahi Çelebi Kazası (5/3)
 Aksaray (2/1) (2/5)
 Babaeski(66/11)
 Bosna (10/1) (62/5) (63/13) (73/16)
 Burusa (5/12) (118/1)
 Çayırbağı (3/1) (3/5)
 Çukurçayır (108, DK 4/5)
 Edirne (6/15) (7/8) (7/15) (8/2) (8/3) (12/7) (13/3) (13/18) (14/17) (17/4) (18/10)
 (19/9) (21/5) (22/1) (23/2) (41/9) (43/16) (48/3) (50/1) (50/2) (50/19) (51/6)
 (51/16) (54/5) (55/7) (56/4) (59/7) (61/4) (61/10) (65/19) (66/16) (67/6) (82, DK
 2/1) (82,DK- 2/7) (128/12) (128/13) (129/1) (1/1)
 Felibe (22/19)
 Hasköy (40/8)
 Havsa (41/2)
 Hayrabolu(66/11)
 Hicaz (53/18) (123/2)
 İgnecik (120/7) (120/8)
 İslimye (22/19)
 Kastamonî (1/1)
 Kırım (54/2)
 Kırkkilise (48/7) (56/11) (56/17)
 Konya (3/1) (3/3) (3/15) (3/16) (37/5) (37/8) (38/3) (67/1) (67/11) (128/9)
 Malkara (44/8)
 Meram (37/8)
 Mısır (53/15) (53/18) (114/11)
 Sfahan (20/4) (21/2)
 Silivri (54/18)
 Sofya (39/2) (39/10)
 İstanbul(120/17) (127/8)
 Tırnova (22/19)
 Timur (66/11)
 Uzunca (40/8) (45/14)
 Yanya (73/2)
 Yenişehir (62/5)
 Yozgat (97, DK 1/1)
 Yunisî Dede Karyesi (5/3)

D.II.c. Zamaneden Şikayet

Divan'da zamaneden şikayet, sosyal eleştiri örnekleri çok az da olsa bulunmaktadır. Buna iki örnek verecek olursak; Ayaşlı-zāde Esad Muhlis Paşa'nın Konya'ya dair söylediği beyitini tesdīsinde; Konya'nın havasından ve coğrafi şartlarından şöyle yakınmaktadır:

Felek düşürdi bizi bir diyāra ki encām
 Zehirler ādemi ābı hevā ider sersām
 Dem-i bahārı sanursun hazān-ı pür-ālām
 Sürerler makām-ı anādilde zāglar ahkām
 Bilür ki Konyada olmaz güşāde gonce-i kām
 Ne seyr-i gülşen ider dil ne meyl-i bāğ-ı Merām

Şitāda dizde çamur yaz gelince leyl ü Nehār
 Reyāhı saçmadadur gözlere türāb u gubār
 Fezāda zerrece yok hazrevātdan āsār
 Terennümāt-ı belābil yerinde savt-ı himār
 Bilür ki Konyada olmaz güşāde gonce-i kām
 Ne seyr-i gülşen ider dil ne meyl-i bāğ-ı Merām (37)

Bādī, bir beytinde de Konya esnafının insafsızlığına şöyle temas eder:

Hiç yaratmış mı Ḥafīyyü'l-eltāf
 Konya esnāfi gibi bī- insāf (128/9)

D.II.d. Atasözleri ve Deyimler:

Her ne kadar Divan Edebiyatı,bazı çevrelerce halktan kopuk bir edebiyat olarak vasıflandırılrsa da bu yanlış düşüncenin aksini ispatlayacak birçok kanıt vardır.Bu kanıtların en önemlilerinden birisi de hemen hemen her divanda yer alan manzum atasözleri ve deyimlerdir.Şimdiye kadar divanlarda yer alan manzum atasözleri ve deyimler üzerine bilimsel çalışmalar yapılmıştır.Prof.Dr. Süreyya Ali Beyzadeoğlu'nun "Armağan" adlı çalışması bu alanda yapılan diğer çalışmaları da kapsayan önemli bir çalışmadır.

Çalışmamız neticesinde Ahmed Badi Divanı'nda tespit ettiğimiz manzum atasözleri ve deyimler şunlardır:

- Açık ağız aç kalmaz.(s.106/DK2/4)
- Adın çıkacağına canın çıksın.(s.100,DK2/4)
- Ağzı köpür- (s.111/5)
- Ağzının suyu ak-(s.3/13)
- Ağzı sulan-(s.103/4,s.110/11)
- Ak akçe kara gün içindir.(s.88,DK3/3)
- Akan sular durmak.(s.3/10,DK-1,2,3)
- Aklı başından çık-(s.26/14)
- Alını açık yüzü ak.(s.79,DK4)
- Arap saçına dön- (s.90,DK4/4)
- Ateş düştüğü yeri yakar.(s.71/4)
- Ayağını taştan sakın-(s.113/14,s.126/10)
- Ayak çek-(s.17/9,s.24/9)
- Ayakdaş ol-(s.84/8)
- Ayaklar altına al-(s.104,DK4/7)
- Ayak toprağı (s.10 DK1/7)
- Bağrı yanık ol-(s.35/4)
- Bakan göze yasak olmaz.(s.127/2-3)
- Baş eğ-(s.21/14)
- Başı göklere er-(s.11/13)
- Başına kak-(s.101/8)
- Başını sağa sola vur-(s.74/7)
- Baş üstünde yeri ol-(s.25/16,s.68/6)
- Can acıt-(s.19/7)
- Can boğazdan gelir.(s.216/12)
- Can feda.(s.6/12)
- Canını yak-(s.35/6)
- Can teslim et-(s.48/17)
- Can ver-(s.70/17)
- Ciğeri kebab ol-(s.73/15)
- Çeşmi bulan-(s.35/15)
- Dar vadide at oynat-(s.106/11)
- Dem vur-(s.28/11)
- Denize düşen yılanı sarılır.(s.106,DK1/1,s.106,DK2/1)
- Dil bağla-(s.103/10)
- Dile gel-(s.5/19)

Dillere destan ol-(s.29/11)
 Dil uzat-(s.87/2)
 Dil ver-(s.48/9,s.68/20)
 Dizlerinin bağı çözül-(s.113/12)
 Dünyadan ayak çek-(s.46/15,s.55/4)
 Ekmediğin yerde biter.(s.89,DK2/4,s.100,DK3/7)
 El çek-(s.17/12,s.25/7)
 El ver-(s.91/5)
 Emek çek-(s.37/18)
 Eski hamam eski tas.(s.127/1)
 Göğüs ger-(s.91,DK1/2)
 Gönül al-(s.81/5,s.99/6)
 Gönül ver-(s.27/12)
 Göz açtırma-(s.17/5)
 Göz kulak ol-(s.95/18)
 Gözü doy-(s.91/7)
 Gözünden yaş dök-(s.34/7)
 Gözüne kestir-(s.112/8)
 Gözüyle ye-(s.82,DK1/4)
 Hazır cevap ol-(s.34/9)
 İmlaya çek-(s.3/9)
 İpliği pazara çık-(s.105/12,s.106,DK2/3)
 İsmi var cismi yok.(s.106/17)
 İti an çomağı hazırla.(113/15)
 Kadem bas-(s.20/10,s.25/8)
 Kan ağla-(s.76/14)
 Kılı kırk yar-(s.27/3,s.110,DK4/3,s.108/14)
 Kök sal-(s.100/6,s.102,DK1/2)
 Kulağı delik.(s.120/9)
 Meydan oku-(s.100/5,s.106DK1/4)
 Minareyi çalan kılıfını hazırlar.(s.126/6)
 Orta malı (s.102/,DK1/3)
 Ön ayak ol-(s.79,DK/8)
 Parmağı ağzında kal-(s.15/1)
 Pâyına yüz sür-(s.74/10)
 Püsküllü bela(s.120/3)
 Ruhunu teslim et-(Teslim-i ruh eyle-) (s. 46/6,s.47/11,s.53/5)
 Sabra kararı kalma-(s.29/1)
 Sıkboğaz eyle-(s.18/19)
 Sineye çek-(s.42/10)
 Söz ortayadır.(s.125/8)
 Su gibi oku-(s.41/6)
 Su uyur düşman uyumaz.(s.27/5)
 Şeraitin kestiği parmak acımaz.(s.127/4)
 Şeker çiğnedi.(s.122/5)
 Top attırdı.(s.106,DK1/3)
 Toprağa gir-(s.48/3)
 Tir tir titre-(s.89,DK2/1)
 Tüyleri diken diken ol-(s.119/3)

Uzun uzadıya(s.112/15)
Yalın ayak, baş açık.(s.74/10)
Yanıp yakıl-(s.81/7)
Yaz yakıl-(s.80/15)
Yele ver-(s.88,DK4/2)
Yüreğini yak-(s.53/16)
Yüreği titre-(s.17/15)
Yüz bul-(s.31/12,s.68/2,s.120/3)
Yüz çevir-(s.53/11)
Yüze vur-(s.99/1)
Yüz suyu döktü.(s.14/8)
Yüz sür-(s.26/9)
Yüz tut-(s.3/4)
Yüzü kara (s.99/1)
Yüz ver-(s.68/11,s.75/3,s.89,DK2/3,s.120/3)

E) Divan Metninin Transkripsiyonlu Tespitinde Genel Olarak İzlenen Yol

Dīvān metninin transkripsiyonlu tespitinde genel olarak izlediğimiz yol şöyledir:

1. Bugünkü alfabemizde kullanılmayan harfler şöyle gösterilmiştir:

' → (ء)	ž,đ → (ض)
s → (ث)	ṭ → (ط)
ḥ → (ح)	ẓ → (ظ)
ḫ → (خ)	ḥ → (ع)
z → (ذ)	ġ → (غ)
ṣ → (ص)	ḵ → (ق)
ñ → (ك)	

2. Arapça ve Farsça kelimelerdeki “hurūf-ı med” şöyle gösterilmiştir: Āā, Īī, Ūū

3. Farsçadaki “vāv-ı ma'düle”ler “ḥāb” şeklinde gösterilmiştir.

4. İsimden isim yapma eki olan -lı, -li, -lu, lü iki şekliyle de yer aldığından metinde görüldüğü gibi yazılmıştır.

5. -ub, -üb olarak görülen zarf-fiil eki -up, -üp şeklinde yazılmıştır.

6. Özel isimlere getirilen ekler kesme işareti ile ayrılmamıştır.

7. Metinde Eski Anadolu Türkçesi ve onun devamı niteliği taşıyan Klasik Osmanlıca dönemine ait ses ve şekil özellikleri esas alınmıştır.(benüm, oldı, emrin,buyurdı...)

8. Eski Anadolu Türkçesinde “-duḵ,-dük” şeklinde olan geçmiş zaman partisip eki metinde birkaç yerde “-dık, dik” olarak yazılmıştır.(gördigüm[s.11/17], oldığı[s.11/18,düşdigi[s.71/4]...) Biz bunları yuvarlak olarak okuduk.

9. Metinde bazı yerlerde ikinci tekil şahıs iyelik eki,eksiz akkuzatif eki olarak yazılmıştır.Biz bunları ikinci tekil şahıs iyelik eki olarak okuduk.(s.13/3)

10. Zihaf yapılırken uzun heceler, kısa olarak değil yazıldığı gibi gösterilmiştir.(sākī...)

11. Metinde okuyamadığımız kelime ve ibarelerin yerine (...) koyduk.

12. Parantez içindeki rakamlardan, taksim (/) işaretinin önündeki rakam orijinal metindeki sayfa numarasını; ikinci rakam ise orijinal metindeki satır numarasını gösterme

13. Okumakta tereddüte düştüğümüz kelimelerden sonra (?) işareti koyduk.

II. BÖLÜM

DĪVĀN METNİNİN TRANSKRİPSİYONLU TESPİTİ

**294'DE KAŞTAMONİ'DE SÖYLENİLMİŞ İSE DE TRABZONA TAHVİL-İ
ME'MÜRİYETÜME MEBNİ YAZILAMAMIŞDUR
[TĀRİH-İ HĀN-ĶĀH-I MEVLEVĪ DER ŞEHR-İ KAŞTAMONĪ]**

Müstefilün Müstefilün Müstefilün Müstefilün

Bu hân-ķāh-ı hāzret-i Monlā Celāleddīn-i Rūm
Kıldı Dede Sultān ile ihyāya ta'yīn-i maħall

Ol demde Candārī Süleymān Pāşā merhūm daħi
Kılmışdı Hāķķa fī-sebīl-illāh inşā bī-bedel

Ol zāt idüp ol binā soñra ĥarāb olmuş idi
Virmiş idi devrān añā tā kim esāsından ĥalel

Şāhen-şeh-i 'aşra ikinci def'ada inşāsını
İ'lām için kıldı Muħammed dede bezl-i mā-ħaşal

Hācı Ķalenderdi o zātın nāmı alup emrin
Biñlerce sa'y-ı vech ile ĥurdı binā atup temel

Añā müyesser olmadı icrā-yı āyīn-i ecel
Terk-i ĥayāt-ı müste'ār itdi irüp vaķt-i ecel

Eş-şeyħ İbrāhim Sivāsī Dede teşrīf idüp
İcrā-yı āyīn itmede bā emr-i Rabbü lem-yezel

İtmāmına tārīħ didi Bādī-i efķar ĥıl nazār
1288 Mevlāya vuşlat-gāħ budur der-gāħ-ı Mevlānāya gel

**SER-ĶARİN HĀZRET-İ PADİŞĀHĪ HĀCI ALİ BEGÜÑ AĶSARAY
ĶARZİYESİNE İCRĀ EYLEDİĞİ ŞUYUÑ TĀRİHİDÜR**

Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün

Lūtf u kerem-i ma'nāda bü'l-ħayrāt Hān-ı 'Abdülħamīd
Heb mülküñün i'mārıdur efķarı her şubħ u mēsā

Tā taħt-ı 'ālī-baħtına rüz-ı cülūsından beri
Biñlerce ĥayra mālīk oldı ĥāric ez 'aql u zekā

Bu Akşarayıñ ihtiyācı Şu için der-kār idi
Kim öyle bir menba‘ taħarrī idilürdi cā-be-cā

Tām çār sa‘āt bir maħalden āb-1 Őāfi celbine
İtmiş idi Şımf-1 ahālī bi’l-‘iāne ibtidā

Çok sa‘y olundu gerçi kim maṭlūb ḥāşıl olmadı
Olmışdı bir çok selefüñ ḥarfī bu vādide hebā

Ol pādişāh ‘arş-1 cāhuñ ser-ķarīni Şu bu kim
Sā‘ī-i ‘ḥayrāt ya‘ni el Ḥāc ‘Ali Bey zū’l-‘aṭā

Ḥāl-i ‘aṭāletde bu Őuyuñ kaldığın fehm idüp
Şu emr-i hayruñ görmedi na‘ṭını kaç‘en revā

İkmāli içün eyledi ibzāl-i naḡd-i himmetini
Eşer-i mu‘allā-yı veliyy-i ni‘mete bi’l iḡtifā

Allāh sa‘yin eyleye meşķūr hem ḥayrın ḡabūl
Oldı müyesser çünki itmāmı be-tevfīķ-i Ḥudā

Bādī lisān-1 ḥālle tārīḡini dir lülesi
Aç besmeleyle ābı i it Ḥaḡķa ḡamd olsun Őifā 1318

Bārek-Allāh oldı ḡaḡķıyla Ferīd Pāşā vezīr

FERİD PĀŞĀ DELĀLETİYLE ÇAYIRBAĞINDAN KONYAYA İSĀLE OLUNAN MĀ-İ LEZİZE TĀRİḤDÜR

Mefā‘lün Mefā‘lün Mefā‘lün Mefā‘lün

Şeh-i Őāḡib-i kerem ‘ālī himem ‘Abdülḡamīd Ḥān kim
Hemāre āb-1 lūṭfin bezl ider a‘lā vü ednāya

Eşedd ihtiyācı ‘arz olunca Konyanın Şuya
Buyurđı başlanulsun iḡtizā-yı ḡāll-i icrāya

Vezīr-i Őādıķı Vālī Ferīd Pāşā-yı deryā-dil
Ne semte ṭutsa yüz cūlar gibi sa‘y eyler iḡyāya

Çayırbağından itdi celeb bu mā-i muşaffāyı
Getürdi āhenīn mecrā ile bu cāy-1 vālāya

Derûn-ı şehre bundan şuyı ol ol eyledi tasım
Çalışdı cn u dilden beldeyi isk v irvya

Daı ervh-ı sibteyn Resl-ullhı şad itdi
Aıtdı m-i şafi fi-sebl-illhi her cya

Bu şudan nş idenler aldırup el eylesn ibşl
Dua-yı pdişh-yi icbet-gh-ı mevlya

Temş eyleyp resm-i gşdn keri Bd
D mışrala iki trh-ı garr ekdi imlya

Zih m v zih cy  zih ferunde masem bu 1320
Aan şular durur aa bu zb masem-i mya 1320

Zih m v zih cy  zih ferunde masem bu
Aan şular şurur aa bu al mecm mya
1320

Zih m v zih cy  zih ferunde masem bu
Aan şular şurur billhi bu nev masem-i mya
1320

Zih m v zih cy  zih ferunde masem bu
Aan şular şurur y h bu al masem-i mya
1320

TRH- DGER

Mefln Mefln Mefln

Getrdi bu elezz şuyı Ferd Pş
Bu nev masem de oldı merkezi bu

çp şu ber-ftde didi trhn
Bu ba azı şuyı adı cllbu 1320

TRH- DGER

Mefln Mefln Mefln Mefln

Grenler insm bı bundan dediler trh
Zih buldurdı şuyın Konyanu Vl Ferd Pş 1320

**ONYA VİLĀYET-İ MEKTŪBĪSİ GİRİDİ ‘ALİ RĀŞİD EFENDİ
HAZRETLERİNİN ŪLĀ ŐINF EVLİLİĞİNE TĀRĪHDŪR**

Mefā‘ilŪn Mefā‘ilŪn Mefā‘ilŪn Mefā‘ilŪn

Felek bir fāzılı minnet Hūdāya eyledi mesrŪr
Sezādur beldemiz āvāze-i tebrĭk ile olsun

Kemāl-i fahr ile Bādī almadı dŪŐdi bir tārĭh
‘Ali RāŐid Efendi Őinf-ı evvel oldı yŪmn olsun 1320

**MEHĀBETLŪ DEVLETLŪ FERĪD PĀŐĀ HAZRETLERİNŪN MAĀM-I
ŐADĀRETLERİNE
İHRĀZ BUYURDULARI TĀRĪHDŪR**

Fe‘ilātŪn Mefā‘ilŪn Fe‘ilŪn

PādiŐāh-ı cihān vaħīd-i zamān
Şevket u ‘ŵmrin artura mevlā

O felek pāye vŪ hŪmā sāye
Gŵrdi mihrin Ferīd-i ‘aşra Őezā

Bir gelir Şadr ile ‘adedde Ferīd
İde teshīl umŪr-ı Őadrı Hudā

Aña tevfiini refi eyle
Yā ilāhī be-ħŪrmet-i Tāhā

Kim nazardan vŪ keyd-i a‘dādan
Eyle maħfŪz da’imen ebedā

Daħı evlād u hem ‘ıyāli ile
Merkez-i ‘āfiyetde pā-ber-cā

Halk du‘ā-gŪne didi tārĭhin
Ola Şadra Őifā Ferīd PāŐā

Bŵyle eyler du‘āyı Bādī ulı
Refi‘ullāh Őāne illā ‘alā

TĀRĪḤ-İ DİGER

Mefāʿlün Mefāʿlün Mefāʿlün Mefāʿlün

Ferīd Pāšā be-ḥaḫḫ oldı ḳāʿid mesned-i şadra
Hemāre mazḫar-ı tevfiḳ ḳılsun ḫālik-i ʿālem

Ferīdü'l-ʿaşr serverü'l-eşer bir zātdur ḫaḫḳa
Maḳām-ı şadr-ı ʿālīye vücūd-ı pākīdür elzem

O destūr-ı muʿazzām re'y-i şā'ible bulur elbet
Ezā-yı dehr ile şadra açılmış zaḫm için merhem

Bu emr-i ḫayrı istibşār idince şevḳ ile Bādī
Senā-ḫʿānı didi tārīḫ-i tāmin ḳadrühü aʿzam

ḤUDĀVENDİGĀR-İ VİLĀYET VĀLĪSİ REŞİD MÜMTĀZ PĀŞĀNUŃ VEZĀRET-İ MENŞÜR-İ ʿĀLĪYESİNE TĀRĪḤDÜR

Mefʿülü Mefāʿlū Mefāʿlū Feʿülün

Şāhen-şeh-i devrān yine bir zāt-ı Reşīdi
Ḥaḫḳıyla vezīr eyledi bā-lütf u ʿināyet

Menşūr oḳunup eylediler hep bir ağızdan
Biñler yaşa ed'iyyesini yād u tilāvet

İḫsānını tebcil iderek söyledi Bādī
Tārīḫini menşūr-ı hümāyūn-ı vezāret 1322

DER-SA ʿĀDETDE ŞEHREMİNİ MÜTEVEFFĀ MAZḤAR PĀŞĀ DĀMĀDİ KEMĀL BEGÜŃ VEFĀTİ TĀRĪḤİDÜR

Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilün

Köpriden düşdi Kemāl Beg oldı bā-gerdūna ğark
Bulmadı dalgıç didi aḫbāba tārīḫin ğarīḳ 1315

**ĀĦĪ ÇELEBĪ KAZĀSĪ DĀĦĪLİNDE YŪNĪSĪ DEDE KARYESİNDE
VĀQİ‘ CĀMİ‘-İ ŞERİFE TĀRİĦDŪR**

Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilün

Şāhib-i ḥayr u ḥüsn Ḥācı Ḥasan Ağā kim
İşte bu cāmi‘ī Allāh için itmişdi binā

Yapmış idi bunu yüz yigirmi sekiz yıl evvel
Eylemişdi burada tām nām-ı kerīmin ibķā

O zamāndan berü olmuşdi ḥarābe meyyāl
Çıkmamışdı biri ta‘mīr ile itsün iḫyā

Kıldı i‘mārına himmet Hüseyin Pāşā hem
Öz qarındaşı Süleymān Efendi ḥaķķa

İş bu ḥāl üzre esāsından olundu taḥrīr
Bārek-Allāh zihī cāmi‘-i cennet-āsā

Nāmına dinse Hüseyniye Süleymāniye
Pek be-cādur aḥaveyn eyledi çün kim inşā

Her şalātuñ ‘aķabinde ide bāniler yine
Ḥazret-i cell‘alā ecr-i cezīli i‘tā‘

Çıkdı bir er didi itmāmına Bādī tārīḥ
Eyle nev cāmi‘e gel şıdķla beş vaķti edā 1323

**BURUSADA ĠĀZĪ SULTĀN ORḤĀN CĀMİ‘-İ ŞERİFİNÜŦ
TA‘MİRİNE TĀRİĦDŪR**

Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilün

Pādişāh-ı pādişāh ecdād-ı ebü’l-ḥayr-ı zamān
Ḥazret-i ‘Abdülḥamīd Ḥān ibn-i Ḥān ‘Abdülmecīd

Mülkünüñ i‘mārına ol rütbe- sa‘y itmekde kim
Yek nazarda lā-yu‘add āsār-ı ḥayr olur bedīd

İşte ez-cümle ḥarāba meyl iden bu cāmi‘ā
Eyleyüp ta‘mīrini fermān bā-ṭarz-ı cedīd

Rūh-ı pāk-i hazret-i Orhān Hānı kıldı şād
Ol vekīl-i fahr-i ‘ālem sā‘ye rabbü vaḥīd

Vālī-i ‘ālī Reşīd Pāşā-yı eşdağ-ı bendesi
Eyledi fermānını icrā için sa‘y-ı mezīd

Olmasun mı zīnet-i efzāy kılup mü‘minīn
Cennet-i a‘lāya mānend oldu bu cāy-ı sa‘īd

Geldi bā-ilhām-ı Hāḡḡ tārīḡi ey Bādī dile
Eyledi bu ma‘bedi i‘mār Hān-ı ‘Abdülḡamīd 1323

HUDĀVENDİGĀR-I VİLĀYET VĀLĪSİ REŞİD MÜMTĀZ PĀŞĀ’NUŃ ŞEHR-İ EMĀNETİNE TAḤVİL-İ ME’MÜRİYETLERİNE TĀRĪḤDÜR

Fe‘ilātün Fe‘ilātün Fe‘ilün

Her işi buyurur ehline tevdī‘
Yaşasun Ḥāzret-i ‘Abdülḡamīd Ḥan

Şehr emānet-i celīlesinden
Gidince cennete cenāb-ı rıdvān

Reşīd Mümtāz Pāşā geldi maḡāma
Bādiyā tārīḡi oldu nümāyān

{Tārīḡüñ tarīḡ-i istiḡrācı}

Emanet 492

Celile 78

Şehr +505

1075

Rızvan-1057

18

+1306

1324

Şehīden Vefād İden Rıdvān Pāşā Reft

514

488

Reşīd Mümtāz Pāşā āmed olur ki tam tārīḡdür

+304

1306

Ḥudāvendigār Vilāyetinden taḡvīl itmiştür

**HAMİDİYE NİZAMİYE HAFİF SÜVÂRİ MİR-LİVÂSİ
SA‘ADETLÜ AHMED PÂŞANUŃ HAREMLERİNE VEFÂT TÂRİHİDÜR**

Fâcîlâtün Fâcîlâtün Fâcîlâtün Fâcîlün

Yâver-i Fahrî-i şâhen -şâh-ı a‘zam hâliyâ
Ya‘ni Ahmed nâm Pâşâ zü’l-kerem mîr-livâ

Zevcesi Şevket Hasîbe Hânıma efsûs kim
Hâzır olmuşdı şalât-ı ‘aşrı itmekçün edâ

İrci‘î emri irüp hâtifden ol dem güşına
İnkıyâden itdi nâ-geh ‘azm-i firdevs-i ‘alâ

‘Âbide hem Şâliha hem de ‘Affe idi hayf
Eyledi mâh-ı şıyâmda târiq-i dâr-ı fenâ

Leyle-i kadri ibādât ile imrâr eyleyüp
Ertesi gün şâ’imen kıldı ‘azîz cânın fedâ

Kabrini lütfen ziyâret eyleyen erbâb-ı din
Oğuyup bir fâtiha rûhu için kılsun ‘atâ

Kaldurup Bādî dü destüm ‘arşa târihin didüm
Eyleye merhûmeye Hakk Cennetü’l- firdevsi cā 1324

**EDİRNE VİLÂYETİ MEKTÜBCİSİ ÜLÂ EVVELİ RİCÂLİNDEN
YAŞAR EFENDİNÜŃ VEFÂTINA TÂRİHDÜR**

Mefâcîlün Fe‘ilâtün Mefâcîlün Fe‘ilün

Yaşar Efendi ki mektübî-i vilâyet idi
Dirîg ‘azm-i beķâ kıldı cāyı rāhat ola

Ricâl-i şımf-ı ahadden idi beķâda daħi
Sezâ-yı ‘âtıfet rütbe-i sa‘adet ola

Kemâl ü fazlda mişli ‘adîm idi Hakkâ
‘Inâyet-i Hakk ile nâ’il-i şefâ‘at ola

Alınca rahmete emr eyledi cihâna vedâ‘
Be-lüft-ı hazret-i bārî garîķ-i rahmet ola

Hulûş-i kalb ile bir fâtiha kıl ihdâ kim
Hudâ katında hemân lâyıķ-ı icâbet ola

Vefâtına didi Bâdî du‘â idüp târîh
Yaşar Efendi de göçdi mekânı cennet ola 1324

TÂRİH-İ DİGER SENG-İ MEZÂRINA HAKK OLUNMUŞDUR

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün

Vücûh-ı debre-i bālâdan el-hâc Yaşar Beg vâh
Dirîgâ zâde-i el-hâc Maḥmûd Beg ki vâ-ḥayfâ

Edirne şehrine mektûbcılıķla geldi bu fâzıl
Şadâķat noktasından almış idi rûtbe-i ūlâ

Alınca irci‘î emr-i şerîfin şavt-ı hâtifden
Hem-ân-dem ‘ınķıyâden kıldı ‘azm-i cânib-i ‘uķbâ

Cemî‘-i seyyi‘âtın maḥv u ‘afv ü mağfîret kılsun
Ĝarîķ-i raḥmet itsün rûḥ-ı pāküñ Ḥazret-i mevlâ

Ziyâret eyledükçe kabrini geçme ‘inâyet kııl
Oķu bir fâtiḥ-allâh eyle rûḥına ihdâ

Du‘â-güne dinildi rıḥleti târîḫi ey Bâdî
Yaşar Beg lûtf u mevlâ ile ide cennet-i me’vâ 1324

TÂRİH-İ DİGER

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün

Yaşar Efendi cenâbına şad-hezâr efsûs
Beķâyaya eyledi rıḥlet o fâzıl-ı devrân

Egerçi mısķat-ı re’sidi debre-i bālâ
Velî Edirne me’müren eyledi iskân

Ricâl-i devlet ü mektûbî-i vilâyet idi
Bir emr-i ric‘ate münķâden itdi terk-i cihân

Hemâre raḥmet-i raḥmâna rûḫı maḫzar ola
Günâhımı da ide ‘afv ü mağfîret ğufrân

‘Azîz rûhına bir fâtiha oķu Allāh
Civārdan güzer itdükçe eyyühe’l-iḥvān

Du‘ā idüp didi Bādī vefâtına târîḥ
Yaşar Efendiye yâ Rabb na‘îmî kı1 iḥsân 1324

**EDİRNE VĀLĪSĪ ‘UṬŪFETLŪ ZĪVER BEG EFENDĪ ḤAZRETLERİNÜŇ
ME’MŪRĪYETLERİNE TĀRĪḤDŪR**

Mef‘ülü Mefā‘lün Mef‘ülü Mefā‘lün

Bende-i Bādī-i nāçiz be-güft târîḥin
Vālī-i Edirne şud mîr-i Dilāver Zīver 1325

**BOSNA VĪLĀYETĪ DEFTERDĀRĪ SA‘ĀDETLŪ EL ḤĀC RĀŞĪD EFENDĪ
ḤAZRETLERİNE RŪTBE VŪ NİŞĀN TEBRĪKĪ ḤAḤKINDA
SŪYLENĪLEN ḤAŞĪDEDŪR**

Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilün

İbtidā kıldum kelāma bism-i Rabbü’l-müste‘ān
Kün buyurdı oldı eşyā vü zemīn ü āsumān

Her zamānda her mekānda ḥāzır ü nāzırdur ol
Gerçi her yerden münezzehdür vücūdı lā-meḥān

Nisbet olmaz zāt-i ‘ulyāsın e‘ālīye delīl
Öyle ā‘līdür ki teşḥiḥ idemez ḡann ü gümān

Eyleyüp eflāki ser-tāc ü zemīni pāy-māl
Ḥudret-i ḡudsiyyesin eyler o şüretle ‘iyān

Kāf u nūndur şübhesiz ıss u esās-ı kāyināt
Andan oldı cümle zī rûḥ ü cemādāt-ı cihān

Ken ḥiṭāb-ı ‘izzetinde var idi nev‘ beş
Efḡal ü eşref daḡı ol idi lā-reyb ü gümān

‘Aḡl ü idrāk eyleyüp iḥsān-ı ser-efrāz eyledi
Kıldı ol şüretle insanı şeref-baḡş-ı cihān

Bu ne ḡikmet bu ne ḡudret bu ne ... dūrür
Kıldı iḥsān bir avuḡ ṭopraḡa bunca ḡüsn ü ān

Hüsn-ü devrânın kıllup çerhüünde bir mihver murād
Eyledi insāniyyetde yek-digerinden yüce şān

Bende lik hayṣiyyet-i şevḳ urdı ol hengāmda
Ol zamān idi açılmışdı kuyūd-ı bezrigān

Bende oldum ben de ol demde bir e‘lā himmete
‘Aḳl ‘aciz zātı tavşifde ḳāşır-ı ziyān

Zü’l-himem-kān kerem-i mergüb memdühü’l-şiyem
Ḥazret-i Rāşid Efendi ya‘ni ola feyz -āsitān

Çeşme-i feyz-i zülālī dem-be-dem cāri dūrür
Var ise gelsün olanlar āb-ı feyze teşnegān

Görene ‘ālī şāḥlar ḥāşıl iderdi şaf-be-şaf
Bāğ-ı maḳşūda eger tedbīri olsa bāğ-bān

Ḳalbi şādıḳ nuṭḳı vāşıḳ-ı müstaḳīmü’l-ṭab‘dur
Fıtrat-ı zātında şıdḳuñ cevheri kenz-i nihān

Eyleyüp taḳdīr-i şıdḳın Ḥazret-i Rabbü’l-mecīd
Aşdı levḫ-i şadrına şāğul-ı ḫikmetden nişān

Eyledi beyne’l- emāşil zat-ı ‘ulyāsını Ḥaḳḳ
İstiḳāmetde şadāḳatde müşārü’n-bi’l-benān

Bārek-Allāh ey kerīm-i kām-yāb u kām-ver
Geldi zād-Allāh peygām-ı server ü şād-mān

Levḫaş-Allāh devr-i pür cevruñ saḫā vü lüṭfina
Ḥulled-Allāh rütbe-i ūlā ile ‘ālī nişān

Vaşfuña bir çıgır açıldı şafḫa-i ḳırṭāsda
Baḳ çırıl çıplaḳ segirtti ḫāme-i çāpük-revan

‘Arşa-i medḫüünde mümkün mi piyāde-dil ḳalam
Vaşfinuñ deştinde esb-i hāmemi tutmaz ‘inān

Lāl olurdu murğ-ı ṭab‘-ı Bādī-i çāker eger
Tutmasaydı āsitān-ı der-gehüünde āşiyān

İrdi başum göklere sāyeñde çün şems-ü ḳamer
Mün‘imā zīr-i cenāḫın eyleyelden sāyebān

Ni‘met-i lūţfuñla dilberüm bu rüşen gün gibi
Devr virmezdi helâlince baña bir loğma nân

Şems-i ‘adlūñ olmada revnağ tırâz-ı cān ü dil
Ebr-i lūţfuñ bağş ider ƣalbe hayāt-ı cāvidān

Çok zamandır bulmadum ƣab‘umca bir āyīne-dil
Hem-çü tūţī şevƣile ifşā ƣılam rāz-ı nihān

Gördüğüm lūţfun ferāmūş eylemek emr-i muhāl
Tā vücūdum hāk-sār olup ƣalursa üstüh‘ān

Lūţfunuñ ifā-yı şükkrinden zebān ‘āciz ƣalup
ƣıldı mensüb olduğı sāz-pāresini tercümān

Şimdi buldum şatmağā fırsat metā‘ nazmumu
‘Arz-ı kālā-yı dil-i zāra zamān ister zamān

Gerçi kim kendüm küçük göñlüm büyükdür
İsterüm şānuñ ola gönlünce tā heft-i āsumān

Öyle şadıƣsın ki şıdƣın ket(e)beden tefrīƣ için
Çok mı aşsa sīneñe lūţf-ı hilāfet bir-nişān

Gerçi ūlā şımf-ı ūlāsıyla ā‘lā ferdşüñ
Çākerüñ bālāya da itmem ƣanā‘at bī- gümān

Bādī bā-tārīh oğur ed‘iye-i iğbālūñi
Göñlüñi şādān ide Allāh vezāretle hemān 1293

Zātuñı ƣıldıƣça Hāƣƣ ā‘lā merātible be-kām
Seyf-i ƣahhār eylesün düşmanlaruñ zūll-ü hevān

Bu ‘ibāre dağı cevherīn ve rümī tārīh düşmüşdür
Fetebārek-Allāhü ağsenü'l-hālīƣīn

EDİRNE VĀLİSİ HURŞİD PĀŞĀ HAZRETLERİNE

Fā'ilatün Fā'ilatün Fā'ilatün Fā'ilün

Cālis uranın 'adl oldu bugün dārā-yı 'ıd
Devr kılsun dem-be-dem cām-ı feraḥ-baḥşā-yı 'ıd

Māh-ı rūze-i şehrden kıldı hemān maḥv-ı vüçüd
Üstine ḥançer mi çekmişdür 'aceb ālā-yı 'ıd

Meh degildür ḥān-kāh-ı çerḥde devr eyleyen
Bu gice icrā-yı āyīn itdi Mevlāna-yı 'ıd

Meh degildür 'āleme izḥār-ı faḥr itdi meger
Yağdı destine 'arūs-ı çerḥ-i nev ḥinā-yı 'ıd

Meh degildür berḳ uran veche semādan 'āleme
Rūşen oldu nef-yi māh-ı rūzeye imzā-yı 'ıd

Meh degil altunla vaşfuñda yazmışdur felek
Şafḥa-i gerdūnda bir mışra'-ı ğarrā-yı 'ıd

Meh degil dest-i felekde kāse-i zerrīndür
Tağıdur bezmüñde ḥalka sükker ü ḥelvā-yı 'ıd

Yā kızıl altundan bir micmer-i pür-süzdur
Meclisüñde ḳoḳudur ḥoş-bū-yı 'anber-sā-yı 'ıd

Oldı vākı' şehrden i'zāma isti'ḍā-yı şavm
Çün taḳarrür eyledi min-yu'add istiḳā-yı 'ıd

Cāme-i gül-gün gidermiş piyāle tıflına
Ḥādim-i bezm-i 'adālet eyledi bābā-yı 'ıd

Ehl-i İslāma "saḳīḥüm rabbihüm" cāmın şunar
Bir elinde taşı çerḥi döndürür saḳḳā-yı 'ıd

Ḥāk-i pāyına mübārek bāde gelmiş 'ıd için
Allar giymiş cenāb-ı sāḡar şahbā-yı 'ıd

Vālī-i efḥam vezīra'zām u valā-yı himem
Ḥazret-i Ḥurşid Pāşā ma'delet-i fermā-yı 'ıd

Āşefā me'ūd-ı iķbālā veliyyü'n-ni'metā
Kullara zātüñden özge yok 'aṭā i'ṭā'-yı 'ıd

Bā-ḥuşuş cümle ahālī-i livā-i Edrine
Kılmada devründe her dem 'ıd-ı dehr eşnā-yı 'ıd

Zin-i be-teşrifet şünīdīm ey vezīr-i muḥterem
Her rişed ez-çeşm-i māder dil şeref-baḥşā-yı 'ıd

Hükümüñ ibķāsını tebşīr idince rūzigār
Bī-riyā-i bir māhda kıldıḡ iki icrā-yı 'ıd

Dā'imā zīr-i cenāḥuñdan felek devr itmesün
Sāye-i 'adlūñdür ancaḡ bizlere ibķā-yı 'ıd

Lūṭfunuñ her zerresi yāḡutdan gencīnedür
'Adlinüñ her ḡaṭresi bir gevher-i yektā-yı 'ıd

Medḥinüñ müsveddesin tebyīz iderken serverā
Heb sevād-ı göñlümi pāk eyledi sevdā-yı 'ıd

Mürdeye cān-baḥş ider lūṭfuñ çü enfās-ı mesīḥ
Sāye-i 'adlūñe kimdür iṭmeyen iḥyā-yı 'ıd

Her zamān berk-i bahāristān lūṭfuñdan senüñ
Aḡz ider zenbūr göñlüm mennü'-selvā-yı 'ıd

Rişte-i efķāra dizdüm lūṭfunuñ lü'lü'lerüñ
Cūşa geldi vaşf-i 'adlūñde bu gün deryā-yı 'ıd

Nā'il-i ḡam ma'āş oldum şanur sāyeñde ḡalk
Ḥamdullāḡ kesb kıldum rişte-i ūlā-yı 'ıd

Nef'ī saḡ olsa eger ḡaḡḡıyla kılmazdı edā
Söylese vaşfuñda biñ medḡhiyye-i 'ulyā-yı 'ıd

Bir ḡaşıde nazm idüp tebrīk-i ḡaḡḡında hemān
Ḥāḡ-i pāya 'acizāne eyledüm ihdā-yı 'ıd

Yoḡsa 'ömrüm müddetince eylesem evşāfuñı
Bir güne olmaz bedel bu ḡürmet-i ifā-yı 'ıd

Büy-ı lūţfuñ gülşen-i ‘anber şemmīm-şīvedür
 Bādī-i zāruñ da anda bülbül-i güyā-yı ‘id
 Leyle-i qadr ola her leylüñ be-elţāf-ı Hudā
 Her günüñ dağı ola cem‘iyyet-i kübrā-yı ‘id

EDİRNE VİLĀYET DEFTERDĀRI SA‘DULLĀH BEG EFENDİYE TAQDİM QILINAN QAŞİDEDÜR

Mefā‘lün Mefā‘lün Mefā‘lün Mefā‘lün

Bu germiyyet ki ĥāk-i dehre ne āb u hevā eyler
 Bu ĥāşşiyet ki rūĥ-ı ĥalkā ne bād-ı şabā eyler

Bu şādī bu meserret bu ĥarāb ābādı kim yek-ser
 Ne ĥāk ‘anāşır-ı ‘ālem ne ĥod evc-i semā eyler

Bu zīb u zīver u revnaq bu şevq u şu‘le-i feyz
 Ne mäh-ı ‘ālem-ārā ĥod ne mihr-i pür-ziyā eyler

Bu mevcūdāt kim ol hālīkuñ maĥlūqıdur cümle
 ‘Umümen iktisāb feyz-i eşyāyı Hudā eyler

Pür kudret ile ĥıyāţ-ı ‘ālem cümle eşyānun
 Libās-ı pākine nevrüz olunca ibtidā eyler

Bi-ĥamdullāh yeñiden mülk-i dünyā zīb u fer buldı
 Bu ‘adl u dādı kim zāt-ı cenāb-ı kibriyā eyler

Fezā-yı ‘ālemi teşrīfden nevrüz-ı sultānī
 Server-i şādumān sebze-zārı iqtizā eyler

‘Aceb nevrüz ü yā āşār-ı enfās-ı mesihādur
 Ki rūh-ı sebze-zāra dem-be-dem baĥş-ı ģidā eyler

Veyā ĥod dāye-i ezhārdur āġuş-ı ‘izzetde
 Çemen- eţfāli andan me‘ĥaz-i neşv ü nemā eyler

Yā teşrīfātı şāh-ı güzīn ‘id-ı azĥādur
 Ki taţhīr-i maqāma yüz şuyuñdan ĥarc-ı mā eyler

Bu hâli şâhid-i ‘aşr istifâde eyleyüp nâ-gâh
Libâsı iktibâsı gûne gûne iştihâ eyler

Teşekkürler Hudâya geldi ‘îd-ı mes‘adet câvid
Bu gün şehri mişâl-i merkez-i gülşen serâ eyler

Uyandurdu cemî‘-i kâ’inâtı h‘âb-ı gâfletden
Cihân bâğını bundan böyle firdevs-i ‘alâ eyler

Dirahtânı idüp tezyîn reng-â-reng câmeyle
Maķâm-ı ‘îd-gâh cân-fezâ-yı ‘ıtr-sa eyler

Menâr-ı gülbene çıkmış cenâb-ı ‘andelîb-i zâr
Gülistân seyrini erbâb-ı ‘aşka e-s-şalâ eyler

Açup göz uykudan eşcâr-ı bādâm mübârek-fâm
Temâşâ-gâh-ı şahñ-ı milket-i dârü'l-fenâ eyler

Bahâr olursa gerçi böyle olsun bâğ-ı ‘âlemde
Ki şolmaz dem-be-dem mülk-i dile bahş-ı gıdâ eyler

İderse nâ’il-i ‘adl ü ‘adâlet ‘abd-i nâçizi
Cenâb-ı sa‘dî-i sa‘d aķter-i şîrîn edâ eyler

Edrine şehri defterdârı Sa‘dullâh Efendi kim
Anuñ her nuķkı biñ gevher-i ķadr ķadr ü bahâ eyler

‘Aķâ-kârâ veliyyü'l-ni‘metâ ey ma‘delet fermâ
Şarâba naķra-i pākün irişse kimiyâ eyler

Ĝubâr-ı maķdemüñ iki gözüme tütüyâ kıldum
İderse çeşümümi mücellâ yine ol hâk-pâ eyler

Egerçi ‘adl ü dâduñ sağ olup nüş-ı revân görse
Kemâl-i hacletinden rıķlet-i dârü'l-beķâ eyler

Ķalurdı parmağı ağızında hâtem duysa eltâfuñ
Hemân bâğrına taş başup ķapuñda cân fedâ eyler

Riyâsız söyletür hâtem gibi elden ele nâmuñ
Siyeh-rü çâkerüñ bu hâli ‘arz-ı hâk-pâ eyler

Senüñ vaşf-ı cemîlüñ söylemek haddüm degil hâşâ
Huķuruñda ķuluñ hâlince naķl-i mâcerâ eyler

Veliyyü'l-ni'c metâ âfâkı tutdı şân-ı ihsânuñ
Elüñden sîm ü zerden gayrı yoqdur iştikâ eyler

Hz̄er taşdı' den ey hâme-i hoş-gü niyâz eyle
Suhan-güyân itmâm-ı suhanda heb du'â eyler

Hudâ mesrûr kılsun rütbe-i bâlâ ile zâtuñ
Du'â-yı devletüñ Bādī kuluñ şubh u mesâ eyler

Kemîne bende-i Bādī-i zâruñ bu vilâyetde
Olunca nâ'il-i maqsûd şabr-ı evliyâ eyler

ŞADR-I ESBAK MERHÛM KIBRISLI MUHAMMED PÂŞÂ HAZRETLERİNE SÖYLENİLEN 1277

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

Kayd-ı dünyâ ile düş olma gönül yâbâne
Bend-i dâm olmayasın nâ-geh ararken dâne
O zeyni eyle tevekkül gel hû hû sübhâne
Her kaçan nuşret-i Bārī irişür insâna
Çıkarır mihr gibi maṭlabını meydâna

Çarhı kec-rev ... eyledi âzâr dili
Kıldı bir silsile-i 'aşka giriftâr dili
Kime taqrîr iderüm bilmezem efkâr-ı dili
Açamam nâkese âyîne-tek esrâr-ı dili
Hâlî uşşâkı tefehhüm idemez bî-gâne

İtmesem dilde hafî miḥnet-i gûna-gûni

Yağar âhum 'alevi ... gerdünü
Kime şekvâ ideyüm ben de bu baht-ı dünı
Yimeden seng-i cefâ-yı felek-i vârunı
Döndi her dâğ-ı tenüm berk-i bahâristâna

Böyle ḥalbâ ile ser-mest ü taḥayyürde iken
Yine aḥvâl-i dige-gûna teşekkürde iken
Devr-i eyyâm gâzab nâ-geh taşabburda iken
Dil-i bîmarı tesellâya tefekkürde iken
Hâtifi gayb nidâ kıldı şımâḥ-ı câna

Yüri ey gamzde hâl-i dili i'lâma yüri
 Tayanılmaz çekilen mihnet ü âlâma yüri
 Dâmenüñ püs iden elbette irer kâma yüri
 Nâ'il-i kâm olasun vâli-i hengâma yüri
 'Arz kııl hâlini rû-mâl olarak dîvâna

Öyle 'âli himem ü zü'l- kereme var kul ol
 Şıdık ile eyle edâ hizmetüñi maqbül ol
 Rûz-u şeb sen de senâ-kârlık ile meşgûl ol
 Hâk-i pâyında anuñ zerre gibi maşzûl ol
 Mihr-i 'âlem gibi şâyân olasın ihsâna

Aşfâ sensin o 'âlî-himem ü tab'-ı hâlîm
 Zât-ı vâlâñuza çâkerde senâ-kâr-ı kadîm
 Devlet-i 'ömrini müzdâd-ide ... hakîm
 Tekye-i çerhda bir şem'-i münevversin kim
 Der-i 'adlinde döner mihr-i felek pervâne

Ey 'atâ-kâr ü ey gonce-i tab'-ı harem
 Düşmüşem pây-ı hümâyünına 'ayn-ı şebnem
 Dil-i mecrûha olur lütfuñ olursa merhem
 Hârmen-i çarha şadâkatlu vezîr-i efham
 Gelmemiş zâtına aqrân olarak bir dâne

Ma' delet-kân-ı kerem-kâr Muhammed Pâşâ
 'Ömrüñ efvün ola durduçça bu köhne dünyâ
 Kâm-yâb olmada sâyeñde nice bây ü gedâ
 Bende i Râcih nâ-kâmına da eyle vefâ
 İdemez oldı taħammül sitem-i devrâna

Dili münfekk idemem püse-i dâmânuñdan
 Zerrelere dūr olamaz mihr-i dirâşşânuñdan
 Umârum kâm ala gencîne-i ihsânuñdan
 Dâverâ zü'l-keremâ lütf-ı firāvânuñdan
 Kesemez rişte-i ümîdi dil-i dîvâne 11- 9

Şân u âlâsını Hurşîd gibi meşhûr ide Hâkık
 Düşmen-i rû-siyeh dâneni maqhûr ide Hâkık
 Dil-i pür-enverini nûr-ı 'âliyyü'l-nûr ide Hâkık
 İki 'âlemde maqarr-gâhını ma'mûr ide Hâkık
 Budır evrâd-ı gönül şubh u mesâ şubhâna

Yemege guşsa vü gam-ı nân çeker ise kebâb
 İşbu dem çeşm-i sirişk oldı faķire mey-i nâb
 Gice kâşâneme ķandilüñ eyler mehtâb
 Kıaldılar hâl-i perîşân ‘ıyâl hâne-i ħarâb
 Yıkılır başuma bir gün olur ol vîrâne

Râciĥâ nazmuñ olur ise de ra‘nâ-i ma‘nâ
 Yoķdur evşâf-ı veliyyü'l-ni‘ama istilâ
 Ħâl-i ma‘lûm şerîf oldı ne bu vâ-veylâ
 İtme ta‘cîz-i suĥan ey ķalem tâze-edâ
 Geldi hengâma du‘â irdi sözüñ yayana

Yapılıp tām olıcaķ işbu serây-ı vâlâ
 Çâkeri şalma beyâbânlara mânende-i pâ
 Bu sūr nigâhlıgum cânuma kâr eyledi tâ
 Umarum olmaya redd-i nazm ile men tek fuķarâ
 Arz-ı hâl eylese ... ‘ulüvv-i şâna

ŞADR-I ESBAĶ MERĤŪM ĶIBRISLI MUĤAMMED PÂŞÂ ĤAZRETLERİNE EDİRNEDE SÖYLENİLEN 1277

Fecilâtün Fecilâtün Fecilâtün Fecilün

Bir ‘aceb ĥâleti var serd-i şitâuñ el‘ân
 Baña açdurmadı göz yağumda berf ü bārân
 Genc-i miĥnetde ķalup tîg mişâli ‘uryân
 Bir bürüdetle düşüp milket-i cisme ĥalecân
 Giceler tâ-be-seĥer dîde-i eşküm rîzân
 Hâk-pâye yeridür aglasam ey ‘âlîşân

‘Azm-i iķlîm-i ‘adem kıldı soğukdan sünbül
 Şararup şoldı hemân bâğda nev-fer gibi gül
 Sâğar u şîşe şikest oldı döküldi yere mey
 Şahn-ı gülşenüñden o dem çekdi ayağı bülbül
 Varaķ-ı verdi muķaddem tağıdup bād-ı ĥazân
 Dinse gülşenüñde dehre sezâ ĥâr-sitân

Germ iken bir gice nâ-gâh olup serd-i hevâ
 Berfden rüy-ı zemîn oldı mişâl-i deryâ
 Gülşen-i dehrden el çekdi hezâr güyâ
 Tarz-ı diger ile geldi yürüdi bād-ı hevâ
 Serdlik yüzüni gösterdi muĥâlîf-i devrân
 Soğıdı mülk-i vücūdumdan ışınmaz bu cân

Gerçi kim geçmez ise hāl-i kudūmına dilek
 Eriyüp za‘f tenüm buz gibi maḥv olsa gerek
 Her gice riḳḳa-i sā‘at gibi ditrer bu yürek
 Beni kâşıdurdı ayaza yine maḥmūr-ı felek
 Vaşfinuñ biñde birin dimege yoḳdur imkân
 Çekdügüm çile ki bî-ḥadd-i şümār bî-pâyân

Şiddet-i serd-i şitâ kesdi hemân fevtümi
 Çilesin çekmekle selb itdi benüm ğayretümi
 Gördi za‘fiyyet-i cism ile ğarīb ḥāletümi
 Pây-māl eylemege bekler imiş fırsatunı
 Ğam-ı dünyâ başuma olmuş iken bār-girân
 Şıḳ boğaz eyledi ser-pençe-i şehri ramazân

Ḳubbe-i çarḥa şebīh oldu ḳıbāb-ı cāmī‘
 Çār etrāfı ḳanādīl ile rüşen-i lāmi‘
 Halk nola meykededen olsa ayağuñ ḳat’
 Cān tayanmaz görüp ārayışini fi’l-vāḳi‘
 Tonadup cümle menārātı çü ḳandīl-ceyān
 Ḳalb-i pür-enver olur ‘amme-i ehl-i imān

Çekilen derd-i meşakḳat daḫi gelmez ‘adedde
 Cümle ma‘lūmdur ol ḥāliḳ-i ferd ü aḫada
 Yedügüm guşsa vü ğam oldu bu miḫnetgedede
 Dāverā dād-gerā ḳapuna geldüm medede
 Genc-i lūḫfundan eger yog ise zerre iḫsān
 Baña kūy-ı ‘adem olsa yeridür ğayr-ı mekân

Āşefā sensin ol lūḫf u kerem bî-ğāyāt
 Ḳapuña olsa da şāyestedür ‘arz-ı ḥācāt
 Ey ‘ulüvv-i himem ey ma‘delet –i vücūd-ı simāt
 Menba–ı feyz ü ‘aḫā pây-ı refi‘ü’ d-derecāt
 Sensin ol ‘adl ü ‘ālī-himem ü cūd-efşān
 Vaşf-ı şānuñda senüñ her ne dinilse şāyān

Nice mağrūrları emrine münḳād itdüñ
 Nice bî-çārelerüñ derdine imdād itdüñ
 Nice vīrāneleri lūḫfile ābād itdüñ
 Edrine şehriñi teşrīfüñle şād itdüñ
 ‘İd-i ekber ola her rüz-ı resānın her ān
 Leyle-i ḳadr ide her leylini Rabbü’l- raḫmān

Olmadı çarh müsā'id baña bir miqdārlik
 Böyle medh itmez idüm elde olaydı varlık
 Guşşadan gayrıda yokdur bu gice iftārlik
 Teng-i vādide şıķışdurdı vücūdum ıarlık
 Bāb-ı lūtfuñdan eger olmaz ise feyz-i resān
 Pençe-i rüzeden azād idemez kendini cān

Ma' delet-bağş-ı 'aṭākār Muḥammed Pāşā
 Yümn-i 'adlūñle şeref buldı Edirne ser ü pā
 Devlet-i 'ömrini müzdād ide ḥallāk-ı Ḥudā
 Rāciḥā ḥatm-i kelām eyle açup dest-i du'ā
 'İzz ü ikbāl-i şeref ile be-ḥaḳḳ-ı ramāzān
 Devletüñ eyleye efzün cenāb-ı ğufrān

DER SİTĀYİŞ-İ KIBRISLI MUḤAMMED PĀŞĀ 1278

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

Ḥamdullāh ki olup feyz-i Ḥudādan iḥsān
 Lūtf ile üstümüze döndi sipihr-i gerdān

Pāy-māl olmışıdı kaffe-i erbāb-ı hüner de
 Ḥāk-sār olmışıdı 'ämme-i ehl-i 'irfān

Kimesnenüñ hiç dehānında ḥalāvet yok idi
 Mültefit olsa da cānlar acıdır telḫ-i zebān

Lā-cerem ifk degil cānib-i Ḥaḳḳdan olduñ
 Bize ey kān-ı kerem Ḥızr-ı maḳāmında resān

Edrine şehrini ma' mūr idecek zātındur
 Seni bu beldeye minnetle getürdi devrān

Hiç sa'y itmedi i' māra bu cāyı kimse
 Bunca yıllar ḳalup iḥrāḳ-ı felekden vīrān

Āsmān-ı rif'at vālī-i Ḥıdīv mesned
 Ma' delet-kān-ı kerem-kār müşīr-i zü-şān

Dāverā ṭab' -ı mesīḥā-yı Muḥammed Pāşā
 Ḥazretinde yeni cān buldı bu ḳaşr-ı dīvān

Seng ü şîd-i âhen ü esr ile kanât virdüñ
Görse cemşîd bu resmile alurdı ayrân

Her birer revzeni mirât-ı Sikender gibidür her
Görinür ol naz arede şahrâ-yı cihân

Ehl-i tezvîr olana c y-ı m b l t ise de
Ehl-i h c te de k ş neler  d r-ı em n

Zîr   b l sı g zel c y-ı şaf -bahş dur
İreme kılsa şeb h ehl-i naz ret ş y n

B -şaf  atır olup şih at   r hatda mu im
Y d-ı farzında sa na i bu Őohbete eyv n

amd ola  e meler  va fına  g z ideli
alem nden olupdur feyz-i ma  n  cerey n

 k-i p k-i adem ñ b yle mi va f eyler id m
Zerre tedb r me ru şat mı vir r devr-i zam n

Serde d ny  mi eni dilde  iy l ñ sitemi
B yle b r-ı g ma ta  olsa ayanmaz ins n

Olamaz  ayn-ı  am  perde-i g mdan az d
 k-i p yinden iri mez ise ku l   Őıfah n

Bu adar eyleme ta ciz-i s han ey R ci  her
Geldi heng m-ı du  -k m-ı dil oldu i l n

Z t-ı v l -yı himemi devr-i felek d nd k e
Eyles n azret-i a   jeng-i kederden pinh n

BAHĀRĪYYE DER-SĪTĀYİŞ-İ REŞĪD BEG (1281)

Mefā'ilün Fe'ilātün Mefā'ilün Fe'ilün

Olup mübāşir-i teşrîf nev-bahār-ı şabā
Gelüp köpürdi arāzīye hulle-i huzrā

Tuşuşdı bāğ-ı meserretde lāle-i sünbül
Tağıldı büy-ı duhānı mu'aţtar oldı hevā

'Arūs-ı verd başup şahñ-ı sebze-zāra kadem
Ağırlık itdi felek naqd-i şebnemi i'ţā

Benefşe yaqdı buhūruñ fezā-yı gülşende
Du'ā-yı tehniyyetün oqıdı hezār serā

Serā-yı gülşene tebrīke geldi lāle-i sürh
Piyāle elde dem-i arguvāndur gūyā

Server-i verdi çemen mülkine süriye ki gül
Cünüd-ı ğamdan eşer yok baķılsa ser-tā-pā

Açıldı setr-i cemāli cemī'-i ezhāruñ
Şaçıldı büy-ı leţāfet irişdi cāna şafā

Nezāretinde güzer ğonce-i tıflınuñ nergis
O şāh-zādeye ehl-i nażar gerek lālā

Menār-ı gülbene çıqdı mü'ezzin bülbül
Oķundı da'vet ehl-i dile ezān-ı şalā

Kenār-ı cūyda 'ālem şafā-yı 'ayşında
Gezer faķır de dest-i belāyı şeb-i tenhā

Tehī piyāle-i çeşmüm şikeste şīşe-i dil
Şafā-yı 'işrete bir dem mi var felekde baña

'Aceb mi dest-res-i dāmen-i murād olsam
Meserretüm görüp olmaz mı ğıbţa-sāz-ı a'dā

Direk dikilse nola vaşf-ı ţab'-ı mihrüñde
Vücüd zerre olur āfitābdan peydā

‘Ulüvv-i rif‘at-ı vehm şā‘ir-i semīr-i i‘cāz
Maḳāl-i şī‘ri deñizdür kitābeti deryā

Varup o şāh-ı güle merkez-i gülistānda
Vuḳū‘-ı hālden itsem ‘ale’l-ḥuşūş şekvā

Ki ya‘ni nazmda Ḥassān-ı dehr-i deryā-dil
Cenāb-ı mīr-i sūhandān Reşīd-i ḥüb-edā

Meded-resā kereminden cūduñdan
Naşīb olursa ne ğamlar geçer dil-i fuḳarā

Ahāli ‘ac̄ ü faḥr-i kemāl-i vaşfinda
Ḥudāya aşğar u ekber ricāda şubḥ u mesā

Edrine kesb-i şeref kıldı ḥāk-pāyından
Re‘is-i meclis-i merkez olunca zū‘l- kerem-sā

Yeter bu deñlü taşaddi‘ sūhanla ey Rāciḥ
Yerinde göklere ğayrı açılsa dest-i du‘ā

Vücūd-ı pākini jeng-i kederden eyle ḥafī
Be-ḥaḳḳ-ı ḥürmet nūr-ı ḥabīb yā-mevlā

BAHĀRĪYYE DER SĪTĀYĪŞ-İ RĀĠĪB BEG (1285)

Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün

Te‘āl-Allāh zihī esrār-ı hikmet şun‘-ı rabbānī
Siyeh-sālar-ı şayf irdi sürüp cünd-i zenistānī

Başup ferḥ-i ḳudūmuñ cā-be-cā ḥāk-i siyeh-rūya
‘Umūm’en ‘ālemi şād eyledi nevrüz-i sulṫānī

Arāzī sündüs-i aḥzar giyüp ser-tā-be- pā-cümle
Zihī kıldı müşerref cilve-gāh-ı ehl-i ‘irfānī

Benefşe seyrine maḥzūr-ı ḥasret-keş iken diller
Küşād itdi felek bāb-ı serā-yı sünbūlistānī

Derün-ı ḥāke çıḳdı zemīne lāle-i gül-reng
Elinde şanki ḥün-ı ālüdedür şemşīr i bürrānī

Şakāyık derd-mendāne baş eğdi şah-ı gülşende
İrişdi nergisüñ rüy-ı hicāba çeşm-i fettanı

Sifāl-i ʿıtr-ı şeb-bū vü kıranfil şāf şāf olmuş
Nazar-gāh-ı çemen-zārun bu da bir özge seyrānı

Şabādan bādī-i taķsīm olunca muṭrib-i bülbül
Uşul ile tuṭuşdı şāh-ı verdüñ zīr-i dāmānı

Nişār itdükçe gözden eşk-i şebnem şubh-dem eflāk
Ser-ā-ser eyledi gül-goncalar çāk-i girībānı

İderken böyle tezbīr-i leṭāʿif ḥāṭır-ı ʿacze
Getürdi hātif-i ğayb bir peyām-ı ḥayr ile anı

ʿUlüvv ü himmet ü nīgū-yı ḥaşlet maʿdelet-fermā
Huşušen beldeye teşrīfe oldu Ḥaķķuñ ihsānı

Fāzīl-ı dāver-i dār-ı şerīʿat āsumān rifʿat
ʿAṭā-sāz-ı cenāb-ı mīr-i monlā ʿalā-şānı

Ki yaʿni melce-i ehl-i süḥan ḥüb-nām-ı Rāġıb Beg
Edirne şehrini kıldı müşerref ol kerem-kānı

Gözin bir laḥza çekmez çarḥ-ı gerdün āsitānından
Ġubār-ı maķdeminden feyz alır kuḥl-i Şıfāhānı

Umūruñ dāʿimā şerʿ-i şerīfe eyleyüp taṭbīķ
Duʿā vey olmada her bir huşüsi ile şenā-ḥʿānı

Müsʿāid olsa devvār-ı felek bu ʿabd-ı nāçize
Donatsam menbaʿ-ı cevruñle ezhār-ı gülistānı

Egerçi Rāġıb olsa müşterisi Fārisī nazmuñ
Bu vādīde alurdum eşheb-i ṭabʿumla meydānı

Yeter taʿciz lik ey kilik-i Rāciḥ ḥatm-i nuṭķ ile
Duʿāya bağlanur her kār kim bunda olsa pāyānı

Hemāre zāt-ı pākūñ ḥıfz idüp jeng-i kudüretten
Ḥudāyā kıhr kıl ger var ise ʿālemde düşmānı

DER SİTÂYİŞ-İ BERĀY-I ME'MŪR-I ARĀZĪ RĀSİH EFENDİ 1281

Fe'ılātün Fe'ılātün Fe'ılātün Fe'ılün

Ĥamdullāh ŧeref birle gelüp bād-ı ŧabā
Şundi encām-ı meŧam-ı dile ta'ŧır-i vefā

Oldı Gülŧen-gede-i cennete dil-ŧehri ŧebīh
Bŧlbŧl zevħa iriŧüp zāĝ-ı miĥen nā-peydā

‘Azm-i bāĝı eylemenŧñ geldi hevāsı ŧimdi
Āb-ı engŧr ile her dem sŧrilŧr zevħ u ŧafā

‘İŧret eyyāmı bu eyyāmda mey-nŧŧ olunur
Dem-be-dem ĥāke ‘araħ ŧaçmada çarĥ-ı mīnā

Bir ŧzengilik olur ŧevħe gelüp aŧmalıdan
Şunsa gül-gŧn-ı ħadeĥ sākī-i nev-reŧte edā

Olsa bu ŧarзда seyrāna mŧsā‘id gerdŧn
İniñler na‘ra-i yā-dost ile eyvān-ı semā

Tā ki bu ana ħadar gözden aħan cŧy-ı siriŧk
Mevc urup çağlar idi ŧevħile deryā deryā

Umarum ĝayri ĥalāŧ oldı göñŧl miĥnetden
İlticā eyledi bir zāt-ı ŧerīfi Ĥaħħa

Zŧ'l-himem ma‘delet-efŧān u pāk-ııynet
Menba‘-ı vŧcŧd ŧ kerem-baĥŧ ŧ iĥsān fermā

Ĥazret-i Rāsīĥ Efendi vŧ ‘ulŧvv-i himmet
Ya‘ni kitāb-ı arāzī-i mine’l-ni‘amā

Felibe Ťırnova İslimye arāzīlerini
Ĥıldı bi’l-cŧmle ‘alā-i emr-i ŧehen-ŧāh-ı icrā

Ĥaħħımı ĥaħħ iderek kāfeyi itdi iskāt
Oldı her-vechile aŧĥāb-ı arāzī iĥyā

Edrine ŧehride bir ĥıŧn-ı ĥaŧn idi velī
Ĥamd ola buldı zafer-i ĥŧb-der iĥbāl añā

Ey veliyyü'n-ni'âm ey gonce-i nâzende-mizâc
Ey 'ulüvv-i himem ey bülbül-i pākīze edā

Dilerüm hazret-i kudret 'uzemā senden
Göre Allāh hemān rütbe-i evlāya revā

Çande kim geşt ü güzār eyledüñ ise lā-şekk
Hüsñ ü evşāfuñ iderler şūrā vü kübrā

Nice eşhāb-ı arāzī nice kitāb-ı ğarīb
Zātına leyl ü nehār olmadadır h'ān-ı senā

Vaşfını kılmağa her vechile 'ācizdür dil
Şarf-ı efkār iderüm līk bütün bād-ı hevā

Yetişür eyleme tatvīl-i sūhan ey Rāciḥ
Dest açup eyle hemān hazret-i Allāha du'ā

Zāt-ı vālā-himemi devr-i felek döndükçe
Eyleye hazret-i Hakk jeng-i kederden ışfā

ŞİTĀ'İYYE 1281

Mef'ülü Fā'ilātü Mef'ülü Fā'ilün

Hakkıñ kemāl-i cilvesidür şun'-i kudreti
Gelmez beyān-ı 'āleme esrār-ı hikmeti

Göz görse 'aql yetse kemālullāha ger
Eylerdi ḥalk evc-i semāda iḳāmeti

Olsun Ḥudāya minnet ü aḥmed şad-hezār
Koydı uşüle 'ämme-i mevcüd şüreti

İnsanı kıldı 'aql u fikr ile şādumān
Mevcüd-ı ğayrı ḥādım idüp virdi ruḥşatı

Mihnet-i kudūma kaffe-i mevcüd iken şerāb
Āġūşa aldı hazret-i nīgū-yı ḥaşleti

Çurdu sipihrī üstine devvār-ı ...
Andan nişār kılmadadır āb-ı rahmeti

Ḥurşīd oldı āyine-i şun^ç-ı ker ü kār
Gösterdi çeşm-i ‘āleme envā^ç-ı sīreti

Eksiklik itdi mihr ile da^çvā-yı ḥüsnde
Māhuñ yüzünde qaldı çü noqşān işāreti

Tedbīr-i gūne-gūnde hazırken ‘aql u dil
Geldi irişdi serd-i şitānun ‘alāmeti

Rūy-ı gāḍablā şöyle hücūm itdi rūzigār
Ṭağıtdı cümle dildeki şabr u selāmeti

Ebr-i siyehle oldı mülebbes çü mihr ü māh
Aylarca mümkün olmadı bir kez ziyāreti

Devvār-ı çerḥ-i dūn eyā naḥs-ı devr idüp
Yağdurdı re’s-i aḥqara ber-i bürüdeti

Pā-çāk kıldı kīse-i iḥsānuñı hevā
Şaçdı serāy-ı ‘āleme sīm-i saḥāveti

Taḥrīr-i nāma eyledi pā-ḥūd-ı sipihr ü ḡam
Hāke irişdi pāre-i evrāk-ı sür‘ati

Ṭāḥūn-ı çerḥ el ile ṭaḥn itdi kendümi
Ṭağıtdı ehl-i faqra daḳıḳ-ı ‘ināyeti

Böyle zamānda ḡam yimesün hiç ehl-i faqr
Seng ü şerāb ‘āḳıl olursa nihāyeti

Başdurdı serd-i berf-i şitā cisme za^çfī-i āh
Bu derdüñ olmaz ölümde özge ifākati

Bāḡ-ı ümīdi cümle şükūfāt itdi terk
Efsāne oldı dillere gülşen ḥikāyeti

Poyraza açsun aḡzını gülşende gonceler
Buldı hezār-zār ile genc-i riyāzeti

Sāḳī ayaḡı çekdiḡi dem bezm-i ‘ayşdan
Qaldı elinde ehl-i ḡamuñ cām-ı ḥumreti

Gelse nesīm-i şerm ile eyyām-ı nev-bahār
Görsek kenār-ı cūyda eṣnā-yı ‘işreti

Zıll-ı dirāht vü şahn-ı çemen zevki yok velī
 ‘Ayyāşa var pīr-i meyūñ künç-i miḡneti

Şayf u şitāya pürri düşer oldu ...
 Şāb u şekerden eyleyemez fark-ı lezzeti

Çok demdürürki kaldı bu dükkān-ı dil teḡ
 Kālā-yı nazmuñ oldu nihān kadr ü kıymeti

Kālā-yı nazma müşterī gözler idi göñül
 Nā-gāh geldi ḡātırā ehl-i nezāreti

Buldı bu cüst ü cū ile bir kān-ı ma‘delet
 Menba‘-feşān ḡazret-i ḡüb-nām-ı Behçeti

Pāy-ı ḡubārı çeşme gelüp hem-çü tütüyā
 ‘Ayn-ı ‘amāya şundi cilā-yı ḡaḡīḡati

ḡüftār-ı silk-i dürr-i mesānīdür ekşerī
 Der-pāy-ı bī-nihāye ‘ulūm-ı kitābeti

Yıllarca vaşf kılsa da kāni‘ degül göñül
 ḡāk-i kudūm-i ḡāzret ü ālā-yı himmeti

Ālūde oldu cehl ile ḡā’if-i hezār-dil
 Bād-ı hevāya şarf idüp efkār-ı ḡayreti

Ta‘yīb kıılma ‘afv it efendüm faḡīrini
 Miḡnet götürdi dilden uşul-i belāḡati

Cevr ü cefā-yı dehr-i denī dilde bā-şümār
 Āḡ yıḡdı beyt-i göñlümi dünyā meşāḡḡati

Ta‘cīz kıılma ḡayrı du‘ā eyle Rāciḡā
 Aç rüy-ı çerḡa şevḡile dest-i irādeti

Kılsun ḡavīl rişte-i ‘ömrüñ cenāb-ı ḡaḡḡ
 Olsun mezīd-i manşib eyyām-ı devleti

Şān-ı ‘ulvī kürre-i ‘arzı dutup hemān
 İrsün kıbāb-ı çerḡa teraḡḡi-i rif‘ati

Yā Rabb cihānda var ise düşmānı ḡahr kııl
 Ḳondurma cism-i pākine jeng-i kudūreti

NĀ-TAMĀM BAHĀRĪYYE

Fā'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

Cümleden çekdi elüñ ceyš-i şitā āḫir-kār
Yetişüp peyk-i şabā eyledi tebşir-i bahār

Başdı ferḫ-ı kademüñ meclise sulṭan nev-rüz
Eskiden başda olan derd-i belā itdi firār

Çeşm-i dilber gibi göz açdı bahār-ı bādām
Lebine reşk iderek şöyle kızardı gül-nār

Ruḫ-ı āline müşābih olamaz şeft-ālū
Kızıl elmaya kadar eylese gergeşt ü güzār

Pādişāh gel idüp hoşça selāmlık tertīb
Süngüli 'askeridür nevbetini bekler ḫār

Şeyḫ-ı islāmığa feslegeni naşb itdi
Serine eyledi in'ām bir aḫzār-ı destār

Başa aḫkām-ı ... ile giydi al fesi
Kıldı rengin-i қaranfilde şadārete қarār

Gördiler serviye çün mīrlivālık şāyān
Kıldılar ḫaşḫaş māhiyyetine bayrāqdār

Kırmızı ceyš-i 'ālem oldı şaḫāyık şeb-bū
Қurdılar orduyı bu tarz ile ya'ni tekrār

Şāh-ı gül devre çıқup memleket-i ma'nāyı
Қande 'azm eyler ise baş üzerinde yeri var

Teng-i dest oldıguma ḫāme elümden düşdi
Bu meşeldür ki za'if zihe gelür Sivasa yār

Āb-ı zanbaқ söz ile itme bu dīvāneye 'ayb
Lāleden yıldı gözüm eyler isen istifsār

**‘İYDİYYE DER SİTAYİŞ-İ BERĀ-YI VELİYY-İ Nİ‘MET
ŞĀLİH EFENDİ 1282**

Mefā‘lün Mefā‘lün Mefā‘lün Mefā‘lün

Oķundi pādişāh-ı ‘īd-ı fıtrūñ emr ü fermānı
Müşerref kıldı ta‘mīmen kılup ehl-i ĩmānı

Zihī fermāndur kim işbu fermān-ı hümāyūn-fāl
Ĥalāş itdi nice endūh-ı ġamdan rūze-dārānı

‘Avāmı ĥasret itdi eķl-ü şūrbe nice-i rūze
Ĥafı yirler iķerler idi her şeb āb ile nānı

Şehrden sürmeseydi māh-i şavmı pādişāh-ı ‘īd
Olurmıydı hemān el ķaldırup ‘ālem senā-ķ‘ānı

Alup teşrīf-i şāhen-şāh ‘īd-ı fırdan peyġām
Müheyā kıldılar nev cāme-i ġül-ġün-ı elvānı

Mülebbes oldı ĥalk ĥem-ķü nihāl-i ġonce-i şad-berg
Ĥiyüp ser-tā-be-pā zībā-libās-ı faĥr-ı ‘ūnvānı

Biri ez-cümle işbu ķāker-i nāķiz sāyeñde
Ĥılan tecdīd-i köhne cāme-i bī-reng ü vīrānı

Veliyyü’n-ni‘met-i bī-minnetüm Sālīh Efendinin
Semend-i ĥāmem aldı bī-riyā-i sāyeñde meydānı

‘Ulüvv-i himmetā ey ma‘delet-ger bā‘iş-i feyzā
Naşıl nāķizler ġördi yüzinden nice iĥsānı

Ebü’l-feyz oldıġın taşdıķ iderler nās-ı bi’l-cümle
Riyāsız ey ‘adālet burcınıñ ĥurşīd-i raĥşānı

Veliyyü’n-ni‘metā yüzler sürüp ĥāk-i ķudūmına
Mübārek bāda geldüm ‘īd-ı fıtr-ı meĥaret-kānı

Ĥıla ‘īd-i muşaffālar ġibi her rūzını mesrūr
Şeb-i ķadr eyleye her leylini tevĥīķ-i Rabbānı

Ĥazer taşdı‘den ey kilik-i Rāciĥ hatm-i nuķ eyle
Du‘āya baġlatur her ķār kim bed‘en olsa pāyānı

Hemāre zāt-ı pākūñ hıfz idüp jeng-i küdūretten
Hudāya qahr kıl ger var ise ‘ālemde dūşmānı

GAZEL-İ ES‘AD PĀŞĀ TAHMĪS-İ KENZĪ
MU‘AŞŞER-İ FAĞİR

Fe‘ilātün Fe‘ilātün Fe‘ilātün Fe‘ilün

Başdan ‘aqlum gibi ger çıksa da destāruñ ucı
Sedd çeker ‘arızuña turre-i tarrāruñ ucı
Yüze çıkmazdan ol haţt-ı jengāruñ ucı
Dikse mīnā-yı dile gamze-i tātāruñ ucı
Kubbe-i çerhi deler āh-ı şerer-bāruñ ucı
Her kaçan kim çözilür zülf-i giriş-gāruñ ucı
Haml ider üstüne her mār-ı sipihtāruñ ucı
Levhā-i cāna geçer nāvek-i mismāruñ ucı
Dem-be-dem yāda gelür çeşm-i siyeh-kāruñ ucı
Dile güyā toqınur hañçer-i hun-hārun ucı

Söylenür nice gazel nice dīvān vaşfinda
Bükilür hayli bel ebrū-yı kemān vaşfinda
Toğrısı söz uzar ey serv-i revān vaşfinda
Nice ‘uşşāklar ateşlenür ān vaşfinda
Her ne dinse yaraşur böyle cüvān vaşfinda
Yedi āyet açup ol şāh-ı cihān vaşfinda
Kırka yardı kılı sen mū-yı miyān vaşfinda
Kaldı dem-beste haţt u hāl ü dehān vaşfinda
Kıl dolaşdı qaleme döndi zebān vafında
Kākül-i yāre toqunmuş gibi güftārun ucı

Küy-ı yāri tolanur it gibi tekrār tekrār
Uyumaz şular uyur gice rakīb-i gaddār
Çekmeğe çile vü endüh u gamı yoksa medār
Hayr kıl eyle hemān bāb-ı tevekkülde qarār
Kimidügin yād idüp ol şüh cihāna her bār
Fitnelik eylese ağıyār saña yār olmasa yār
Fırşatı gözle dirseñ kılasun şayd u şikār
Maḥfice gelüp raqībi dirile itme qarār
Yaşasın dest-i melāmetde qomaz ‘aşıq-ı zār
Yed-i imkānda iken dāmen-i inkārun ucı

Nazar itse müje-i nāvek-i zībendesine
 ‘Āşıkun şış şokılır şan dil-i şermendesine
 Hāre-bārdur yine bī-gāne dil-i efgendesine
 Acıma ol gül-i nāzik bedenüm bendesine
 Gönlünü virme bu gülşende bakup hāndesine
 Raḥmi yokdur o gülün bülbül-i nālendesine
 ‘Arz-ı hāl eylemeğe gonce-i nāzendesine
 Düştü bülbül-i dil-āşüb şāh-ı perākendesine
 Gül şu ma‘nāya gelür bülbül ü giryendesine
 Derd-mendün yine batmış gözine hāruñ ucı

Söylenür medḥ-i cemālinde hezārān ebyāt
 Vaşf-ı hüsnün ider ‘uşşāklarun bā-gāyāt
 Kaḅı maḥbūbda var sendeki hüsn ü dārāt
 Ey kamer-çehre-i ciğer-pāresi ey pāk-i şıfat
 Teng-i vādīye heves etme şaḅın sürmege at
 Bulayum virseñ eger gün gibi ‘ālīdür ḥayāt
 Hāzret-i maḥlasun al bendini cān-gūşına kat
 Ayaḅun dā’ireden fikr-i daḅıḅ ile uzat
 İstikāmetde gerekdür reviş-i şıdḅ u şebāt
 Ḳademün merkeze ḅor devr ide pergāruñ ucı

Hüsn-i ‘aşḅ rāyihası herkese ta‘ḅir olmaz
 Her dile mihr-i vefā şūretā taşvīr olmaz
 Maḥlaşun bu ḅazel-i pākine tanzīr olmaz
 Şem‘-i dil ‘aşḅ-ı mecāzī ile tenvīr olmaz
 Zātı nā-pāk-i gönül āb ile taḅhīr olmaz
 Kırlan şīşe-i dil lūḅf ile ta‘mīr olmaz
 Çekilen çille-i ḅam dil ile taḅrīr olmaz
 Rāz-ı dil tuḅrası her münkire tazhīr olmaz
 Bir daḅı müstebit sözün tedbīr olmaz
 Dest-i ifşāya düşen rişte-i esrāruñ ucı

Rāciḥā bir ḅazel-i pāk buyurmuş maḥlaş
 Hāme-i nazmı bu şeb ḅaylice yormuş maḥlaş
 Vaşf-ı ḅaddün o mehün ‘arşa uçurmuş maḥlaş
 Diz-be diz yār ile tenhāca oturmuş maḥlaş
 Yine ḅanbūr-ı ḅamuñ gūşını burmuş maḥlaş
 Kenzī maḅfī şeh-i bezm-i meyi kurmuş maḥlaş
 Hīkmet-i la‘l-i lebinden hele şormuş maḥlaş
 Hāḅḅ-ı çeşm-i siyehün ezber oḅurmuş maḥlaş
 Yine tūḅ-i nigehinden mi dem urmuş maḥlaş
 Hūn-çegān olmadadur hāme-i eş‘āruñ ucı

**ḤĀFİZ RAḤŞĪ EFENDİNŪŃ MŪSEDDES-İ MUŞARRA‘LARINA
BİRER MIŞRA‘-I EVVEL ZAMĪMESİYLE MŪŞTEREK
VĀDĪSİNDE SÖYLENMIŞDÜR**

Mefā‘lün Mefā‘lün Mefā‘lün Mefā‘lün

Liyākat yođ ricāya bendeñe nāz itme cānum gel
Gel imdi sīneye ey sīne-i rūḥ-ı revānum gel
Tuğuşdurdı zemīni āteş-i ‘aşk-ı nihānum gel
Meded eflāke ser çekdi benüm zār u fiğānum gel
Ḳalup dermānda derdüñ ile ḳaṭ‘ oldı emānum gel
Kesildi zerrece hiç ḳalmadı tāb-ü tüvānum gel
Baña bir gice olsun ey meh-i nā-mihr-bānum gel
Gel ey ğonce-dehānum kākül-i ‘anber-feşānum
Nedür bu nāz ü istiğnā meded tāze-civānum gel
Amān nāz eyleyüp ḳaçma gel ey dīnum imānum gel

Nihāyetsüz ğöñülde izdiyād olmağda nārum āh
Görince nūr-i vechüñ ḳalmadı şabra ḳarārum āh
Şikest itsün dil-i çarḫı ḫadeng-i inkisārum āh
Ṭayansun göklere şimden gerü feryād-ü zārum āh
Zemīne ḳoymasun bād-ı ğamuñ zerre ğubārum āh
Yolında ey şehen-şāhum vücūd-ı ḫāk-sārum āh
Vefā ummam seni cānum gibi sevsem de yārüm āh
Ḳaçarsın çīn-i āhūlar gibi benden nigārum āh
Nedür bu nāz ü istiğnā meded tāze civānum gel
Amān nāz eyleyüp ḳaçma gel ey dīnum imānum gel

Görüp ḫāl-i diğeri-ğünüm baña ey yār dād eyle
Levendāne irüp teşrīf-i ğöñül bābuñ ğüşād eyle
Baña ağıyārlardan iltifātuñ izdiyād eyle
Dil-i maḫzūnumı ğamdan ğüzel lūṭf ile şād eyle
Ḫalāşı ile ğam u endūhdan şād-ı fu‘ād eyle
Cemālūñle müşerref ḳıl vişālūñ ber-murād eyle
Beni bir gice olsun meclisinde infirād eyle
Hemān ol demde ey ḫūnī yā öldür yā azād eyle
Nedür bu nāz ü istiğnā meded tāze civānum gel
Amān nāz eyleyüp ḳaçma gel ey dīnum imānum gel

Bu nazm-ı dil-güşâdur dillere destân olur raḥşı
 Okunup nuṭḡ-ı pākũñ ‘āleme şâyân olur raḥşı
 Göñüldeñ ab-ı ma‘nâ her kaçan cüyân olur raḥşı
 Ḥaḡḡat ‘ilm-i serün baḡr-i bâ-pâyân olur raḥşı
 Libâs-ı cismi şad-çâk eyleyüp ‘üryân olur raḥşı
 Eşigi ka‘besinde ol şehũñ ḡurbân olur raḥşı
 Gehî Râciḡ gibi ḡandân geh giryân olur raḥşı
 Cefâ vü cevri istimdâdına ḡayrân olur raḥşı
 Nedir bu nâz ü istignâ meded tâze civânum gel
 Amân nâz eyleyüp kaçma gel ey dînüm İmânım gel

MÜSEDDES

Mefâ‘lün Mefâ‘lün Mefâ‘lün Mefâ‘lün

Sezâ mı za‘f-ı dil şavm-ı firâḡuñla mezîd olsun
 Nümâyân et hilâl-i ebruvânuñ bâri ‘îd olsun
 Yoluñda ölmege cânũñ dirîḡ iden yezîd olsun
 Şehâ ‘âşıḡlaruñ tek tîḡ-i ḡamzeñle şehîd olsun
 Bu ‘îd-gehde senden ḡâr-ı aḡyârun ba‘îd olsun
 Ḥırâm et ey gül-i nâzik-beden ‘îdũñ sa‘îd olsun

Döner atlu ḡarınca gibi fâsıḡlar temâşâyâ
 Ecel gehvâresine bindi yanıḡlar temâşâyâ
 Dolanup çıḡdı ḡollaba münâfiḡlar temâşâyâ
 Şancak-veş gelüp gitmeḡde ‘âşıḡlar temâşâyâ
 Bu ‘îd-gehde senden ḡâr-ı aḡyâruñ ba‘îd olsun
 Ḥırâm et ey gül-i nâzik-beden ‘îdũñ sa‘îd olsun

Yüzün göstermedin ey verd-i ter vardum gülistâna
 ‘Aceb midür yapışsam dest-i ḡasretle girîbâna
 Firâḡ-ı pūs-i la‘lũñ od bıraḡdı milḡet-i câna
 ‘Adũdan ‘âşıḡa ruḡşat bulunmaz pūs-ı dâmâna
 Bu ‘îd-gehde senden ḡâr-ı aḡyârun ba‘îd olsun
 Ḥırâm it ey gül-i nâzik-beden ‘îdũñ sa‘îd olsun

Bu miḥnet-ḥānede kimlerle ārām eylesün Rāciḥ
 Lebūñ yādıyla ḥūn-ı dilūmi iṣām eylesün Rāciḥ
 Ḥirām eyle anuñla dest-be-dest nām eylesün Rāciḥ
 Efendüm sāye-i ‘adlinde bayrām eylesün Rāciḥ
 Bu id-gehda senden ḥār-ı aḡyāruñ ba‘id olsun
 Ḥirām it ey gül-i nāzik beden ‘idūñ sa‘id olsun

TAḤMĪS-İ ĞAZEL-İ TÜRĀBĪ

Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilün

Menba‘-ı erbāb-ı ‘aşka cān fedā yüz biñde bir
 Cān u başuñ kayd-ı dünyādan rehā yüz biñde bir
 Ya‘ni dervīş-i faḡrū‘l-‘abā yüz biñde bir
 Ser-i ḥaḡḡa vāḡıf olmuş āşinā yüz biñde bir
 ... esrārına lāyık revā yüz biñde bir

Kendini kimdür erenler uğrına ḥāk eyleyen
 Şīnesin aşkuñ yolına çāk-i şad-çāk eyleyen
 Özini çerk-i fenādan ābsız-pāk eyleyen
 ‘İlmü‘l-esmā rumūzuñ fehm-idrāk eyleyen
 Ḳalbi mirāt-ı mücellā rūşenā yüz biñde bir

Kimdür olmuş ḥāndān menba‘-ı merd-i saḡī
 Farḡ-ı temyīz eylesün taḡsīm-i cā-yı fersaḡī
 Bildüğinden fāriḡ ol mürşid elin tut sen daḡı
 Ḳāf-u nūn emr-i rumūzı gerçi sözdür ey aḡī
 Bu sözün künhīne ermiş mübtelā yüz biñde bir

Şun‘-ı esrār-ı kelāmullāha kimdür āşinā
 Vir su‘ālūñ bir cevāb-ı müşkilüm vardur saña
 Bāḡinen ma‘nāsına ākil degilsün vā‘izā
 Fazl-ı yezdān sırrını bilen ḡanı göster baña
 Ser-ḡirān-ı ḥaḡıḡat istiva yüz biñde bir

Var mı Rāciḡ ḡoğumdan mürşid-i kāmil peyleyen
 Bī-cesed ervāḡ iken deryā-yı ‘aşḡı boylayan
 Bu rumūzı söylemez bilen bilürmi söyleyan
 Şüre-i ḡarf-i muḡaḡḡa‘ remzini fehm eyleyen
 Cüst ü cū itdüm Tūrābā şeh-gedā yüz biñde bir

TAHMĪS-İ ĞAZEL-İ ŞĀBİR EFENDİ

Fā'īlātün Fā'īlātün Fā'īlātün Fā'īlün

Şāh-ı ğonce her kaçan hār-ı belāsın arturır
 'Andelībāne gül-i nesrīn edāsın arturır
 Hatt-ı hadı yüz bulup şanma hattın arturır
 Levhaş-Allah gerd-i ğam-ı kalbün şafāsın arturır
 Hāk-i pāk āyīne-i şāfuñ cilāsın arturır

Sū-be-sū güller giyüp fahr-i libāsın hārdan
 Başı bir dem hāli qalmazken hezārum zārdan
 Bülbül-i ğam-ġīne baq olmaz cūdā gül-zārdan
 Sen dağı devr olma ey dil āsitān-ı yārdan
 Ol şeh-i melek kerem şanma gedāsın arturır

Hüblıġı ol dilberüñ tekrār be-tekrār alup
 Vech-i pākinde iki mihrāb-ı ebrü-çār olup
 Ol beyāz şafhada hatt-ı siyeh ızhār olup
 Güyiyā bir gülşenüñ eṭrāfi sünbül-zār olup
 Hatt-ı nevreste ruḡ-ı yāruñ behāsın arturır

Ṭālī'üm necmi olup burc-ı felekde ser-niġün
 Başum üstine hemān cevlāna çıkdı ay ü ġün
 Ṭañ mı aġlarsa şafaq gibi gözüm şabīhün hün
 Olsa gönümde 'aceb mi derd-i 'aşq her dem füzün
 Mübtelā-yı neşve-i afyon ġidāsın arturır

Eyleyüp hurşīd-i vechinden bugün ref'-i niķāb
 'Arz-ı dīdār eyledi Yūsuf tek ol 'ālī-cenāb
 Bende pāzār-ı maḡabbetde bu ġün evvel cevāb
 Cānile itdüm metā' vaşl-ı yāre feth-i bāb
 E-s-şalā var ise gelsün pür bahāsın arturır

Ehl-i 'aşq dillerde heb derd-i elemle yād olur
 Seng-i gevher tīşe-i azādile ābād olur
 Şanma kim dil-şād-ı Rāciḡ ġuşşa vü nā-şād olur
 Ṭan'-ı ā'dādan dil-i pür-tāb Şābir şād olur
 Zaḡm-ı miķrāz āteş-i şemmüñ ziyāsın arturır

TAHMİS-İ ĞAZEL-İ MEŞHÜR KÂZİM BEG

Mef'ülü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ülün

Bir yerde iki ehl-i ferâset göremem hîç
Bir bezmde şihhatlüce şöhet göremem hîç

Güftâr-ı 'avâmîde hâlâvet göremem hîç
Bî-reng ü ğaraž kimsede ülfet göremem hîç
Allâh için 'âlemde maḥabbet göremem hîç

Bir dilde ezelden yogise zevḫ u meserret
Bâdeyle gelür mi aña keyfiyyet ü hâlet
Ref' eyleyemez hâşıl olan miḥneti 'işret
Bir mey ki ola neş'esi âlüde-i miḥnet
Gösterse de zevḫinde leṭâfet göremem hîç

Bir kimse sebebsiz yere eyler mi müdâra
Ol kim yâ şabî ola yâ ... yâ şeydâ
Vâr mı emel-i hidmet-i bâ-sûda ma'nâ
Zannumda yâ dünyâ olur elbette yâ 'uḫbâ
Ağrasından âzâde 'ibâdet göremem hîç

Nâsuñ kimi ḳâhir kimisi zâlim-i bî-dâd
Kime açılır gül gibi ser-i dil-i nâ-şâd
Min bu'd gönül tıflı eyâ kimden umâr dâd
Ḥalḳuñ kimi isrâfa kimi ḫaste-i mu'tâd
Bir sînede envâr-ı saḫâvet göremem hîç

Dönmez kişinüñ gönli murâdınca bu devrân
Ki şâd kıılır gâhîçe ğam-nâk ü perîşân
Ma'zülce devlet olan kıılmasun efgân
Her neş'enüñ elbetde ḫumâruñ çeker insân
Bî-reng ü ... devlet ü servet göremem hîç

Her şöhet-i nâ-ehli ḳabül eyleme gûşe
Aldanma bu gam-ḫâne-i pür-zîb ü nuḳûşa
Ger 'âḳil iseñ şarf-ı emek eyleme boşa
Gezdüm aradum 'âlemi hep gûşe-be-gûşe
'Uzlet gibi bir künc-i selâmet göremem hîç

Pā-māl ü perīşān iken erbāb-ı feşāhat
 Hāk olası za‘f-ı teni itlāfına hācet
 Bīhūde imiş āh bu taḥşīl-i belāgat
 Ne hīdmet-i efkār ne gam-dār ne ḳasāvet
 Dünyāda şaḥāfet gibi rāḫat göremem hīç

Bu ‘arşada aḫsen görünür fenn-i cehālet
 Rūsvā ḳılur erbāb-ı dili ‘arz-ı zekāvet
 Mūy-ı teni kırḳ yarma hevāsında nihāyet
 Bir ḫāle getürdi bizi kim ḫāl-i nezāket
 Bir re’yde işār-ı metānet göremem hīç

Her yoḳ yire bīhūdeye gel açma dehānuñ
 Devrān seng-i ḫāke çalar şöhret ü şānuñ
 Fāş itme gōñül kimseye esrār-ı nihānuñ
 Çoḳ ehl-i ğınāsın görürüm ḫalk-ı cihānuñ
 Erbāb-kerem ehl-i mürüvvet göremem hīç

Sū-ı ‘amele rāğīb olan telḫ-i zebāna
 Rāḫat eşeri olmayan hem bunda hem anda
 Ḳārūna minnet olsa kişi şöhret ü şānda
 Te’dīb ider āteşle ḳuluñ Ḥaḳḳ dü-cihānda
 Bu nükteye bir kimsede diḳḳat göremem hīç

Her tesvīye-i kārda ‘arz eyleyen erlik
 Başına külāh ister idi pāyına terlik
 Deryā-yı mesāliḫde yüzer idi beşerlik
 Ḳaldurdu anuñ nām ü nişānuñ ḳomiserlik
 Evvelki gibi ortada rüşvet göremem hīç

İḳlīm-i teni ḫüsrev-i cān aldı emānet
 Burc-ı bedene virmede şüretde metānet
 Ḳalursa ne ğam ḫāk-i mezelletde nihāyet
 Nefsüm ḳadar itmez idi bir şaḫs-ı ‘adāvet
 Ben kendi vücūdum gibi tōhmet göremem hīç

Fettān-ı belā her ḫarafı zabḫına aldı
 Dil-i zevraḳı deryā-yı ğam u miḫnete ḫaldı
 Rāciḫ kime rāz açsa anı bir yaña şaldı
 Kāzım işimüz maḫkeme-i maḫşere ḳaldı
 Bir başka maḫākimde ‘adālet göremem hīç

TAHMĪS-İ MAṬLA‘-İ LĀ-EDRĪ

Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilün

Yaş döker hasretle iki gözlerüm şubḥ u mesā
 Sīm aqçe şarf eder rāh-ı nigāra dā’imā
 Rūy-ı zerdümden ‘alāqam añlasa ol bī-vefā
 Yār ḥālümden su’āl itse budur naqđüm aña
 Āh dimekden ğayrı hiç ḥāzır cevāb olmaz baña

Bunca demdür ağlarum şormadı maḥzün oldıgum
 Añlamaz ‘aşkı ile ḥālī diger-gün oldıgum
 Bilse ger ḥurşīd-i ruḥsārına meftün oldıgum
 Yār ḥālümden su’āl itse budur naqđüm aña
 Āh dimekden ğayrı hiç ḥāzır cevāb olmaz baña

Rū-be-rū geldükçe ben bī-tābına ol şūḥ-ı şeng
 Kaşd-ı cāna kavı-ı ebrūsıyla itdükçe ḥadeng
 Görse dāĝ-ı sīnemī yer yer açulmuş lāle-reng
 Yār ḥālümden su’āl itse budur naqđüm aña
 Āh dimekden ğayrı hiç ḥāzır cevāb olmaz baña

Sevdigüm gönlümde endūh-ı füzūnum añlamaz
 Vaşlına taḥrīk-i fikr-i güne-günüm añlamaz
 Hiç şormaz ğālibā derd-i derūnumı añlamaz
 Yār ḥālümden su’āl itse budur naqđüm aña
 Āh dimekden ğayrı hiç ḥāzır cevāb olmaz baña

İşbu beyti söylemiş bir ‘āşık-ı āteş-zebān
 Gūş edince ben de Rāciḥ eyledüm vird-i lisān
 Çehre-i zerdüm temāşā eyleyüben her kaçān
 Yār ḥālümden su’āl etse budur naqđüm aña
 Āh dimekden ğayrı hiç ḥāzır cevāb olmaz baña

ŞARĖIYYĀT

Mefāʿilün Mefāʿilün Feʿülün

Ciger-kanı olupdur bāde-i mül
Yā kan üstine kan içmek nene gül
Cihānı ağladur feryād-ı bülbül
Ne zālimdür ki karşıdan güler gül

Ayağ üzre tefekkürde şakāyık
Yanıkdur lāle-şeb-bū bağı yanık
Dīvāne nergisüñ çeşmi bulanık
Ne zālimdür ki karşıdan güler gül

Nihāli üzre kurdu aşiyānuñ
Ne yapsun āteş-i aşk yağı cānuñ
İşidüp bülbülüñ āh u figānuñ
Ne zālimdür ki karşıdan güler gül

Akıtsa Rāciḥā mānend-i jāle
Kızıl kân yerlere çeşm-i piyāle
Şükūfāt-ı gülistān etse nāle
Ne zālimdür ki karşıdan güler gül

ŞARĖI-İ DİĞER

Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilün

Çeşm-i ser-mestüñ görenler ḥastedür
Turre-i ṭarrārına dil-bestedür
Ol gül-i nāzük beden nev-restedür
Turre-i ṭarrārına dil-bestedür

Şemme ruḥsārına pervāneyem
Āteşüñle tā-be-maḥşer yanayum
Kara sevdāsın çeken dīvāneyem
Turre-i ṭarrārına dil-bestedür

Rāciḥ ol şūḥ-ı dil-āver bī-kuşūr
Gerden-i ruḥsārı şan nūr üzre nūr
Ḥadd-i ḥālinden olur mı deyre dūr
Turre-i ṭarrārına dil-bestedür

ŞARFI-İ DİGER

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Lāle-veş yandı derün ey verd-i ter
Rüy-ı zerd oldum mişāl-i nilifer
Nergis-i çeşm ağlasun şeb-tā-seher
Ne temāşā bülbül ağlar gül güler

Sīnem üzre gül açıldı dāğ dāğ
Nev-bahārdur sākī şun birkaç ayāğ
Güne-güne zerğ eder her nūr-ı bāğ
Ne temāşā bülbül ağlar gül güler

Her çiçek gösterdi yüz geldi bahār
Feslegen toğ oldu sūnbül tār-mār
Ağla Rāciğ sana nāz itdükçe yār
Ne temāşā bülbül ağlar gül güler

ŞARFI-İ DİGER

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Āteş-i aşkuñla oldum serserī
Gitmiyor gözden hayālūñ ey perī
Kaçma āhū gibi benden gel berī
Gitmiyor gözden hayālūñ ey perī

Tā ezel oldum senūñle āşinā
Vaşlını ferdāya şalma dilberā
Yollara bakmağdayum şubḡ u mesā
Gitmiyor gözden hayālūñ ey perī

Rācihe kıl mihr-i ḡüsnūñ cilve-gāh
Ḥātır-ı 'aczün su'al it gāh gāh
Hiç tehī qalmaz dil-i vīrāne āh
Gitmiyor gözden hayālün ey perī

ŞARŖI-İ DİGER

Fā'ılātün Fā'ılātün Fā'ılün

Sen ki maḥbüb-ı ezelsin sevdigüm
Pek güzelsin bî-bedelsin sevdigüm
Serv-i ḳadd ü ince belsin sevdigüm
Pek güzelsin bî-bedelsin sevdigüm

Üstine cevlān ider ne āsumān
Mîhr ü māh pāy-ı postında hemān
Ḥüsninüñ yanında bir pula cihān
Pek güzelsin bî-bedelsin sevdigüm

Şun'-ı ḳudretdür yüzüñ ey nāzenīn
Bir gören eyler biñ āh-ı āteşīn
Sīne-çāk etmiş saña rüy-ı zemīn
Pek güzelsin bî-bedelsin sevdigüm

Ey cihānuñ āfitāb-ı enverī
Behre-yāb eyle bu Rāciḥ kem-teri
Yoḳ menendüñ devr-i Ādemden beri
Pek güzelsin bî-bedelsin sevdigüm

ŞARŖI-İ DİGER

Fā'ılātün Fā'ılātün Fā'ılün

Ey güneş yüzlü meh-i ṭal'at-feşān
Tāb-ı ruḥsāruñla rüşendür cihān
Şevḳ-i ḥüsnüñ olalı halka 'ıyān
Tāb-ı ruḥsāruñla rüşendür cihān

Nürdan-mı düzdiler pirāhenüñ
Ay mıdur ḳaşuñ güneş midür tenüñ
Şevḳ alur dünyā cemālünden senüñ
Tāb-ı ruḥsāruñla rüşendür cihān

Cevher-i ḥüsnüñ midür ey mehlikā
Eyleyen iḳlīm-i gönülüm rüşenā
Ebr-i zülfüñ açalı bād-ı şabā
Tāb-ı ruḥsāruñla rüşendür cihān

**AYĀŞLI-ZĀDE ES‘AD MUĤLİŞ PĀŞĀ MERĤŪMUŃ
KONYĀYA DĀ‘İR SÖYLEMİŞ OLDIĞI BEYTİ TEDSİS
EDİLMİŞDÜR**

Mefā‘ilün Fe‘ilātün Mefā‘ilün Fe‘ilün

Felek düşürdi bizi bir diyāra kim encām
Zehirler ādemi ābı hevā ider sersām
Dem-i bahārı şanursun ĥazān-ı pür-ālām
Sürer maķām-ı ‘anādilde zāğlar aĥkām
Bilür ki Konyada olmaz güşāde ġonce-i kām
Ne seyr-i ġülşen ider dil ne meyl-i bāğ-ı Merām

Şitāda dizde çamur yaz gelince leyl ü nehār
Reyāhı şaçmadadur gözlere turāb u ġubār
Fezāda zerrece yok ĥazrevātdan āşār
Terennümāt-ı belābil yerinde şavt-ı ĥımār

EYĖĀN

Mefā‘ilün Fe‘ilātün Mefā‘ilün Fe‘ilün

Derünī cevri-i felek dem mi var ki incitmez
Anuñçün ehl-i hevā zevķe bir yaña gitmez
Bu şüre-zārda hiç ġül degil diken bitmez
Hezār-ı bāğ daĥı zārı ārzü itmez

EYĖĀN

Mefā‘ilün Fe‘ilātün Mefā‘ilün Fe‘ilün

Eger olur ise ĥalkında ĥüsn-i ĥulķ nā-būd
Çeh-i sūd ‘arz-ı cemāl itse şāhid-i maķşūd
Meşāmmı her birinüñ ĥāk ü gerd ile mesdūd
Nazarlarına ġülüñ ĥadr ü kıymeti mefķūd

EYĖĀN

Mefā‘ilün Fe‘ilātün Mefā‘ilün Fe‘ilün

Tuţuş etmege bu memleketde çekme emek
Ki halkı ĥoķlamada ise bŷy-ı dŷd-ı tezek
Kuvā-yı şāmesi ta‘tıl olup gider lā-şekk
O belde ĥalkına artıķ ne ġül gerek ne çiçek

EYẒÂN

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

Kimi ki bu yere sevķ itdi sā' iķ-i taķdīr
 Gelüp de bunda 'aceb var mı olmayan dilgīr
 Ne var bu beldede taħsīn-ü āferīne cedīd
 Dimiş bu beyti maħallinde Muħliř-i taħrīr
 Bilür ki Konyada olmaz güřāde ğonce-i kām
 Ne seyr-i gülşen eder dil ne meyl-i bāğ-ı merām

İBTİDĀ-İ TEVĀRİĖ

TĀRİĖ-İ VELĀDET-İ BERĀY-I ME'MÜR ARĀZİ-İ LİVĀ-YI şOFYA

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Bi-ħamdi-lillāh peyām-ı ğayr ile bād-ı řabā geldi
 Bahāruñ müjde-i teřrīfi çeşme tütüyā geldi

Niķāb-ı ğüsnini ķıldı güřād ezħār bi'l-cümle
 Gülistān seyrine dānā-yı bülbüldeñ nidā geldi

Kenār-ı cüyda seyr-i çemen eyler iken 'ālem
 Hem-ān-dem 'īd-i ađħā geldi hoş geldi řafā geldi

Bu vādīde naşıl cüş etmesün yā 'andelīb-i dil
 Gül-i terden meřāmm-ı cāna büy-ı hoş edā geldi

Bahār eyyāmına böyle teřādüf itdüği 'īdüñ
 Cemī'-i ehl-i īmāna 'aķā ender 'aķā geldi

řükürler Ėaķķa kim buldı kemālüñ mīve-i maķřūd
 Dimāğ-ı cāna yetdi lezzeti ķalbe řifā geldi

Dil-i ğam-gīn řād oldı peyām-ı ğayra ba'de'l-'īd
 Teşekkürle hemān-dem ğātıra ğamd ü řenā geldi

O me'mür-ı arāzī-i livā-yı řofyādan nā-ğāħ
 Bu peyğām-ı sūrūr-i encüm-ı ğayrū'l iktizā geldi

'Alī Efendi nām-ı ma'delet-fermā-yı deryā-dil
 Nice yıldan berü dehre bir řāħīb-seğā geldi

Bir evlādı olup burc-ı şerefden gün gibi t̄ali‘
Vefā ismi anuñ iks̄ir-i albe kimiya geldi

O tıfluñ gerd-i pāyı ŗānki kul-i Iŗfahānidür
ubār-ı mademinden ‘ayn-ı albe tūtiyā geldi

Hazer taŗdı‘den atm-i sūan ıl Rāciā ayra
Aup destüñ niyāz et Hāa hengām-ı du‘ā geldi

Mu‘ammer ola t̄ül-i ömrile bu tıfl-ı nev-sāle
Touz ayda vücūd-ı ‘āleme bir mehliā geldi

‘Aceb Zara gülidür ŗofyada açıldı bī-pervā
Anuñ būy-ı laıfı cāna isān-ı Hūdā geldi

İlāhī ıl kūdūretten vücūd-ı pākini mahfūz
Bu elmās-ı emel dest-i ricāya bī-bahā geldi

Ma‘iyyetde olanlar erdiler heb kām-ı maŗūda
Bu teŗrīf-i vefādan ŗurre-i isān baa geldi

İki tārī-i nazm idüp velādet sālını nu
Huzūrına maabbet-nāme-i Bādī-gedā geldi

Gelüp iki arafdan ŗādli tārī didüm Rāci
ŗükür nesl-i ‘Alīden dehre Muammed vefā geldi (1283)

udūm-i pāki ile eyleyüp dil-i mülkünü rūŗen
Zihī tārī-i diger vāh urŗīd-i vefā geldi (1283)

TĀRĪḤ-İ ÇEŞME BERĀY-I UZUNCA ĀBĀD-I ḤAŞKÖY

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Şāhibü'l-ḥayr nigū ḥaslet 'ulüvv-i himmetüñ
Āb-ı lüḥfi eyledi bu çeşmeyi nev-şād-mān

Tā esāsından kılup vīrān iḥrāk-ı felek
Müstahaḳḳ-ı merḥamet olmışdı lā-şekk bī-gümān

Virdi evvelkinden ā'lā zīnet ü feyz ü şeref
Rūḥ-ı sıbṭeyn Resül-ullāh eyledi şād-revān

Tām olunca çıkdı üçler Rāciḥā kıldı du'ā
Didiler tārīḥini mā-i ḥayāt teşne-i kām (1283)

TĀRĪḤ BERĀY-I TA'MİR TÜRBE-İ KANBER BĀBĀ

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Pāk-i ṭab' ḥazret-i Tevfīḳ Beg ol 'ālī-himem
Ehl-i beytün ḥandānı ol-bānuñ çakeri

İrişüp bu der-gehe iḥrāk-ı ā'dā-yı felek
Çıkdı birden tā semavāta yanup ḥākisteri

Sa'y ü ḡayret kıldı i'mārı içün ol zāt-i pāk
Ḥamdilillāh eyledi ma'mūr ocāḥ-ı ḥayderī

Yapdı bī-hemtā u dil-keş bir mübārek türbe kim
Eylemekde dem-be-dem mesrūr ḡam-gīn dilleri

Halka Rāciḥ tām tārīḥüñ nümāyān eyledüm
Kıldı Tevfīḳ Beg nev iḥyā cilve-gāḥ-ı kanberī (1280)

TĀRĪḤ BERĀY-I ḤĀFİZÜ'L- KUR'ĀN

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Ḥavşalı el-ḥāc Muḥammed Efendi-zādeyi
Tıflı ḥāfiz Muştafā Ḥaḳḳ kıla maḥfūz ez-ḥaṭā

Tālib-i 'ilm-i hümāyün rāḡıb-ı re'y-i fūnūn
Genc-i esrār-ı Ḥudā ḥuffāz-ı nuṭḳ-ı kibriyā

Maḥzeñ-i esrâr-ı Hâkḳı oldı zihî üç yılda tām
Der gevher kenzîni kıldı temellük bâ-bahâ

Umdığına nâ'il oldı eylesün mevlâ sa'îd
Çerk-i ğamdan zihnini taḥhîr kılsun dâ'imâ

Bu güher târiḥde Râciḥ biñde bir gelür üsti
Şu gibi oḳur kelâm-ı Hâkḳı Hâfız Muştafâ (1283)

Seksen üçde eyleyüp te'sîsi dörtde itdi ḥatm
Hem-çü şu oḳur kelâm-ı Hâkḳı Hâfız Muştafâ (1284)

TÂRİḤ-İ ZİFÂF

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Zihî taḥrîr-i emlâk-ı Edirne kâtibânından
‘Ali Beg ḥüb-nâm ol muḥarrirdür o şâhib-i cüd

Qılup îcrâya ğayret bî-nihâye emr-i mevlâyı
Müheyâ eyledü çün muntazam eşyâ-yı misk-i âlud

Hemâne düşmenün maḥhür kılsun dâr-ı ‘âlemde
‘Azîz itsün anı cûlar gibi ol ḥazret-i ma‘būd

Ġaraż bu gülistân-ı ‘âlemi seyrâna gelmekden
Hemân bir verd-i ‘âlî ḳadre nâ'il olmadur maḳşud

Tamâmen ... heşdi elifde diger ... vech-i zamân
Olur ḳâsım güninden şayısı yüz kırk ḳoḳuz mevcud

Cehîz ta‘îḳ olundı söyledüm târiḥüñ ey Râciḥ
Bu bezm-ârâ zifâfı Hâkḳı te‘âlâ eyleye mes‘ud (1283)

TĀRĪḤ-İ MAḤLAŞ BERAY-I NEŞVĪ EFENDİ

Mef'ülü Mefā'ülü Mefā'ülü Fa'ülün

Nuṭḡ-ı şu'arā şüret-i lafzīde hū eder
Ma'nīde nazar-gāh-ı zarīf-i zürefādur

Ḥassān ḡurup vaḡt-i sa'adetde esāsuñ
Bülbüllerce ḡarāb olmayacaḡ eski binādur

Her kātibe mevzūn kelām añlama düşvār
Her şā'ir olan sālīk-i rāh-ı ġurefādur

Usta dillerüñ virdüḡi her maḡlaşa bā'is
Elbetde şonuñda emeli ḡayr-i du'ādur

Tertīb olıcaḡ maḡlaş-ı nev şevḡıyla Rāciḡ
Tārīḡ didiler Ḥaḡḡ bula Neşvī şu'arādur (1282)

TĀRĪḤ-İ MAḤLAŞ BERĀY-I NEŞRĪ EFENDİ

Mefā'ülün Fe'ilātün Mefā'ülün Fe'ilün

Görince hīçe şayar nuṭḡ-ı şā'iri cühelā
Dili kesilmedi andan nezāret-i zürefā

Cenāb-ı Ḥaḡḡ kıla pür-nür ḡabr-i Ḥassānı
Hemāre vaşf-ı peyām-ber iderdi şubḡ u mesā

Bu ġāşiyānı hemān ḡılma tābi'-i ḡavūn
Be-Ḥaḡḡ-ı ḡürmet nūr-ı ḡabīb-i yā-mevlā

Terettüb eyledi Rāciḡ meceddeden maḡlaşı
Dinledi tārīḡini Neşrī Efendi şā'ir-hā (1281)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT NECĪB BEG

Fācīlātün Fa'īlātün Fācīlātün Fācīlün

Ṭağ deviren-zāde el-ḥāc Sā'id Beg-zādesi
Tārik-i dünyā Necīb Beg oldu mevlāya qarīb

Nā-gehān bir derd bī-dermān oldu mübtelā
Kaldı 'āciz böyle güç derdüñ devāsından ṭabīb

Cism-i pākine hemān ḥasret imiş ḥāk-i siyāh
Sīneye çekmek için nā-gāh kıldı çāk-i ḥabīb

İrci'ī emrūñ ṭuyunca murğ-ı rūḥı açdı bāl
Şaḥki pervāz eyledi gülgeşt-i bāğa 'andelīb

Ḥān-ı rahmet geldi bir tārīḥ Rāciḥ naḳline
Eylesün gülşen-serāy-ı 'adni cā mīr-i Necīb (1282)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün

Dirīgā gerd-i Murād Beg-zādesi bu ṭıfl-ı nev-sāle
Muḥammed idi nāmı maḥlaşı olmışdı Fu'ādāne

Uçup cān bülbüli tenden yer açdı 'arz-ı ā'lāya
Teni güller gibi şoldı dükenmiş āb ile dāne

Vefātuñ güş edüp cevherle tārīḥüñ dedi Rāciḥ
Fu'āduñ murğ-ı cānı kūy-ı 'adni eyledi lāne (1283)

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Ṭağ deviren-zāde nām el-ḥāc 'İzzet Beg dirīğ
Terk-i dünyā kıldı āḥir-kār ol ṭab'-ı ḥalīm

Lūṭfuñ ile 'afv u maḥv it cürmini 'iṣyānını
Her cihetden mağfiredet kıl yā-ğafūr ü yā kerīm

Ber-ḥayāt olduḡça vird etmiş idi bu mıṣra'ı
Rabbenā fi'l-ḥaṣri ḥaleṣnā mine'n-nāri'l-caḥīm

İrci'ī emri zuḥūr edince ḥātifden hemān
Şoñ nefesde dedi bismillāhi'r-raḥmāni'r-rahīm

Geldi bir tāriḡ hengām-ı du'āda Rāciḥā
Ḥacı 'İzzet Beg ola eyvān-ı cennetde muḡīm (1284)

TĀRİḤ-İ VEFĀT

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Mīr-i kürdistān Şerīf Beg bin Bedirḡān Beg dirīğ
Terk-i dünyā kıldı āḥir-kār ol nīgū-yı nām

Bildi devrūñ kimseye yār olmadıḡuñ bī-gümān
Mīhr-i 'ömri menzil-i ġarba irüp buldı ḥitām

Eyledi cism-i laṭifūñ ḥāk der-āḡūş ḡayf
Dest-i sāḡī-i ecelden bi'l-rızā içdük de cām

İrci'ī emri erüp ḡuşına şavt-ı ḡaybdan
Eyledi nesīm-i rūḡ oldı hemān ol emre rām

Bā tazarru' didiler tāriḡ-i naḡlūñ Rāciḥā
Eylesün yā-Rabb Şerīf Beg kūy-ı me'vāyı maḡām (1267)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fe‘ilātün Fe‘ilātün Fe‘ilātün Fe‘ilün

Ser-i ğavvāş idi pāşā-yı Selīmāne dirġ
Muştafā nām o aġa-yı nigū- haşlet āh

Düşürüp penbe-i kālā-yı vücūduñ ħāke
Kıldı miķrāz-ı ecel rişte-i ‘ömrüñ kütāh

Ḥayrile yād ederler rūḥını yārān meded
Genc-i lūţfi ile ‘afv ide kuşūruñ Allāh

İşidüp fevtini Rāciḥ dedi tārīḥ-i tām
Muştafā kıldı behiştine ‘aceb cāy-ı penāh (1283)

TĀRĪḤ-İ DİĞER

Fe‘ilātün Fe‘ilātün Fe‘ilātün Fe‘lün

Çıkup o ḥayr didi tārīḥ-i vefātuñ Rāciḥ
Muştafā eyledi gül-geşt-i cinānı menzil (1283)

TĀRĪḤ-İ DİĞER

Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilün

Bir-ḥüzn geldi dile tārīḥ didüm
Dār-ı ḥuld ola maķām-ı Muştafā (1283)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün

Āh kim Edrine mekteb-i i'cādisinde Receb
Şıdķ ile taḥşıl-i fūnūn eyler iken ol nev-civān

Ta ki nihād-ı 'ömrine itdi eᡣer bād-ı ecel
Şoldı şarardı ḥāfezā mānende-i berg-i ḥazān

İrdük de Ḥaḳḳdan gūşına emr-i ḥiṭāb-ı irci'ī
Münḳād olup emr-i Ḥudāya eyledi teslīm-i cān

Ḳabrūñ ziyāret eyleyenler oḳusun bir fātiḥā
Muḥtāc-ı āb-ı raḥmet oldu tāze yaşda bī-gümān

Ḳārī-i raḥmete geldi bir tāriḥ Rāciḥ naḳline
Tıfl iken ḳıldı Receb dārü'l-cinānı āşiyān

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Ḳaḍī-i Sālīḥ Efendi raḥmet-ullāhi 'aleyh
Zādesi Edhem Efendi āh ol nīgū-yı nām

Otuz üç yaşında dūçār oldu bir güç derde kim
Bulmadı dermān ṭabīb eylerdi tedbīr şubḥ u şām

Oḳusun ḳabrūñ ziyāret eyleyen bir fātiḥā
'Afv ide 'işyānını lūṭfile ol rabbü'l-enām

İrci'ī emri nidāsı gūşına itdi eᡣer
Şundi sākī-i ecel destine ol dem ṭolu cām

Yazdı Rāciḥ tām tāriḥüñ ḳılup Ḥaḳḳa niyāz
Eylesün Edhem Efendi ḳaşr-ı firdevsi maḳām (1283)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT BERĀY-I DUḤTER-İ MÜFTĪ-İ MALḠARA

Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilün

Duḡter-i pākizesi Müftī Muḡammed ṭayyibüñ
Yaʿni merḡūme Naʿīme Ḥānım ol šırın-maḡāl

Bir gül-i nevres idi gülşenüñe fānīde līk
Bād-ı šarşardan šarardı šoldı ol nāzük nihāl

Güşına yetdükde hātifden hiṭāb-ı irciʿī
Oldı bā izn-i Ḥudā dīvān-ı ḡaḡḡa rüy-māl

Şundı dest-i sākī-i kevşer ecel-i cāmuñ aña
İtdi nüş ol dem ʿalī emr ile ol zaʿf-i ḡāl

Geldi bir tārīḡ Rāciḡ naḡlini iʿlān içün
Eyledi ṭıfl-ı Naʿīme dār-ı ʿadne intıḡāl (1286)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilün

Ḥazret-i Rāsiḡ Efendinüñ cenāb-ı māderi
Kıldı ʿuḡbāya Zelīḡā Ḥānım āḡir rıḡleti

Dest-i sākī-i ecelden içdi cām-ı kevşeri
İtdi ol demde tefehhüm sır u sadā niyeti

İrciʿī emrüñ nidā kıldıḡ da hātif güşına
Eyledi ol emr ile mülk-i fenādan ʿuzleti

Ḥayr ile yād eylesün ḡabrüñ ziyāret eyleyen
“Üzkürü biʿl-ḡayr-i mevtiküm” ḡadīs-i ḡürmeti

Rıḡletine geldi bir tārīḡ Rāciḡ bā-duʿā
Cilve-gāḡ eyleye Zelīḡāya ilāhi cenneti (1281)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Mefāʿilün Mefāʿilün Mefāʿilün Mefāʿilün

Süvāri mīr-alāyı cenāb-ı mīr Selmān kim
Cihānı ḥānedānlık ile tıtdı şöhret ü şānı

Bağılsa şüretā bir pīr-i fānī gerçi zāhirde
Ḥaḳīḳat bāğınuñ ammā açılmış verd-i ḥandānı

Ecel cāmuñ içüp sākī-i kevşerden olup ser-mest
Teveccüh eyledi pāk-i cemāl-i rabb-ı ğufrānı

Ṭuyınca ğā'ibāne irci'ī emrini hātifden
Didi innā ileyhi rāci'ün baḥş eyledi cānı

İşitdüm rıḫletüñ bir tām tārīḫ söyledüm Rāciḫ
Beḳā mülkine çekdi çün erenler mīr-i Selmānı (1276)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT BERĀY-İ ḤAVŞALI 'ĀRİF EFENDİ

Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilün

Nev-civān 'Ārif Efendi ibn-i Oḡmān kim anı
Bir gül-i ter idi şoldurdı esüp bād-ı ḥazān

Dest-i sākī-i ecelden cām-ı kevşer nüş idüp
Cism-i pāki ḳara toprak altına oldu nihān

Ḳabrine nezzāre etdük de bu tıfl-ı nev-resüñ
Eyle iḫsān rūḫına bir fātiḫā geçme hemān

İrci'ī emri irince ğuşına ez-kibriyā
Oḳuyup innā ileyhi rāci'ün baḥş itdi cān

Geldi bir ḫālet baña Rāciḫ didüm tārīḫini
Ola yā Rabbi Muḫammed 'Ārife cennet mekān (1278)

**TĀRĪḤ-İ VEFĀT BERĀY-I UZUNCA ĀBĀD
ḤAŞKÖYLİ MUḤAMMED**

Fācīlātün Fācīlātün Fācīlātün Fācīlün

Ṭıfl eşnāsında iken ol MuḤammed bin Velī
Ḥāke yeksān oldı şankim gün tolandı irdi şām

Ḳabrini görenler iḥsān eylesün bir fātīḥa
Ḳudretinden cürmini ‘afv eyleye rabbü'l-enām

Ḥarb-i ḳurşün ile cism-i pākini çarḫ eyleyüp
Āh esīr-i şīr oldı ol civān uç ay temām

Güşına yitdük de emr-i irci‘ī münḳād olup
Dest-i sākī-i ecelden itdi nüş ol demde cām

Tām tārīḫ söyledüm Rāciḥ idüp Ḥaḳḳa niyāz
Ḳıl MuḤammed çākerine cenneti bākī maḳām(1278)

**TĀRĪḤ-İ VEFĀT BERĀY-I ŞOFYALI MUŞTAFĀ
ŞABRİ EFENDİ**

Fāilātün Fāilātün Fāilātün Fāilün

Ders-i ‘ām-ı şeyh-i ... iken ḥayfā dirīḡ
Muştafā Şabrī Efendi itdi ‘uḳbāya emel

Bildi dünyānuñ vefāsı yoḳ imiş döndürdi yüz
‘Afv ḳılsun cürm ü ‘işyānuñ Ḥudā-yı lem-yezel

Dāne-i ‘ömri tükendi şofra-i gerdünda
Müjde-i cām-ı cinānı şundi sākī-i ecel

Oldı münḳād -irci‘ī emri nidāsına hemān
Rūḥını teslīm idüp mülk-i fenādan çekdi el

Geldi bir mışra‘-i du‘ā-gü Rāciḥā tārīḫ için
Cennet ola Muştafā Şabrī Efendiye maḥall (1256)

TĀRĪḤ BERĀY-I VĀLĪDE-İ İSLĪMYELİ SA‘ĀDET GİRĀY

Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilün

Nesl-i pāk-i ḥazret-i sulṭān-ı cengīziyyeden
Zevce-i sulṭān Bahādır āh ol şīrīn-süḥan

Oldı muḥtāc-ı du‘ā Maḥbūbe Ḥānım āh āh
Gitdi āḫir-kār dūnyādan giyüp bir ṭob kefen

Felek ‘ömrüñ baḫr-i fānīde ṭutup bād-ı ecel
Sāḫil-i ümmīd-i ‘uḫbāya hemān döndi dümen

Gūşına yetdük de hātifden ḫiṭāb-ı irci‘ī
İtdi ol emre iṭā‘at uçdı rūḫı ḫaldı ten

Kilk-i Rāciḫ yazdı fevtüñ gūş idüp tārīḫ-i tām
Eyledi Maḥbūbe Ḥānım kūy-ı firdevsi vaṭan 1270

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilün

Ḥā‘ifā cerrāḫ-ı pamuḫ Meḫmed Ağā ümmī kim
Āmine Ḥātūna nihāyet çekdi dūnyādan ayağ

Dest-i sāḫī-i ecelden içdi cām-ı kevşeri
Eyledi cennet için cism-i laṭīfüñ dāğ dāğ

Rāciḫā ḫabrüñ görenler oḫusun bir fātiḫā
Naḫline merḫūmenüñ tārīḫ-i tām oldı ferāğ (1281)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Şumnılı Yūsuf Efendi duĥter-i pākizesi

Ya'ni Esmā Ḥānım ol merĥūma Şāliḥ nev-civān

İrişüp bād-ı ecel tā ki nihāl-i 'ömrine
Aşferü'l-levn eyledi mānende-i berg-i hazān

Şanki ḥasret-keş imiş yıllarca cism-i pākine
Kıldı āgūşa alup ḥāk-i siyāh anı nihān

... itdi bu miḥnet-ḥāne-i dünyādan ol
İrci'ī emri kulağına irince nā-gehān

Naḳline Rāciḥ didüm tārīḥ idüp Ḥaḳḳa niyāz
Eyleye Esmā Ḥudāya kūy-ı firdevsi maḳām (1281)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Ḥayf kim ḥāfız 'Alīnūñ duĥter-i pākizesi
Nev-civān Leylā Ḥānım gitdi cihāndan āh āh

Bir gül-i ter idi şoldı bād-ı şarşardan hemān
Vālidinine taşabbur eyle iḥsān yā ilāh

Rūḥına bir fātiḥa kılsun hediye geçmesün
Kim gelüp ḳabrūñ ziyāret eyler ise gāh gāh

İrci'ī emri kulağına irince ol civān
Eyledi teşlīm-i rūḥ münḳād olup bī-iştibāh

Düşdi bir tārīḥ Rāciḥ naḳline merĥūmenūñ
Rūḥ-ı Leylā cennet-i firdevsi kıldı cāy-gāh (1281)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fā'īlātün Fā'īlātün Fā'īlātün Fā'īlün

Ḥācī İbrāhīm nā-ḥaḳ 'ālem-i devrānı dirġ
Terk-i dūnyā eyledi encām ol nġū ḥıṣāl

Özini vaḳf eyleyüp dā'im sebaḳ-ḥ'ānlıkda kim
Sa'y iderdi heb rızā-yı Ḥaḳḳ için rüz u leyāl

'İlmini neşre muvaffaḳ oldu ol 'ālī himem
Bā-te'ezzün on sekiz şākirdi kām aldı bu sāl

İrci'ī emri ḳulaḒına irince nā-gehān
Murġ-ı rūḥı lāne-i fānīden oldu infıṣāl

Tām tārīḥ söyledüm Rāciḥ o zātuñ naḳline
Ḥācī İbrāhīm Efendi 'adne ḳıldı intikāl(1281)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün

Hem-ān-dem pīr iken Ḥācī Meḥmed Kāmil Ağā kim
İdüp terk-i fenā encām gitdi dār-ı 'uḳbāya

Edrine şehrine topraḳ ağāsı iken aḳdemce
Girüp topraḒa lā oldu 'aceb gelmiş mi dūnyāya

Ziyāret eyledük de ḳabrini lūḫfuñ dirġ itme
Oḳu bir fātiḥa eyle hediye rūḥ-ı mevtāya

ḲulaḒına ḥiṭāb-ı irci'ī geldük de hātifden
Ecel cāmuñ idüp nūş oldu münḳād emr-i mevlāya

Gelüp fevtine bir tārīḥ-i gevher bā-du'ā Rāciḥ
Cinān olsun maḳarr yā-Rabb Ḥācī Kāmil Ağāya (1279)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT BERĀY-I MÜFTĪ-İ KIRK KİLİSE

Mefāʿilün Mefāʿilün Mefāʿilün Mefāʿilün

Naḳībū'l-eşref Müftī-i Hācī ʿAbdurrahmān kim
İdüp terk-i cihān cismi türāba girdi yek-sāne

Vefāsız fānī dünyā kimseye qalmaz imiş bākī
Hele ʿāqil degildür dil veren bu köhne vīrāne

Oḳu gel rūḥına bir fātiḥa geçme hemān gāfil
Bilürsin mürdeler muḥtāctur iḥsān-ı Kūr'āna

Ṭuyınca irciʿī emrūñ ḳulağı şavt-ı hāfızdan
Hem-ān-dem murğ-ı cānı oldu münḳād emr ü fermāna

Gelüp bir gā'ibāne er didi tārīḥüñ ey Rāciḥ
Cinān olsun maḥall-i Müftī-i Hācī ʿAbdurrahmāna (1278)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT BERĀY-I FERELİ ʿALĪ

Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilün

Hāʿif olsun kim ʿAlī ibn-i Muḥammed tıfl iken
Tā ki ol gül-rüyı şoldurdı esüp bād-ı ḥazān

Āfitāb-ı ḥüsni bī-tāb olduḡuñ seyr eyleyen
Şandılar ol anda ṭolındı ḥurşīd-i cihān

İrişince şavt-ı esrār-ı ilāhī gūşına
İrciʿī emrine münḳād oldu ol tāze-civān

Nüş idüp sākī-i ʿömrin cām-ı ser-şār-ı ecel
İşte ol demde rızā-ullāha teslīm itdi cān

Rāciḥā o uçler çıḳup tārīḥ-i naḳlūñ söyledi
Tāze yaşında ʿalīye oldu cāy dār-ı cinān (1279)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün

Yıldırımli ud-bâğ Ḥâcî 'Alî Ağâ kim
Gördi encâm-ı vefâsızlığını dünyânuñ

Pay-mâl eylemede çokları ğaddâr-ı felek
Raḥmî bir zerre kadar kimseye yok devrânuñ

Ḳabr-i pâkini ziyâret kılan ehl-i îmân
Oḳusun rûḥına bir fâtiḥa bu ednânuñ

İrci'î âyetini duydı şimâḥ-ı cânı
Oldı râm emr-i ilâhiyyesine mevlânuñ

Düşdi bir cevher ile naḳline Râciḥ târîḥi
Menzilüñ 'adn ide Ḥaḳḳ Ḥâcî 'Alî Ağânuñ (1279)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün

Faṭma Ḥânım o merḥûme-i bâ-behre-civân
Şâliḥ Ağânuñ idi duḡter-i pâk-i eṣeri

Menzil-i ğarbe irüp tu'me-i mihr-i 'ömri
Oldı tebdîli mesâ şubḥ-ı fîrâḳüñ seḡeri sihri

Bir gül-i ter idi gülşenüñe fânîde velî
Şoldı ğaddâr-ı felek-nâmuñ irince nazarı

Tıfl iken çekdi el ârâyiş-i miḡnetgededen
Âh kim süz-ı taḡassür ile yandı cigeri

Çıḳup üçler didi târîḥ-i vefâtuñ Râciḥ
Faṭma Ḥânımuñ eyvân-ı cinân ola yeri (1277)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fe'ılātün Fe'ılātün Fe'ılātün Fe'ılün

Genc yaşında Ḥadīce bin 'Abdullāh ḥayf
Terk-i dünyā eyleyüp kıldı beḳāya 'azm-i rāh

Tā ki ol nevres nihāle iriṣüp bād-ı ecel
Ḡonce-i ḥüsni hemān berg-i ḥazāna döndi āh

Ḳabrine nazār olan seb'a'l-meṣānī baḥş idüp
Ḳılmaya yārān du'alardan ferāmüş kāh kāh

Güşma yitdükde hātifden ḥiṭāb-ı irci't
Eyledi teslīm-i rūḥ ol dem 'alā emrullāh

Geldi bir tārīḥ Rāciḥ naḳline merḥūmenüñ
Ḳıl Ḥadīce Ḥānıma yā Rabb 'adni cilve-gāh (1279)

TĀRĪḤ BERĀY-İ İNŞĀ-YI BĀB-İ MÜŞİRİ-İ EDRİNE NÜVİŞTE-BÜD

Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün

Şehen-şāh-ı mu'azzam Ḥazret-i 'Abdül'aziz Ḥān kim
Edirne şehrini kıldı müzeyyen ol kerem fermā

Cihāna gelmemiş hiç böyle bir dārā-yı cūd-ifşā
Vücūd-ı zāt-ı pāküñ şaḳlasun ekdārdan mevlā

Ḥarāb itmişdi iḥrāḳ-ı felek bu bāb-ı aḥkāmı
Bi-ḥamdillāh aḳıtdı āb-ı lūṭfuñ eyledi iḥyā

'Arz-ı inşāddan bu nev-zemīn eyvān-ı merşüşı
Ola iş bu maḥallde şer' ü ḳānūne üzre ḥükm-i icrā

Ḥitāmında gelüp bir er didi tārīḥüñ ey Rāciḥ
Müferreḥ dil-güşā 'āli maḳām oldı şafā-i'tā

**TĀHMĪS-İ TĀRĪH BĀB-I MÜŞİRİ-İ ESBAĞ MÜFTİ-İ
EDİRNE FEVZİ EFENDİ**

Mefâ'ılün Mefâ'ılün Mefâ'ılün Mefâ'ılün

Felek burc-ı şerefden çāk idüp nā-geh girībānuñ
Sürer vechün işigi hākine hürşid-i rahşānuñ
Ki ya'ni dāver-i 'ālem selā'īn ibn-i sultānuñ
Meh-i burc-ı hilāfet zıll-ı Hāğğ 'Abdül'aziz Hānuñ
Fürüg-ı şevket ü şānı cihānı eyledi bir nūr

... ... felek yerden kemend-i hükümü pervine
Ürper evvel nazarda heybetinden hür-ı āyine
Şec'î zāt-i pāküñ güş iden kāfir gelür dīne
Olaldan ziver-i efzā taht-ı 'ālī-baht-ı pākine
Senā-yı haşlet memdūhesi olmağdadur mezkūr

Olaldan cālis-i taht ol cenāb-ı dāver-i 'ālem
Derün-ı ülkeye kat kat kanāt virmede muhkem
Anuñ emr-i hümāyüninla buldı bu mağl-i hürrem
Ki oldur üstüvār-ı bağş-i bünyān-ı kerem her dem
Odur vīrāne her hağtar meksūr

Kılıp Hāğğ zır-i-pāy-i leşkerine düşmenüñ mağzül
İde ol hazreti tā mağşad-ı ümmidine mevşül
Serir-i saltanatda eylesün hem-vāre nā-ma'zül
Hezārān lütf u ihsānı dem-ā-dem olmada mebzül
Huşuşā eyledi bu dem Edirne hağkını mesrūr

İdince çerğ ol kaşr-ı 'atıka dünyeyi taħrīm
Şan iħrāk olmağı birünelerden eylemiş ta'līm
Vücūduñ bir gice sūz-ı siyeh-reh eyleyüp teslīm
Yanup nār-ı kazā ile hükümet konağı çünkim
Çalup öyle haṛābe olmışıdı mesken-i ya'fūr

Hem-ān-dem hazret-i nāzük-mizāc gonçe-i handān
Zihī büy-ı leṭāfetle bu şehri eyledi şādān
Müşir-i şir-i heybet āsümān rif'at ki bā-fermān
Geline beldeye ol şadr-ı esbāğ vālī-zīşān
Himem-kār ya'ni Kıbrıslı Muḥammed Pāşā-yı meşhūr

Edirne halkınıñ zindân-ı albi oldu heb tenvîr
 Olinca emr ü fermân-ı hümâyûn şevkıla taqrîr
 Nev-inşâ-yı serây-ı bâb-ı hükmi eyledi tebşîr
 Mühendis tab^ç destûr-ı müşîr ber hayâl tedbîr
 Felâtûn-ı zamân şad fûnûndan lia mebrûr

İrem gibi müzeyyen çâr-gûşe heb muşanna^ç fâm
 Bu dîvân-ānenüñ ihyâsı oldu cümleye in^çâm
 Cenâb-ı hazrete aşğar ü ekber her seher her şâm
 Ahâlî itdiler bi'l-cümle istid^çâ vü istirhâm
 Ki istizân idüp olsun hemân inşâsına me'mûr

Bu cāyuñ ^çarz olundu muhkemi bâb-ı hümâyûna
 Bilindi çünki hāl pür-gamı bâb-ı hümâyûna
^çIyân oldu harâb-ı ademi bâb-ı hümâyûna
 Yazınca ol hıdîv-i ekremi bâb-ı hümâyûna
 İzin ihşân buyurdu ol shehen-şâh-ı kerem-mevfûr

Felek mesned cihānuñ hükme devr zamānidur
 Gürûh-ı ehl-i imānuñ muhāfazâ mihr-bānidur
 Bu maşşûl pâdişāhum hüsrev-i şāhib-ırānidur
 Buyurdu kim Edirne şehri pāy-ı taht-ı şānidür
 Degül lâyıuña alsun dār-ı hükmi öyle âteş-ûr

Yine ^çadl-i hümâyûnı nümâyān oldu sultānuñ
 Dil-i vîrānesi oldu mu^çammer pāy u ednānuñ
 Serîrine Hudā hem-vāre ılsun şevket ü şānuñ
 Hāıat sāyesinde bî-riyā ol zıll-ı yezdānuñ
 Binā oldu bir ā^çlā bâb kim mişli degül mebsûr

İlāhi ^çömr-i sermed vir cenâb-ı şāh-ı devrāna
 Dem-ā-dem haar olsun re'y-i istilāsı dūşmāna
 Götürdü himmet-i vālāsı bu eyvān-ı meydāna
 Te^çāl-allāh zihî bünyād-ı merşüş oldu şāhāne
 Ki tar-ı resm-i mabû^ç vü şafā baş aña maşûr

Bu cā-yı dil-keşi tā dehr-i sâbı şer^ç ü ānūna
 Selāîn-i ^çizām görmişdi lâyı şer^ç ü ānūna
 Görülsün bunda davālar muvāfi şer^ç ü ānūna
 ılinsun nîk ü bed neyse muābı şer^ç ü ānūna
 Olunsun far u temyîz ehl-i hādan maal u şûrûr

‘Azīz-i ‘ālem itsün hān-ı dehri tūl-i ‘ömrile
 Şereflerle şeh-i devrān-ı dehri tūl-i ‘ömrile
 Hemān var eylesün hāqān-ı dehri tūl-i ‘ömrile
 Mu‘ammer eyleyüp sultān-ı dehri tūl-i ‘ömrile
 Cenāb-ı hazret-i hallāķ bī-hem-tā-yı nā-ma‘zūr

Nigehbān-ı felek bālāda devr itsün açup bālūñ
 Dem-ā-dem hazretine yār kılsun baht-ı iclālūñ
 Müşerref eylesün rüz u şeb ü üsbū‘ meh-i sālūñ
 Müşeyyed eyleye tāk-i bülend eyvān-ı iķbālūñ
 Ola vīrāne-i ... kılup düşmen-i maķhūr

Nizām-ı nazmı Rāciķ eyleyüp zībende neşr eyle
 Görince cehl-i hālūñ eylemezler ħande neşr eyle
 Ħuzūr-ı hazret-i fevziye kıl efgende neşr eyle
 Yazup bir cevher-i tāriķ fevzi isen de neşreyle
 Şehensāh-ı cihān kıldı bu pāşā ħapusın ma‘mūr

TĀRİĦ-İ CŪLŪS PĀDİŞĀH-I ‘ĀLEM-PENĀH

Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün

Tāriķ-i tāmin Rāciķā yazdum meh-i zī-l-hiccede
 ‘Abdül‘azīz olunca üzengi ‘adāletde muķīm (1277)

SĀ‘ATÇI ĦURŞİD AGANUÑ DŪKKĀNINA ‘ACELETEN SÖYLENİLEN TĀRİĦDŪR

Fe‘ilātün Fe‘ilātün Fe‘ilün

Eyledi pertev-i ħurşīd-i ziyā
 İrtifā‘-ı felek eyvāna

Çıķup uçar didi Rāciķ tāriķ
 Oldı zībā bu muvaķķit-ħāne (1278)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT BERĀY-I BEDİR NEŞRİ EFENDİ

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Nāzır-ı mīr-i şerīf Meḥmed Ağā ḥā'ifā
Çekdi encām-ı fenā mülkinden el ol nīk-nām

Añladı bī-şübhe dünyānuñ vefāsız oldıguñ
Kışver-i 'uqbāyı āḥir-kār itdi iltizām

Rūḥına bir fātiḥa iḥsān ide erbāb-ı dīn
Seyyi'ātuñ mağfıret kılsun onuñ rabbü'l-inām

İrci'ī emri kulağına irişdük de hemān
Eyledi teslīm-i rūḥ emr-i Ḥudāya oldı rām

Rāciḥā Ḥaḫḫa niyāz idüp didüm tārīḥini
Eyleye rabbā Muḥammed ḫaşr-ı firdevsi maḫām (1382)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Duḫter-i pākīzesi idi Ḥasan Ağānuñ āḥ
İrmedi bīmār olup ḥā'if Emīne şıḫḫata

Şalınup gülşenüñe fānīde eylerken ḫırām
Mübtelā oldı nihāyet bir devāsız illete

Almadan yek laḫza ol nev-reste dünyādan murād
Gitdi āḥir vālidinüñ yaḫdı nār-ı firḫate

İrci'ī emrine münḫād oldı ol tāze civān
Yüz çevirdi nā-gehān vardı ḫuzūr-ı ḫazrete

İşidince naḫlini Rāciḥ didi tārīḥ-i tām
Nev-civān iken Emīne gitdi mülk-i cennete (1284)

İSLİMYELİ SA‘ADET GİRÂYUŃ MAHDŪMİNA VEFĀT TĀRİHİDŪR

Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilün

Āl-i cengīziyyeden Sulṭān Sa‘adet-zādesi
Nev-civān Sālīh Girāy kıldı beḳāya rıḫleti

Mıṣra gitimişdi o nev-reste hevā tebdiline
Derdinüñ ‘azm-i cinān oldu devā-yı şıḫhati

İrtihālün gūş idüp aḡlarsa da ḫalk-ı cihān
Vālidinüñ yüregini yaḳdı nār-ı firḳati

Ḳabrini müstaḡraḳ-ı nūr ‘ale’n-nūr ide Ḥaḳḳ
Ser-firāz-ı enbiyā-yı faḫr-i ‘ālem ḫürmeti

Düşdi bir mıṣra‘la tārīḫ-i vefāti Rāciḫā
Mıṣrdan Sālīh Girāy buldı Ḥicāza cenneti (1288)

Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilün

Dertli idi şöhreti Aḫmed Efendinüñ dirēḡ
Kıldı derdi āḳıbet āyīne-i ‘ömrin siyāḫ

İrci‘ī emrini hātif gūşına itdi nidā
Rām olup ol emre kıldı ‘azm-i dīvān-āle

Fevtini gūş eyleyüp Rāciḫ didi tārīḫini
Merkez-i ḫuldi kıla Aḫmed Efendi cāy-gāḫ 1284

TĀRİH-İ VEFĀT

Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilün

Ez-ahāli-i Ḳırım ‘Abdürrahīmüñ duḫteri
Nev-civān Zeyneb beḳāya ‘azm idüp āḫ eyledi

Ḥā’if olsun gitdi bundan ṭoymadı dünyāsına
Rişte-i ‘ömrüñ ecel mıḳrāzı kütāḫ eyledi

Rāciḫā yazdum temāmen cevher-i tārīḫini
Rūḫ-ı Zeyneb bāḡ-ı firdevsi maḳarr-gāḫ eyledi (1281)

TĀRĪḤ BERĀY-I MATBA‘I CERĪDE-İ HAVĀDİŞ-İ VİLĀYET-İ EDİRNE

Mef‘ülü Fā‘ilātü Mefā‘lü Fā‘ilün

Tācdār-ı tācdārān-ı zamān ‘Abdül‘azīz
Āfitāb-ı yümn-i ‘adliyle cihāna virdi fer

Maḥzen-i bāb-ı ma‘ārif oldı devrinde güşād
Vefk-i ikbāli nice kenz-i ma‘āni fetḥi ider

Sāye-i ‘adlinde baḥr-ı ‘ilme yol buldı cihān
Rūy-ı ‘arza neşr olur dürr-i ḥavādiş ser-te-ser

İşte ez-cümle vezīr-i nüktedān-ı şādıķı
Bu vilāyet ḥalkını ‘ilmiyle kıldı behre-ver

Vālī-i Ḥurşīd Pāşā-yı felāṭün-ı zamān
Bā‘iş-i icād-ı fenn ü fātiḥ-i genc-i hüner

Üç lisān üzre müretteb bir cerīde yapıdı kim
Şafḥası baḥr-i ma‘ārif satrı lü’lü’-yı güher

Lafzı rengīn ü ibāratı ferah-baḥşā-yı dil
Nükte-i mefhūm-ı dārātı müfīd ü muḥtaşar

Bā-ḥuşuş maḥdūm-ı ‘ālī ḥidiv eḫamı
Kıldı bezl-i maḫderet ol nām-dār-ı nām-ver

Ya‘ni ḥāzıķ-dil Süleymān Beg devā-yı ceḥd ile
Tılsım-ı genc-i kemāle ‘āķibet buldı zafer

Açdı bir berg-i gül-i nesrīn-i bī-hār-ı laṭīf
Şādlık virdi vilāyet ḥalkına bu ḥoş eser

İbtidā-yı ṭab‘ına Rāciḥ didi tārīḥ-i tām
Nev-cerīde oldı maḫbūl-i cihān vü mu‘teber

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün

Silivri ḥānedānı mīr 'Ārif duḡteri ḡayfā
Ḥabīre Faṭma Ḥānım beḡāya 'azm-i rāh itdi

Bir evlāduñ idüp terk yandı cismi nār-ı firḡatle
O ḡaddār-ı felek āyīne-i 'ömrüñ siyāh itdi

Vefātuñ ḡüş iden bu nev-civānuñ ḡirye-nāk oldı
Hemān ḡökde melā'ik yerde insān āh ü vāh itdi

Ḳulaḡına ḡirince irci't emri olup münḡād
O demde rūḡını teslīm-i fermān-ı ilāh itdi

Gelüp iki ḡözümdeñ yaş tārīḡüñ didüm Rāciḡ
Ḥabīre Faṭıma dārü'l-cinānı cilve-ḡāh itdi (1284)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Ḥā'ifā Cānbāz Naḡīf Ağā-yı nīḡüy-hıṡāl
Çeḡdi āḡir-kār ayaḡ dūnyādan ol ṡab'-ı laṡīf

Rūy-māl oldı hemān dīvān-ı rabbü'l-'izzete
ḡüşına te'sḡir idince irci't emr-i ṡerīf

Bā-nuḡaṡ tārīḡi Rāciḡ fevkini i'lan ider
Bīndi āh encām-ı ecel esbine bu Cānbāz Naḡīf (1284)

TĀRĪḤ-İ VELĀDET BERĀY-İ İMĀM-İ EVVEL CĀMİ'-İ 'ATĪK VİLĀYET-İ EDRİNE

Mefā'ilün Mefā'ilün Fe'ülün

Cenāb-ı Ḥāfız İbrāḡim Efendi
Bir evlāda olup nā'il yegāne

Uzun 'ömr ide iḡsān ḡudretinden
ḡanī-Allāh ol ārām-ı cāna

Gelüp bir er didi cevherle tārīḡ
'Aliyyü'l-murtaḡā geldi cihāna (1284)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fe'ılātün Fe'ılātün Fe'ılātün Fe'ılün

Bayraq ağāsı idi nāmı bu zātuñ hayfā
Eyleyüp terk-i fenā gitdi Meḥmed Ağā

Ḳabrine nāzır olup geçme hemān ey gāfil
Oḳu bir fātiḥa gel rūḥına eyle ihdā

İrci'ī emri ḳulagına irince nā-gāh
Oldı ol demde hemān 'āzım-i dīvān-ı Ḥudā

Düşdi bir cevher ile naḳline Rāciḥ tārīḥ
Ḳıla yā-Rabb maḳām-ı 'adni Meḥmed Ağā

VEFĀT

Mefā'ilün Fe'ılātün Mefā'ilün Fe'ılün

Emīn Efendi o bayrak ağāsı-zāde dirīḡ
Nihāyet 'azm-i beḳā eyledi o nīḡū-nām

Bu zāt-ı rūḥına bir fātiḥa oḳu tā kim
Gün ola 'ömr-i 'azīzūñ senūñ de bula ḥıtām

İrince gūşına hātifden irci'ī emri
Yumup gözini ol emr-i şerīfe oldı rām

Du'āya ḳaldırup iki elüm didüm tārīḥ
Emīn Efendiye Allāh ḳıla ḥuld-i maḳām

**EDİRNE'DE CĀMİ' ʿATİQŪŃ İKİ ŞERİFELİ MİNĀRESİ
ALTINDA VĀQİ' ҲAVZA SÖYLENÜP ҲAKK
OLUNMIŞDUR**

Mefāʿlün Mefāʿlün Mefāʿlün Mefāʿlün

Teʿāl-Allāh zihī Ҳavz-ı müdevver menbaʿ-ı kevser
Ҳayāt kılıpdur bu mā-i cārī-i şafā-baḥşā

Ҳasan Ağā-yı serbest-zāde nām ol şāhib-i Ҳayruñ
Dem-be-dem teşne-gāne lūḫfi cārīdür zülāl-āsā

Bu Ҳavzı rūḫ-ı sıbḫeyn-i resūl-ullāh için yaptı
Vuzū kıl nūş-ı āb it ʿāfiyyetler baḥş ide mevlā

Gürūh-ı mü'mīnine iş bu cāmi' ʿayn-ı cennetdür
Bu kevser Ҳavzıdır zıll-ı mināre sāye-i ṭübā

Vuzū için gelüp bir şūfī tārīḫüñ didi Rāciḫ
Yeni Ҳavz ile kıldı bāb-ı Eski Cāmi'ī iḫyā

TĀRİḫ

Mefʿülü Mefāʿlü Mefāʿlü Feʿülün

Tārīḫ-i daʿvetiyyedür ʿatşāne Rāciḫā
Akdı Ҳüseyn ʿaşkına gel Çeşme-i Ҳasan

TĀRĪḤ-İ TELĠRAF-ḤĀNE KIRK KİLİSE

Mefāʿilün Mefāʿilün Mefāʿilün Mefāʿilün

Şehen-şāh-ı muʿallā-cāh-ı zıll-ullāhdur ber-hāk
Ki muhyī-i bilād-ı ʿAbdülʿazīz Ḥān-ı felek pāye

Ḥuşūsiyle bilād-ı mürde kıılmağdadur ihyā
Bu ʿünvānı irişdi gökde tā gūş-ı mesḥāya

Telğraflar kıılup sehl-i umūra cā-be-cā inşā
Berāy-ı güft ü gū cān virdi şankim cism-i mevtāya

Müʿeyyed eylesün Allah üzeng-i ʿadāletde
Hemāre gālib olsun reʿy-i istilāsı ācdāya

Bu belde ḥāʿib iken keremden eyledi himmet
Vezīr-i şādıķı Ḥurşīd Pāşā-yı hümā-sāye

Mağām-ı telğrafa geldi bir tārīḥ didi Rāciḥ
Kııla derdüñ ifāde dil verildi Kırk Kiliseye

TĀRĪḤ-İ VEFĀT ŞEYḤ EMİN EFENDİ

Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilün

Vāşıl-ı kıurb-ı ilāhi vü vāķıf-ı esrār-ı şāh
Ḥādīm-i der-gāh-ı saʿdüʿd-dīn cenāb-ı Şeyḥ Emīn

Mürşīd-i kāmīl idi bu zāt-ı vālā-yı himem
Saʿy iderdi rüz-u şeb irşād-ı ḥalk içün hemīn

Cilve-i hātifden emr-i irciʿī idüp zuhūr
Oldı rām-ı emr ü fermān-ı ilāh-el-ʿālemin

Yā beķā-yı Ḥaķķa gitdi eyleyüp maḥv u cūd
Yā fenādan kıldı naķl bezm-i kıuḫbüʿl-ʿārifin

Çıkdı bir gāʿib eri Rāciḥ güher tārīḥ didi
Vāşıl-ı şehr-i ʿadem oldu bu cumʿa Şeyḥ Emīn

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fā'ilatün Fā'ilatün Fā'ilatün Fā'ilün

Zevce-i pākīze-i Şeyḥ Muştafā Efendi kim
Ya'ni bācī Fāṭıma Ḥānım o firdevs-i āşiyān

Bī-vefā oldıḡını bildi fenā-yı 'ālemüñ
Yüz çevirdi milket-i 'uqbā-yı Ḥaḳḳa nā-gehān

İrdi hātifden şımāḥına nidā-yı irci'ī
Didi Allāhümme lebbeyk eyledi teslīm-i cān

Geldi bir dervīş Rāciḥ didi cevher tārīḥüñ
'Azm-i dīvān itdü bācī Fāṭıma Ḥānım hemān (1283)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fā'ilatün Fā'ilatün Fā'iltün Fā'ilün

Şeyḥ Emīn Efendi-zāde tıfl-ı Dervīş Muştafā
Çekdi dünyādan elin mülk-i beḳāya tutdı rāh

İrdi hātifden hemān emr-i ḥiṭāb-ı irci'ī
Oldı ol demde muṭīr-i emr ü fermān-ı ilāh

Nev-civān iken yine dünyāya meyyāl olmadı
Gitdi seyrān-ı cemāl-i ḥāzrete bī-iştibāh

Geldi bir ḥüznile Rāciḥ fevti tārīḥi dile
Naḳl-i 'uqbā kıldı Dervīş Muştafā eyvāh vāh (1283)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün

Ḳā'im-makām iken bu haber Muştafā Pāşā-yı hayf
Ferhād Efendi ya'ni ol nigūy-ḥaşlet āh āh

Bildi vefāsız oldığın dār-ı fenā-yı 'ālemün
Maḥv-i vücūd idüp hemān kıldı belāya 'azm-i rāh

Hātifden irdi gūşına nā-geh nidā-yı irci'ī
Oldı hemān lebbeyk ile münḳād-ı fermān-ı ilāh

'Uḳbāya naḳlün gūş idüp Rāciḥ didi tārīḥini
Kūy-ı behiştı eyleye Ferhād Efendi cāy-gāh (1284)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Ḥā'if-ender ḥā'ifā Derviş Aḥmed nīk-nām
Vāḳıf idi işbu zāt esrār u vaḥdāniyyete

İçdi dünyāda saḳihüm rabbehüm cāmün hemān
Tutdı yüz ol dem ṭarīḳ-i inzivā-yı ḥazrete

Ola müşfi'ī rüz u maḥşerde ḥabīb-i kibriyā
Heb rızā-yı Ḥaḳḳ için sa'y eyler idi ṭā'ate

Rāciḥā cevherle neşr oldı vefātı tārīḥi
Gitdi Derviş Aḥmed eyvallāh ḳaşr-ı cennete (1283)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Dervīş Aḥmed zāde idi ḥā'ifā Rāsım Ağā
Olmadı bī-çārenüñ derdi muḳārin şıḥḥate

Raḥmet ile yād idüp bir fātiḥa iḥsān kııl
Sen daḥi muḥtac olursın böyle yād-ı raḥmete

İrci'ī emrüñ nidā kıılınca ḥātif gūşına
Gitdi münkāden hemān dīvān-ı rabbü'l-'izzete

Düşdi bir ḥüznile Rāciḥ ḳalbe tārīḥ-i güher
Tövbe idüp gitdi Rāsım lāle-zār-ı cennete

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fe'ılātün Fe'ılātün Fe'ılātün Fe'ilün

Ḥüseyn Ağā ki ol zāde-i 'Abdülvahāb
Çekdi encām-ı fenādan el ile dāmānı

Şu sepup ağzına penbe ile sākī-i ecel
Didi sākī Ḥaḳḳ imiş ḥicret-i dünyā fāni

İrci'ī emrine münkāden olup rū-gerdān
İltimās eyler idi mağfiret-i yezdānı

Cevher-i eşkile çıḳdı iki gözden tārīḥ
Bāğ-ı 'adnāna revān oldu Ḥüseynüñ cānı

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fe'ılātün Fe'ılātün Fe'ılātün Fe'ilün

Āh o tıfl-ı 'Alī Muḥammed Efendi zāde
'Azm-i iḳlīm-i 'adem eyledi ol bī-vāye

Çekdi dünyādan elin şevḳe gelüp āḥir-kār
Bir şehādet ile döndürdi yüzün 'uḳbāya

Rūḥına fātiḥalar oḳuyup ihdā idelüm
Cürmini 'afva temennī kıılalum mevlāya

Ḳaldırıp iki elüm cevher-i tārīḥ didüm
Gitdi encām-ı 'alī ḳaşr-ı behişt ārāya

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Zāde-i me'mūr-ı a'şār-ı livā-i Edrine
Aḥmed Tevfîk Efendi zevcesi ol nev-civān

Ya'ni bī-dermān merḥūme Sa'ide Ḥānımuñ
Kaldı 'āciz āh derdinden eḫbbā-yı zamān

Zārlar kıldı mezāruñ intiḳālūñ gūş idüp
Ḥāk oldı sīne-çāk ağladı çeşm-i āsumān

Nā-gehān irdi ḳulağına ḫiṭāb-ı irci'ī
İnḳıyāden emr ü fermān-ı Ḥudāya virdi cān

Ḥāme-i Rāciḫ didi ferdine tāriḫ-i güher
Bu Sa'ide Ḥānıma Ḥaḳḳ cenneti ide mekān

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Ṭıfl iken ḫā'ifā Mestān Begüñ maḫdūmı āh
Ya'ni bī-behr Muḫammed Beg nāzük nev-civān

Genç yāşında gitdi bundan doymadı dünyāsına
Çehresini şoldırup güller gibi bād-ı ḫazān

Sāye gibi ḳara ṭoprağı uzandı ḳāmeti
Şālinurken servi-veş aḳrān arasında hemān

Düşdi bir tāriḫ-i cevher naḳline ol nev-resüñ
Rabbenā ḳılsun Muḫammed Beg behiştı āşiyān (1284)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Zāde-i 'İzzet Efendi ḥā'ifā
Olmayup derdi muḳarın şıḥḥate

Ya'ni ol Ḥilmī idüp terk-i fenā
Vālidinüñ yaḳdı nār-ı firḳate

Nevresinde tıfl idi eyvāh kim
Ṭutdı yüz dīvān-ı vaḥdāniyyete

Geldi bir tārīḥ Rāciḥ naḳline
Rūḥ-ı Ḥilmī gitdi mülk-i cennete

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

Ser-firāz-ı heme aḳrān Emīn Ağā kim
Görmedi zerre vefā varlığın dünyānuñ

Cism-i nāzük-terini eyledi pā-māl ecel
Yatırup sīne-i ḥāke cesed-i 'üryānuñ

İrci'ī şavtına lebbeyk diyüp rām oldı
Virdi cān ulūhiyyetine mevlānuñ

Geldi bir cevher ile naḳline Rāciḥ tārīḥ
Meskeni kūy-ı cinān ola Emīn Ağānuñ (1283)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Mekteb-i ḥarbiyye-i şāhāneden

Ya'ni ol 'Ārif Efendi nīk-nām

Oldı nā-gāh bir onulmaz derde dūş

Sa'y-i taḥşīl eyler iken şubḥ u şām

Dest-i sākī-i ecelden bu civān

Şerbet-i mevti içüp bir tolu cām

Gūşına irdi ḥiṭāb-ı irci'ī

Oldı ol emr-i şerīf-i Ḥaḳḳa rām

Geldi bir tārīḥ-i cevher naḳline

Bāğ-ı firdevsi ide 'Ārif maḳām (1283)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Zāde-i Rüstem Ağā 'İzzet Efendi ḥā'ifā

Eyledi terk-i fenā encām-kār ol nīk-nām

Gül gibi nāzük vücūdın ḥāke yeksān eyledi

Āh ol zālīm felek bundan da aldı intiḳām

Merḳad-i pür-nūrına nāzır olān erbāb-ı dīn

Raḥmet ile yād kılsun tā-ilā yevmü'l-ḳıyām

İrci'ī fermān-ı 'ālīşānını gūş eyleyüp

Rūḥı teslīm idüp ol emr-i şerīfe oldı rām

Fevtine Rāciḥ du'ā idüp didi tārīḥ-i tām

Dār-ı 'adni ide Ḥaḳḳ 'İzzet Efendiye maḳām (1285)

TĀRĪḤ-İ VEZĀRET MUḤAMMED ‘ĀŞİM PĀŞĀ

Fe‘ilātün Fe‘ilātün Fe‘ilātün Fe‘ilün

Ser-firāz-ı vüzerā ḥazret-i ‘Āşim Pāşā
Edrine ḥalkını teşrifi kılop şād u bekām

Dā’im itsün anı ḥaqq devletile ‘izzetile
Kaşr-ı ‘āli-i vilāyetde ilā-yevm-i kıyām

Eyleye maṭlab-ı ā‘lāsına vāşıl mevlā
Fırşatdur gerçi du‘āsı kılma şubḥ u şām

İki ma‘zurdayı(?) bir mışra‘yla kıldum edā
Biri tebrīk-i vezārat biri neşr-i aḥkām

Geldi bir hātif-i ğayb söyledi tām tārīḥūñ
Ḥāk-i-pāye ola meymün u mübārek bu maḳām (1286)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT-I ‘AVNİ EFENDİ

Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün

Edrine şehrinüñ taḥrīr-i emlākında çok demler
Mu‘āvin idi lākin başına devrān neler kıldı

Muḥālif gösterüp yüz rüzgār-ı ğam-güsār āḥir
Nihāl-i ‘ömrini bād-ı ecel zīr ü zeber kıldı

Uşandı rüz u şeb ceng ü cidāl-i dār-ı dünyādan
Hemān ḥışn-i ḥaşīn-i mülk-i firdevsi sefer kıldı

İrişdi irci‘ī emri şımāḥ-ı cānına Ḥaqqdan
O emre inḳıyāden ecr-i fānīdin güzer kıldı

Gelüp bir ehl-i cennet fevtine Rāciḥ didi tārīḥ
‘Alī ‘Avni Efendi merkez-i ‘adni maḳarr kıldı (1287)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Mefāʿilün Mefāʿilün Mefāʿilün Mefāʿilün

Redif mīralāyı mīr-Mūsā zevcesi şad hayf
Cenāb-ı Āmine Ḥānım ki oldu tārık-i dünya

Hemān dehr-i denī ālāyişinden el çeküp gitdi
Şeffiʿi ola rüz-ı haşrde peygamber-i mevlā

Meger bundan da aldı intikāmın rūzigār āḥir
Vücūd-ı pākini mülk-i ʿademde kıldı nā-peydā

Ḳulağına nidā-yı irciʿi geldik de hātifden
O emre inḳıyāden itdi naḳl milket-i ʿuḳbāya

Vefātın gūş idüp cevherle tārīḥin didi Rāciḥ
Ḳıla bu Āmine Ḥānım bilād-ı cenneti melvā (1287)

TĀRĪḤ-İ SĀL-İ CEDİD

Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilün

Ḥazret-i şāhen-şeh devrān-ı Ḥān-ı ʿAbdülʿaziz
Cism ü cānıdır ʿadālet ile mülk ü milletün

ʿArz ider Bādī ḳulı tebrīk-i sāle tārīḥin
Biñ iki yüz toḳsan ikinci yılıdur hicretün (1292)

TĀRĪḤ-İ VEZĀRET-İ YEŃİŞEHİR ḲINALI İBRĀHİM PĀŞĀ DER BOSNA

Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilün

Şāh-ı şāhān-ı zamān u maʿdelet baḫş-ı cihān
Ḥazret-i ʿAbdülʿaziz Ḥān ol şeh-i şevket-maşır

Mülkünün ʿimārı ḫaḳḳında budur rüz u leyāl
Fikri cevlan itmede mānende-i mihr-i münir

Bā-ḫuşuş Maḫmūd Pāşā kim vezir-i eʿzamet
Zāt-i pāki şadr-ı ʿālī ḳadre şāyān u cedir

Her işi erbābına tefvizde ḳaşır degil

Fikr-i şākı̄b re'y-i şā'ib ile ol rūşen ḥamīr

Bu senenüñ taḥkīm-i 'imāretini tetmīm için
Kıldı İbrāhim Pāşāyı hemān naşb-i müşīr

Bu ḥaber nā-gāh olup işāl-i sem' meḥaret
Şād oldı bi'l-'umūm ammā civān ammā ki pīr

Öyle vāli kim umūr-ı 'ālemi tedbīrde
Eylemiş Allāh zātın ḥulḳ-ı bī-miṣl ü nazīr

Dā'im olsun devlet-i 'ömri zevāle irmesün
Yār ola tevḫīḳ-i Ḥaḳḳ yüsr ola her emr-i 'asīr

Bosna şehrine vezāretle vilāyet manşıbın
Heb du'ā eyler idük şubḥ u mesā bula vezīr

Oldı bu ed'ıye-i ḥayriyye lā rayb u gümān
Vāşıl-ı şaḥn-ı icābet-ḥāne-i rabb-ı ḳadīr

Tām tāriḫ ile Bādī ḥalka tebsīr eylerüm
Lūḫf-ı bārı kıldı İbrāhim Pāşāyı vezīr (1292)

Fā'ılātün Fā'ılātün Fā'ılātün Fā'ılün

Ḥāce-i dānā-yı baḡdādī-i ecel olup dirīḡ
Olmuş idi işte bu şehre gelüp ḥücre-nişīn

'Abdürrahman nāmı işbu nīḡü ḥaşletüñ
Ġarḳ-ı baḥr-ı raḥmet-i raḥman ide rabbü'l-emīn

Münzevī bir zāt olup zāyirlere ma'lūm idi
Ḥāfız-ı Ḳur'ān ü tefsīr oldıḡı 'ayne'l- yaḳīn

İrci'ī emrine münḳāden cihāndan çekdi el
Fātiḫayla rūḫını yād ideler erbāb-ı dīn

Eyleye rızvān-ı ḥuld bu müjdeyi tebsīr aña
Hazihi cennāt ü 'adnün fed ḥulūhā ḥālīdīn

Götürüp Rāciḫ dü destüm 'arşa tāriḫin didüm
Cāy-ı laḫdi nūr ola yā rahmeten-lil-'ālemīn (r.e 1289)

Mefāʿilün Mefāʿilün Feʿülün

Dirîğ Şevket Begüñ maḥdümü şad ḥayf

Fuʿad Beg yaʿni ol pākīze-ḥıynet

Sekiz yaşında el çekdi cihāndan

İdüp heşt-behişte ʿazme niyyet

Bu ḥāl-i firḳāt etdi vālidinin

Ġarīḳ-i lücce-i deryā-yı ḥasret

Vefātına didiler tām tāriḫ

Maḳarr-ı bādā fevvāre-i ḳaşr-ı cennet (1287)

TĀRİḤ-İ SĀL-İ CEDĪD

Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilün

Ḥāşıl-ı seyf-i şeriʿat yaʿni kân-ı maʿdelet

Ḥazret-i ʿAbdülʿazîz Ḥân pâdişâh-ı baḥr ü ber

Görmemiş mişlin selâḥın-i selefde hîç çerḫ

Bunca yıldur maḥver-i muʿtād da devrân ider

Ḥazretin bağışlasun Allāh mülk ü millete

ʿÖmrin efzün ḳılsun yıllar itdükçe güzer

Sînesin ḳılsun siper mevlâ ḳazâ-şamşāmına

ʿAyn-ı ʿudvân ile kim eylerse mülkine nazar

Gördi Bādī ḥāl-i ʿādāyı şüm-ı ehl-i nücüm

Didiler bu sāl-i tāriḫin [Zihī sāl-i zafer] (1293)

TĀRİḤ-İ DİĠER

Feʿilātün Feʿilātün Feʿilātün Feʿilün

Bādī sāl-i neve tāriḫ didi lafzen maʿnen

Seneler başdı şükr bile iki yüz ḥoḳsan üçe (1293)

TĀRĪḤ-İ DİGER

Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün

Du'āsın Bādīyā bā-tām tārīḥ eylerüm tekrār
Bu nev-sāli ide celb-i cūd 'Abdül'aziz Ḥāna (1293)

İBRĀHİM PĀŞĀNUŃ MENŞŪRİ VÜRŪDINA SÖYLENİLEN TĀRĪḤDŪR

Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün

Nūr-ı 'uyün-ı ... Sultān Ḥān-ı 'Abdül'aziz
Ḥāḳān-ı her ḥāḳāniyān fermān-revā-yı 'adl ü dād

Devr eyledükçe kāyināt sürsün şafā-yı salṭanat
Revnaḳda dīhīm ü taḫt olsun eli yevmü's-sāz

Cümle re'āyā vü berāyā ḳalbini tatıyb için
Eyler dem-ā-dem mülkünün ta'mir ü tecdidin murād

Vālī-i Bosna ḳıldı İbrāhim Pāşayı hemān
Şa'b-ı umūr-ı 'ālemi teshile bā-şıdḳ u sedād

Ol şāhib-i tedbīr daḫi ber-muḳtezā-yı tıyneti
Kānūn erbāb-ı hevāya şu döker bi'l-ictihād

Menşūr oḳındı şevḳile şimdi du'ā hengāmıdur
Her kārda ḳılsun refiḳ tevfiḳini rabbü'l-'ibād

Bu rütbe-i ser-i mīrin faḫr ile tebrīk eyleriz
Ḥaḳḳā vezāretle vilāyet mansıbı ferḫunde bād

Ber-müjde bir yāver çıkup Bādī güher tārīḥ didi
Menşūr-ı şāhi geldi İbrāhim Pāşā oldı şād (1293)

TĀRĪḤ-İ CÜLŪS-I SULTĀN MURĀD ḤĀN-I ḤĀMĪS

Fā'īlātün Fā'īlātün Fā'īlātün Fā'īlün

Revnaḵ efzā-yı serīr 'adl ü dād Sultān Murād
Ya'ni zıll-ullāh-ı fi'l-'ālem şeh ibn-i şāhi gör

Tābi'in vezīr destānı olurlar ba'd-ezīn
Sāyesinde ber-murād ol şāh-ı 'ālī-cāhı gör

Dest açub 'arşa devām-ı devletçün tābi'in
Heb du'ā-yı ḥayr ile tıldı icābet-gāhı gör

İki mışra'la cülüsü meymenet me'nūsa tām
İki tārīḥ 'arz ider Bādī-i ḥayır-ḥ'āhı gör

Mülkünün Allāh idüp i'mār u tecdīdin murād (1293)
Pādişāh Sultān Murādı kıldı lūṭfullāhı gör (1293)

TĀRĪḤ-İ CÜLŪS 'ABDŪLḤAMĪD ḤĀN-I ŞĀNĪ

Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün

Cülüs-ı meymenet-i me'nūsa tārīḥ 'arz ider Bādī
İmāmü'l-mümīnin 'Abdülḥamīd Ḥān oldı bā ṭālī'

TĀRĪḤ-İ DİĞER

Fā'īlātün Fā'īlātün Fā'īlün

Taḥt-ı 'ālī-baḥt 'Osmāniyāne
Eyleyince cülüs 'Abdülḥamīd Ḥān

Bādīyā cem' olup didi fuželā
Tārīḥin min- fazlü'l-melikü'l-mennān (1293)

TĀRĪḤ-İ DİĞER

Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün

Bādī gönülden geldi bir tārīḥ-i tebşīr-i cülüs
Ḥamd aña Ḥān-ı 'Abdülḥamīd oldı imāmü'l-müslimīn (1293)

TĀRĪḤ-İ DİGER

Mefāʿilün Mefāʿilün Feʿülün

Düşürdi Bādī bir tārīḥ-i cülüs

Emīrū'l-mü'minün ʿAbdülhamīd Hān (1293)

TĀRĪḤ-İ DİGER

Mefāʿilün Mefāʿilün Feʿülün

Cülüsa geldi bir müjdeyle tārīḥ

Şeh-i ʿālicenāb ʿAbdülhamīd Hān (1293)

TĀRĪḤ-İ DİGER

Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilün

Virdi revnaq taht-ı ʿOsmāniye Hān ʿAbdülhamīd

1711

Telgrāfdan çıkdı hattā tām tārīḥ-i cülüs

+1418

1293

**TARİKAT-I ʿALİYYE-İ NAQŞİBENDİYYEDEN
EDİRNELİ ŞEYH DĀVUD EFENDİ HAZRETLERİNÜN VEFĀTLARI
TĀRĪHİDÜR**

Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilün

Şeyḥ Dāvud Efendi pür-himmet

Hem velī hem ʿazīz-i dervīşān

Naqşibendī meşāyihından idi

O kerīmü'l şeyḥ o ʿālī-şān

Himmeti ʿāleme olup mebzül

Niʿmeti himmeti gibi yeksān

Rıḥlet itdi çü dār-ı ʿuqbāya

İrciʿī emrini tıyınca hemān

Çıkdı tārīḥ didi iki dervīş

Şeyḥ Dāvud Efendi kuṭb-ı zamān (1283)

TĀRĪḤ-İ SĀL-İ CEDĪD

Fā'ilatün Fā'ilatün Fā'ilatün Fā'ilün

Hazret-i 'Abdülhamīd Ḥān cihāndārañ-ı Hudā
Eskidükçe säller tecdīd ide iqbālını

Ḥāmil-i seyf-i şeri'atdür o kân-ı ma'delet
Şer'-i tāmın eylemişdür ḥāl ü istiqbālını

'Arşa aşsa devrde lāyık hilāl-āsā felek
'İbreten linnāsi seyf-i şāram iclālını

Tīg-i qahra Ḥaqq siper kılsun 'adüvv mülkinüñ
Cānını ecdādını evlādını vü ālini

Tām tārīḥle du'āsın Bādī tekrār eylerüm
Ḥaqq ide 'Abdülhamīd Ḥāna sa'd nev-sālını (1294)

TĀRĪḤ-İ DİĞER

Fā'ilatün Fā'ilatün Fā'ilatün Fā'ilün

Sāl-i ḥāle geldi bir tārīḥ Bādī bā-niyāz
Sāl-i izmiḥlāl a'dā-yı vaṭan ola bu sāl (1294)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Mefā'ilün Fe'ilātün Mefā'ilün Fe'ilün

Muḥāsebeci-i evkāf Bosna zādesi ḥayf
Bu nev-civān aña maḥşül-i 'ömr idi rüşen

Fu'ād maḥlaşı ismi Meḥmed idi dirīg
Esir-i dāğ-ı fu'ād oldu rıḥletin işiden

Bu tıfla bā'is-i naql oldu zaḥm-ı ḥunnāk lık
Birer tarīḥ ile pür-ḥalkı hep bu dār-ı miḥen

Şabūr ismini yād ide vālidinine Ḥaqq
Be-Ḥaqq-ı nūr-ı Meḥmed 'Alī Ḥüseyin vü Ḥasan

Baña eyle didi Bādī vefātına tārīḥ
Muḥammed uçdı behişte serāy-ı fāniden (1294)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fā'īlātün Fā'īlātün Fā'īlātün Fā'īlün

Edirne gümrük müdür-i esbağınun duğteri
Zevce-i Ḥāfız Emīn Ḥayriyye Ḥānım āh āh

Eylesün bir fātiḥa bile Ḥaḫḫ için rūḥını yād
Lūṭfile her kim iderse ḫabrini 'aṭf-ı nigāh

Naḫline Bādī du'ā idüp didi tārīḫini
Eyleye Ḥayriye der-gāh-ı cinānı cilve-gāh (1295)

TĀRĪḤ-İ VEFĀT

Fe'īlātün Fe'īlātün Fe'īlātün Fe'īlün

Silsile-i āl-i cengizden idi bu zāt
Ya'ni saḫmī(?) cālī Dervīş Meḫmed Girāy

Mevlid-i pāki Yeñi Zağra idi fi'l-aşl
Ḳalmış idi def'ada hicret ile naḫl-i cāy olsun

Ḥırmen-i ümīdde ḫūşe-i maḫşūd idi
Dāne-i 'ömrini ṭaḫn eyledi bu āsiyāy

Ehl-i ṭarīḫat idi 'ādil u hem mültefit
Dinse sezā nāmına menba'-ı cūd ü saḫāy

Hātif idüp irci'ī sırrına mazḫar anı
Oldı hemān şevḫle 'āzm-i vaḫdet-serāy

Da'vet-i Ḥaḫḫı bilüp ḫıldı icābet hemān
Eyledi cānı ile terk-i reh-ı mā-sivāy

Söyledi Bādī daḫi naḫline tārīḫ-i tām
Sālik-i rāh-ı Ḥudā oldı Muḫammed Girāy (1296)

**BABAESKİ TİMÜR YOLI MEVĶİ'İNDEN HAYRABOLİYA
GİDEN TARIĶDEKİ CİSR-İ MEDİDÜŃ TARIĶİDÜR**

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Hāzret-ı 'Abdülhamīd Hān ya'ni bü'l-ḥayr-ı zamān
Lūtf u iḥsānından el-ḥaḳḳ cümle 'ālem müstefid

Ḳanlı Azmaḳ nehri bir çoḳ demler itmişdi heder
Virmeyüp bir ḥayli mārr ü 'ābire ḳaṭ'an geçid

İşte ol şāh-ı cihānbānuñ 'ulüvv-i himmeti
'Āleme üstinden açdı şimdi şeh-şāh-ı cedīd

Gelmemiş mişli selāṭīn-i selefde bī-gümān
Zātını baḫş ide mülk ü millete rabb ü mecīd

Edrine vālisi ya'ni Hācı 'İzzet bendesi
Ol şadāḳat pīşenüñ Hāḳḳ ide iḳbālin mezīd

Sāyesinde sa'y ider i'mār-ı mülke rüz u şeb
Her yaña baḫsan nice aṣār-ı ḥayr olur bedīd

Cümlesindendür bu cisir-i nevde tevfiḳātınıñ
Hāḳḳ rehā tebsīr ide iḥyā-yı āṣār-ı 'adīd

Hep güşād olduḳ da da'vāt-ı veliyyü'n-ni'meti
Yād u tezkār eyleyüp eṭrāf u aḳtār itdi 'id

Geldi bir tāriḫ itmāmında ey Bādī dile
Yapdı bu cisir-i nevi' elṭāf-ı Hān 'Abdülhamīd

**ONYADA BELEDİ HASTE-HANESİNE HACI ŞABRİ DEDENÜN
İNŞA-GERDESİ OLAN ÇEŞMENÜN TARİHİDÜR**

Fa‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilün

Rūh-ı şıbteyn-i resül için Hacı Şabri Dede
Yapdı bu ‘aynı ağıtdı şerbet-i kand-i nebāt

Teşne-gān içdükçe şu haqq şāhib-i hayruñ dağı
Defterinden eylesün maḥv-ı niḡat seyyi‘āt

Öyle bir mā-i muşaffā kıldı icrā bunda kim
Nüş iden bir ḡaṡresin itmez zülāle iltifāt

Bādiyā kıldum şalā ‘aṡşāne bā-tārīḡ-i tām
Besmeleyle gel şu iç bu çeşmeden olsun ḡayāt (1319)

**EDİRNE MEVLEVİ-HANESİ ŞEYHİ HACI ‘ALİ EŞREF DEDE
EFENDİNÜN VEFATI TARİHİDÜR**

Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün

Cenāb-ı şeyḡ-i eşref mürşid-i Haqq ‘arif bi-llāh
Muṡı‘-ı emr-i mevlā vāḡıf-ı esrār-ı Mevlānā

Bu der-gāh-ı mu‘allā iktināh-ı cennet-i asāra
Tamām kırık altı yıl itdi meşīḡat ḡizmetin ifā
İdüp esmā‘ hātif ric‘at emrin sem‘ine oldı
Hem-ān-dem ‘āzim-i dārü’s-semā‘ der-geh-i ‘uḡbā

Dem-i naḡlinde Bādī bir fütāde didi tārīḡin
Hacı Eşref Dede firdevsi kıldı menzil ü me’vā

**ONYA VİLİYETİ MEKTÜBCİSİ ‘ALİ RĀŞİD EFENDİ
HAZRETLERİNİN ŪLĀ ŞINIF-I EVVELİ OLDUĖLARINA TARİHDÜR**

Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün

Felek bir fāzılı minnet-i ḡudāya eyledi mesrūr
Sezādur beldemiz āvāze-i tebrīk ile ṡolsun

Kemāl-i faḡr ile Bādī ḡalemnden düşdi bir tārīḡ
‘Alī Rāşid Efendi şinf-ı evvel oldı yümñ olsun (1320)

**ON YA DEFTERDARI SELANIKLI CELAL EFENDINUN
VEFATINA TARIHDUR**

Fā'ilātun Fā'ilātun Fā'ilātun Fā'ilun

Bi'l-bedāhe dūşdi bir tārīḥ Bādī fevtine
Şafḥa-i eyyāmdan ḥāk oldı defterdār Celāl

TAHMIS-İ ĞAZEL-İ NEYYİR EFENDİ

Fā'ilātun Fā'ilātun Fā'ilātun Fā'ilun

Ḥaṭṭ-ı ḥüsnün yüz bulup zabṭ itmeden ğayĝūsını
Şarsa sīmīn-i ḥamā'il tek iki bāzūsını
Ārzū itmekde ay meh-i hāle-i pehlūsını
'İd-i ekber ol zamāndur baña ey mehrūsını
Alsam āĝuş-ı vişāle ey gül-i ḥoş-būsını

Dīde-i aĝyārdan hergiz nihān ol kim göre
'Āşık-ı zāre güneş gibi 'ıyān ol kim göre
Baş üstinde yer ile āsumān ol kim göre
Seyr-i gül-geşt-i çemen-zār-ı çemān ol kim göre
'Āşık-ı nālān-ı zāruñ ey kıadd-i dil-cūsını

Vird-i evrāk-ı ruḥuñ cāna ŧonanmış ḥāl ile
Dāne-i 'ömrümdür anuñ her biri icmāl ile
Evc-i rifat buldı göñlüm pāyına rū-māl ile
Şāh-ı ḥubān-ı cihānsın ḥançer-i iqbāl ile
Bāĝ-ı ḥüsne şeh-i nāz eylemiş ebrūsını

Yüz virüp başdan şehā ĝīsū-yı 'anber-būyına
Biñ dil-i dīvāne bend itdük anuñ her mūyına
Şāne-i ümīd elini şimdi düşürmüş şuyına
Gerçi yer yer zīr-i fesden yayılup gül-rūsına
Māhe teşbīh eylemiş o zülfle ĝīsūsını

Ebruvānuñ seyr iden çerḥuñ hilāli zann ider
Şavķ-ı ruḥsāruñ gören mihrüñ cemāli zann ider
'Aks-i çeşmüm noķtasın ḥaddüñde ḥālī zann ider
Kışver-i çīn içre şūḥā bir ĝazālī zann ider
Her gören mestüñ ḥoten-veş ey gözi āhūsını

Tāb-ı ruhsāruñ görüp tıtdı vücūdum teb yine
 Āḥ gönlüm oldu ol āteşle hem-şürb yine
 Ḥāşıl olmaz mı eyā dilde olan maṭlab yine
 Gül-zemīn-i dilberāne uğradum bu şeb yine
 Şāh-ı ḥübān-ı zamāndur virdi o bu şusını

Hem-çü Rāciḥ ni‘met-i ḥüsne kanā‘at eyledüm
 Zülfüne virdüm dili āndan ferāgat eyledüm
 Hırқа-i cennet giyüp ‘azm-i seyāḥat eyledüm
 Neyyir zāruñ daḥi Ḥaḳқа emānet eyledüm
 Ey şeh-i iqlīm-i dil şimden gerü yā hüsını

TAḤMĪS-İ ĞAZEL-İ DİĞER

Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilün

Gonca-i bī-ḥārdur cāna başuñda al fes
 Gel bu gülşen-gāh-ı ümmīde şaluñ da‘vayı kes
 Eylemez mi saña servīler ḥırām itmekde pes
 Ḳāmetüñdür ey sehī-ḳadd bir nihāl-i tāze-res
 Ebruvānuñdur dü miḥrāb fedā’ī-i nev-heves

Ḥāk-i pāy-ı ‘adline cüyān olaldan cüy-ı dil
 Āsitānuñdur hemān ārām-gāh-ı kūy-ı dil
 Taḥt-gāh olsun saña biñ cānla pehlū-yı dil
 Ey şanem şevḳüñle rüşendür bu günler rū-yı dil
 Dir gönlümden kesilmez şavt-ı mānend-i ceres

Cebhe-i pāküñ zihī āyīne-i ‘ālem-nümā
 Lem‘a baḥş-ı ḥāne-i vīrāne-i dildür şehā
 Ser-firāzā şāḥib-i ḥüsne fem-i ‘İsī demā
 Nāzenīnā mübehhicīnā şīve-kārā dilberā
 Ḥüsne ü ānuñdur ḡdā-yı rūḥ-ı ‘āşık her nefes

Dām-ı zülfüñden velī taḥlīş-i dil emr-i ‘asīr
 Dāne-i ḥālüñ için ol dāma olmuşdur esīr
 Ḳaşlaruñ görse hilāl-āsā kalur bedr-i münīr
 Leblerine lezzet-i ḳand-i nebāt olmaz nazīr
 Gülistān-ı ruḥlaruñ cānā beri ez-ḥār ü ḥas

Zülf-i zincīrüñ bu şeb Bādī olup anmaḳlıḡa
 Başladı Rāciḥ dil-i dīvāne uşlanmaḳlıḡa
 Şürb-i cüllāb-ı lebüñ kāfi baña ḳonmaḳlıḡa
 Şem‘-i ruḥsārında pervāne gibi yanmaḳlıḡa
 Per açup Neyyir ṭolansa nola mānend-i meges

TAHMİS-İ ĞAZEL-İ ŞERVET EFENDİ

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Zātına mahşūş olup zāt-i kerīmüñ da'veti
 Hoş teşrīf eyledüñ dīvān-ı rabbü'l-‘izzeti
 Seyr kılduñ şevķile esrār-ı vaħdāniyyeti
 Ey şehen-şāh-ı ümem bulduñ ‘ulüvv-i rifa‘ti
 “Leyle-i mir‘acde gördüñ serāy-ı vaħdeti

Ey naẓar-gāh dü-‘ālem vey ħabīb-i kibriyā
 Rūşen oldu cebhe-i pākinde envār-ı Hudā
 Ümmetüñ taht-ı livāü'l-ħamdüñ eyler ilticā
 İntisāb-ı der-geh-i ‘adlüñ yeter ‘izzet añā
 Buldı cibrīl āsitānuñ gibi bāb-ı devleti

Baħrler olsa midād-ı eşcār-ı ħāma pür-varaķ
 Biñde bir evşāfını yazmaġa olmaz müstaħaķķ
 Bī-bedel ħalk eylemişdür zātını rabbü'l-felāk
 ‘Ārızuñ gülzārına beñzer mi ey maħbüb-ı Ĥaķķ
 Görmüş idüm var ise vaşf etsün reyāħin cenneti

Söyledür tūtī-i ħalbī ħand-i el-fāz şırruñ
 Nūr-ı imāndur şehā mirāt-ı rü-yı enverüñ
 Vaşfını gūş itse telĥ olur dimāġı sükkerüñ
 Bu ħalāvet şübhesüz zātında yoķdur kevşerüñ
 Var ise aħz eylemiş la‘l-i lebinden lezzeti

Merħamet kıl Rāciħe lütf it Hudānuñ ‘aşķına
 Cedd-i pāk-i server-i āl-i ‘abānuñ ‘aşķına
 On iki vālā imām-ı zu-l- ‘aťānuñ ‘aşķına
 Yā resül-allāh şāh-ı Kerbelānuñ ‘aşķına
 Eyleme maħrüm şefā‘atden bu ‘āciz Şerveti

NĀBĪ EFENDĪ MERĖĪMIN DĀ'İRESİ OLUP TESDİS İDİLMİŞDÜR

Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün

Nâz ile alsa dili kâşki ol nev-civân
Görse gönül mülkini anda yatur nice kân
Nâ-geh irişmese nola güşina âh u figân
Gonce gibi açılup söylese çün bülbülân
Nâ-geh o yâr şoğbet-i 'âşıkça gelse revân
Bu dil-i mağzûnı ya itmeye mi şad-mân

Nâmına bağışlayup cân vireli ol şehüñ
Eyler isem tütüyâ 'aynıma Ėâk-i rehüñ
Nâmdur 'âlemde bu ben o muğibb-ı lehüñ
Bekler isem rûz u şeb bâbı gibi der-gehüñ
Nâm-ı derûnumda yer eyleyeli ol mehüñ
Evc-i 'alâya çıkar âhla vâhum her ân

Nâleden oldu yürek lâle gibi dâğ-dâr
Âteş-i 'aşk ideli küllenmiş dilde qarâr
Nâr-ı helâk eylese cismüm eyâ Ėammı var
Eyleye teşrîf tek Ėalbümü nûr-ı nigâr
Nâre yağup bâl ü per 'aşkla pervâne-vâr
Şem'-i ruĖ-ı dilberüñ bendesiyim ba'de-zân

Nâs bilür řab'ını ol yekfi ĖaşĖaşuñ
Düşdigi yiri yağar 'âdetidür âteřüñ
Nâz degil de nedür itdigi ol ser-keřüñ
Hiç saña virmez gönül fâ'ide bu nâliřüñ
Nâz dürür rûz ü şeb 'âdeti ol meh-veřüñ
Nâz u niyâz it dilâ 'âşık iseñ ger hemân

Nâdim olup da dimez cevrümi az eylesem
Niyyet-i küyü ile 'azm-i Ėicâz eylesem
Nâm-ı hümâyûnum şül u dirâz eylesem
Her ne yol ile anı mağrem-i râz eylesem
Nâme yazup yârüme 'arz-ı niyâz eylesem
Ėâlime rağm eylemez ol büt-i şirîn zebân

Nā-kes alur pūseñi bezmde aġyār iken
 Pūr-ġamuñı ‘āşıkuñ eski emekdār iken
 Nāb-ı zer-āsā yüzi zerd alup aġlar iken
 Şevķile kām almaġa haķķı daġı var iken
 Nāb-ı zülālüñ için teşne-i bīmār iken
 Yā ne için eyler ‘arz bādeyi pīr-i muġān

Nā’il olam dir isek vuşlat-ı cānāne tā
 Dildeki endīşeyi terk ide gör evvelā
 Nā-ġam imiş dehrde nā’il-i zevķ u şafā
 Çekme ġam-ı ‘ālemi bu yeter ‘ibret saña
 Nā-ġam olup sen daġı meclise gel zāhidā
 Eyleyelüm şoġbeti ġalmaya dilde ġümān

Nāz ile aldun ġöñül mülkini ey yār bil
 Olduñ o mülke zihī pād-şeh-i müstaķil
 Nāmuñ ... ile tıldı cihān fi’l-aşl
 Eyleme encām-ı dil-ġānesini muzmaġill
 Nāmuñı zıkr itse yā ġaşlarına ġarşu dil
 Tīr-i müjeñ itdi pūr-sīnemi aġz-i nişān

Nāle vü eġġānuma raġm ġıl ey nām-zed
 Derd ü elem ġuşşa ġam dōrt tarafum ġıldı sed
 Nā-şen-i ġam ġün-be-ġün olmada dilde eşedd
 Doldı ġamuñ leşkeri fülk-i dile lā-yu‘add
 Nā-şeni ör ki çıkar ġirdeb-i ġamdan meded
 Küşte-i şabr oldı perr vir baña ġāzır amān

Nā’il-i vaşl olmaķ ümīdi ile müstaķil
 Kūyuñı devrān ider bu dil-i nā-müsta‘mel
 Nām için olmaz civārından anuñ munfaşıl
 Bir küşede yaşlanup rüz ü şeb muttaşıl
 Nām ile ol dilberüñ kūyını bekler bu dil
 ... rüz ü şeb Rüstem ... dem-i ān

Nāme gibi elçisi olma cihānuñ şaķın
 Çıkmaya ġātem gibi şōhret ü şānuñ şaķın
 Nām-res olmaķ dilerseñ de lisānuñ şaķın
 Nā-be-maġal kimseye açma dehānuñ şaķın
 Nāmerde virme dilā sırr-i nihānuñ şaķın
 ġamz idüben yārüme eyleye şāyed ziyān

Nāfe-i cennet giyüp devrile hāmūnumı
 Lāne-i murğ eyledüm efser-i meymūnumı
 Nāyzen itdüm gönül āh diger-gūnumı
 Neyleyeyüm şimdi ben ṭālī'-i vārūnumı
 Nāyzenüm eylemez bu dil-i maḥzūnumı
 Bir saçı leylā için eylerüm gamı bān

Nāvek-i müjgān-ı yār ise gönülden geçen
 Şoñra şehādet ider aña da kanlu kefen
 Nābīyi bāb eyleyüp cānını qurbān iden
 Yoluma didük de yār Bādī didi işte ben
 Nābī ider varım 'arz yārine ehl-i süḥān
 'Arz ide gör sen daḥi cān u dil-i müjde-gān

FAḶİRÜŃ DĀ'İRESİDÜR Kİ YĀNYADA SÖYLENMIŞDÜR

Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün
 Bābuñ ... kapuñ ey şeh-i 'ālī-cenāb
 Heb aña menşūbdur bāy u gedā şeyḥ ü şāb

Baş virüp cānla yoluña qurbān olam
 Yüregümi kanımı eyle kebāb u şerāb

Bār-ı şerefdür şehā ruḥlarıñuñ mīvesi
 Jāle-i eşküm ile buldı henüz āb u tāb

Bāşed güñem nüş-ı mey meclisi şevküñde kim
 Lūṭfile şād it dili eyleme gamla yebāb

Bābı gibi düşmenüñ gözleri mesdūd ola
 Görmeye dīdāruñı olmaya ḥüsñüñ muşāb

Başma görüp atuñla yanına taķıldıgum
 Ayaḡuñı isterem öpmege hem-çün riķāb

Bākir-i ... ider dūr kapuñdan beni
 Ḥalkā-veş ey şeh aña itmedeyüm irtikāb

Baķ ter ü hem-tāzedür virür ... dem-be-dem
 Jāle saçar gözlerüm yoluña hem-çün gül-āb

Bālūñ mey-i leblerüñ ile gönül teşnesi
 İtdi telezzüz şehā istemez ol ... serāb

Bāreksin 'aşķ kim eyle beni ber-murād
 Cevrūñe bu bendesi eyledüğüñ intihāb

Bāğında eyle dili ey meh nā-mihr-bān
Yüzüñi görsün gözüm nāz ile ref' it niqāb

Bağ ne zamān olmaya çeşme-i lūţfuñ revān
Kim varup yanına eylemiş ümmīd-i āb

Bādī gelür öpmege gül-ruhuñ ammā dirīğ
Āteş-i hūsnūñ ider cigerin anuñ kebāb

**ANI ... DĀ'İRE-İ ŞĀHİN GİRĀY MERĖHŪMUÑ
DĀ'İRE-İ MEŞHŪRESİ OLUP BOSNA SERĀYINDA
TESDİS OLUNMIŞDUR**

Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

Yāda getürse beni bir kez o şīrīn ārāy
Rāzı idem cevrine olsa eger bil Girāy
Yāruñ ider mağdem mey-i meclise bağş-ı ziyāy

Ref'-i zūlām itmege bir gice ol meh-liqāy
Yār gelüp 'āşıkuñ menzīlini kılsa cāy
İtmeye mi gün yüzi dīdeleri rūşenāy

Yārelidür gön'lümüñ derdle her cānibi
Nīze-i müjgānınuñ olalıdan tālībi
Yanaşur yaşur yār sözünüñ şahibi
Nīrū-yı tālī' ile olsam anuñ cālībi
Yanaşup ol māhe yā hañçer-i ser-tīz gibi
Eylesem ağıyārınuñ sīnesin hem-çü nāy

Yā ne bulursuñ şehā hūsnūñi ızmārdan
Nağşı mı irās eder yoğsaki ızhārdan

Yanup aña ağlayan 'āşık-ı dīdārdan
Nūr-ı cemālūñ şağın nazra-i ağıyārdan
Yān virüp ey meh-liqā kaçma bu gam-hārdan
Āteş-i hicrānına yanmama görme revāy

Yazık o bî-çāreye ṭālī'-i ma'kūs ola
 Vādī-i ḥoyratda başın ura şağa şola
 Yā ura mı dehr aña şara tenin bir çula
 Vuşlatına devletüñ kim ire Ḥaqqdan bula
 Yāver olursa eger lūtf-ı Ḥudā bir kula
 Bir pula muhtāc iken dehre olur pād-şāy

Yalın ayak baş açuk dil tolaşur şu-be-şū
 Şevkıla yüz sürmege pāyına mānend-i cū
 Yaş döker gözlerüm rüz ü şeb ey māh-rū
 Şimdi saña şerḥ idem ḥāl-i dili rū-be-rū
 Yaş düşüp dīdeden rūyuñ ider ārzū
 Kudretile gün yüzüñ olmada şebnem-i ribāy

Yār ise maqşad ger ez-cān gerek irtibāt
 Bāb-ı tevekküldedür şevk u sürür u neşāt
 Yā bir iki nazreden eyler iseñ inḥitāt
 Bā'is-i tefrīk olur istenilen iḥtilāt
 Yā ber-tecrīdde 'ākil iseñ ber ribāt
 Kāfile-i ehl-i 'aşk eyleye giryān serāy

Yārsañ eger göñlümi görsüñ eyā zaḥm-kār
 Raḥne-i müjgānlaruñ bir bir olur āşikār
 Yā resen-i zūlfünüñ her teli bir tār-mār
 Resm-i 'alī gözlerüñ kaşlar ise zūlfikār
 Yār ser-efrāzmiş sende o kaş göz ki vār
 Katli için 'āşıkuñ yā ne gerek oqu yāy

Yāsemen-i ṭurraña yüz virüp ey āfitāb
 Yüridi vü kapladı vechüni hem-gün şehāb
 Yā yüzine eyledüñ ceddile sedd-i ḥicāb
 Yā nazar-ı ehl-i dilden idüben ictināb
 Yayup o kāküllerüñ gün yüze kılduñ niḳāb
 Menzil-i 'uqrıda yā münḥasıf ol ḥüşn ü rāy

Yāre kul olmak için başımıza fā'ilüz
 Ruḥşatımı beklerüz şanma bizi gāfilüz
 Yardımını ṭālī'üñ celbinde nā-ķābilüz
 Rāhına cān virmege nefsümize kāfilüz
 Yār dilense eger sīnemizi ķā'ilüz
 Tek hemān ol mehlikā lūtfına kılsun sezāy

Yār bilür ğayrıya meyyālūme tā'ibligüm
 Zülfine virdüm dili tutmadı kâzibligüm
 Yazsa beni deftere duysa da rāğibligüm
 Ziynetidür göñlümün lūḫfinı cālibligüm
 Yaz semender gibi yanmağa tālibligüm
 Ey alem 'arz it eger dilense ol hümāy

Yā nola bu meş'ale bu şevķile oldı cihān
 Meş'al-i hikmet mi bu āyīne mi parlayan
 Yā meh ü ħurşīd mi her arafa şevķ urān
 Mülk-i dil-i 'āşık nūr ile rūşen kılan
 Yā meh-i rahşende mi dehre ziyā bahş olan
 al'at-i rūyuñ mıdur 'āleme viren cilāy

Yād idüp 'āşık-ı ruħuñ şevķ-i dil-i iḫhā ider
 Līk ānı bilmeyen bī-hūde efkār ider
 Yalçı aya olana yüregine kār ider
 Levḫden inse delīl da'vā tekrār ider
 Yālic idüp mūdde'ī gün yüzün ebkār ider
 Eyler idi ol ğabī-i 'āķil ise zerre rāy

Yapdı yakışdurdı Bādī daħi bir ob zer
 Ruḫşat-ı taḫdīm arar şimdi ħuzūra meger
 Yaramaz pīşeye itmeĝe 'arz-ı eşer
 Rişte-i nazma kimi lü'-lü'-i lālā dizer
 Yāre ider ehl-i āşķ urmayup 'arz-ı hūner
 Nevbet-i arz-ı hūner sende mi Şāhīn Girāy

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

İrmeseydi kâş bu cān-suz-ı büm-ı iftirāk
Milket-i sīnem olur idi berī ez-ihtirāk

Göñlümi mā-dām 'alevlendürdi nār-ı iştiyāk
Budur evrād-ı zebānum tā ilā bümü't-telāk
El-firāk ü el-firāk ü el-firāk ü el-firāk

Başuñ alup gün gibi 'azm eyledüñ ey mehlikā
Şimdi kanğı sāyeyi kılsam gerekdür ilticā
Hasb-i hāl olursa da bu beyt olur ancak baña
Hasretā vā firkatā vā hasretā vā firkatā
El-firāk ü el-firāk ü el-firāk ü el-firāk

Ey meded yandum meded yā Rabb meded yā Hakk meded
Kalmadı şabrum meded yā hāliķu ferd ü aħad
Yā ğıyāsü'l-müstefizin el-ğıyāsü ve'l-meded

'Azm iden cānān degil ez-cism-i cānum-mireved
El-firāk ü el-firāk ü el-firāk ü el-firāk

Sen selāmetle idüp teşrīf-i handān ol şehā
Dem-be-dem kan ağlasuñ derdüñ ile Rāciħ gedā
Yādigār olsun aña Bādī bu beyt-i ğam-fezā
Elvidāc vü elvidāc vü elvidāc vü elvidāc
El-firāk ü el-firāk ü el-firāk ü el-firāk

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

Kenâr-ı göncede iken mekânuñ ey bülbül
Yine şikâyeti kıymaz lisânuñ ey bülbül
Kadım mâlikisün gülistânuñ ey bülbül
Nedür çemende bu âh ü figânuñ ey bülbül
Yazık ki böyle geçer heb zamânuñ ey bülbül

Kulağa kıymadı cevher söziñü jâleçe çün
Ne bu ricâ bu tabaşbuş biñ gice her gün
Figân u zârı kıyup intihâ'-yı hâli düşün
Enîn ü âhile perde deride bir gül için
Amân fedâ olacağ kıuşça cânuñ ey bülbül

Sen ağladuğça güle gül ... güler
Velik el ile sefk-i dimâ'a diş biler
Girifte kıılmağa dâm-ı belâya dem gözler
Nühüfte dâmeni altında hârdan hançer
O seng-i dil dökecek şanki kânuñ ey bülbül

O nev-le'âli-i elfâz o cevherin sühan
Karıhañ olsa da deryâ dünyamız ezberden
Eyâ o beyt-i hezârı bakup bakup yüzden
Kitâb-ı şad-varağ gülde mi okursun sen
O 'aşıkâne edâ dâstânuñ ey bülbül

Virirdi gülşeni bir vech-i mâlikâne saña
Tururdu hidmete ezhar dâne dâne saña
Miyân-ı hârda tutdurmaz idi lâne saña
İderdi berk-i güli ferş-i âşiyâne saña
Olaydı bâğda bir kâdr-dânuñ ey bülbül

Seni müdâvemet virdük itdi şâm u seher
Tecelliyât-ı ilâhiye nâ'il ü maşhar
Lisân-ı hâl ile bir muktezâ-yı hikem kadar
Çemende şunc-ı haqqı gerçi her varağ söyler
Senüñ belîgdür amâ beyânuñ ey bülbül

Hele kırâ'at-ı âyât-ı 'aşğda bâhir
Saña mânend olamaz hiç karî-i mâhir
Olunca câmî'-i gülşende huşbeye hâzır
Nihâl-i gülden olur minberi senüñ gibi ber
Haşib-i hoş-sühan vü hoş edânuñ ey bülbül

Dilinde varsa anuñ nār-ı ‘aşqdan āsār
 Senüñ sözündeki sūziş cihāna şaçdı şerār
 Derün-ı āteşe cān atsa da semender-vār
 Tarīk-i ‘aşqda pervāne-i hamūş u nizār
 Olur mı hiç senüñ hem-fāmuñ ey bülbül

Fünün-ı müşikīde h̄āce-i cihānsın sen
 Hele şu ‘aşrda h̄ānende-i zamānsın sen
 Şeherde sāzına kuş kondurur civānsın sen
 Bu şevk-i tāze ile pīr-i muṭribānsın sen
 Nola olurlar ise pīrvanuñ ey bülbül

Egerçi yoğsa da bāğ-ı hünerde emsālūñ
 Tarīk-i ‘aşqda oldum fakīr-i hem-hālūñ
 Şıgınsam altına gülşende konuđuñ daluñ
 Çemende düşse eger başa zıll-ı şeh-bālūñ
 Çeker mi minnetini dil hümānuñ ey bülbül

Sihām-ı gonceye tā cāndan urulsañ da
 Belā-yı h̄āhiş-i lāneñ ile yorulsañ da
 Vaṭanda bulmadıđuñ ađyārı bulsañ da
 Ğinā-yı ṭab‘la altun kafesde olsañ da
 Yine gözüñde uçar āşiyānuñ ey bülbül

Olup cenābuña Bādī dağı o demde refīk
 Fezā-yı bāğı şehir vaqti eyledüñ teşrīf
 Nümüvvet-i verde ser-āğāz ile laṭif ü zarīf
 İşitdi nağmeñi gülşende oldu ṭab‘-ı münīf
 Kemāl-i şevkile sābāş h̄ānuñ ey bülbül

Göñül hülüş ile taşdıķ ider dilüm söyler
 Hemîşe eşhedü en lâ-ilâhe illallâh
 Dağı şehâdet ider şekk ü şübhesiz albüm
 Şefî‘-i rüz-ı cezâ Ağmed-i Resül-ullâh

İBTİDÂ-İ ĞAZELİYYÂT

ARFÜ’L-ELİF

1 Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Mâr-ı zülfüñ ılsım-ı kenz-i velâyetdür baña
 Genc-i üsñüñ mazen-i esrâr-ı ikmetdür baña
 Cân-ı özde gözlerüm esrâr-ı ‘aşuñ bî-gümân
 Meclis-i “nenü kaseñnâ” dan emânetdür baña
 ‘Andelîb-i bî-nevâyum gülşen-i ‘adlinde lîk
 Nev-bahâr rularuñ verd-i arâvetdür baña

aralarsam şad-hezâr evraq-ı vaşfinda ne ğam
 a-ı üsñüñ dâd-res bir peyk-i vuşlatdan baña

Ayağun püs eyleyelden Râciâ pîr-i(?)meyüñ
 Tat-gâh-ı meygede genc-i riyâzetdür baña

2 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Her kaçan teşrîf-i bezm eylersin ey tûfî-liķā
Mülk-i dil āyîne-veş eyler o dem ķesb-i ziyā

Deyr-i miħnetde beni cānsuz bıraķduñ ey şanem
Bir büt-i dīvārum şan pîr-i deyrüñ şüretā

Ben bu deşt-i ğamda pāyāna atıldım tîr-veş
Yāy-ı ebrūnıla ey meh-rū olaldan āşinā

Giryeden yolında olurdı iki dîdem 'alîl
Hāk-i pāyuñ virmese āyîne-i çeşme cilā

Bezm-i 'işretde leb-i la'lüñ hicābından bu şeb
Sāġar-ı cem ķana ġarķ oldu şurāhî hākezā

'Avret-i dünyāya meyl eylersin ey er bildüġim pāküm
Bî-vefāsın bî-vefāsın bî-vefāsın bî-vefā

Dil ile ta'bîr olur ma'nā degil ey lāle ruħ
Hāl ü ħaddüñ bu gice rü'yāda gördüm vāķı'ā

Bezme Rāciħ buldı teşrîf-i ķudümüñden şeref
Merħabā ey meclis-ārā-yı dilāver merħabā

3 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Yā mey ü yā seyr-i bāğ olsun derim meşreb bu ya
Her ne ise olacağ olsun derim meşreb bu ya

Yüzüñi görsün gözüm taşvîrini alsun gönül
Dîde sâriğ dil yatağ olsun derim meşreb bu ya

Saña her seyr-i çemen kıldukça ey server-vân
Nergis ü gül göz kulağ olsun derim meşreb bu ya

Başuñ alup 'âlem-i eflâki gezdükçe çü mihr
Alnuñ açık yüzüñ ağ olsun derim meşreb-i bu ya

Devr kılsun hizmetünde dil-çü fânüs-ı hayâl
Bâb-ı lütfünde çerâğ olsun derim meşreb bu ya

'Ömr irişdi gâyete sâkî yetişdür bâdeyi
Şoñ demem elde ayâğ olsun derim meşreb bu ya

Çeşm-i dilber gibi ben yandukça haste Bâdiyâ
Yâr eşküm gibi sağ olsun derim meşreb bu ya

Qalmasun arada tolansun başdan cām-ı şerâb
Sâkî gelsün öñ ayağ olsun derim meşreb bu ya

4 Mefā'ilün Fe'ilātün Mefā'ilün Fe'ilün

Gelürse haţtı o ruhsâr-ı âl olur peydâ
Şehâbdan baña mihr-i vişâl olur peydâ

Olursa hâneme teşrîfe yârdan âgâh
Elinde çoklaruñ orağ nâl olur peyda

Görürse ehl-i dil evşâf-ı kıddini mevzün
Nazîreye çok ağızdan maqâl olur peyda

Dehânı bahşine açsam tehî dükkân-ı dili
Bu yoqlugumda ne ekşâr-ı mâl olur peydâ

Miyân-ı müya müşâbih disem de söz yoğdur
Velâkin ortada çok kıl ü kâl olur peydâ

Ne dem ki görmez isem ol perîyi ey Râciğ
Gönülde guşşa götürmede hayâl olur peydâ

5 Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün

Açıldıķça dehân-ı nâzıküñ ey gül bahâr-âsâ
Göñül murğı tolanır şâh-ı zülfinde hezâr-âsâ

Dil-i vîrâne nâ-geh âteş aldı ra‘d-ı hüsnüñden
Tuţuşdı şevķile pîrâmen sînem çenar-âsâ

İki ĥurşîd dirler bir semâya cilve-gâh olmaz
Cemâlinde nedür ber-çâr-ebrü zülfikâr-âsâ

‘Adüvv cemiyetim tağıtmak ister maĥv olup nâmı
Sürünsün ĥâke rüyı tâ-baĥş-ı rûzigâr-âsâ

Aña şimdengerü kılcâ ĥalâş-ı ‘âfiyet yokdur
Tuţuldu dâm-ı zülf-i yâre Râciĥ dil-şikâr-âsâ

6 Fe‘îlâtün Fe‘îlâtün Fe‘îlâtün Fe‘îlün

Bağlayup zülfine dil oldılar efgende saña
Bendedür ‘âşık-ı miĥnet-zedeler bende saña

Sen görüp ĥâlîmi gül ben ideyim zâr-ı hezâr
Pezdür ey ĥonce dehen girye baña ĥande saña

Göricek kâkülîni başuma mecmû‘ olmaz
‘Arz-ı ĥâl eylemege ‘aķl-i perâkende saña

Âteşin gerçi taĥayyürde ĥalursın görseñ
Nice yaz yaķılur bu dil-i şermende saña

Görinür gözlere bir dânesin ey merdüm-i çeşm
Râciĥüñ çok aradı bulmadı mânende saña

7 Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün

Nāgehān 'arz-ı cemāl eyledi pür hūb-ārā
Şan igen çoğdı cihān milketine mihr-i semā

Didiler var ise hürşîd-i kıyāmetdür bu
Kāmetüñ seyr iden erbāb-ı nezāret Hāḫḫā

Kızarır tābiş-i ruḫsārı mişāl-i ḡonca
Berḫ urur sīne-i billūrı menend-i dürr-i yā

Tāze yanmış olan üftādesine şunmaḫ içün
Hele ḳoynunda ḫurur tāze turunc u ayvā

Geldi bir ḡam ile tedbīrūme Rāciḫ tāriḫ
'Aceb açılmadı mı nev-gül-i ferḫunde baña

8 Fā'îlâtün Fā'îlâtün Fā'îlâtün Fā'îlün

Rînd isek ger tövbe-i nūş-ı şerāb olmaz saña
Laḫt-ı dilden özge ey kem-ter kebāb olmaz saña

Sūḫte isek bu müderris-ḫāne-i dehr içre ger
Ḥaḫḫ-ı ḫadd-i yārdan rengīn kitāb olmaz saña

Fātiḫü'l-ebvābdur zāt-ı cenāb-ı kibriyā
Şanma kim seyr-i cemāle fetḫ-i bāb olmaz saña

Cāndan pervāne-i şem'-i ruḫ-ı dildār isek
Āteş-i derd-i belādan ictināb olmaz saña

La'l-i yāri yād idüp Rāciḫ idersin nūş-ı cem
Laḫt-ı dilden özge ey kem-ter kebāb olmaz saña

9 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Olmasa şayyād-ı dil zülf-i perîşânlar saña
Eylemezdi serfürü bunca perîşânlar saña

Küfr-i zülfüñ nür-ı îmân bildiler erbâb-ı aşk
Hey ne kâfirsın esîr oldı müslümânlar saña

Hübsın mergübsın dünyâda bir maḥbûbsın
Bendedür ey bî-vefâ bi'l-cümle ḥübânlar saña

Sen ḥırâm itdükçe gülşende görüp ḳaddüñ şehâ
Serfürü itmekdedür serv-i ḥırâmânlar saña

Cennet-i dîdârını terk eylemem âdem isem
Bende olmuş ey melek ḥürî ü ḡilmânlar saña

Bende-i leylî-i zülf-i yâr olursañ Ḳays-veş
Ey gönül ârâm-gâh olmaz mı yâbânlar saña

Gül gül etdügi dâğ-ı ḡamla sîne-i şad-çâkini
Ġipte-sâz olmakda ey Râciḡ gülistânlar saña

10 Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

b Bâğda açılalı ḡonce-i ruḡsâr-ı behâ
h Hey'et-i ḳalbümi şâd eyledi dîdâr behâ

e El ile ḡönlümi aldı benüm ol ḡonce-i nev
e Eyledi gül gibi dâğ-ı dili ezḡâr behâ

l Lâm-i zülfine dem-â-dem tolaşur diller âh
d Dâne-i ḡâlini dâm itmede her bâr behâ

y Yansa yaḡılsa nola aşḡına üftâdeleri
n Nev-be-nev 'arz-ı cemâl eylese ey yâr-behâ

b Beni ey Râciḡ-i nâçiz esîr itmez idi
g Geçmese gerdenüme ṡurra-i ṡarrâr behâ

.....

ḤARFÜ'L-BĀ

11 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Bir iki güftāre ol sükker-leb eylerken hicāb
 Kıldı güyā tūṭī-veş āyīne-i cām-ı şerāb

Ülfet itsem leb-be-leb yār ile cām-ı bāde tek
 Gözlerinden gözlerüm olmaz cüdā 'ayn-ı ḥabāb

Ḥāne-i ḳalbe ḥayālūñ almaḳ için mīh-mān
 Ben de dīvāre gögüs gerdüm şehā mānend-i bāb

'Āşık-ı üftādeler genc-i gamında girye-nāk
 Bezm-i vaşlında raḳībūñ şād u ḥandān-ı kām-yāb

Sen mey içseñ ḳanḡı dem hem-bezm olup aḡyār ile
 Nüş ider 'āşıklarūñ yād u lebūñle ḥunnāb

'Aks-i kaddūñ sīneye çekmek için dil Rāciḥā
 Toḡrısı aḳdı o servūñ pāyına mānend-i āb

12 Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Gice ma' nâda şaldı boynuma zülfüñ nice kullâb
Efendüm hayr ola bu zulmet-i âlüde hayâl-i h'âb

Yüzüñe dil ruhuña dîde rûhum la'lüñe meyl
Arar pervâne âteşpâre bülbül gül mekes cüllâb

Yanardı tâbiş-i nâr-ı ruhuñdan tâ ciger-gâhum
Alır seylâb-ı eşküm sepmeseydi kaçre kaçre âb

Ṭaleb-kârı iseñ ger serfürü-yı 'âlemüñ cānā
Ḥudānuñ beytin ol kuvvetü'z-zahr ile çün mihrâb

Ruğuñ vaşfinda vardur ben gibi biñ dāne vaşşāfuñ
Saçuñ bahşinde ammā kalmadı ḥamiyyet-i aḥbâb

Rebâb-ı sīnemi mızrab-ı gamzeñ güm güm inletdi
Şaṭṭ-ı kânün-ı gönüm çalmada erbâbsın erbâb

Bu yolda pîr ü mîr-i reşîd olmadı yine Bādî
Der-i ... fetḥ etdi şalâdur yâ ülü'l-elbâb

13 Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Maḥv olup nâ-gâh ḥurşîd-i cemâlinden niķâb
Kıldı rüşen bezm-i gam-gīnim ṭulü'-i âfitâb

Ḥalkâ-i zikrinde olmaz mı müheyyâ 'aşıkân
Ḥân-kâh-ı 'aşqda meydân oçurken şeyḥ-i tâb

Terk-i güm-geşt eyleyüp bâğ-ı vefâdan 'andelîb
Şaḥn-ı gülşen-gâhda cevlan ider nice gurâb

Nâfe-i gīsûlaruñ târâc idüp bād-ı şabâ
Ol hevâ virdi meşâmm-ı cāna bû-yı müşg-nâb

Aylarca tanazzurdan ol mehüñ teşrîfine
Çarḥ-ı kec-rev eyledi başına Râciḥ inķılâb

14 Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

Gelürse haṭṭ-i rūḥuñ dil ider mi buse taleb
Ne kand-i şâm gerekdür aña ne vech-i 'arab

Lebüñle ḥālin añup cānlanur dil-i bīmār
Biri şeker işi cüllāb biri müretteb ḥabb
Şerāb-ı la'lüñe sākīden añlamış monlā
Başar ayāğ ile aǵzuma şimdi bint-i 'ineb

Gözüyle yer bitirir her seher olur bī-dār
Efendi tu'ma dūrür āfitāba zulmet-i şeb

Mey adlu bir deliķanluya düşdi dil-i Bādī
Beni delirtmede peymāne ile hem-meşreb

ḤARFÜ'T-TĀ

15 Mef'ülü Mefâ'ilü Mefâ'ilü Fe'ülün

Çeşmüñ eridür za'f-ı ten yoksa ne ḥācet
Yanında anuñ var diyemem şöhret-i āfet

Gerd-i kademüñ çekdi şıyā 'aynuma sürme
İki gözimüñ şışeleri taldı bu sâ'at

Ḥālüñ gibi kılsun beni Ḥaḳḳ dāneye muḥtāc
Ger itmez isem ni'met-i ḥüsnüñle kanā'at

Şerḥ eyledi haṭṭuñ nitekim metn-i cemālün
Virdi sebaḳ suḥte-i ḳalbe metānet

Tūṭī gibi vaşf-ı lebini söyledi Rāciḥ
Ol ḥüb şükr virdi zebānna ḥilālet

**IR KİLİSELİ AMED TEVFİK EFENDİ İLE MÜŞTEREKEN
SÖYLENMİŞDÜR**

16 Mef'ülü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ülün

Râcih Bir laza naşîb olsa baña ülfet-i şevket
Yıllarca dimâğumda alur nükhet-i şevket **Servet**

Ser Gîsûlarınıñ her birisüñ bir-araf itmez
Ehl-i dili câmi' ise cem'iyyet-i şevket **Râ**

Râ Zülfî teline bend ılıp eyledi düçâr
Bir hâl-i diğere-güne beni hâlet-i şevket **Ser**

Ser 'Uşşâını oymaz yine târîkî-i ğamda
Rüşen-dil ider tâli'ini tal'at-ı şevket **Râ**

Râ Besler yüregüm 'izzet idüp hûn-ı cigerle
Gönderse hadengün dile bâ-minnet-i şevket **Ser**

Ser Servet gibi olmaz ise ulluda uşûruñ
Râ Râcih irişür bir gün olur himmet-i şevket

**EDİRNE MEKTEB-İ İ'DADİYE YÜZBAŞILARINDAN
SÜLEYMÂN NEYYİR EFENDİ İLE BİR VAQT-İ HAZÂNDAN DERÛN-I
SARÂYDA MÜŞTEREKEN SÖYLENİLEN**

17 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Rāciḥ Ey ḥazān ālūdedür ŧimdi bu cāy-ı salṭanat
Neyyir Vey ḥarāb-ābād esāsında serāy-ı salṭanat

Ney Gird-i der-gāhı iken çün evliyā-yı devletüñ
Rā Cāy-ı ya'fūr ola lāyık mı binā-yı salṭanat

Rā Açdı āḥir-kār pür-ŧevḳile pervāz eyledi
Ney Ḥayf kim bu ŧehr-i dil-cūdur hümā-yı salṭanat

Ney Revnaḳ-ı ḥüsn ü ŧerefle ḡıbṭe fermā-yı cihān
Rā Olmuş idi bir zamān ŧevḳet-nümā-yı salṭanat

Rā Fūrūŧān ü ŧevḳet āyīne-i iḳbāl ile
Ney Olmadı İskender-i dārā sezā-yı salṭanat

Ney Neyyirā ŧehr-i Edirne neyyir-i iḳbāl iken
Rā Ḳaldı ḥālī Rāciḥā dārū's-ŧafā-yı salṭanat

NAZİRE-İ Lİ-ŧAFĀ BEG

18 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Kāf u nūn üzre ḳurulmuş bir binādur kā'ināt
Baḳ ne 'ālīdür naşıl ḥayret-fezādur kā'ināt

Buldı çün nūr-ı server faḥr-i 'ālemden vücūd
Bār-ı ŧāḥ-ı bāḡ-ı ḥabb-ı Muşṭafādur kā'ināt

Dem-be dem sā'at-be-sā'at bāz-bān-ı ḥāl ü ḳāl
Zākir-i nām-ı cenāb-ı kibriyādur kā'ināt

İtmāmuñ ḳābil degil bir nesne ifnā-yı vücūd
Naşş-ı ḳaṭ'la esāsen bī-beḳādur kā'ināt

'Ayn-ı mevcūdāta eyler ḳudret-ullāhı 'ıyān
Bādiyā āyīne-i 'ibret-nümādur kā'ināt

ḤARFÜ'Ş-ŞA

19 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Ḳaddinüñ yanında ger şalınsa servīler 'abes

Ḥaddinüñ yanında ger açılsa verd-i ter 'abes

Günde biñ dil şayd ider kanlu hezārın ğamzeler

Ḳaşlaruñ katında süsen çekse de hañçer 'abes

Kim kıılursa hāl ü haddüñ micmer-i ḳalbe buḫūr

Meclisinde añā naḳl-i şoḫbet-i 'anber 'abes

Gözlerüñ devrinde nergis görmedi dünyāsını

Kim nazār ehlüñ 'amā ile kıılur hem-ser 'abes

Ḥaṭṭ-ı hüsnüñde bulur enfa'-ı dil Rāciḫ senüñ

Seyr-i şahrā-yı çemen eylerse cānā ger 'abes

ḤARFÜ'L-CİM

20 Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün

Ayağuñ sākī-i gül-çehrenüñ öp derd-i serden geç

Sañā cām-ı mey-i eşāmuñ yeter zevk-i digerden geç

Mülebbesdür nihāl-i ğonçe çünkim hār-ı miḫnetden

Gül ile ḳaṭ'-ı ümīd 'andelībā verd-i terden geç

Yolında hāke çaldum rü-yı zerdüm şarf idüp eşküm

Tehīdür kīse-i ümīd yārā sīm ü zerden geç

Onulmaz yāredür dāğ-ı derün ey nāvek-i dilber

Fetīl-i zaḫm-ı mecrūḫ çeker ol dāğ-ı pürden geç

Ruḫ-ı ber ḳomazuz yāri vaşf itmekse maḳsūdüñ

Yeter bu sāde nazmuñ Rāciḫā 'arz-ı hünerden geç

ḤARFÜ'L-ḤĀ

21 Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün

Şubḥ-dem gelse ol ḥurşîd ü raḥşân- şabâḥ
Bâri gün görse birâz dîde-i giryân şabâḥ

Ḳaralıkdan aġarur rûyî şeb-i deycürüñ
Yansa sîmîn çerâġ ile şamdan şabâḥ

Demidür aġlasa ḳanınca kızıl ḳan şafaḳ
Āfitâbile vedâ' eyledi ân-ı şabâḥ

Yaḳasuz ḳaldığını görür idük şarḳında
Pençe-i mihr ile çâk olsa girîbân-ı şabâḥ

Ṭoġsa baḥtum güneşi ḥâver-i ġamdan Râciḥ
Giderüm zerre gibi öpmeġe dâmân-ı şabâḥ

22 Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlün

Yüregi memlû-i ḥûn ey yâr berrîn bir ḳadeḥ
Nâ'il-i pûs-ı leb-i dildârı berrîn bir ḳadeḥ
Olmuşuz biz ta'ne-i ḥâr-ı 'adüvden baġrı ḥûn
Gül gibi dâġ-ı dili iẓhâr-ı berrîn bir ḳadeḥ

Ben miyânuñ ansam ol yoḳlar dehân-ı dilberi
Ṭab'-ı ḥübâna muvâfıḳ var berrîn bir ḳadeḥ

Ben ruḥuñ pûs itmeġe ṭâlib piyâle leblerüñ
'Āşıḳ-ı üftâde-i dîdâr berrîn bir ḳadeḥ

Meclis-i meyde tehî şanmañ ayaḳdaş
Bâ-şafâ demler süren mey-ḥ'âr berrîn bir ḳadeḥ

Zevḳ u şevḳ itdük kenâra cûda Râciḥ çâr-ṭâḳ
Duḫterine sâḳî-i gül-ruḥsâr berrîn bir ḳadeḥ

ḤARFÜ'L-ḤĀ

23 Mef'ülü Fā'ilätü Mefā'ilü Fā'ilün

‘Arz itdi bezme bu gice ol şeyh-i şāb-ı ruḥ
Şeyb-i firāḳı eyledi rüşen şebāb-ı ruḥ

Açdı seḥāb tırralaruñ āh o meh-i cemāl
Toğdı hezār şevḳe gelüp āfitāb-ı ruḥ

Rindān oḳusun āyet-i nūr-ı maḥabbeti
Oldı güşāde nüşḥa-i pāk-i kitāb-ı ruḥ

Beytü'l-ḥarām zümre-i ehl-i dilā nedür
Çekse ‘aceb mi vechine ḳare nikāb-ı ruḥ

Heşt-behişte anı muḳābil naşıl tutam
Rāciḥ tamāmen oldı sekiz yüz ḥesāb-ı ruḥ

ḤARFÜ'D-DĀL

24 Mef'ülü Fā'ilätü Mefā'ilü Fā'ilün

Māh-ı şıyāmı sürdi şehrden şalāt-ı ‘ıd
Şevvālüñ oldı ğurresi ḥaṭṭ-ı berāt-ı ‘ıd

Evşāf-ı la‘lün itmede müjgānum oldı kilḳ
Çeşmümde şerḥ-ı eşkile ḥam devāt-ı ‘ıd

Māh-ı şıyāmda fitreyi kendümden istemem
Vir ruḥlarından ehl-i muḥibbe zekāt-ı ‘ıd

Ey yār öpdüm āl ile yā ḥaṭṭ-ı ruḥlaruñ
Oldı naşīb ağzuma ḳand-i nebāt-ı ‘ıd

Ben derdümden bī-kes-i mehcūrınam senüñ
Yoḳ mı ğarīb Rāciḥe hiç iltifāt-ı ‘ıd

25 Mefâ'ılün Mefâ'ılün Mefâ'ılün Mefâ'ılün

Berrîn-i bezm imiş pür 'işve pek şüh-ı cihân-âmed
Be-cism-i meh andum gūyiyā rūh-ı revân-âmed

Ze-zülf-i târ-keş-i ruhsâr o nâ-geh-i nümâyân şüdd
Dem-i şubh ez-şafağ bā-şevk mihr āsumân-âmed

Haṭṭ-ı dīdâr bā-resen rû-yı hande yaft âhîr-kâr
Bilād-ı şāhrā çün fitne-i âhîr zamân-âmed

Ze-ser-endiše-i men hemçü gīsūsın perīşân-gerd
Be-bezm-i 'acizi çün bād-ı hoş-bū nâ-gehân-âmed

Der-in eyyām şüden rencīde-i hâṭr çerā Rāciḥ
Şū-yı mīnūş dest-i hūb-geh-i vaḳt-i gülistân-âmed

26 Fā'ılātün Fā'ılātün Fā'ılātün Fā'ılün

Hāne-i tevḥīd-i Ḥaḳḳdur cāy-gāh-ı naḳşibend
Beyt-i 'ulyā-yı Ḥudādur kıble-gāh-ı naḳşibend

Sikke-i şeyḫi görüp 'add-i 'alāmet eyleme
Tāc-ı zerrīn-i ḥaḳīḳatdür külāh-ı naḳşibend

Ḥaḳḳ ile ḥaḳḳ olmaḳ isterseñ eger tüt Ḥaḳḳ yolın
Münhec-i dīvān-ı Ḥaḳḳdur işbu rāh-ı naḳşibend

Ey şoran zī-ḳudret-i nüzhetüñe Ḥaḳḳdan haber
Maḥz-ı beyt-i kibriyādur ḥān-ḳāh-ı naḳşibend

İşiginde bende-i dīrīnedür Rāciḥ gedā
Ḳıl mürüvved ḳıl meded ey pād-şāh-ı naḳşibend

ḤARFÜ'Z-ZĀL

27 Mef'ülü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ülün

Ġonce nite kim bād-ı şabādan mütelezziz
Bülbül de o nev-reste edādan mütelezziz

Devr itmede etrāf-ı ruḥuñ her gice göñlüm
Pervānedür ol şem'–i ziyādan mütelezziz

Āhum işidüp ḥazz ider ol kâmet-i bālā
Servīler olur çünkim hevādan mütelezziz

Gerd-i kademüñ sürme dimem 'ayn-ı 'amāya
Bīmār olur 'arz-ı devādan mütelezziz

Rā kaşlarınıñ naşşını resm itdi derūna
Rāciḥ de begüm işte oradan mütelezziz

ḤARFÜ'R-RĀ

28 Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Ġurūr ḥüsn-i 'ıtra memāl-i māl-i ḥülyādur
Ḥazīni şād ider şādı ḥazīn eyler bu dünyādur

Ġaraż nazzāre-i maḥbūbdur mesūde-i rüyı
Cemāl bī-niḳāb ḥazret-i Ḥaḳḳa tevellādur

Ayağı 'uḳde-i zülfinde ḳalsun hiç ğam çekmem
Eger rencden baş ise uşlanur bir dil-i şeydādur

Ġazab-nāk olma etrāfında cevlān itse ğāfiller
Ṭulū' itse güneş yanında bī-ḥadd zerre peydādur

Olurdı dest-res dāmānına 'uşşāḳ-ı üftāde
'Ulüvv-i rif'atün gün günden ey serv mu'allādur

Ḥalāvet kesb olur mı şürbe-i ümmü'l-ḥabā'ışden
Şerāb-ı nāb kim dīdemde memlū iki mīnādur

Çü göñlüm bāde-i cām-ı maḥabbetle pür olmuşdur
Aḳan dem nāv-dān-ı dīdeden mey-nāb-ı ḥamrādur

Naşıl dürr ü güherler ḥāşıl itdüm az müddetde
Göñül kim bī-nihāye mālīk-i ma'nā-yı deryādur

Dirildi mürde dil güftār-ı pāk-i şīve-i nākinden
Dem-ā-dem cānlar ihyā itmede la‘luñ mesīhādur

Haṭuñ ḥarf nokṭa ḥālūñdür ḥesābı zülf-i zincīrūñ
Rumūzātı bilinmez beyt-i ebrūlar mu‘ammādur

Ṭulū‘ itmiş felekde māhsın kim burc-ı iḳbālden
Yanında ‘āşık-ı dil-sūzlar şekl-i süreyyādur

Mu‘allā kılsa da medḥiyyeni dürr-i cevāhirle
Hużūrında yine bu ‘īd-i aḥḳar bī-maḥābādur

Tenezzül mi ider dem-i nazma Rāciḥ böyle bī-im‘ān
Bu vādīde hemān tanzīr-i raḥş özge da‘vādur

Ḳurı ḥ‘āhiş ile inşā olān eş‘aruñ ey Rāciḥ
Sitem vādīlerinde cūş iden cūy-ı muşaffādur

29 Mef‘ülü Fā‘ilātü Mefā‘lü Fā‘ilün

Müjgān-ı yār delmege sīnem nişān alur
Şanki ṭabīb-i dildür ol neşterle ḳan alur

Ebrūlarile ḳaşd ideyor cāna çeşm-i yār
Cellād-ı dehrdür o ki ḥançerle cān alur

Ruḥsārı üzre görsem eger dūd-ı zülfini
Dil-ḥānesini āteş-i ‘aşḳı nihān alur

Ḳaddi ki çıḳdı uzadı eflāke serv-veş
‘Uşşāḳa ḳarşu şöyle şalınuḳça şān alur

Başla niyāza yār işiginde Rāciḥā
Elbetde seni ḥānesine mīhmān alur

30 Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Şehā genc-i dile mārān-ı zülfüñ kim muṭalsımdur
Saña çoqdan berü ol genc-i pür-gevher müsellemdür

Cünūnumdan ḥalāş-ı 'āfiyet mümkün midür cānā
Girih-kār-ı göñül kim rişte-i zülfinde muḥkemdür

Çeküp cām-ı mey-i gül-günü dest-i sākī-i ğamdan
Līk yād ile cāna şimdi ḳanlar yutduğum dildür

Yazup tımşāl-i ḥüsnuñ kıl ḳalemle Mānī-i ṭab'um
Ḥayālūñ naḳş-ı mirāt-ı derūnumda müressemdür

Senüñ bār-ı girān-ı çile-i ebrūnı çekmekden
Yolında Rāciḥ-i nāçizüñ ey meh ḳamışı ḥamdur

31 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Bend-i zülfüñ oldı dil çāh-ı zenaḥdānındadır
Boynı bağlu bir esīr gider ki zindānındadır

Ḥāk-pāy olduğına ḥor baḳma 'uşşākuñ şehā
Maḳşadı ciğerlerüñ heb pūs-ı dāmānındadır

Mihr-i 'ālem-tāb kim ḥüsnuñ yanında zerredür
Pertev-i nūr-ı ilāhi vech-i raḥşānındadır

Demrenüñ dilde ḥafı işler geçer zann eyleme
Nevek-i tīrūñ 'aşıḳ-ı şūrīdenüñ cānındadır

Dil uzatdı milket-i cāna ḥadeng-i ğamzeler
Ġālibā ḳaşdı faḳīrūñ bir avuc kanındadır

Rāzıyım ser-tā-be-pā nā-gāh iki biçse tenüm
Ol vefāda ḥançer-i ser-tīz bir etekdedür

Servīnūñ reftāre hīç yoḳdur ḥuzūrında yüzi
Heb mükemmel şīveler ḳadd-i ḥırāmānındadır

Ben leb-i la'lüñ 'aceb mi dürlü dürlü söylesem
Rişte-i nezāre-i naẓm dürr-i dendānındadır

Vaşf-ı ḥaddüñ gül gibi ḳat ḳat ararsañ kıl naẓar
Rāciḥüñ mecmū'a-i evrāḳ-ı dīvānındadır

EZ-DEHĀN-I DĪLBER

32 Fā'ilatün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Şu'le-i nūr-ı ilāhi vech-i rahşānumdadur
Gün-be-gün mihr-i ārzū-yı būs dāmānumdadur

Başuma tāc-ı keyānı oldı telli kākülüm
Pād-şāhum kişver-i hüsñ emr-i fermānumdadur

Milket-i cismi hārāb eyler diyü cünd-i fetih
Havfı heb 'uşşāķumuñ t̄ābur-ı müjgānumdadur

Ebruvānum naķşuñ kılca mirāt-i felek
İki şaķ olmış meh-i nev taht-ı bī-şānumdadur

Beşe-i cāridür ğayrı hālāş olmaķ muhall
Bir göñül kim 'uķde-i zülf-i perīşānındadır

Maķşadı şavm-ı firāķum t̄utmadañ 'uşşāķumuñ
'İydde bir buse-i elţāf ihsānumdadur

Sırr-ı ğaybuñ dürlü dürlüsin bulurdın Rācihā
Arasın yoķlar dehān verd-i hāndānumdadur

33 Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

Giydi bi'l-cümle yeñi hil'atini her eşcār
Geldi irişdi şabā ile yine bñ-yı bahār

Gülistān gonce-i güllerle olunca tezyīn
Cūşa geldi yine gülşende o şeydā-yı hezār

İtdiler gonceye şad-çāk-i girībān dem-i şubḥ
Olucak üstüne devvār-ı felek jāle-i nişār

Baş igüp ḥāke şehā oldu benefşe yeksān
Bāğ-ı gül-geşinde ayagına batmış gibi ḥār

Gonceye itmek için fenn-i cefāyı ta'lim
Feslegen toladı başına bir aḥḍa destār

Al elbise giyüp gül ruḥımı şeb-būlar
Dizilüp cānib-i gülşende temāşāya çıkar

Dürlü ezhār ile terbīn olıcağ bāğ-ı vefā
Reşkden lālelerün bağı başı oda yanar

Kalup ayakda şakāyık gibi düşdüm fikre
Giceler tā-be-seher nergis-i çeşmüm bīdār

Şarmaşıklık gibi karma karış oldu aḥvāl
Şimdi boynumda vebālüm gibidür zūlf-i nigār

Reşk idüp gonceye başuñ uzadur ḥatmī gör
Gayrı elbisesi bir al fesinden nesi var

Şogıdı bāğçede gözi başı tola beg
Sāye-endāz olalı üstüne eşcār-ı çinār

Rāciḥā olma hevādār-ı karanfil-āsā
Gel ayag altına çekdüm giy düş eyle qarār

KIRK KİLİSELİ AHMED TEVFİK EFENDİ İLE MÜŞTEREKEN

34 Mefâ'ılün Mefâ'ılün Mefâ'ılün Mefâ'ılün

(Rāciḥ) Şaçuñ şevḳi şeb-i tār yek göñlüm şu'le-yāb eyler
(Şervet) Ruḥuñ nābıyla dil tıflisi zevḳ-i māhitāb eyler

(Şervet) Şunarken bezm-i çerḥa kāse-i mey sākī-i ḥurşīd
(Rāciḥ) Қаşuñ reşki hilālūñ bağrını yaḳup kebāb eyler

(Rā) Ḥaṭun devrinde dil şād oldı her zībā ki lākin
(Şer) Lebūñ vaşfında bülbül lāl olup güller ḥicāb eyler

(Şer) Metā'-ı şabrı gārāt eyleyüp ceş-i ḡamuñ āḥir
(Rā) Müjeñ nāvekleri ḥāmuş dili yekden ḥarāb eyler

(Rā) Gözin yummaz tolanur mihr-i 'ālem kürre-i 'arzı
(Şer) Ruḥuñdan nūr uğurlar zīb ü revnaḳ iktisāb eyler

(Şer) Gör yanan āteşin ruḥsāruñ üzre 'aks-i göñlümdür
(Rā) Cemālūñ cezbesi dil ḳaṭresine irtikāb eyler

(Rā) Şadef gibi lebüñden ḥazḳ alup nezāre-i ümīd
(Şer) Çeker dendān-ı vaşfın silk-i nazma dürr-i nāb eyler

(Şer) 'İbārāt-ı daḳīḳ muşḥaf-ı ḥüsnüñ gün olur kim
(Rā) Yazup tefsīrini ḥaṭṭuñ mufaşşal bir kitāb eyler

(Rā) Қаşuñ egdükçe māha yan çizer mehtāb ḥüsnüñden
(Şer) Yüzin gördükçe mihr-i 'ālem-ārā inḳilāb eyler

(Şer) Mesīḥ ... ḳatında bāz-fem itmez
(Rā) Lebüñden baḥş-ı cān itmekde elbet ictināb eyler

(Rā)Қapar nem ḥāk-i zülfüñden ruḥuñdan germ olur eflāk
(Şer) Yüzüñden nev-bahār-ı 'ālem aḥz-ı āb u nāb eyler

(Şer) Baḥş kılsa dīvānına Şervet vaşfını dildār
(Rā) Yine Rāciḥ bu nazm-ı dil-güşāyı intiḥāb eyler

35 Mefā'ilün Fe'ilātün Mefā'ilün Fe'ilün

Göñül ki mā'il-i cām-ı şarāb olup gideyor
Gamı izālede kendi ħarāb olup gideyor

Dem-i şebābda mu'tādı cevri olan dilber
Şonuñda zākir-i "leyte şebāb" olup gideyor

Binā-yı ħüsn ki va'ziyyeti kıl üstünedür
Felek tamām kıılınca yebāb olup gideyor

Ümīd-i lūtf-ı keremle bu dehr-i dūna gelen
Sezā-yı renciş ü ħahra 'itāb olup gideyor

Ayağın öp el alup bir meyden ey Bādī
Ki müntesibleri şevket-me'āb olup gideyor

36 Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

Sāḳiyā çekdügüm endūh u ħamı yāda getür
Lūtf kııl def'i için bezmümize bāde getür

Ben lebūñ zevķine meyāl ħaşuña zāhid
Baña mey şun içeyüm aña seccāde getür

Vāḳi'ā gice şu ta'bīr ile ey ħ'āb-ı ħayāl
Getürürseñ gözüme düşde perī-zāde getür

Kūy-ı dildāra yoluñ uğramış ey bād-ı şabā
Yok mı peygām-ı meserret dil-i nā-şāda getür

Zūlf-i yāre anı ... eyle çerāğ
Rāciḳā şan'ata tıfl-ı dili üstāde getür

37 Fe'ılātün Fe'ılātün Fe'ılātün Fe'ılün

Ne iki gözden aqar eşk-i revānum kesilür
Ne süzsüz derūnum ne demānum kesilür

Baňa cevr itmegi mu'tād-ı qadīm itmişidi
Belki bu cevrden ol tāze civānum kesilür

Şāne-veş zülf-i dil-āvīzini dillersem anuñ
Şanma mıqrāz-ı qazā ile lisānum kesilür

Tenümi hançer-i ħun-ħ̄ārı ... kıldı
Ne irer merhem-i vaşlı ne de qanum kesilür

Kesse ger zülf-ü ħaṭṭ Bādī berāber berber
Rācihā rişte-i ümīd-i amānum kesilür

ĠAZEL-İ TERCİ'

38 Fā'ılātün Fā'ılātün Fā'ılātün Fā'ılün

Ĥaydar-ı kerrāra heybet ez-Ĥudā ihsāndur
Maḫzar-ı esrāra ĥidmet bī-riyā şāyāndur

Ṭūṭ-ı tab'-ı bülendüñ var mı ey āyīnesiz
Meger güftāra lezzet ibtida erkāndur

Cān alaydı çīn-i ebrūlarıyla kāşki
Ĥançer-i dildāra ḫasret bu gedā qurbāndur

Sāye-i gīsū gibi düşme ruḫ-ı cānāneye
Münkir-ı küffāra fırsat nā-sezā-fermāndur

Ehrimen tek görünür çıksa saḫn-ı meydānına
Kemter-ı bī-çāre şüret dā'imā pinhāndur

Āfitāb-ı nazm-ı Rāciḫdür bu seyr et şevqile
Enver-ı dīdāra rü'yet bī-nihā seyrāndur

Qal'a-i nazma metānet virse tañ mı rabtiyā
Kişver-ı eş'āra elbet Bādiyā sulṭāndur

39 Mefāʿlün Mefāʿlün Mefāʿlün Mefāʿlün

Gözüñden yaş döküp teşhîr için yâre güher göster
Gerekse rûy-ı zerdüñ pâyına sür sîm ü zer göster

Gülistân-ı emelde serv-veş boy gösterüp tırma
Al ʿibret şâh-ı gülden çeşm-i yârâna hüner göster

ʿAbeşdür ihtirâʿat-ı bedrile iftiḥâr itmek
Elüñde varsa ger ihdâs olunmuş bir eşer göster

Ḥayâl et kand-i laʿl-i yâri evvel öyle vaşfeyle
Ġaraż söyletmek ise tûḫî-i ṭabʿî şeker göster

Ḳıyâmet ḳaddli dilber ḥâneñi teşrîf ḳıldıḳça
Ḳıyâm it Bâdiyâ ol ḳâmet-i bâlâya yer göster

40 Mefāʿlün Mefāʿlün Mefāʿlün Mefāʿlün

Murâd âyîne-i ḥüsne nazardan bir temâşâdur
İki ruḥsâruñ âʿlâ ḡabḡabuñ âʿlâdan âʿlâdur

Dil-i bî-çâre oldı rişte-i âvîze-i zülfüñ
Heb ol dîvâne ḥâlüñ çekdüḡi derd ḳara sevdâdur

Cemâl-i pâkine ḳat ḳat maḥabbet bağlasam şâyân
O ḡonçe ḡöñlüme şâyeste serd-i zîb-i dîbâdur

Mürîd-i ʿaşḳ olursam ḥân-ḳâh-ı ḡamda ḳayd itmem
Bu râh-ı müstaḳîmüñ biri ol ḳadd-i semen-sâdur

Şu gibi aḳsa Râciḥ ṭañ mı ḡöñlüm pâ-yı dildâra
Gümüş zincirler ile zabṭ olmaz aḳan deryâdur

41 Mef'ülü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fa'ülün

Ağyârlara nerm meniş başka menişdür
 'Āşıklara azar azar çekiş başka çekişdür

Ğaddüñde olan şive-i refâr bulunmaz
 Hüsninde olan zîb ü naķış başka naķışdur

Şüretde ider ise de ağyârına ta'zîm
 Ehl-i dili tenhâda biliş başka bilişdür

MıŖ-ı dili yıķmaķ mı diler Yūsuf-ı ümîd
 Burına 'azîz-i cânı ŖıķıŖ başka ŖıķıŖdur

RuĖŖatumı virir bir ġazel-i nev diye Râciğ
 Ğaddâr felek ġalbi ġırıŖ başka ġırıŖdur

42 Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

Mihr-i iķbâl bu ġün ġarbden itdük de zuhür
 Oldı ol ŖubĖ-ı firâķ 'âleme leyl-i deycür

Cân fedâ yolına ey yâr raķtbe nisbet
 'ĀŖıķı mâtemüñ öldürmede ağyâruñ sūr

Ger ġünâĖ itmese maķŖūdına yetmez kimse
 KiŖinüñ cürmi bulunmaz ise olmaz maĖfūr

Cân u ser eyleyemez her kiŖi cânâna fedâ
 İtse de uĖrina cân-baĖŖ olamaz serden dūr

İtdüği lütfе ġarîb olmağa gelmez felegüñ
 Nice bî-ġârelere kıydı o ġarĖ-ı ġanbūr

Demini bulmuŖ iken ağladum ammâ Râciğ
 Oldı dîdem ġüherî Ėâke hebâ'en menŖūr

43 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Dāmdur cānā yüzüñde tırta-i çengāller
Dāne-i ğafletdür ol dāme ser-ā-pā hāller

Verd-i hoş-bū-yı le'āfetdür ruḥ-ı rengīnūñ āh
Ey gül açıl kim gönül zenbūrı alsun bāllar

Kaşr-ı āġūş-ı temennāyı müşerref eyle kim
Çıkdılar teşrīfine a'yān-ı eşkiyāllar

Olmada yanında bu büt-hāne-i dehr içre lā
Bunca müddetdür muşavver yazdığı timsāller

Ķāmet-i Rāciḥ dü-tā oldı ğamuñla nitekim
Derd-i lafzında iki katdur ḥurūf-ı dallar

44 Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

Bāde nāmıyla zihī pīrimūñ bir kıızı var
Çiġner āġzında iki tamlā daḥi sākızı var

Eyledüm seyr varup dā'ire-i mihr-i ruḥuñ
O meh hāle-nişīnūñ ne 'afif yıldızı var

Didüm ey pīr-i muġan şun baña aqdan qaradan
Didi aq aqçe kara günler için kırmızı var

Ķızın vir baña dāmāduñ olam didüm oña
Didi ol erdedür ammā saña da baldızı var

Başladıysa kadem-endāzlıġa bint-ı 'ineb
Tıfl-ı nev-sāledür incitme yürüsün hızı var

Yel gibi meygededen çaldı ayāġum zāhid
O zamāndan berü Rāciḥ şu dizimde şızı var

Ayaġı kapuñ arar meygedelerde sūfī
Buña fehüm yine cāmī' de yapuş ḥırsızı var

45 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Şöhr-i cismi itmede zülfüñ perīşān işte gör
Hānesinde tıramaz oldu dil ü cān işte gör

Yile virdi taht-gāh-ı mülk-i hüsnüñ çarh-ı dūn
Mūrlar zabtındadır hük-m-i Süleymān işte gör

Zerre tek bekler kapuñ erbāb-ı dil ey meh-rū
Devr ider yek başına hürşid-i raḥşān işte gör

Başına āteş yakup nār-ı gamuñla her gice
Şām-ı saç ağlar saña şem'-i şebistān işte gör

Lüle lüle dāğlar yakdı firākuñ sīneme
Görmedüñse böyle seyr-i sünbūlistān işte-gör

Ay kaşuñ vaşfını kılduḫça Rāciḫ eyledi
Tā elifden yāya dek tertib-i dīvān işte gör

46 Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün

Kelīm-ullāh-ı Mūsā ḫaḫkıçün ey meh-liḫā dilber
Senüñ tür-ı tecellā yüzüñden gün hicāb eyler
Sen ol şem'-i vücūdı rüşen iden 'İsevīsın kim
Leb-i cān-baḫşınun iḫyāsıdur bu cism-i ḫākister

Dolaşdum sūretā büt-hāne-i dehri ḫayāl itdüm
Bulunmadı saña mānend ey büt bir perī-peyker

Aliyyü'l-murtezā ḫaḫkı cenāb-ı Aḫmediyüm ben
Benüm her müy-ı cismüm na't-ı pāk-i Kerbelā söyler

Yüzüñ görseydüm ol yārüñ olurdu bir nefes kāfi
Oḫurdum ben de vaşfuñ Rāciḫā ser-tā-be-pā ezber

47 Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

Gözlerüñ sîneye çāk itmege peykân buyurur

‘Āşık ğamzede kıurbānlıġa cān buyurur

Sîne gülşen-gehini bozdı ħazān-ı elemüñ

Ĥāneme zātuñ gibi bir serv-i ħırāmān buyurur

Āh-u nālem işidüp tırma hemāre şād ol

Şāĥ-ı gül-ġonçeleri bād ile bārān buyurur

Çıkmaĥ ey eşk-i terüm şimdi revā mı gözden

Genc yaşdan seni bu dīde-i giryān buyurur

Rāciĥā tırma hemān vaşf-ı ruĥ-ı cānān it

Şā‘irüñ nāmını cem‘iyet-i dīvān buyurur

48 Mefā‘lün Mefā‘lün Mefā‘lün Mefā‘lün

Ĥaṭā eyler diyenler her dilāraya dilāverdür

Geçer ser-defter-i ‘uşşāka ol ĥüb kim ĥaṭ-āverdür

Ne kemterdür cihānı şevkle tezyīn ide ĥurşīd

Senüñ vech-i şu‘ā‘-ı bī-niķābınla münevverdür

‘İbādet-gāhdur ‘uşşāka cānā ma‘bed-i ĥüsnüñ

Cemālinde senüñ mihrāb-ı dü ebrü müdevverdür

Güşāde ceyb olursan ĥür-ı iķbālüm tülü‘ eyler

Girībānuñ baña ey mihr-i ĥüsnüm burc-ı ĥāverdür

Ne ġünā medĥ idersem toġrısı lāyıķdur ey Rāciĥ

Benüm serv-i revānum servīler içinde serverdür

49 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Zülf-i şîrînüñle ruhsāruñ kaçan mestür olur
Tāb-ı nev-rüz-ı cemālün leyle-i deycür olur

Ebruvānuñ şafha-i hüsne sitāyiş fuţ'adur
Çār mışra'la cemāl-i pākine meştür olur

İnhidāmuñ isteyüp hısn-ı haşın göñlümün
Ceyş-i müjgānuñ hadeng-endāz iki tabur olur

Hāl-i haddün nokţadur tahtında cim-i çeşmüne
Yoşsa hışmuñla gürüh-ı ehl-i dil mağhür olur

Sahn-ı tesvîd-i haţuñda mihr-i kudretdür femün
Nāme irsālinde mum ser-ğale memhür olur

Eylese pîrāmen-i vechün ihāta tañ mı haţā
Pādişāh-ı hüsne cānā hil'at-i semmür olur

Āhuma kaçd ittün beni yār aşıcağ zülfine
Kaţre-i eşküm o demde dāne-i engür olur

Açsa ser-sīneni Rāciğ nümāyān eylese
Şafha-i mecmu'ası āyīne-i billür olur

50 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Şu'le-i hüsnuñ kaçan kim halka şevk-efşān olur
Mağv-ı cism ider o dem meh mihr-rū gerdān olur

Rüşen iken şevk-i ruhsāruñla dil-kāşānesi
Leblerüñden büse ihsān 'aliyyü'l-eşsān olur

Bu harāb-ābād-dil la'lüñle hem-şoğbet iken
Böyle dil ma'müre-i lūţfuñla mı vîrān olur

İctināb olmaz aña şavm-ı firāğ-ı yārdan
Bir mehe elbet receb ayında şa'bān olur

Şoğbet ile yolına cān virdügüm demler geçer
Gün olur kim Rāciğā bu mes'ele yalan olur

51 Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

Çaşuñı görmek için maḥv-ı vücūd itdi kamer
Yüzüñi gökde güneş görelî tir tir ditrer

Lezzet-i la'lıñı vaşf eyledüğüm duysa eger
Telḥ olur nār-ı ḥased ile dimāğ-ı sükker

Cān bahāsına şeker leblerüñi verir yoḥsa
Üstine bir gün apansızca çarıncaıar üşer

Sebze-i ḥaṭṭüñe yüz virme eger 'âkıı iseñ
Toḥmı gā'ib olası ekmedüğün yerde biter

Ṭūḫ-ı ṭab'ımuñ eglencesidür ey Bādī
Vaşf-ı la'l-i leb-i dilber ne şekerdür ne şeker

KIRK KİLİSELİ AHMED TEVFİK EFENDİ İLE MÜŞTEREKEN

52 Mefâ'ılün Mefâ'ılün Mefâ'ılün Mefâ'ılün

(Rāciḥ) Şaçuñ şevḳ-i şeb-i nār yek göñlüm şu'le-yāb eyler
(Şervet) Ruḥuñ tābıyla dil-i tıflışı zevḳ-i māhitāb eyler

(S)Şunarken bezm-i çarḥa kāse-i mey sākī-i ḥurşīd
(Rā) Kaşuñ hilālūñ bağrını yakup kebāb eyler

(Rā) Ḥaṭṭuñ dil-şād oldı her zībā ki lākin
(S) Lebüñ vaşfında güller lāl olup bülbül ḥicāb eyler

(S) Metā'-ı şabrı gārāt eyleyüp ceş-i gamuñ āḥir
(Rā) Müjeñ nāvekleri ḥışn-ı dili yekden ḥarāb eyler

(Rā) Gözin yummaz tolanur mihr-i 'ālem kürre-i 'arzı
(S) Ruḥuñdan nūr uğurlar zīb ü revnaḳ iktisāb eyler

(S) Gör yanan āteşin ruḥsāruñ üzre 'aks-i göñlümdür
(Rā) Cemālūñ cezbese dil ḳaṭresine irtikāb eyler

(Rā) Şadef gibi lebüñden ḥazḳ alup nezāre-i ümīd
(S) Çeker dendān-ı vaşfuñ silk-i nazma dürr-i nāb eyler

(S) 'İbādāt-ı refīḳ muşḥaf-ı ḥüsnüñ gün olur kim
(Rā) Yazup tefsīrini ḥaṭṭuñ mufaşşal bir kitāb olur

(Rā) Kaşuñ egdükçe māha yan çizer mehtāb ḥüsnüñden
(S) Yüzüñ gördükçe mihr-i 'ālem-ārā inḳilāb eyler

(S) Mesīḥ-dem fezā la'lūñ ḳaṭında bāz-fem itmez
(Rā) Lebüñden baḥş-ı cān itmekde elbet ictināb eyler

(Rā) Ḳapar nem ḥāk-i zülfüñden ruḥuñdan kerem olur eflāk
(S) Yüzüñden nev-bahār-ı 'ālem aḳz-ı āb-u nāb eyler

(S) Baḥş itse dīvānında Şervet vaşfını dildār
(Rā) Yine Rāciḥ bu nazm-ı dilgüşāyı intiḥāb eyler

53 Fā'īlātün Fā'īlātün Fā'īlātün Fā'īlün

Gerdeninden kām alup dil ruhlaruñ şeydāsıdur
 'Ayb yoq dīvāneye dünyā tama' dünyāsıdur

Bāğ-ı hüsnüñ ehl-i 'aşkuñ cennetü'l-me'vāsıdur
 Müntehā kıddüñ bilā-şekk sidre-i tūbāsıdur

Dem-be-dem nuṭkınlā rūḥum eyle ihyā cānumı
 Leblerüñ güftārda güyā Mesīḥ enfāsıdur

Ey re'is-i 'aşk boğazdan geçse hüsnüñ küştesi
 Gezsün açıklarda kim göñlüm anuñ deryāsıdur

Gösterüp mirāt-ı hüsnüñ söylet ey mäh-ı şeker
 Rāciḥ-i nāçiz 'aşruñ tüt-i güyāsıdur

54 Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün

Ġubār-ı ḥaṭā henüz mirāt-i ruḥsārında zāhirdür
 Dile jeng-i küdüret ğayrı her şüretle ḥāzırdur

Gözümde eşk tek ṭañ mı çıkarsa ey perī dünyā
 Ḥayālün ḥāne-i çeşmümde bir yaşlu misāfirdür

Gözümde dūr iseñ de ğam degildür ey ciger-pārem
 Gene ḥāk-i kıdümüñ 'aql u dil her demde zā'irdür

Ḥalāş ümīdi nā-būd ise de zencīr-i zülfinden
 Göñül dīvānesi derd-i belā-yı yāre şābirdür

Cüdā kıyāsa 'aceb mi Rāciḥi bezm-i maḥabbetden
 Raḳīb-i bed meniş bilmez misin cānā ne kāfirdür

55 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Meclis-i meyde şikest olursa desti gücedür
Ayağından dūr kılmak mey-peresti gücedür

İktidāruñ yoḡsa ta'mire göñül āyīnesin
Böyle bir mirāt-ı endāmuñ şikesti gücedür

Sīm-i eşküm gibi naḡdūñ yoklığı düşvārdur
Dildeki cevır ü cefānuñ daḡı hestī gücedür

Ḥançer ebrūları ile ülfet eylerken göñül
Tīg-i bürrānuñ çekerse çeşm-i mesti gücedür

Ehl-i ḡāl ol vaşla irmek ister isen Rāciḡā
Ḳāl ile bilmekde aḡkām-ı elesti gücedür
Boş ḡalır peymāne-i ümīd ol-dem 'aşḡiyā
Meclis-i meyde şikest olursa desti gücedür

56 Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün

Şeref-mend eylemek 'uşşāḡ bezmüñ begliceclikdür
Faḡīre va'de-i ḡulf itmemek gerçekliceclikdür

Piyāle elde āmāde vü sākī çārde sāle
Nükül itmek zevḡden zevzekliceclikdür

Vefāsız olduḡuñ taḡḡık ve tedḡık eyleyüp cānā
Zen-i dünyāya mā'il olmamak erkekliececlikdür

İḡāta kılsa tañ mı penbe-i ruḡsārını ḡaḡtuñ
Ḥelālīden o cism-i pāke ter gömlekliececlikdür

Daḡık itdüm buña şavn-ı miḡende Rāciḡā kendüm
Un olsun bundan erbāb-ı dile etmekliceclikdür

57 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Şābb-emred bir dilārāya gönül dildādedür
Şimdi dil āyinesi jeng-i kederden sādedür

Kıbletü'l- 'uşşākdur beytü'l-ħarām-ı ħüsni āh
Kaşları mihrāb-ı 'inā sinesi seccādedür

Kağısından el yuyup yā kağıdan çeksem ayağ
Çeşmüm ibrik-i vuzū gönülüm sebū-yı bādedür

Pāre pāre eyleyen zer-levħa-i sīnem benüm
Āh ol sīmīn beden şandık-emīni-zādedür

Öyle bir dīvāneye 'āķil dimez ehl-i cünün
Kayd ü bend-i silsil-i zülfüñ degil āzādedür

Tıgını çalsun koyunca eşigine başını
Rāciħā üftāde-dil qurbānlığa āmādedür

58 Mefā'ilün Fe'ilātün Mefā'ilün Fe'ilün

Ťaķılsa şāneye gīsū büküm büküm bükilür
Zaħmden ejder-i bed-ħū büküm büküm bükilür

Eyā ki tār-ı barīşim midür bu rişte-i dil
Siyāh zülfüñe qarşu büküm büküm bükilür

'Aceb mi zaħme-i zülfüñden ağlasa çü kemān
Kirişte gūş-i sūħan-gū büküm büküm bükilür

Ĥaťā degilse de deşt-i ĥotende seyri velī
Düşerse dāma ol āhū büküm büküm bükilür

Çü serv olma ser-efrāz gelür dem-i pīrī
Çevrilüp o qāmet-i dil-cū büküm büküm bükilür

Naşībin almağa gözler 'imāret-i ĥüsnuñ
Hemāre 'unķ-ı du'ā-gū büküm büküm bükilür
Bu 'arz-gehde dimez yoķ qolum büküm büküm bükilür
Bilür ki zūr ile bāzū büküm büküm bükilür

Nola meşīme-i řab'um şıgarsa pīr-i dilüñ
Ki vaz'-ı ĥamelde bānū büküm büküm bükilür

59 Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün

Göze ey meh kaçan ebrū-yı hilâlüñ görünür
Gün gibi her gūşede şevķ-i cemâlüñ görünür

Saňa baķduķça beni gözi ķararmıř řanma
‘Aks-i çeşmümde senüñ noķta-i ĥâlüñ görünür

Ey perî yüzini gündüz göremezsem de ne ġam
Gözime her gice seyrân-ı ĥayâlüñ görünür

Tâli‘ümden mi ķarîb olmada şâm-ı ĥatıuñ
Ģayri ey mihr-i vefâ vaķt-i zevâlüñ görünür

Râcihâ âyîne-i ruĥsârına kılduķça nazâr
Gözine şüret-i rengin viřâlüñ görünür

ĶIZANLIĶLI şÂ'İB EFENDİ İLE MÜşTEREKEN

60 Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlün

(Râciĥ) Žabı kıł ef'î-i zülfüñ řâh-mârânlık budur
(şâ'ib) Ov gider dil-i tıflımı ĥâlât-ı şu'bânlık budur

(ř) Esb-i tâza râkibâ ey řüĥ-ı bî-hemtâ gelür
(Râ) řadr-ı sînem kıł maķarr ki mîr-i mîrânlık budur

(Râ) Bî-meze lütf eyle virme sâde bâde sâķıyâ
(ř) şun zülâl-i la'lini kim mey-fürüşânlık budur

(ř) Ref' kıł rüy-ı münîrinden niķâb-ı zülfini
(Râ) Gel zulâm-ı ķalbüm aç şem'-i şebistânlık budur

(Râ) Tîġ-i ķahruñla raķîbüñ cânımı al serverâ
(ř) Bendeñi lütfuñla şâd et şâh-ı devrânlık budur

(ř) Tîġini der-dest idüpdür şâ'ibâ müjġân-ı yâr
(Râ) Kes ümîdi cândan ey Bâdî ķurbânlık budur

61 Mefā'ilün Fe'ilātün Mefā'ilün Fa'ilün

Yüzüñde her ham-ı gīsū büküm büküm bükilür
Yerinde mār-ı ğazab-rū büküm büküm bükilür

Şeb-i vişâlde maḥmūr-ı 'aşq olan miskīn
Gelürse çeşmine uyḥu büküm büküm bükilür

Dü zülfüñ itmeğe baġdād-ı göñlüm istilā
Mişāl-i ceş-i Hülāġü büküm büküm bükilür

Ṭolaşdı rişte-i bahtum 'arab saçı oldı
Geh muşṭ devr ile yāḥū büküm büküm bükilür

Alursa hāle-i āġūşa ol mehi Bādī
Dü desti ile döner ... büküm büküm bükilür

62 Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün

Seḥāb-ı ṭırraden ra'd-ı dilüñ feryādı cebrīdür
Bulutdan nem kıpar ṭab'-ı ḥazīnüm aġlar ebrīdür

Gögüs gerdüm esed-vār oña şırāne dilīrāne
Hücüm-ı derd-i 'aşkuñ baña arslanum hūner-berīdür

Müdām eyler perestīş āteşin ruḥsārıña göñlüm
Meger ol daḥi ḥāl-i hūnervānuñ gibi kibrīdür

Tenüm kırtlar gibi biñ raḥne kıldı nīze-i müjġān
Benüm bu ḥāl ile şabrum yine Eyyüb şabridür

Virüp cān āsitānın taşını başuma yer kıldım
Disünler Bādī-i zāruñ ayaġ altında kıbridür

NAZİRE-İ Lİ-CENĀB-I SIRRI PĀŞĀ

63 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Halka-i zikr içre zāhid hulkla esmā çeker
Lîk erbāb-ı sülûki hâlvete tenhâ çeker

Āhîret kaydım hayāle almaz oldu kıl kadar
Dil hüdâ-yı zülfe dūş oldu ğam-ı dünyâ çeker

Ġam degildür cām-ı bezmi mest olup kırsa raķīb
Kim ser-i-bî-devletüñ derd ü belāsın pā çeker

Şarķsa şeftālū-yı sîb-i ğabğab-ı yāre raķīb
Cān kayısıyla hemān erbāb-ı 'aşķ eyvā çeker

'Āzim-i kūy-ı nigār olmak ider dil ārzū
Kıl teveccüh Bādiyā yā hāk yāhūd mā çeker

ĦARFÜ'Z-ZĀ

64 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Zevķe dest-āver olan merd ķanı miĦnetsiz
Devlet el virmedi hiç kimselere zilletsiz

Yār dūr olsa da benden yine öz cānumdur
Bu fenā deyrde bir rūĦ mı var şüretsiz

Ṭoyurur gözlerümi ni'met-i Ħüsn-i dildār
Hiç var eylemez Allāh kuluñ ķısmetsiz

Bildi çün dā'ire-i Ħüsnine çarpıldığımı
O perī-rū baña elbette gelür da'vetsiz

Nola bĠġānelerüñ dāġ-ı dile kılsa fetil
Ķalmasa ķanlı ciger-pārelerü raĦatsiz

Yüregüm Ħün ile beslerdi dem-ā-dem RāciĦ
Yār gönderse dile oķlarını minnetsiz

65 Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Bize lütf eyleyüp her kângı şeb ol mah-liķā gelmez
 Qarānūda qalur dil hāne-i qalbe ziyā gelmez

Şabā semen sepermış hāk-i gerd rāh-ı cānānı
 Velī çeşm-i 'alil-i 'āşık-ı zāre cilā gelmez

Gelür kare haber haţţ-ı ruĥından baña ol yārūñ
 Ne söylerssem ben anuñ haţtı vaşfinda haţā gelmez

Şaķın nāz etdüğinden ğonce nālān olma ey bülbül
 Yanında hār var iken saña ol rengīn edā gelmez

Hurūc etmiş görince zīr-i fesden zülfi sünbül tek
 Nice serdür o kim üstine püsküllü belā gelmez

Ṭolanup her seher alt üst ider kūy-ı dilārāyı
 Baña vuşlat peyāmını alup Bādī şabā gelmez

Dilārālar olur bi'l-cümle hem-bezm-i raķīb ammā
 Senüñ yanına Rāciħ genc-i ğamda āşinā gelmez

66 Fā'îlātün Fā'îlātün Fā'îlātün Fā'îlün

Olmaya kākül-i cānāne ile ülfetimiz
 Qorķarım kim tağılur dildeki cem'iyyetimiz

Baķmaĝa ĥüsnine yārūñ doyamaz dīdelerüm
 Her zaman ni'met-i ĥüsnine olur minnetimiz

Dolanur murĝ-ı dil-i zārı şikār eylemege
 Çeşm-i şayyādına yokdur anuñ emniyyetimiz

Kaņı dem gelmez ise bezmümize ol mül-i leb
 Yād-ı la'li ile ĥūn-ı dil olur 'işretimiz

Āteş-i ğamdan eser geh dil-i zārı Rāciħ
 O mehüñ sāye-i vālāsı derd-i re'fetimiz

67 Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Ġamuñ zevke bozanlar cünbüş ü âheng bilmezler
Bu kânūnuñ uşulince rebâb u çeng bilmezler

Ĥaţtuñ yüz bulmadukça mübtelâ-yı derd ü âlāmuñ
Göñül âyīnesinde kıl kadarca jeng bilmezler

Lebüñ cām-ı muşaffâ hâller afyon gıdāsıdır
Bu yüzden hazz alan diller şarâb ü beng bilmezler

Göñülde dāğlar var taş yatur aĥcâr-ı cevrenden
Mürüvvet 'add ider 'uşşākuñ anı seng bilmezler

Meger Yūsufıla hüsnüñ vezn alınsa dirhem eksilmez
Seni anuñla ehl-i dil 'azīzüm deng bilmezler

Zemīninde ne denlü yoksa vüs'at Rāciḥā 'uşşāk
Bu vādīde gene at oynadurlar teng bilmezler

68 Fā'îlātün Fā'îlātün Fā'îlātün Fā'îlün

'Ārızuñ seyr eyleyen 'azm-i gülistān eylemez
Zülfine dil bağlayan 'akluñ perīşān eylemez

Şerḥa şerḥa eylemekde sīne-i 'uşşākı āh
Dem mi vardur tīg-i hūn-rīzüñ seng kan eylemez

Ĥazz alır mı leyle-i vaşlında ey māh-ı cemāl
Āfitāb-ı hüsnini her kim ki seyrān eylemez

Ķangı bülbüldür pesend itmez nihāl-i kıddine
Ķangı gül ḥaddüñ görüp çāk-i girībān eylemez

Der-i nazmına o meh aḥsenet eyler Rāciḥā
Līk la'lüñden saña bir pūse iḥsān eylemez

**KIRK KİLİSELİ AHMED TEVFİK EFENDİ İLE
MÜŞTEREKEN SÖYLENİLEN**

69 Fe'ılātün Fe'ılātün Fe'ılātün Fe'ılün

Şevk-ı hüsnuñ güzelim şem^c-i şeb-ārā bilürüz (Rāciḥ)
Mihr-i ruḥsārını mirāt-i mücellā bilürüz (Şervet)

Micmer-i ḳalbe yaḳarsaḳ nola mānend-i buḫūr (Şer)
Dāne-i ḫāl-i ruḫuñ 'anber-sārā bilürüz (Rā)

Baḫş-i zülfüñ ideriz bezmde ey māh-cemāl (Rā)
O ḳaranlık giceyi leyle-i esrā bilürüz (Şer)

Serv-i ḳaddüñde ne baḫş eyleseler söz uzanur (Şer)
Toḡrısı ḳāmetini naḫl-i semen-sā bilürüz (Rā)

Senüñ ol rüḫa ḡıdālar virici leblerüñi (Rā)
Baḫş-ı cān itmede ecsāma mesīḫā bilürüz (Şer)

Ne temennā-yı vişāliz ne de pervā-yı raḳīb (Şer)
Ne ḫazer-gerde-i ḡayrız ne müdārā bilürüz (Rā)

İrişelden berü Rāciḥ gibi baḫr-ı naḫma (Rā)
Şervetā mevc-i yemm-i ṭab^cını deryā bilürüz (Şer)

Nola ḳandil-i cemālüñ gibi pür-nür olsa (Şer)
Revnaḳ-ı cāmi^c-i nazm olanı maḫya bilürüz

ḤARFÜ'S-SİN

70 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Dil virüp ey saçları leylâ saña mânend-i kıys
Eyledüm fikrüm o sevdâdan rehâ mânend-i kıys

Murg-ı gam tutmazdı lâne bu ser-i lâ-kaydda
Olmasa zülfine gönlüm mübtelâ mânend-i kıys

Bulmadum hüsnüñ tek eglence dil-i dīvāneye
Gezdüm iqlīm-i cününü cā-be-cā mânend-i kıys

Lâle gibi tağ delüsi kıoydılar adum benüm
Küh-ı miḥnet olalı mesken baña mânend-i kıys

Gönlüm virdüm ḥalâş-ı derd için bir dilbere
Lîk dilden dile düşdüm Râciḥâ mânend-i kıys

71 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Gözlerinden olmadı kaç'â o yârün dâd-res
Ey göñül sen daḡı ondan rişte-i ümmîdi kes

Lerze-nâk olur yürek alsam ḥayâle ol büti
Şan o demde çalınur deyr-i maḥabbetde ceres

Nây gibi bağrumı sūrâḡ sūrâḡ eyledi
Meclisinde olmadan bir laḡza yârüñ hem-nefes

Tâb-ı ruḡsârında gerçi dâne-i ḥâlüñ gören
Şandılar kim sükker-i ümmîde konmuşdur mekes

Vaşf-ı la'l-i yâr hiç düşmez dilinden Râciḥâ
Ġalibâ nüş-ı mey-i hamrâya itdüñ nev-heves

ḤARFÜ'S-ŞİN

72 Mefâ'ılün Mefâ'ılün Mefâ'ılün Mefâ'ılün

Kaşuñ devrinde çoqlar sînesini dâğ-dâr itmiş
Şaçına bağlanup mülk-i cününü ihtiyâr itmiş

Haţ-âver oldı ruhsârum dir cânâ haţâ itme
Yazup evşâfi hüsnuñ kilik-i kudret der-kenâr itmiş

Göñül murğı saña ey şâh-bâz-ı şayd râm olmuş
Görüp dâne-i hâlûñ dâm-ı zülfinde qarâr itmiş

Ziyâ bahş eylemiş hurşîd ü vechûñ 'âleme ammâ
Şabâ gelmiş muqaddem ebr-i zülfüñ târ-mâr itmiş

Perîşânlık göñülde zülf-i dilberden şanursın lîk
Saña netdiyse o Râcih muhâlif rûzigâr itmiş

ḤARFÜ'S-ŞÂD NA'T-I NEBEVÎ

73 Mef'ülü Mefâ'ılü Mefâ'ılü Fe'ülün

Ey pād-şehüm lütf u 'inâyet saña maḥşûş
Şefkat saña maḥşûş vü mürüvvet saña maḥşûş

Ol pād-şah-ı şahib-i cüd-ı dü-cihânsın
Her demde o ihsân o 'adâlet saña maḥşûş

Yanında senüñ zerre degil zâl-i zemâne
Ey mihr-i cihân-tâb şecâ'at saña maḥşûş

Ey dâd-res ey kân-ı 'aţâ pây-ı dü-'âlem
Dünyâda vü 'uqbâda saḥâvet saña maḥşûş

Ey müşfi'-i maḥşer umar ihsânuñ Râcih
Çün rûz-ı kıyâmetde şefâ'at saña maḥşûş

ḤARFÜ'Z-ZĀ

74 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Ruḥlaruñdur vaşf-ı ḥaṭṭ-ı 'anber-āsā ğaraż
Yārdur elbetde aġyāra müdārādan ğaraż

Merdüm-i çeşme sevād-ı ḥaṭṭinüñ ta'limidür
Muşḥaf-ı zer levḥā-i ḥüsnine sevdādan ğaraż

Düşde görsem rüyını kendüm yorardum vākı'ā
Vuşlatuñ ma'nāsıdur ta'bır-i rü'yādan ğaraż

Şevkle her şeb temāşā-yı cemālüñdür şehā
Şu'le-i rüşen-çerāġ meclis-i ārādan ğaraż

Rüşen itmekdür gönül kandilini gündüz daġı
Cānsız ey büt gice 'azm-i Kıırk Kiliseden ğaraż

Vaşf-ı mirāt-ı ruḥuñ gönlinde Rāciḥ gizlemez
Sırrı ihfā olmasa cānā mu'ammādan ğaraż

75 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

İzdiyād-ı 'aşkdur işrābe-i meyden ğaraż
İnşiraḥ-ı ḳalbdür ancaḳ dem-i meyden ğaraż

Vāşıl-ı dīdār pāk-i ḥazret-ullāhdur
Ḥān-ḳāh-ı 'aşk içinde zıkr-i yā ḥayyden ğaraż

Māsivāyı terk idüp isbāta maḥviyyetdürür
Bu ser-i lā-ḳaydda bir efser giden ğaraż

Kām-ı ḳalbi mevķi'-i maṭlūba İşāl itmedür
Zıkr-i esmā-i Ḥaḳķı yād-ı pey-ā peydür ğaraż

Kesb-i nām itmekdür el- ḥaḳķ maḥv idüp yüz ḳarasın
Şafḥa-i dünyāda Rāciḥ Ḥātem Ṭayydan ğaraż

76 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Şaçlaruñdur leyle-i dey-cür-i yeldādan ğaraž
 Kaşlaruñdur mäh-ı gerdüni temāşādan ğaraž

Cebhe-i pertev-fürüz lem'a-i başşuñdur senüñ
 Nazra-gāh-ı āfītāb-ı 'ālem- ārādan ğaraž

Mebde seyyāre-i hālūñ ziyāretdür hemān
 Her gice eflākde seyr-i süreyyādan ğaraž

Şüret-i ümmīd esrār-ı dili eyler 'ayān
 Ruĥlaruñdur seyr-i mirāt-ı mücellādan ğaraž

Şoĥbetüñle göñlümi ihyā kıı ey rüĥ-ı revān
 Nuţĥ-ı cān başşuñdür 'icāz-ı mesīhādan ğaraž

Gerdenüñden püse-çin olmağ diler dil-teşnesi
 Ğabĝabuñdur cām-ı billür-ı muşaffādan ğaraž

Vāşıl-ı āb-ı revān-ı sīneñ olmağdur şehā
 Zevrağ-ı ümmīd-i ħalbi nağl-i deryādan ğaraž

Cezbe-i şevğ-i cemāline nazār emr-i muĥall
 Hüsn ü ānuñdur temāşā-gāh-ı şahrādan ğaraž

Toğrısı tūbā-yı ħaddüñ ĥağğıçün ey nāzenīn
 Pāk-i ĥüsnüñdür senüñ firdevs-i a'lādan ğaraž

Muşhaf-ı dīdār-ı yāre vāğıf olmağdur hemān
 Rāciĥā ārām-gāh-ı dār-ı dünyādan ğaraž

Rāciĥā vaşf-ı cemāl-i yāri ikmāl itmedür
 Nazm-ı renginle tanzīr-i fehīmādan ğaraž

ḤARFÜ'T-ṬĀ

77 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Geldi rü-yı yāri seyrān-ı çemen-zār itdi ḥaṭṭ
Ehl-i 'aşqa geşt-i gülşen-gāhı ızhār itdi ḥaṭṭ

Yoğiken hiç seyr-i şahrā-yı selāmetden eser
Ḥamdi-lillāh irişüp bunca yoğı var itdi ḥaṭṭ

Ṭālibān almaz iken metn-i cemālinden naşīb
Bir mufaşşal şerḥ idüp ma'nāsın ızhār itdi ḥaṭṭ

İki üç yıldır göñül bekler peyām-ı vuşlatuñ
Dört satır nāme yāzup maṭlūbı iş'ār itdi ḥaṭṭ

Gerçe mirāt-ı ruḥ-ı yāre koyup jeng-i keder
Müjde-i vaşl ile Rāciḥ göñlüm 'imār itdi ḥaṭṭ

ḤARFÜ'Z-ZĀ

78 Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

Nola dil eyler ise şevḳ-i ruḥ-ı terden ḥazḗ
Zerreler elbet ider mihr-i münevverden ḥazḗ

Ḳaldı sīneñde gözüm merdümi ḥālūñ gibi āh
Gerçi bīmāre gelür rāzet-i beşerden ḥazḗ

Ḳand-i la'lūñ ile hem-şoḥbet olan tūṭıye
Gelmez ey āyīne-rū lezzet-i sükkerden ḥazḗ

Şevḳ-i āl-i gül ruḥsāruñ ider göñlümi şād
Bülbül-i ğamzede eyler gül-i aḥmerden ḥazḗ

Zen-i dünyāya göñül virmege gelmez Rāciḥ
Nice 'avratdur o kim itmedi bir erden ḥazḗ

ḤARFÜ'L- 'AYN

79 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

El-vedā' ey maḥzen-i dürr-i leṭāfet el-vedā'

El-vedā ey kām-ı gevher pāk-i tıynet el-vedā'

El-vedā ey şādıkü'l-va'dā-yı nezāket-mend-i yār(hece faz)

Dilde devr eyler ğammuñ sâ'at-be sâ'at el-vedā'

El-vedā ey dīdeden pinhān olan yār-ı şadık

Bu taḥassür ḳaldı rüz-ı ḥaşre elbet el-vedā'

El-vedā ey ḳaşları 'ayn-ı şırāṭ-ı müstaḳīm

Şimdi ḳapdı başuma rüz-ı ḳıyāmet el-vedā'

El-vedā ey ağlayan şeb-tā-seḥer şimdengerü

Dīdeden pervāz urdı ḥ'āb-ı rāḥat el-vedā'

El-vedā' ey söylemekden ḥasretā vā firkatā

... .. benüm şabrum nihāyet el-vedā'

El-vedā ey āh u efgān eyleyüp Rāciḥ bu gün

Ḳıldı her yüzden seni Ḥaḳḳa emānet el-vedā'

ḤARFÜ'L- ĞAYN

80 Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ilü Fe'ilün

Geldi bahār oldı müzeyyen çü bāğ u rāğ
Sākī piyāle al eline gel ayağ ayağ

Esnā-yı 'ayş-ı nūşdur eyyām-ı devr gel
Miḥnet-keşān-ı rind-i mey-āşāma yok yasāğ

Yer yer benefşe yağıdı buḥūr-ı maḥabbeti
Her lāle aldı ele uyandurdu bir çerāğ

Ey servī eyle gülşen içinde bu gün ḥırām
Olsun cenāb-ı nergis-i gül sākite göz kulağ

Rāciḥ o şāh-ı ḥüsne varup cīger-i dili
Mecānen itdi işte bu tārīḥde ferāğ

ḤARFÜ'L- FĀ

81 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Dürr-i nazmum deper elinde gören ey sīmīn kef
Ḳosun incilerini maḥzen-i iḥfāya şadef

Dürr-i dendānımı seyr itmege eşk-i dīdem
Dizilür rişte-i müjgānlara şāf-be-şāf

'Aks-i ḥattūñle gören ḳatre-i eşküm gözde
Şandılar sāḥil-i deryāda yatur seng-i Necef

Ṭarafın olmaz idi dilde gam u ālāmuñ
Olmasa revnaḳ-ı ruḥsāruñ eger iki ṭaraf

Var ise ḥüsnine Rāciḥ gibi 'āşık geçinür
Dökdirür 'aşkuñ ile sīnesini illere def

ḤARFÜ'L-ḲĀF

82 Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

Ḥaṭṭ çıķup geldi güzel çevre beşimân olarak
Ḥaṭṭ-ı ḥüsnine ne kılsam yeter iḥsân olarak

Ḳoynına aldı nîm-i seḫeri verd-i 'arûs
Şîveler 'arz iderek şād u ḫandân olarak

Nāz-ı refṭār iderek gülşene 'azm itdi o serv
Eşk-i çeşm şuladı rāhını giryân olarak

Kılsa tîğ-i nigehi cism-i za'ifüm şad-çāk
Çıkmaya kaṭre-i sūrḫüñ eşeri ḫan olarak

İltifāt ile ḫapar ise de çeşm-i dili yār
Seyre çok göz açılır raḫne-i peykân olarak

Dîdeden ḫahr ile ṭard eyledigüm eşk-i yetim
Yapışır zeyl-i ḡam-ı ālûdeme 'uryân olarak

Ḥazret-i mîr-i reşîde oluruz pey-rev lîk
Rāciḫā medrese-i ḡamda sebaḫ-ḫ̃ân olarak

83 Mef'ülü Mefā'îlü Mefā'îlü Fe'ülün

Mirāt-ı ruḫında naẓar itdüm kederüñ yok
Cānum gibi sevdüm seni cānā ḫaberüñ yok

Söyletme benüm derdümi ey nāvek-i dilber
Gönlümde ḫazz işlerüñizden nelerüñ yok

Ey eşk yere geç sevdigümi yāre tıyuruñ
Çıķ ḡayrı yüri ḫāne-i çeşmümde berg yok

Ṭoz koymadı hiç yārüñ esenlik ḫaberinden
Ey bād-ı şabā şimdi senüñ de eşerüñ yok

Necmüñ bu gice baḫtına kes düşdi felekden
Gün görmedüğüñ söyleme Rāciḫ ḫaderüñ yok

ḤARFÜ'L-KĀF NA‘T-I NEBEVĪ

84 Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilün

Zerre-i ḥüsnüñ degildür Cennet-i ā‘lā senüñ
Mīşedür ḳaddüñ yanında ḳāmet-i ṭübā senüñ

Görmedi Mūsā tecellā-ı cemālüñ gibi ṭūr
La‘l-i cān-baḥşuñ mesīhī eyledi iḥyā senüñ

Tāb-ı ḥüsninden münevver oldı tārīk-i cihān
Buyurılup şānuñda ... elendi esrā senüñ

Zātı tercīḥ idüp ḥallāḳ fevḳa'l-‘ādeye
Pāk-i āb-ı rüyına ḥalḳ oldı bu dünyā senüñ

Rūz-ı maḥşer lūṭf ḳıl Rāciḥ kulına yā resūl
Eyleye zıll-ı livāü'l-ḥamdini me'vā senüñ

**KIRK KİLİSELİ AHMED TEVFİK EFENDİ İLE
MÜŞTEREKEN SÖYLENİLEN**

85 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Āfitābum şu'le-i nūr-ı hidāyetdür yüzüñ (Rācih)
Maṭla'ı envār-ı hırşīd-i sa'ādetdür yüzüñ (Şervet)

Reh-revendür dil tavāf-ı kūyuñ itmiş ārzü (Şer)
Kā'betü'l-ıuşşāḳdur cāy-ı ziyāretdür yüzüñ (Rā)

Mağrib zülf ü haṭṭuñdan oldığıçün rü-nümā (Rā)
Fitne-i aḫir zamān rüz-ı kıyāmetdür yüzüñ (Şer)

Fıkr-i ḫālūñ sevdigüm koymaz beni öz ḫālūme (Şer)
Ḫālden ḫāli degül bilmem ne ḫāletdür yüzüñ (Rā)

İkiden devr itdi dörde 'aḳreb ebrūlaruñ (Rā)
Şām-ı vaşlı gösterür bir sīm-sā'atdür yüzüñ (Şer)

Mār-ı gīsū-yı siyeh-kāruñ tılısım olmış aña (Şer)
Bir müdevver maḫzen-i kenz-i velāyetdür yüzüñ (Rā)

Rāciḫ esrār-ı cemālinden ne şūret seyr ider (Rā)
Şervetüñ çeşmine mirāt-i nezzāretdür yüzüñ (Şer)

86 Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

Gördi meclisde bu şeb la'l-i leb-i gül-fāmuñ
Utanup cismi o dem ḳana boyandı cāmuñ

Çeşme zann eyleme ağlar seni āgūşa alup
Süz-ı 'aşḳınla yanıḳdur yüregi ḫammāmuñ

Gördügümce cigerüm ḫānesine dil uzadur
Şuşamış ḳanıma ol ḡamze-i ḫūn-āşāmuñ

Vech-i pākūñ bürise tañ mı siyeh tırralaruñ
Güyyā Kā'be dürür kim bu münevver iḫrāmuñ

Def'-i ḡam itmege yoḳ elde ayāḡ ey sāḳı
Şimdi başumda durur derd-i ḡam-ı eyyāmuñ

Gül-ruḫuñ vaşfını rengīn didi bülbül den lık
Olmadı Rāciḫe bir pūse daḫi inşāfuñ

87 Mef'ülü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ülün

Ummazdı gönül vuşlağa imkân olacağıñ
Bilmezdi senüñ 'aşıka hayrân olacağıñ

Ansızca bu teşrîf nedür ey perî-peyker
Dil mülkini bildin mi ki vîrân olacağıñ

'Aşıklığı mı duysa o gül handeler eyler
Gam çekme gözüm soñrası giryân olacağıñ

La'l-i leb-i cânāneyi pūs itme dilerken
Ey bāde gözinden görünür kıan olacağıñ

Ebrū gibi fark itdüñ ise kılcā hilālî
On beş güne dek bilme tābān olacağıñ

Dil virdük ise şāne gibi zülfine yārūñ
Ey dil aramak var mı perîşān olacağıñ

Haṭṭ geldi 'ıyān oldı şehā ḥātem-i ḥüsnüñ
Fehm itdü gönül dehre Süleymān olacağıñ

Açılmaz ise saña eger gonce-i ümîd
Rāciḥ görünür çāk-i girîbān olacağıñ

88 Mef'ülü Fā'ilâtü Mefâ'îlü Fā'ilün

Ḥāl-i ruḥını gördüm o māhuñ benek benek
Şan cünd-i Hind Kā'beye gelmiş sürek sürek

Kundaḳ bıraḳdı çeşmi dile yandı tā esāsı
Çıḳdı semāya āteş-i āhum direk direk

Yār geçerse destüme naḳd-i altun isteyem
Sîm aḳçe şaçdı yolına çeşmüm etek etek

Almaḳ diler ki mîve-i ḥüsnüñ o āfetüñ
Dil tıflı erdi soñra emekler emek emek

Ögdüñ çıḳarduñ ol mehüñ eflāke vaşfını
Rāciḥ ṭolansa tañ mı bu nazmuñ felek felek

89 Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün

Kā'be-i kūyuña 'azm eyler iseñ ol şāhuñ
Çok çil uğrısı var bağlanur ey dil rāhuñ

Devr-i haṭṭūñde ṭavāf itmeli vech-i yāri
Sū-be-sū qaradur elbīsesi Beyt-ullāhuñ

Yār ebrūsına öykündüğini tuydı felek
Yüzinüñ қaresini yüzine urdı māhuñ

Ne қadar başı hevādār ise de māh gibi
Sözi geçmez mi o āhen-dile tīr-i āhuñ

Rūy-māl olup ayağūñ uyalum ey Rāciḥ
Demidür pīr-i meyüñ cāy idelüm der-gāhuñ

**YOZĠADLI SA'İD FENNİ EFENDİ İLE
MÜŞTEREKEN YOZĠADDA SÖYLENİLEN**

90 Mefā'îlün Mefā'îlün Mefā'îlün Mefā'îlün

Göñül bir āfete düş ol cihānda şöhret isterseñ (Bādī)
Қapılma her mehe devr-i қamerde rāhat isterseñ (Fennī)

Ṭoқunma zūlf-i yāre germ-i ter қıl mihr-i ruḥsārı (Fennī)
Göñül gam-ḥānesinde rūz u şeb ḥamiyyet isterseñ (Bādī)

Gözün aç āsitān-ı yāre yüz sür her seher ey dil (Bādī)
Felekde pāye-i ḥurşīd-veş 'ulviyyet isterseñ (Fennī)

Ġam u ālām-ı dehri iḥtiyār et āsitānında (Fennī)
O şeyḥ-i şāba cāndan ḥidmet eyle himmet isterseñ (Bādī)

Yüri çāk-i girībān eyle pīrāhen gibi ol (Bādī)
O şūḥ-ı penbe-i cisme bī-tekellūf vuşlat isterseñ (Fennī)

Mürüvvet-pīşe bir 'ālī-cenāba ilticā eyle (Fennī)
Başūnda sāye-i per-i hümā-yı devlet isterseñ (Bādī)

Ger itseñ biñ naşīhat kimse olmaz bir pula vā'iz (Bādī)
Mey-āşām ol güzeller meclisinde ḥürmet isterseñ (Fennī)

Yolın bul intisāb it ba'd-ez-in Fennī gibi sen de (Fennī)
Қul ol bir pād-şāha Bādiyā ḥürriyyet isterseñ (Bādī)

91 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Hamdi-lillāh zerre gibi seyr-i şahrā eyledüñ
Pertev-i mihr-i cihān-tābı temāşā eyledüñ

Gönceler gördüñ ki 'ömri kat-be-kat eyler ziyān
Şanki geşt-i gülşen-i firdevs-i ā'lā eyledüñ

Her nazarda hüsnine nūr-ı Hudā oldı 'ıyān
Güiyā şevk-ı şî'ā'-ı tūr-ı sīnā eyledüñ

Āh gördüñ de tecellā-yı cemāl-i dilberi
Jengden āyīne-i kalbi mücellā eyledüñ

Eylesün tek ol perī teşrīfe ragbet Rācihā
Hāne-i vīrāne-i kalbi müheyyā eyledüñ

92 Mef'ülü Mefā'ilü Mefā'ilü Fe'ülün

Müjgān oğuñ ey şāh-ı cihān şāf u şaff atduñ
'Uşşāklarauñ sīne-i 'aczüñ hedef etdüñ

Nā-gāh şalup hançer-i ser-tiz-i nigāhüñ
Biñ 'aşık-ı bī-çāreyi birden telef etdüñ

Üftādelerüñ kaldı figān ile ayağda
Lütfuñla 'adū haşarını zīb-i kef etdüñ

'Uşşāk vücūdı yogiken kılca yanında
Zülfüñ gibi her birini ber-ţarāf etdüñ

Çeşmüñle helāk eylemedüñ Rācihi ammā
Ey nergis-i maħmūr esef ender esef etdüñ

93 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Der-geh-i Bārīde kadri yücedür üftādenüñ
Hāk iken halk yüz sürerler şadrına seccādenüñ

Mest-i lā-yü'kal olur hüsniñ temāşā eyleyen
La'l-i nābı iken yād olmaz ismi bādenüñ

Gönlüñ alup bāri dād itmezse de 'uşşāķına
Hātır-ı 'aczüñ gözetmek yok mıdur dildādenüñ

Gonca-veş destār-ı hađrāsın hadd-ı ālüñ görüp
Kareler giydi cihān devrinde bu aķ sādenüñ

Gerçi cān u dil ile 'āşık degilsem Rācihā
Muşhaf-ı hüsni beni çarpsun o haţţāţ-zādenüñ

94 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Kaşd idüp o harāb-cāne cānā gözlerüñ
Tır-i müjgānuñ meger kılmış müheyyā gözlerüñ

Zülfine yüz gösterüp 'aqlum perīşān itmege
Bir nefesde eyledi biñ fitne peydā gözlerüñ

Sīnelerden kaţ'-i nazāre olmaz haķķ bu kim
İki āhūdur gezer şahrā-be-şahrā gözlerüñ

Kaşlaruñ kavş-i kuzah-mānend vechüñ āf-tāb
Şaçlaruñ ebr-i semā şekl-i şüreyyā gözlerüñ

Göz göz olur hāne-i kalbi dil-i Rācih gibi
Kim temāşā eylese baķışlaruñ yā gözlerüñ

ḤARFÜ'L-LÂM

95 Mef'ülü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ülün

Bir kez gülüp açıldı maşşūdum olan gül
Çāk olmaya mı ğayrı girībān-ı taḥammül

Süzdükçe sen ey ğonca-i ter nergis-i çeşmüñ
Şığmaz ḳabına bāğda bī-çāre ḳaranfil

Zülfüñ hevesiyle senün ey lāle 'add edem
Beñzer benüm aḥvāl-i perīşānuma sünbül

Ben zār-ı hezār eyleyeyim ḥār-ı ğamuñla
Ḳaṭ ḳaṭ açıl ey ğonca-dehen gül gibi sen gül

Bir ğonca feme dil mi düşürdüñ yine Rāciḥ
Bu āh u fiğānlar nola mānend-i bülbül

96 Mef'ülü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ülün

Reşk eyleyerek ṭurra-i cānāna ḳaranfil
Kendüñ ḳodı bu ḥāl-i perīşāna ḳaranfil

Boynuna geçer ise nola ḥalkā-i ğīsün
Şığmaz ḳabına bāğda dīvāne ḳaranfil

Açılduğını ğördüği dem derd-i vefānuñ
Dest urdı hemān çāk-i girībāna ḳaranfil

Meydān oḳudı ceyş-i şükūfāta çemende
Dikdi 'alemüñ şaḥn-ı gülistāna ḳaranfil

Kök şaldı gibi yine sifāl-i dile Rāciḥ
'Arz eyledüñ 'aşıḳlara rindāne ḳaranfil

97 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Ṭaň midur dil bađlasam zülfine ey şāhib-cemāl
Kim kıızıl dīvāne olmaz görse ĥaddüň āl āl

Baĥş-i riķķatle uzandı bezmde şoĥbet bu şeb
Ṭođrısı ey serv çāk oldı belin içün ķıl ü ķāl

Ebre girdi mihr-i 'ālem vech-i tābānuň görüp
Ķaşlaruň vaşfuň duyup maĥv-ı vüçüd itdi hilāl

Bā'ış-i rif'at olur ey ķadd-i tūbā ğam degil
Ārzü-yı pāy pūsuñıla olursam pāy-māl

Şem'-i ĥüsnüň her gice göñlüñde sūzān eyleyüp
Döndürsin Rāciĥi mānend-i fānūs-ı ĥayāl

98 Mef'ülü Mefā'ülü Mefā'ülü Fe'ülün

Ey şūĥ baña kendini sen yār şanursuň
Lūtf u kerem ü merĥametüň var şanursuň

Ruĥsār-ı ziyādārına nisbet ile ey büt
Mihr-i felegi şüret-i dīvār sanursuň

Urdı göñüle nevek-i müjeň dāđ-ı hezārān
Vīrāneñde-i sīnemi gül-zār şanursuň

Şarķarsa eger gerdenuñe ef'i-i zülfüň
Gencīneyi zābı eyledi biñ mār sanursuň

Ĥaţar kıldı āb ansızça gelüp ĥüsnüň iĥāţa
Rūma yürüdi leşger-i Bulđar şanursuň

Bir pūseñe cān u dili virdüm 'aceb itdüň
Kendüň gibi 'uşşāķı tama'kār şanursuň

Pey-revlik eyle ĥāfız-ı pākīze-edāya
Ey Bādī kemāl eyledüň ızĥār şanursuň

NAZİRE-İ Lİ-CENĀB-I SIRRI PĀŞĀ

99 Mef'ulü Fā'ilātü Mefā'ilü Fā'ilün

Gönlüm esīr-i 'aşk-ı maḥabbet sen eyledüñ
Aḥsenet nāz u şīveñe kim aḥsen eyledüñ

Ter gömlegin alup 'inebüñ mekr ü āl eyle
Sākī piyāle tıflına pīrāhen eyledüñ

Yetmez mi idi nīze-i müjgān u ebruvān
Ġamzeñ daḥi ḥavāle-i cān u ten eyledüñ

Ey murğ-ı 'aşk işte bu devlet yeter baña
Başumda āşiyāne ḳurup mesken eyledüñ

Sırrıya pey-rev olmağa Bādī bu baḥrde
Keştī-i 'aḳla urşa puça yelken eyledüñ

100 Mefā'ilün Fe'ilātün Mefā'ilün Fe'ilün

Cihānda pād-şeh-ı reng-i bārsın yā leyl
Maşar-ı hemme dār-u diyārsın yā leyl

Gören felekde hilāli kıyās ider meh-i nev
Sen ol ḳāziyyede zī-zülfikārsın yā leyl

Firāk-ı mihrle her şeb yanup yaḳılmaḳda
Benümle tā-be-seḥer ber-ḳarārsın yā leyl

Açılmaduñ o güneş yüzli māha tāli'ī gör
Şafaḳ gibi ne 'aceb şerm-sārsın yā leyl

Olursa bezmi senüñle olur ḥitām-pezīr
Enīs ü hem-dem-i Bādī-i zārsın yā leyl

TRABZONĪ SĀLĪME NAẒĪRE

101 Mef'ülü Mefā'ülü Mefā'ülü Fe'ülün

Gül kāselerin gülşene cām eyledi bülbül
Ehl-i çemeni mest-i müdām eyledi bülbül

Na't-ı güle āgāz kıilup vaqt-i seherde
Cem'iyet-i kuşlukda temām eyledi bülbül

Evrāk-ı güli kıldı uşul-i üzre kırā'at
Her şafhada tebdil-i maqām eyledi bülbül

Güş-ı güle bu şeb didi feryād ile hālin
Nergis gözine h'ābı harām eyledi bülbül

Mecnūnlara şoḥbet-i gülşen-gehi leylā
Bāl ü per-i murğ ile peyām eyledi bülbül

Batdı gözine ekmedüğüñ yerde biten hār
Da'vāya dikenlerle kıyām eyledi bülbül

Gülşende olup bāl-güşā-sāye-ber endāz
Etfāl-i güle naşb-ı hıyām eyledi bülbül

Tuymış ğazel-i Sālimi tanziriñi gülden
Bādī saña maḥşuş selām eyledi bülbül

Nergisler 'amā güller şamm mest şükūfāt
Bu hāli görüp ḥatm-i kelām eyledi bülbül

102 Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün

Ğazel ħ'ānī-i gülşendür sihr-i mu'tāduñ ey bülbül
Uşulı kimden alduñ kim dūrür üstāduñ ey bülbül

Gülüñ teşhīrine tırılmaz oğursun hem de ağlarsun
Meger kim 'aksine te'sīr ider evrāduñ ey bülbül

Ayağun ħārdan mı gözlerüñ cūydan mı incindi
Nedür bu ince ince nāle vü feryāduñ ey bülbül

Tuyurduñ gonceye 'āşıklığın döndürdi yüz senden
Nola cānuñ çıkaydı çıkmayaydı aduñ ey bülbül

Riyāsız şemme-i ruhsār-ı yāre cān virür Bādī
Budur āhir senüñ de bā'is-i ber-bāduñ ey bülbül

'Aceb farı-ı zekā aşhābına şūrīde derler ħalk
Seni Cennetle yād itdürdi isti'dāduñ ey bülbül

103 Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ılü Fā'ilün

Yüze çıkardı zülf-i siyeh-kār büküm büküm
Zabı itmiş idi nāz ile destār büküm büküm

Başın uzatdı gerden-i billūra gīsū-vān
Şan şardı genc-i bahtı siyeh-mār büküm büküm

Züfüñ mübāhatinde kılı kırk yardı dil
Ħayli tolaşdı rişte-i efkār büküm büküm

Dil āteş aldı şevk-i cemālünden el-amān
Eflāke çıkdı āh-ı şerer-bār büküm büküm

Eş'ār atıldı kūşe-i nisyāna Bādiyā
Mektüb-veş büküldi bu āşār büküm büküm

ḤARFÜ'L-MĪM

104 Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

Yazayum nāme-i derd-i dili itmām ideyüm
Ol şeh-i hüsne varup hālimi i'lām ideyüm

Eğl-ü şürb eyleyecek kalmadı kūyında baña
Guşşa vü gam yiyeyüm hūn-ı dil-āşām ideyüm

Görüp ebrūnı senüñ 'ıd-i hilāle nisbet
Varayum 'ıd-geh-i dehrde bayrām ideyüm

Kilk-i eş'arıyla ḥaṭṭ-ı ruḥ-ı cānāne bedel
Varaq-ı şafha-i dīvānı siyeh-fām ideyüm

Baña Rāciḥ didi çün ḥazret-i üstād-ı resā
Ben anuñ emrine şâyān olarak nām ideyüm

105 Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün

Gülüp açıldıguñ görmez isen ey verd-i ḥandānum
'Aceb mi çāk olursa dest-i ḥasretle girībānum

Helāk eyler vücūdum ārzū-yı pāk-i dīdāruñ
Yanar şimden gerü ḥasret odına milket-i cānum

Cüdā olursa ger ḳand-i lebinden genc-i firḳatde
Kimüñle eglenür ṭūṭ-i dil her gice sulṭānum

Dil-i dīvāne bend olmuş cünün-ı küfr-i zülfüñdür
Ben ol zincīr-i gamda ḥayliden ḥāṭır-perīşānum

Didüm vaşf-ı ruḥuñ rengīn ü şīrīn-i gülden ey Rāciḥ
Yazılsun sürḥ ile mecmū'a-i evrāk-ı dīvānum

106 Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

Lebini yād iderek bādeyi çaḳdum durdum
 Āteş-i ḥaddūñ ile cānumı yaḳdum durdum

Ġayriyle hem-dem olup şalınarak gezmede yār
 Arḳasından hele eller gibi baḳdum durdum

Gelmedi bezme dün iḳrār idüp ol kân- vefā
 Ḥalef-i va'cini bu şeb başına çaḳdum durdum

Ḳadd-i bālāsına irmezse elüm ol servüñ
 Yüz sürüp pāyına cūlar gibi aḳdum durdum

Duramazdum dil-i dīvāne gibi bir yerde
 Silsil-i ṭurrañı öz boynuma taḳdum durdum

Ne bu ğayret-i ğazel ğayretiye ey Rāciḥ
 Buldı tanzīr-i kemāl işte bıraḳdum durdum

107 Mef'ülü Mefā'ülü Mefā'ülü Fe'ülün

Şevḳ-i ruḥ-ı yār ile çıkar göklere āhum
 Āteş kesilür şem' gibi başda külāhum

Ḥaṭṭ-ı ruḥ-ı yār şanmayalar çıḳdı beyāza
 Çün şubḥ u şafaḳ aĝrasa baḥt-ı siyāhum

Sāyeñden ıraḳ cānumı virsem ne ğam ey serv
 Öldük de mezārumda biter zıll-ı giyāhum

Sen gelmez isen meclise cānā bu ğarībi
 Görür gözedür şubḥ u mesā mihr ile māhum

Vaşf-ı dehen-i yāri tamām eyleyemezsem
 Rāciḥ görünür ğayri 'adem-i milkete rāhum

108 Mef'ülü Fā'ilätü Mefā'ülü Fā'ilün

Yolında sīm aqçe döker çeşm-i rüşenüm
Devr-i filūra nāhte-i şarrafður tenüm

Ey gonce āsitānuñı varsam ziyārete
Eyler kilāb-ı hārlaruñ çāk dāmenüm

Ben dāğ-ı zahmuñ ile olursam şehīd-i 'aşq
Bitmez mi kabrum üzre kıızıl lāleler benüm

Açdı tenümde senüñ gamuñ tāze dāğlar
Mānend-i lāle taş ile tağ oldı meskenüm

Rāciḥ dükkān-ı qalbe o māh olsa müşteri
Pürdür 'aḫīḫ gevher-i ḫāliş ile maḫzenüm

109 Mefā'ülün Mefā'ülün Mefā'ülün Mefā'ülün

Gehi qahr-ı 'adū geh ta'ne-i bīgāneler çekdüm
Olinca vāşılı bezm-i gamuñ cānā neler çekdüm

Ayaqlandım lebüñ yādıyla virdüm ellere ḫayret
Der-i pīr-i muğānda nefre-i mestāneler çekdüm

Güzellerle qanı ol gice kim olduḫdı hem-meclis
Seni āğüş-ı vaşla çekdüm ammā neler çekdüm

Cünün iqlimini seyr itmege ey leylī ümīd
Qatar-ı 'aşqa zincīrūñ sürer dīvāneler çekdüm

Yüzüñ gördük de yārūñ nūş-ı cāma var idi āhdüm
O peymān üzre Rāciḥ haylice peymāneler çekdüm

110 Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

Bu zaḥm-ı dāğ-ı derūna ne çāre eyleyelüm
Ḥafī o māha varup āşikāre eyleyelüm

Fiğānlar kılalum bezmde çü çeng ü rebāb
Derūnī laḥt-ı ciğerle naḳḳāre eyleyelüm

Cemālī şūreti her pāreden olur mevcūd
Vücūd āyīnesin pāre pāre eyleyelüm

Ḥayāl-i ḥ'ābda olsun görür yüzün gözümüz
Gelün bu vaḳ'ayı istiḥāre eyleyelüm

Görince kākülün ol māhuñ āh vāh idelüm
Beyāz-ı çehre-i gerdūnı kara eyleyelüm

Kılursa şevḳ-i ruḥı dil evine baḥş-ı ziyā
Çerāğ-ı pertev-i ḥüsnün idāre eyleyelüm

O meh-veşün baḳalum ḥāl ü ḥaddine Rāciḥ
Sipihri-i 'aşḳ da seyr-i sitāre eyleyelüm

111 Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

Ḥāl-i ruḥsāruñ öpüp nā'il-i in'ām olsam
Ḳā'ilüm ben de o esrār ile sersām olsam

Ten-i billürünü seyr eyler idüm ağlayarak
Revzen-i ḳubbe-i ḥammāma sezā-yi cām olsam

Kāşki yansa yaḳılsa yüregüm leyl-ü nehār
O mehi çekmede āğuşuma ḥammām olsam

Hey'et-i sīneye naḳş eyler idüm sūretini
Rū-be-rū gelmege āyīne endām olsam

Sürinürdüm ruḥ-ı rengin nigāra Rāciḥ
Rengden renege ḳosam kendümi gül-fām olsam

112 Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

Seyr-i tîr-i müjen eyleli cān u tenüm
Her gören şandılar oğ kıldum burc-ı bedenüm

Didüm ey gonce ğamuñ zür ile kök şaldı dile
Didü ħandān olarak āh yavuzdur dikenüm

Didüm ey serv miyānına şarılsam tañ mı
Didi orta mālıdur bu ne senüñdür ne benüm

Dizilür dürr gibi dendānlaruñ vaşfında
Rište-i ğayrete lü'lü'-yı şafādur süħanum

Rāciĥā olmaz idi ħāk-i der-i yārda şarf
Sîm-i eşküm ile bir olmasa beytü'l-ĥazenüm

ĦARFÜ'N- NÜN

113 Mef'ülü Mef'ülü Mef'ülü Fe'ülün

Baĥş açdum o şūĥa bu gice ince belinden
Bir mü ħoparup yarup virdi baña zülfi telinden(vez bozuk)

Cān-ħaşdına nā-gāh irişür tîr-i niĝāhı
Üftādelerü ölmeye kendi ecelinden

Yaĝdurdı belā oğlarını sîneme ol yār
Dil-ĥānesini yıkdı dirĝā temelinden

Göstermeye yüz pençe şalup çeşm-i 'adüya
Ol mihr-i vefānuñ bu da gelmez mi elinden

Diĝkatle nazār eylese eş'ārına cānān
Ħāli bilinür Rāciĥ-i zāruñ gazelinden

DEHĀN-I DĪLBERDEN

114 Mef'ülü Mefā'ülü Mefā'ülü Fe'ülün

Çeşmüm bile 'āciz-i nazar şevk-i tenümden
Kim eyleye tefrīk tenüm pīrehenümden

Ol sīne-i āyīne-i bī-jeng-i şerm kim
Seyr eyleye dünyāyı Sikender bedenümden

Ol şa'ş'a-pervāz cihānum ki felekde
Vaḥşī(?) ṭolanur mihr-i mücellā vaṭanumdan

Ol gonca-i zīnetkeş-i gülşen-geh-i dehrüm
Bir göz görecek kılcā eser yok dikenümden

Güldükçe senüñ ḥāl-i perīşānına Rāciḥ
Şekl-i gül şad berg ola zāhir dehenümden

115 Mefā'ülün Mefā'ülün Mefā'ülün Mefā'ülün

Eşamm oldı kulağum çarḥuñ evşāf-ı hilālinden
Gözüm kat kat kararadı ol mehüñ nev-ḥaṭ-ı ḥālinden

Ruḥ-ı ālüñ temāşāsında kaldı merdüm-i çeşmüm
Göñül diger şafālar kesb ider cānā cemālinden

Geçen rüzuñ görüp eyyām-ı şād ile idersin reşk
Efendī bī-ḥabersin 'āşıkuñ mātem leyālinden

Hevāyi oldığı der-kārdur serv çemān-āsā
Bu bāguñ mīve-i ümīd eyleme nev-res-i nihālinden

Bakup mirāt-ı kalbe ey şeker-leb tūṭī-veş şöyle
Ḥālāvet-baḥş olur ehl-i dile şīrīn maḳālinden

'Aceb fehm eylemez dilden geçen şīr-i ıtnānuñ
Geçenler ey meh-i nā-mihr-bān tīg-i celālinden

Yine mümkün degilken el uzatmaḳ nevk-i dāmāna
Visāl-i yār gitmez Rāciḥā fikr-i muḥālinden

116 Mef'ülü Fā'ilätü Mefā'ülü Fā'ilün

Küyuñ ziyāret itmeğe geldüm çü kıfdan
Üftāde derd-mendini ayırma şāfdan

Sensiz bu cām-ı bāde baña oldu nüş-ı kıan
Kať-i ayağ eyleme gel ihtilāfdan

Kesme efendi başın için Ka'be rāhını
Hüccāc-ı rüy-mālı bırakma tavāfdan

Hālince nokta kıonmaz idi hať-ı hüsnine
Tertīb-i cebr olmasa ger misk-i nāfdan

Gam pütesinde bozmaz idüm tövbeyi veli
Mevcüd üffüñ bozmayıcak çıkısa kāfdan

Pāy-ı gubār-ı dilberi öpdüm diyenlere
Ağzı şulandı Rāciħ tek kıurı lāfdan

117 Mefā'ülün Mefā'ülün Mefā'ülün Mefā'ülün

Münevver olalı diller cemālüñ āf-tābuñdan
Yüzi yerde gezer mihr-i cihān-ārā hiçābından

Senüñ tanzīr-i beyt-i ebruvānından kıalup 'āciz
Cemālüñ şerħ kııldum nazm ile hüsnüñ kıtābından

Görince nokta-i hāl-i ruħuñ dil virmek isterdüm
Şıfır kıaldum efendüm zülfine zincīr hesābından

Dil-i bī-mārı müşgīn turra-keş bend eyle sulţānum
Temennāsı faķīrüñ her zamān cevdür cenābından

Ayaguñ kať-i cāvīd itme ey sākī mürüvvet kııl
Hemāre bezmi rüşen eyle gel la'lüñ şarābından

Senüñ dārü's-şifā-yı zülfine dil bağlanmış Rāciħ
Hemān rahm eyle ol dīvāneyi red itme bābından

118 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Sen gülersin gül gibi zār-ı hezār itdükçe ben
Şād olursın jāle-i eşküm nişār itdükçe ben

Yeter hūn-āşāmuñ ey bī-dār pinhān eyleme
Sīnede dāğ-ı taḥassür āşikār itdükçe ben

Görmeyüp çigner geçersin zerre tek ey mihr-rū
Rāh-ı 'aşkuñda ten-i za'fum ğubār itdükçe ben

'Ayn-ı ā'māya çeker kuḥl-i müdevver sürmeyi
Bāb-ı lūṭfa ḥalka gibi intizār itdükçe ben

Pertev-i 'izz ü şeref ğurbetde buldum Rāciḥā
Hem-çü cevher-bāş için terk-i diyār itdükçe ben

ḤARFÜ'L- VĀV

119 Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

Olsa ger der-geh-i pīr-i meye ser-beste sebū
Bize minnetle ayağ öpdire şāyeste sebū

Hāl-i bī-mār yaqup ḳan tükürür şīşelere
Meger olmuş maḥsen-i 'aşka düşüp ḥasta sebū

Dil-firīb olmasa pūs-ı leb-i cānāne ile
Ser-fürū itmez idi bir nice bed-meste sebū

Bezmüme başsa ḳadem zevḳ-i müselles ḳaynar
Sāğar-ı taze edā sāḳī-i nev-reste sebū

Ḳoynuna girmiş iken duḥterine pīr-i muğan
Virse ol demdür 'aceb mi yaqayı deste sebū

Bezmden ḳaṭ'-i ayağ eylemese ey Rāciḥ
Gelse sāḳī ile āheste vü āheste sebū

NAZİRE-İ Lİ-CENĀB SIRRI PĀŞĀ

120 Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

Dile zaḥm urdı müjeñ gamze-i fettāna yaqın
Şerheler açdı qaşuñ hañçer-i hicrāna yaqın

Bezmdede la'lüñ öper cām gözüm kan ağlar
Kaṭre-i eşk döker dāne-i mercāna yaqın

Ne külāh itdi gice Konya tarıķinde baña
Zülfüñ olmuşdı kılağuz Karamana yaqın

Feyz-i nīsān sirişkümler bulup neşv ü nümā
Gül ḥüsnuñ açılır anca ḥazīrāna yaqın

Yandı cān u cigerüm göklere çıķdı şererüm
Olalı zāt-ı kerīmüñ gibi sultāna yaqın

Gül ruḥuñ vaşfını tafşıl kı lup sebz-ḥaṭṭüñ
Bir kitāb eyledi taḥrīr gülistāna yaqın

Biñ ğazel söyle yine bir pula degmez Bādī
Kimsenüñ varmaz eli kīse-i iḥsāna yaqın

121 Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

Müşebbih meḥḥare-i faḥr-i cihāndur ebrü
Şekl-i şaḳḳu'l kamere siḥr-i beyāndur ebrü

Ṭolanup oynamada kıble-nümādur dīde
Ka'be-i mağfıret-i ḥaḳḳa nişāndur ebrü

Ḳurreden 'azm-i temāşā-yı cemāl eyleyene
Münhiz-i vāşıṭa-i maṭlab-ı cāndur ebrü

Bir kudretle ḳonan nokṭasıdur merdüm-i çeşm
Muşḥaf-ı ḥüsne meger nün-ı nihāndur ebrü

Leyletü'l-ḳadre işāret ise de zülf-i siyāh
Rāciḥ imā-yı hilāl-i ramazāndur ebrü

122 Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fe'ülün

Maķâm-ı dil pür âteş-ķānedür bu
Ocaĝ-ı ĝam degil de yā nedür bu

Senüñ ma' mûre-i ĥüsnüñ ĥarābı
Göñül didüklerü vîrānedür bu

İşidüp kışsa-i ĥāl-i cünūnum
Dime ey leylî-veş efsānedür bu

Riyāsız ĥırmen-i dünyāda hālūñ
Gözüm merdümi tek bir dānedür bu

Dil-i Rāciĥ ki oldı zülfine bend
Ayaĝı baĝlu bir dîvānedür bu

123 Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün

Şerer-i nār-ı ĝamuñ dil evine şaldı 'alev
Oldı ĥākister külli ne göñül kaldı ne ev

Felegün çarĥı gibi şimdi sūzumdan dönerim
Kaşına kılca muķābilse hilāl-i meh-i nev

Bulmaz seb'a-i seyyāre-i ĥālince nücūm
Yedi ķat gögi toķuz tołana çarĥ-ı keçrev

Baş açık yalıñ ayak zerre-i nāçîziz biz
Şal ey mihr-i vefā ĥāne-i ķalbe pertev

Virme her şūĥa göñül gerçi seversen Rāciĥ
Böyle bir dilber-i pür-şîve-i nāzik-teri sev

ḤARFÜ'L-HÂ

124 Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Ḳapuñ dârü's-selâm-ı mefharetdür yâ Resûl-ullâh
Eşigüñ âsitân-ı mes'adettür yâ Resûl-ullâh

Hezârân şükürler kim bende oldum zât-i pâkine
Bu 'adl ü dâd-ı vâlâ ma'deletdür yâ Resûl-ullâh

Gözüme tütîyâ-yı hâk-i pâk-i ravzânı çeksem
Cilâ-bahşâ-yı kuhl-ı mağfiretdür yâ Resûl-ullâh

Eger rûz-ı cezâda hâzretinden dâd irişmezse
Yerüm bâ-şübhe dâr-ı ma'şiyettür yâ Resûl-ullâh

Ġarîḳ-i bahr-ı 'iştîyân oldı Râciḫ rûz-ı mahşerde
Eşedd-i ihtiyâc-ı merḫametdür yâ Resûl-ullâh

125 Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün

Bezmi teşrîfe nigâr eyledi raġbet bu gice
Dem-i 'izzet bu şeb eyyâm-ı meserret bu gice

Cisr-i ebrûlarınıñ iki gözinden geçemem
Nola geçsem yürisem gelse cesâret bu gice

Var iken bezmde ḳand-i leb-i şîrîn nigâr
Mezeliḳ sükker-i ḫamrâya ne ḫâcet bu gice

Çıḳamaz gönlüm anuñ dâ'ire-i ḫaṭṭuñdan
O perî da'vetime ḳıldı icâbet bu gice

Şu'le-i ḫüsnini vaşf eylese Râciḫ o mehüñ
Gene mehtâba çıkar şevḳ ile Şervet bu gice

126 Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Bu za'f-ı sîne zaḥm-ı ḥançerüñden düşdi tehdide
Gene yoḡlar cemâlüñ orada geh ḡalb ü geh dide

Ne semti eyleseñ teşrif ardınca gider göñlüm
Dil-i zāruñ yolında olmadur evvelki 'ahdī de

Ḳuşūr itmez tavāf itmekde cānā Ka'be-i ḡüsñüñ
Ziyāretdür hemāre göñlümüñ sā'yi de cehdi de

Ḳırar ḡançerle ḡalkı mihr-i ḡamda merdüm-i çeşmüñ
Yine fikr-i cihān sāḡib-i zamān ṡāḡ-ı mehdide

Şekerler çigneyüp güftāre geldi tūtī-i ṡab'üñ
Oḡunsun Rāciḡā bu nev-ḡazel-i dīvān ṡehrī de

127 Fe'îlātün Fe'îlātün Fe'îlātün Fe'îlün

Tīr-i ḡamzeñ ideyor ḡaşd bizüm cānumıza
Ḡālibā teşne-leb olmış bir avuç ḡanumıza

Dāmenüñ pūs idemezsek senüñ ey ḡonca-i al
Sözümüz geçmeye mi çāk-i girībānumıza

Ne zamān başumıza toḡsañ eyā mihr-i vefā
ṡaḡılur sāye-i aḡyār daḡi yanumıza

Ḥāl-i ruḡsārını pūs itmege olsak ṡālib
Mār-ı ṡurrañ ṡarılur āḡ ki gerdānumıza

Her ḡaçan aḡlar isek ḡan fiçusı pīr-i muḡān
Rāciḡā ḡıḡṡa ider çeşm dem-i efşānumıza

128 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Şalma tırüñ sîne-i bīmāra Allāh 'aşkına
 Kılmasun cismüm ser-ā-pā pāre Allāh 'aşkına

Bir kadem aqdem helāk it tīg-i ħün-rizüñle yā
 Merhem-i vaşluñla yā kıl çāre Allāh 'aşkına

Tāb alur göñlüm ruĥ-ı pertev-i firūzından meded
 Çekme sedd-i zülfini dīdāra Allāh 'aşkına

Dil evine şoĥdı kundaĥ ey ĥarāmī gözlerüñ
 Yaşmasun bu ciger-gāhı nāra Allāh 'aşkına

Men' kılma Rāciĥi vaşlından⁶ ey Yūsuf-cemāl
 Silk-i ĥayret çıkmasun pāzāra Allāh 'aşkına

Kāfir-i zülfüñ çeküp sedd ĥadd-i ĥamrā üstine
 Leşger indi şan Semerĥand ü Buĥārā üstine

Seyr iden ĥaddüñ hevāsında begüm dil murĥını
 Fāĥişe ĥonmuş şanur serv-i semen-sā üstine

Taĥta-i sīnem let-ā-let kıldı tīg-i miĥnetüñ
 Çekdi cedvel güyiyā bir seng-i ĥāra üstine

Āteş-i ruĥsārına yansa dil-i zārum ne ĥam
 Cān atar pervāneler şem'-i şeb-ārā üstine

Şevĥ ile tanzīr idüp mīr-i Emīni Rāciĥā
 Şan'at-ı eş'arı kıl icrā vü icrā üstine

⁶ “Vaşlıdan men' eyleme Bādīyi” şeklinde de söylemiştir.

129 Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Benüm 'işyân ile rüyı müsevved yâ Resül-ullâh
Meded yâ fahr-i 'âlem yâ Muḥammed yâ Resül-ullâh

Gice ma'nâda seyrân-gâh olan gündüz ḥayâlümde
Senün dîdâr-ı pāküñdür mücerred yâ Resül-ullâh

Meded senden kerem senden ki rû-yı levḥ-i maḥfûzda
Durur icmâl-i 'işyânum muḳayyed yâ Resül-ullâh

Libâsı cürmden 'üryân idüp rûz-ı cezâ cismüm
Şefâ'at ḥil'atüñ giydür mücedded yâ Resül-ullâh

Bu Râciḥ-müznibe taḥt-ı livâü'l-ḥamdi me'vâ kıı
Meded yâ fahr-i 'âlem yâ Muḥammed yâ Resül-ullâh

130 Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Göñül 'aşḳuñla şarsa yâ Muḥammed yâ Resül-ullâh
Meded yâ fahr-i 'âlem yâ Muḥammed yâ Resül-ullâh

Varıldıḳ da şırâṭ-ı müstaḳîme rûz-ı maḥşerde
Şefi'üñ eyle hem-dem yâ Muḥammed yâ Resül-ullâh

Saña fermân-ı vâlâ-yı şefâ'at ḥazret-i Ḥaḳḳdan
Müsellemdür müselleme yâ Muḥammed yâ Resül-ullâh

Ten-i za'fım ḳoma yevmü'l-cezâ ayaklar altında
Be-ḥaḳḳ-ı 'arş-ı a'zam yâ Muḥammed yâ Resül-ullâh

'Atâ-sâza şefi'-i kâ'inâta Râciḥe lütf it
Budur zikri dem-â-dem yâ Muḥammed yâ Resül-ullâh

131 Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün

‘Aşqdan aḥz-ı sebḳ itmemiş ecdādı bile
Bilemez zāhid o esrārı kim evlādı bile

Yandı şem‘-i ruḥına şevḳ ile pervāne-i dil
Viridi cānın dönerek çıkmadı feryādı bile

Kūh-kenlikde şehā tīşe-i āh-ı ‘āşık
Düşürür vādi-i endīşeye Ferhādı bile

Ḥesti eyler iken mānī-i ṭab‘um taşvīr
Ḥāl-i ḥayretde ḳodı nazra-i Behzādı bile

Ni‘met-i vaşlını şunmaḳ bize de ‘āşıḳa yār
Va‘d ile şād idemez ḥatır-ı nā-şādı bile

Şundu aḥbāb eline bir ḡazel-i bī-maḥlaş
Bir nazīre didi pey-rev olarak Bādī bile

Āb-ı lūṭf ile çerāḡ olalı ol şem‘-i ruḥuñ
Āsitānında ayak topraḡıdur Bādī bile

132 Mefā‘îlün Mefā‘îlün Mefā‘îlün Mefā‘îlün

Dil azār itme ḥalaş saña Ḥaḳḳdan dād lāzımsa
Sen olma ictināb it ‘āleme cellād lāzımsa

Senüñ bīmār çeşmüñ ḥün efşānuñ-olan cāna
Temās-ı nişter-i ḡamzeñ yeter feşād lāzımsa

Ḳılur çeşmüm dem-ā-dem naḳd-i eşkin pāyüñe ṯṣār
Ayırsun kīse kīse cinsini naḳḳād lāzımsa

Çün olmaz māderī pistānda etfāl-i bī-giryē
Göñül ḳıl pūse-i dil-dār için feryād lāzımsa

Lisānuñla şeker-ez besle Bādī bīkr-i mazmūnı
Saña şīrīn edālu ma‘nevī evlād lāzımsa

Gözinde nem dilinde nār-ı ḡam serde hevā ten ḥāḳ
Ḳuluñ Bādīyi gör ḥamiyyet-i ezdād lāzımsa

133 Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Haṭṭ-ı dilber gelince ḥadd-i âle inceden ince
Görindi rāh-ı nev-şehr vişâle inceden ince

Gice meclisde zülfinden açıldı bahs-i cānānuñ
Girişdüñ ṭül müddet ol maḳâle inceden ince

Görinen ḥaṭṭ degildür şafḥa-i rû-yı dilārāda
Felek Nūr-āyetin yāzmuş cemāle inceden ince

Beli yārüñ miyān-ı mü denilir fikri yañlışdur
Görinmez ortada yer yok su'ale inceden ince

Görenler rīsmān-ı kākülünde didiler göñlüm
Tıfl-ı cān-bāzdur binmiş ḥabāle inceden ince

Hezār ṭab'-ı Bādī gül-ruḥı şevḳ ile şubḥ u şām
Kılur gülşenüñe kūyında nāle inceden ince

'İneb kim tākdendür mey 'inebden tāk kimdendür
Niçün tedḳīḳ olunmaz bu sülāle inceden ince

134 Fe'îlātün Fe'îlātün Fe'îlātün Fe'îlün

Çekdi zülf-i siyehüñ perde ser-ā-pā yüzine
Güiyā döndi yüzüñ Ka'be-i 'ulyā yüzine

Yek kalem kaşlarınıñ şüret-i naḳşuñ göricek
'Āşık-ı evvel şanma māh-ı şeb-ārā yüzine

Lāle yandı ruḥına ḥaste gözinden nergis
Mübtelā ḳaddine servī gül-i ḥamrā yüzine

Seni bu ḥüsn-i zarāfet ile görseydi eger
Yūsufuñ zerrece baḳmazdı Zelīḥā yüzine

Görse Rāciḥ gibi cānā niceler 'āşık olur
Yā ḥırām eylemene yā kaşına yā yüzine

135 Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün

Girsem ol gönce-femûñ koynına şebnemcesine
Korķarum h̄ake çalar cismümi çigdemcesine

Tārik-i habībūñ engel
Āteş-i hicrine yansun ço cehennemcesine

Vaşf-ı ruḥsārı rengīn dise de 'āşık-ı zār
Baḥs-i zülfi tağıdur zülfini perçemcesine

Hānemi ḥalvet idüp da'vet iderdüm her şeb
O perī dā'ireme gelse ger ādemcesine

Vaşf-ı la'l-i leb-i rengīn-i nigār eyler iken
Cāmı elden koma Rāciḥ yūri var Cemcesine

Teng-i vādide at oynatma katı müşkildür
Nice girdün bu çıkılmaz yola serssemcesine

136 Mefā'îlün Mefā'îlün Mefā'îlün Mefā'îlün

Dü çeşmüm ḥasret-i rüyuñla giryān oldu gitdükçe
Feraḥ maḥv oldu dilden gam firāvān oldu gitdükçe
Cemālinden muḳaddem müjde-i vaşl irdi 'uşşāka
Berāt-ı ḥaṭṭ-ı hüsnüñ de şāyān oldu gitdükçe

İderken vaşf-ı ḥālūñ dāne dāne eyledüm taḳrīr
Geline perçeme zihnüm perīşān oldu gitdükçe

Ṭuyup teşrīfinin seyrān-ı bāga ey leb-i gül-nār
Kızardı lehçe-i bintü'l-'ineb kan oldu gitdükçe

Ruḥuñdan mā'il-i zülfüñ olup 'azm eyledi cānā
Dil-i zārum esīr-i kāfiristān oldu gitdükçe

Hilāle döndi yārā māh reşk-i ebruvānından
Hemān bir ismi ḳaldı cismi nihān oldu gitdükçe

Gülistān-ı şafā-yı Nā'ilīde ideli pervāz
Hezār ḥāme-i Rāciḥ de gūyān oldu gitdükçe

137 Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Zenahdâna düşüp gönüm şarıldı zülf-i dildâra
Düşen bahre şarılmaz mı halâş-ı cân için mârâ

Ruğunçün çekdi dil iç kulleden bir âh-ı âteşzâ
... itdi ... yanarda kendini nârâ

Qılup Ortahişârı cünd-i zülfin câ-be-câ teşhîr
Top atdurdı şehâ mehtâb-ı hüsnuñ şıf-ı ağıyârâ

Trabzonda bu gün meydân okur tâ şarqdan garba
Cemâlüñ mihre vü qaşuñ hilâl-i çarh-ı devvâre

Gönül murgın uçurdum âşiyân-ı tenden ey Bâdî
Varup çarpıldı nâ-geh pençe-i şah-bâz-ı tayyârâ

138 Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Yapışdı dil ruhuñ şevki ile zülf-i siyeh-kâra
Ne çâre şarılr üftâde-gân-ı baır olan mârâ

Virürdi dil netice bahş-i zülfe kırık yarup müyü
Şığışmaz lik bu tül-i emel tomar-ı efkâra

O Yūsuf-hüsne silk-i cân ile t̄alib imiş gönüm
Çıkar bir gün 'acūzuñ rişte-i efkârı bāzâra

Meşeldür gerçi derler açık olan ağız aç kalmaz
Velî tuymağda olmaz ni' met-i uzmâ-yı dīdâra

Yüzün bir nice yüzden görmek ister dīde-i Bâdî
Gönül mirâtını kıldı anuñçün böyle şad-pâre

139 Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Uc1 eflâke çıkmış medd-i derd-i âh var dilde
 'Alev-engîz-i pertev âteş-i cân-gâh var dilde

Cüdâ-yı âsitân-ı dilber sa'd ahter oldum ben
 Vişâl ümîdi şimdi gâh yokdur gâh var dilde

Hilâle dönse cismüm cevri-i devre yine baş egmem
 Yeñi toğmış bi-hamdi-lillâh kim bir mâh var dilde

Nola şamşâm-ı âhum şu'lelense berķ-i ra'd-âsâ
 Ki zirâ âteş-i cân-süz seyf-ullâh var dilde

Nola gönîlüm gözi yollarda kalsa rûz u şeb Bādî
 Serâ-yı kalb-i yâre bir mükemmel râh var dilde

140 Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Tükenmez hîç bî-ḥadd gevher lü'lü' dükkānumda
 Neler vardur daḥi gencîne-i ṭab'-ı nihānumda

Gelüp gam-ḥānemi bir gice rüşen itmedüñ ey meh
 Nedür ḥavf itdügin bilmem 'aceb dārü'l-emānumda

Ne dem cânān gelür yanuma bir aḡyār olur peydā
 Ne dem kim gün toḡar başuma ḥāzır sāye yanumda

Müzeyyen oldı dāḡ-ı gam ile pīrāhen-i sīnem
 Gül-i şad-berk açıldı sū-be-sū şan gülsitānumda

Gice dil-ḥānesine gam gelür ammā gün olur kim
 Görinmez yār-ı cân sāyemden özge kimse yanumda

Ḥaddünüñ ḥün-çegānuñ istedi emvāc-ı sīnemden
 Ṭayandı kaldı cânā nevk-i tīrūñ üstüḥānumda

Leb-i la'l-i şekerbāruñ emelden Rāciḥā yārūñ
 Ḥalāvetlik o demden kaldı tā şīrīn zebānumda

141 Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Seherde başlasa efgāna bülbül tazededen taze
Tabaşşur cāmesin şad-çāk ider gül tazededen taze

Baňa el çek dime peymāneden şüfi başum hoşdur
Yürür ayağımızdur bezmde mül tazededen taze

Duħān-āsā-kebūd tırraňı görseydi reşkinden
Yağardı lülesin gülşende sünbül tazededen taze

Gözüm nā-gāh görse nergis-i çeşmüñle müjgānuñ
Açar dāğ-ı dili tır-i teğāfül tazededen taze

Meger fehmi eylemişdür eski gözle bağıdığım Rāciħ
Cemāl-i 'arz itmede katmer kıaranfil tazededen taze

142 Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Nağar itdüm o yay-ı ebruvāna inceden ince
Ĥadeng-i ĥün-çegānı geçdi cāna inceden ince

Yanar şevk şevk ruħuñla baş koşan zülfüñle āy meh-rü
Çıkar dūd-ı kebūdı āsumāna inceden ince

İki biçseydi cānı kāşki ser-tā-be-pā cismüm
Kıalaydı ĥançerüñden bir nişāne inceden ince

Gören vırānedil 'uşşākuñ kıalır mı kııl cānı
Tağınca ol perī ĥançer miyāna inceden ince

Kıadd-i yāri gözüm göñlüm ĥayāle aldı ey Rāciħ
Şanursın mīl düşdi sürmedāna inceden ince

Sākiyā lütf it ayağüñ öpeyüm dād eyle
Yap şu vırān olası göñlümi ābād eyle

143 Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

Qaldı sâğarda gözüm hem-çü habâb-ı bâde
Nola bir kez bu hevâ-yı hevesi şād eyle

Duğter-i ressiz olamam meygededen ayrılamam
Beni ey pîr-i muğân kendine dāmād eyle

Başda sevdâ-yı vişâl dilde mübâlât-ı firâk
Bir qadeh şun iki endūhdan azād eyle

Râcihe mey vir elinden meze şun la'linden
Sâkiyâ lūtf it ayagūñ öpeyüm dād eyle

144 Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

Sedd çeküp tırta-i tarrârı yanağı ucına
Bağlanur rişte-i nezâre şaçığı ucına

Qadd-i dil-dâra şübhe olmasa toğrısı elif
Bâğ-bân dikmez idi servî-i bâğı ucına

Yüzini görmege bed rû-yı 'arūs-ı dehrūñ
Urmadı ehl-i mağab dest-i duvâğı ucu

Ĥ'âb-ı nâzende iken yâr yanup yağılarıñ
Dikilür mum tek 'uşşâkı yatağı ucına

Ehl-i dil qand-i lebūñ vaşfuñ ider tūṭī
Yetdi ey mâh-ı şeker dādı damağı ucına

Derdüm bir bir açardum o ṭabîb-i nâza
Gelse elfâz-ı ḥâkîmâne dudağı ucına

Ĥançerūñden o mehe qılma şikâyet Râciḥ
Böyle da'vâ kesilür düşse bıçağı ucına

145 Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Çü şarduñ turra-i zencirini gerdāna merdāne
Buyur geç ey perī-rū bu dil-i virāne mīrāne

Tolanduqça piyāle elde sākī-i kamer çehre
Şanursın nā'il olmuş bir gül-i reyḥāna meyḥāne

Kılı kırık yardı yardıgumdan giceler evşāf-ı zülfinde
Be-hergün şalınur gīsūlaruñ yārāne mārāne

Daķık eyler idüm bu āsiyāb-ı çarḥda kendüm
Çıkayduñ ḥūşe-i maķsūddan ābdāne meydāne

Bu nazm-ı dil-güşāya kim nazīre dirse ey Rāciḥ
Giyur bir tāc-ı zerrīn başına şāhāne māhāne

146 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

‘Āşık olaldan senüñ gibi cefācu dilbere
Tīg-i hicrūñden diger şad pāre oldu dil-bere

Zülfikār-ı ebruvānuñla ḥarāb itdüñ şehā
Sīne-i ‘uşşākı döndürdüñ ḥişār-ı Ḥaybere

Zülfine düşüp kılar dil Ka‘be-i ḥüsnüñ tavāf
Şaçınuñ muḥtācı vardur bir siyāhī rehber

Cümle gün cem‘ olsa kūyuñ devrine erbāb-ı ‘aşk
Nā'il olur rütbe-i vālā-yı ḥaccü'l-ekbere

Nazm-ı pāküñdür cemāl-i yāre şüret ‘arz iden
Rāciḥā revnaķ viren āyīnesidür berbere

147 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Müşge beñzer saçlarıñ hālün de 'ūd ü 'anbere
Kim gönül virmez eyā sen gibi nāzik dilbere

Cū-yı ümmīde meger cisr-i keremdür kaçlarıñ
Sūreti menķüşdur ey māh çarḥ-ı çenbere

Ḳaddini görüp mü'ezzin ḳāmete bādī olur
Āyet-i ḥüsnün oḳur çıkup ḥatībler minbere

Müjde-i vaşluñ ḥaber virdi gürüh-ı 'āşıḳa
Kimdür īmān itmeyen ḥatṭün gibi peygambere

Vaşf-ı ḥüsn-i pāküñi yazmaḳda 'ācizdür senün
Pür varaḳ eşcār-ı ḥāme olsa deryā maḥbere

Reşk-i ḥāl-i āl-i ruhsāruñ kı lup ey meh-i cebīn
Māh-ı çarḥuñ ḳaldı ol demden derünında bere

Muşaf-ı ḥüsnün temāşasında ey şāhib-cemāl
Aldı Rāciḥ şübhesiz Nūr āyetini ezbere

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

148 Lezzeti yoḳ lebinün sükker ile ḥelvāda
Rengi yoḳdur ruḥuñuñ cām-ı mey-i ḥamrāda

Çeşmün ey muḡbeçe bir ḳanlı ḥarāmīdür kim
Dest-i sīnemde gezer āh başı tobrāda

Der-kenār ideli ḥatṭāt-ı felek ḥatṭ-ı ruḥuñ
Mebḥaş-ı mü-yı miyānuñ tolanur ortada

Āyinde silsile-i ṭurraña el bende eyle
Dil ise gerçi nizā' itdügimiz arada

Rāciḥā rāh-ı diyār-ı 'ademi ṭut evvel
Āḥiret ḳaydını çekmekden ise dünyāda

149 Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Vebâlüm kâkülüñ tek alma gel gerdâne merdâne
Saña cā-yı şafâdur bu dil-i vîrâne mîrâne

Anı gencîne-i kalbüme tılsım ittiḥâz itdüm
Şalınsun deste-i kâküllerüñ yârâne mārâne

Alurdum nice ün tā ḥün-ı ğamda kendi kendümden
Geleydüñ ḥırmen-i ümmîden âbdâne meydâne

Ruḥuñ şevḳine meylüm fehm iden âteş-perest virmiş
Döner mi âteşe yanmaḳ ile pervâne mervâne

Bu ṭanzîrüñ zihî zabṭ itdi Râciḥ kişver-i nazmı
Geçür bir altın üsküf başın şâhâne mâhâne

150 Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Uzar 'ömrüm o serv-i kıadd ü hoş-reftârı gördükçe
Coşar ṭab'um elinde sâġar-ı ser-şârı gördükçe

O mâhı hâle-i âġuşa celb eyler yed-i ümmîd
Yanuñda seb'a-i seyyâre-i seyyârı gördükçe

Nücüm-ı çarḥ-veş göz göz olur ten dâġ-ı ḥasretle
Ṭolanurken gice ol mâh ḥançer-vârı gördükçe

Görinür resm-i vuşlat şâf olur dil-i hem-çü âyîne
Ruḥ-ı pür-şevḳ-i dilberde ḥaṭṭ-ı jengârı gördükçe

Bu mu'tâd-ı ezeldür inḳıyâden pey-rev olmaz mı
Yed-i şervetde Râciḥ nev-zemîn eş'ârı gördükçe

151 Fe'ilātüh Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

Babalandukça raķīb ol meh-i māder-zāda
Vālide çeşmesidür iki gözi mecrāda

Karı bī-karına kimyā gibi gelmiş aġyār
Şu yolından alıyor behresin tenhāda

Keçi bī-kārı ile muşka-i nisbet olmaz
Sār-bān çeşmesidür dil dolaşur ortada

Işınup kaynadı şanum o delüķanluya
Leb-i gül-nārını pūs ideli Kaynarcada

Geç bu vādīde namaz-gāh odasından Rāciħ
Yüri var zevķ-i Çuķurçayırı gör dünyāda

ḤARFÜ'L-YĀ

152 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Dāver-i dārā-yı ḥübān eylemiş mevlāsını
 Nūr-ı mücellā-yı ḥaḳīḳatden idüp peydāsını
 Ḳāni'-i nezzāre-i dīdār-ı pākūñ olmadı
 Hiç felek yummaz gözüñ seyr itmede ḥālā seni

Ārzü eyler gönül mihr-i cemālūñ görmege
 Gördigüm ol deñlü cānā rūzigār-āsā seni

Baña dünyāyı senüñçün virseler ol bī-vefā
 Terk-i dünyā eylerüm terk eylemem illā seni

Söyledi vaşfinda bir rengin ğazel Rāciḥ-gedā
 Allar giymiş görince ey melek-sīmā seni

Yā ne āteşdür dilārā-yı zamānuñ rūları
 Yaḳar 'uşşāḳı söyündurmazsa yüzi şuları

Tir atar yā ḳaşları murğ-ı dili şayd itmege
 Heb geçer dilden ḥadeng-i ğamze-i cādūları

Süz-ı ḥuşşād-ı güneşden ḥıfz için gül-ruḥlarıñ
 Sāye şalmış üstine ğīsū-yı 'anber-būları

Lāle-i şeb-būya nispet 'arız-ı gül-fām-yār
 Renkden renge ḳodı bāğ içre şeftāluları

Ḥaḳḳ-ı rüyı yüz bulınca 'āḳıbet ḳıḳdı yüze
 Ol beyāz saḫaya yazdı ḳara yazuları

Ol mehūñ teşrifi ümmīdiyle bu şeb-tā-be-şubḥ
 Ḥalka-veş Rāciḥ kulağuñ beklesün ḳapularu

153 Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Yine cān-kaşduñ itmiş çeşm-i efsün-kārı besbelli
Boyunca kana girmiş gamze-i hūn-h'ārı besbelli

Bu şeb evşāf-ı kākül ile zihnüm pīç-pīç oldu
'Aceb dağıtdı 'aqlum tırta-i tarrārı besbelli

Ümīd-i nā'il-i kām olmak ile göz kızarmış
'Adūya āl ider hadd nigū-girdārı besbelli

Lebi vaşfuñ idermiş cem' idüp mecmū'a-i gülden
Naşıl rengīn ü şīrīn Rācihūñ eş'ārı besbelli

Kabālar giydirürdi yāre Rācih nev-be-nev ammā
Yüzinden daği kıymetlü dūrür eş'ārı besbelli

154 Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Hilāl-i çarha her kim benzedür ebrū-yı cānānı
Heb ol dīvāne hālūñ vārdur 'aqlında noqşānı

Esüp şavurma lūtf it her seher o şāf kākülde
Tağıtma ey şabā mecmū'a-i 'aql-ı perīşānı

Hafī işler geçer burc-ı bedenden tīr-i ebrūsı
Hişār-ı gönülümü yıkmaq diler tabur-ı müjgānı

Gönül çāh-ı zenaḥdānında kaldı Yūsuf-ı hūsne
Harāmī gözlerinden kırtaram dirken 'azīz cānı

Hayāl-i yār gitmez rüz u şeb kāşāne-i dilden
Perīler meskeni dirsem sezādur kalb-i vīrānı

Meşāmmuñ pür iden 'anber-feşān-ı bū-yı zülfüñle
Hemāre terk ider seyrān-ı sahn-ı sünbülüstānı

Kenār-ı münhic-i gülşen-serā-yı gamda ey Rācih
Uzar 'ömrüm temāşā itsem ol serv-i hīrāmānı

155 Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Dü-çeşmüm giryeden kıana boyansun böyle kıalsun mı
Göñül gam külhanında nâra yansun böyle kıalsun mı

Kadd-i dil-dârı yâd itdükçe servîler gibi dâ'im
Sütün-ı âhum eflâke tayansun böyle kıalsun mı

Göñül vîrânesin ma'mûr iderken ol perî-rüyuñ
Hayâl-i nâzı çeşmümde dolansun böyle kıalsun mı

Bu demde tâc u taht terkiñ kıılursa ol şeh-i hûbân
Serâ-yı göñlümün bâbı kıapansun böyle kıalsun mı

Nüvâzişler iderken ayrılıp kâşâne-i gamda
Göñül ma'sûmı akrânuñ aransun böyle kıalsun mı

Hayâlün hâtırâ geldükçe şad âh eyleyüp 'âşık
Geçen eyyâm-ı dil-şâdı ansun böyle kıalsun mı

Hemâre hâk-pâyüñ vaşf iderken Râcih-i zâruñ
Kırî h'âhiş ile ağzı şulansun böyle kıalsun mı

156 Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlün

Âteş-i derd ü gama yakmağda rûz u şeb beni
Hûblar bu çevre şâyeste görürler heb beni

Fikr-i vaşf-ı zülfi ağıdı kâse-i kıalbe dirîğ
Eyledi endîşe vü âlâm leb-ber-leb beni

Güldüğü demler gülüp ağladığı dem ağlayam
Gird-gârâ hûblarla eyle hem-meşreb beni

Hâlet-i 'aşkı gezer göñlümde şan cûlar gibi
Tâb-ı rû-yı yâri her gördükçe tutar şeb beni

Guşsa ü endüh ile yürür dili Râcih meded
Derd ü gam için mi halk itdün amân yâ-Rabb beni

157 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilatün Fā'ilün

Ey nihāyet öldürür yā-Rabb bu istignā beni
Yāre ya inşāf vir ya eyle nā-peydā beni

Āl ile ma'nāda pūs itdüm ruḥ-ı yāri bu şeb
Vākı'a şād eylemez her gördüğüm rü'yā beni

Kaşlaruñ teşbīh kıldum māha şehr oğlanınuñ
Gösterür parmağla 'ālem hilāl-āsā beni

İltifātı mürde cisme bahş-ı cān itse nola
Eylese bir demde ol 'İsī-nefes ihyā beni

Ṭatlu cānumdan uşandurdu bu telḥ-ı ümmīd āh
Acısun erbāb-ı diller Rācihā ḥayfā beni

158 Meḥ'ülü Mefā'ülü Mefā'ülü Fe'ülün

Mihmānlığa tīr-i ğamuñ ḳalbe gelürdi
Dil ḳarşu varup cānsız ānı şadre geçürdi

Gūş-ı ḳadeḥe bezmde nesi geçdi surāḥi
Rū-yı ğazab ile ḳızarup ağızı köpürdi

Yād-ı leb-i la'lüñle bu gülşen-geh-i ğamda
Ḥūn-ı ciger içdügimi nergis de görürdi

Çek kuḥl-i ğamı gözlerüme sürme didükçe
Gerd-i ḳademüñ bād-ı şabā şürdi götürdi

Sen bilmez iken leylī ile ḳadr-i cününü
Rāciḥ dil-i dīvāne o zincīri sürürdi

**IR KİLİSELİ AMED TEVFİK EFENDİ İLE
MÜTEREKEN SÖYLENİLEN**

159 Mefâ'ılün Mefâ'ılün Mefâ'ılün Mefâ'ılün

udūmuñla şeref-mend eyle cānā bezm-i zindānı (Rāciḥ)
arīk-i intizārında bırakma bunca ḥayrānı (ervet)

Firākuñ ile kan ağlarsa cā'iz ey gül-i ruḥsār (er)
ü nergis gözci duydum rāhına çeşm-i dem-efşānı (Rā)

Dil-i bī-çāre yokdur kırtuluş leylā-yı zülfinden (Rā)
Meger Mecnūn olup tutsak begüm rāh-ı beyābānı (er)

Getürdi zevrak-ı şahbāyı sākī 'ālem-i ābdan (er)
Bu dem derd ehline Nüşirevāndur sāgaruñ kanı (Rā)

Çeker dem hāle-i āgūşa minnet eyleyüp Rāciḥ (Rā)
Nola görsem bu şeb ervet tulu' -ı māh-ı tābānı (er)

BU DAĞI MÜTEREKEN

160 Fā'ılātün Fā'ılātün Fā'ılātün Fā'ılün

Kim tıtuşmaz şevkile gördü de ol meh-peykeri (er)
alkı rüşen-dil kıılır kandil-i rü-yı enveri (Rā)

urra-i tarrārı vechüñ kapamış eyvāh kim (Rā)
abt kıılmış şan Kıızıllemayı kāfir leşkeri (er)

Hiçe şāymaz rind olan dehrüñ gam u ālāmını (er)
illet-i maḥbūbdur 'uşşākuñ āhı ekşerī (Rā)

Günde yüz biñ sīne-i 'uşşākı mecrūḥ eylese (Rā)
ana boyanmaz ne siḥr eyler o şūḥuñ ḥançeri (er)

Şerbet-i vaşlı o şūḥuñ ādeme zehr-āb olur (er)
elḥ ider kand-i leb-i la'li dimāđı sükkeri (Rā)

Bir ayāđ eksik yürürse bezmde sākī-i gam (Rā)
Bādenüñ renc-i ḥumārı arturur derd-i seri (er)

Nazma sūret 'arz ider ervet gönül mirātidür (er)
Rāciḥā ḥüb gösteren āyīnesidür berberi (Rā)

161 Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün

O gülüñ koyunına girmek dilesem jâle gibi
Penbe-i cismüñ açar şevke gelüp lâle gibi

Raḥne-dâr olmayıcağ nây gibi za'f-ı tenüm
Bulmadum güşına te'sîr idecek nâle gibi

Dūd-ı āhum dönerek çıkmada çarḥ-ı felege
Her şerârı görünür şu'le-i cevväle gibi

Kestirürse gözine ol meh-i ḥançer-dârı
Taḫılur yanına bî-çâre gönül pala gibi

Râciḥâ pey-rev-i Şervet olalı pîr olduñ
Lîk ṭab'üñ yine bir güdük nev-sâle gibi

162 Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlün

Kimler alur ḥâṭıra kimler ḥayâl eyler beni
Kim şorar bu yerde cânâ kim su'âl eyler beni

Būs-ı ḥâl-i ḥaddine şarḫar o kâfir kâkülüñ
Küfr oḫıdur heb giriftâr u bâl eyler beni

Dil ocağüñ yaḫdı şevḫ-i ruḫlaruñ ey sîm-ten
Nâr-ı 'aşḫuñ püte-i miḫnetde ḫal eyler beni

Ṭoğrısı ey serv-i ḫadd lüṭfuñ umarken āḫ kim
Sâye tek yerlerde cevruñ pây-mâl eyler beni

Pey-rev olsam şeker-efşân cenâb-ı Şervete
Râciḥâ ṭuṭı gibi şîrîn maḫâl eyler beni

163 Meḥḥülü Fāḥilätü Meḥḥülü Fāḥilün

Eller uzandı mīve-i vaşla eriledi
Bu derd uzun uzadıya saña denilmedi

Hem-çü nesīm-ārā diler kat-be-kat hezār
Sırr-ı dehānuñ ey gül-i ter kimse bilmedi

Bahş-ı hayāt kılmadı şürb-i lebün dile
Kağı şeker ki laḥini gördi ezilmedi

Terk it cefāyı sevdicegüm gelmeden haḥtuñ
Saña berāt ile bu güzellik verilmedi

Rāciḥ şafā ümīdini kaḥ itdi cāndan
Zülfüñ henüz cefādan üzilüp kesilmedi

164 Feḥilätün Feḥilätün Feḥilätün Feḥilün

Ey sipihr-i şerefün maḥlaḥ-ı mihr-i seḥeri
Vey zemīn-i Necefün şaḥḥaḥ-pāş-ı güheri

Görinen ḥāl degül āyine-i ḥüsnuñde
Kaldı aşıklarınunñ merdüm-i çeşm-i nazarı

Sīnede kan mı kodı tīrlerün kanınca
Dem mi var şu yerine içmeye ḥün-ı cigeri

Lebini eyleyemem āb-ı zülāle teşbīh
Şaḥın incinme begüm şuya bıraḥmam şekeri

Ḥāme-i Rāciḥi gör kaşlarınunñ vaşında
Kuvveden fiḥile olur muḥciz şaḥḥüḥl-ḥameri

165 Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Göñül pâ-pūs-ı yâre düşdi zülfüñ oldı meclübı
 Kõmazlar pây-tahta varmağa mecnün-ı meczübı

Dil ü hüsñüñ hesâbın gördi geldi haṭṭ-ı müstâcel
 Mükellef oldığı cevruñ heb icrâ oldı maḥbübı

Belâ-yı bezm-i bînîye uğrar şemm iden 'aşık
 Zükâm âlûdedür bu gülistânüñ verd-i mergübı

Nedür bilmez iken şeh-bâz göñlüm 'âlem-i pîri
 Zevâle yüz tutan bir pîr-i hüsñüñ oldı maḡlübı

Çeküp her germ ü serd-i dehri ey Bādî edîb olduñ
 Ki germüñ merg ü serdüñ şübhesiz ders oldı maḡlübı

166 Mef'ülü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün

Açdı 'arūs mihr-i şafaḡdan duvâḡını
 Çözdi gice karanlıḡınıñ dizi baḡını

Maḥv itdi biñ nazarda mehî bozdı çarḡını
 Açdurmadı nücūma gözinüñ kapaḡını

Girdi raḡîb göñline âl eyleyüp şarâb
 Taşdan şaḡınmaz ol deliḡanlu ayaḡını

Cânâ raḡîbi yâd ider iken çağır beni
 Al kelbi ḡâzır eyle yanuñda çomaḡını

'Âşıḡa ūlâ-yı Bādî saña vuşlatın umar
 Söyletdüñ aña olmışını olacaḡını

167 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

‘Āşıkā esbāb-ı minnet yok ḥabīb olmak gibi
Yāre de ālāt-ı kırbet yok raḳīb olmak gibi

Ey viren nabza muvāfiḳ şerbeti gam çekme kim
Vaşl-ı dildāra vesāḩat yok ṭabīb olmak gibi

Şalb olup zülfüñe dil ey büt şalābet gösterür
Başka bir şüret mi var ehl-i şalīb olmak gibi

Gerçi ğurbetde bulunmaz rü-yı ra‘nā-yı vaṭan
Līk müşkil yok vaṭan içre ğurbet olmak gibi

Bulmadı sırr-ı cemālūñ keşfe bir rengīn ṭarīḳ
Gülşen-i ḥüsnüñde Bādī ‘andelīb olmak gibi

168 Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Virme yüz aġyāra ey mihr ü siyeh-mūlar gibi
‘Āşıkuñ ‘aḳlın perīşān itme ġisūlar gibi

İstiḳāmet şatma bu bāzārda zabṭ it dilūñ
Şoñra ḳurtulmaz yaḳañ elden terāzūlar gibi

Ṭoġrılar tekme ile yābāne atıldı hem-çü-tır
Egriler ser-levḩa-i ḥüsn oldu ebrūlar gibi

Ber-hevā olma kebūter-veş ḳapar şeh-bāz-ı ‘aşḳ
Bes berāber ḩāke pervāz it piristūlar gibi

Āteş olsañ Bādiyā cürmince eylersin eşer
‘Āḳil iseñ yirüñ alçaġın gözet şular gibi

Baş ḳoşup zülf-i nigār ile gönül ṭül ü dirāz
Leyle-i yeldā belāsın çekme şayrūlar gibi

169 Mef'ülü Fā'ılātü Mefā'ılü Fā'ılün

Ḥāk olsa daḡi sev seni sen de sevenleri
Şāh ise Mışra sevme seni sevmeyenleri

Ḥübān-ı dehrüñ ehl-i dile raḡmı yoġ midur
Olmaz mı va'd-i vaşla yanaşsa dehenleri

Sīm-āb-veş ele avuca sıġmaz oldılar
Altundan itmelidür o sīmın bedenleri

‘Uşşāġ şehīd-i ġamze-i cellādüñ olduġın
Her dem şehādet itmede ġanlı kefenleri

Müştäġ-ı ḡüsn ü ānum İlähī mürüvvet it
Dür itme gözlerümden o vech-i ḡüsnleri

Ķoymadı bende ben diye ġāk-i ḡāl ü iġtidā
‘Aġlum taġıtdı yārüñ o püskürme benleri

Bādī cenāb-ı māhiri tanzīrde nazm ider
Silk-i saṡūra hem-ġü lālī süḡanları

LUGAZ

Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

Ol nedür kim çār eṭrāfi şulı bir bostān
Dürlü eşcār ile ezhār eylemiş onda mekān

Anuñ içinde iki kavaḡ ağācı var kim
Birdür ama siḡr ile iki vücūd olmış 'ıyān

Şaçı ḡaṭ' eylemiş başdan ikisini bile
Birbiri üstine yıḡmışdur dururlar bī-kemān

Şimdi kim baḡsa añā iki kavaḡ vāḡi' görür
Bir vücūd olduḡını iḡbāt lāzımdur hemān

Bu lafz sırrını her kim fehmi iderse Rāciḡā
Şırtına giydürmeli bir ḡırḡa-i Hindüstān

MU‘AMMEYĀT**BE-NĀM-I AḤMED**

Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilün

Qırqlaru zıkr-i aḥadda gördigüm ‘arz eyledüm
İsmüm öğrendüm didi ol dilber-i ra‘nā baña

BE-NĀM-I SÜLEYMĀN

Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilün

Bu rüzgārda abdal gider isen ‘ummāna
Ser-i sefīneyi bağla kenār-ı limāna

BE-NĀM-I YŪSUF

Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün

Göñül senden su’āl eyler olursa nām-ı dildārı
Derün-ı Yūsuf vaz‘ it sā’ilüñ sırruñ ‘ıyān eyle

BE-NĀM-I NĀZİM

Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilün

Nazmum içre bir elif-ḳadd dilberi yād eyledüm
Bed'-i dīvān eyleyüp nazmı elifle söyledüm

BE-NĀM-I ḲANBER

Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilün

İsmiñi añladı heb ehl-i ḳubūr
Ḳabri üstünde görüñdi sırr-ı nūr

BE-NĀM-I FU'ĀD

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Lafz-ı fevķ-al-ādeden tenzīl olunca ķālī'a
Söñdi çıķdı kevkeb-i gönüm bu Şeb baķ řālī'a

BE-NĀM-I FU'ĀD

Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün

İki pāre idüp fülādı kesdüm ortasın atdum
Velī gönümce bir ālet yapup dildārı aldatdum

BE-NĀM-I MÜNİR

Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

Bu ğarīb ħālī temāŝā ile oldum meftün
Gerden-i mīre açılmış ayağından altun

BE-NĀM-I NİHĀD

Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

İsmiñi itdüm uŝulıyla su'āl
Ağzını bozdı baña ol gül-i al

**BURUSADA HĀCİ BĀBĀ DERGĀH-I ŒERĪFĪ ŒEYHĪ HĀCİ BAHĀ
EFENDĪ MERHŪMUŒ VEFĀTINA SŒYLENİLŪP ŒEYHĪ SIRRI EFENDĪ
HAŒŒIYLA SENG-Ī MEZĀRINA YAZILAN TĀRĪHDŪR**

MŒstefilŒn MŒstefilŒn MŒstefilŒn MŒstefilŒn

Œeyh-i tarĪk-i NaŒŒibend ya'ni o deryā-yı 'ulŒm
HĀcĪ Bahā'eddĪn Efendi nām ol Œāhib-i 'atā

Bir mŒrŒid-i HĀkĒk 'arif-i bi'llāh zĀt-i pĀk idi
ĪrŒād iĒŒn sa'y-ı cemĪl eylerdi her ŒubĒ u mesā

HĀtifden irdi gŒŒına emr-i celĪl-i irci'Ī
Oldı ol demde inŒiyāden 'āzim-i dār-ı beĒā

UĒdı bedenden bŒlbŒl-i rŒĒı riyāz-ı cennete
Bā hŒr u Ēilmān eyleye HĀkĒk sāye-i ŒŒbāyı cā

Kılsun Œefā'at rŒz-ı maĒŒerde aĒā faĒrŒ'l-enām
'ĪŒyānın itsŒn maĒĒiret zĀt-ı cenāb-ı kibriyā

Ey merĒad-i pĀkin ziyāret eyleyen erbāb-ı dĪn
Bir fĀtiha idŒp kırā'at rŒĒına eyle 'atā

RĒĒlet devrinde geldi bir dervĒŒ tĀrĪĒin didi
'Azm itdi ŒāĒn-ı cennete yā HĀkĒk diyŒp HĀcĪ Bahā

Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ülü Fā'ilün

Dellāke şordum adını hamāmda bu gün
Didi Recebdürür baña Şa'bānsın meger
İsmüñ bozulsā yā nolur idi didüm didi
Cebr itme burc-ı hālvete gel kīr işin becer

Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ülü Fā'ilün

Gördüm miyān-ı hārda tutmuş o gül vaţan
Ūrperdi tende tüylerüm oldu diken diken
Eţfāl-i verde dir bir ayağ üzre biñ meşel
Bülbül gibi olur mı cihānda hezār-fenn

ꞐIT'A

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Hadd-i ālüñ kana ğarğ eyler hicābından güli
Zülfine beñzer bu bāğuñ āsmāni sünbüli
Haţ-ı hüsnuñ yüz bulup yüz virmedi 'aşıklara
Vechüñe nezzārede çıkdı belānuñ püsküli

DİGER ꞐIT'A

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Çeşm-i mestüñden olup bu dil-i zārum maḥzūz
Tır-i müjgānına cān virmesi cānā melhūz
Lebinüñ sırrına āğāh iden Allāh beni
Kıla mirāt-ı ruḥuñ jeng-i kederden maḥfūz

TEKFŪR TAĒI SANCAĒI DĀĒİLİNDE İGNECİK KAŞABASINA LAŒİFE-GŪNE SÖYLENİLEN ꞐIT'ADUR

Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ülü Fā'ilün

İllerde söylenür ise de nām-ı İgnecik
Silk-i nizāma itmemiş aşlā mürāca'at
Çoğ İgnecikli var ki kulaĒı delinmemiş
Bilmez şorulsā kılca umŪr-ı muşāḥabet

ITA-İ DİGER

Mefl Filt Mefl Filn

Rusr sr giydgi rengn kle sr
Sk civn undıg lalin piyle sr
Rci bu yerde olmaya mı kbkzl vel
Gl sr gnce sr  kranfille lle sr

Mefl Filt Mefl Filn

Bau hevya alma brakma muvzeati
Bir nokta lk minet ider ba maabbeti
Bir ehri yzde grmedn ey meh hillini
Bedr oldu ite yok mı y hemehri gyreti

Mefiln Feiltn Mefiln Feiln

anavbern eli altında rzigr dner
O servinn baı stndeki hev grinr
Haırl ie yanur kltuunda klma riy
Efendi ek ayaın tara bu riy grinr

Mefiln Mefiln Mefiln Mefiln

Ne cevhermi aradum buldum ol elmas-ı mabl
arıdurdum vel ser-t-be-p arz-ı Sitanbul
Grinmez kaa-i aka ddi tfl-ı dil Hkk
Rzdur re-i malm defe derd-i mechli

MUKATTEAT

Mefl Filt Mefl Filn

Ey pdih-ı lem mabb-ı kibriy
Vey rz-ı har-i dd-res-i cmle enbiy
Rz-ı cezda mfi-i ehl-i znbn
Ltfula yarlıga bizi ey hib-i a

Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ülü Fā'ilün

Kūyuñ tolansam āhuña mānend ne kıbāb
 Hāk-i derinde ağlasam ey şāh çün seḫāb
 Ey verd-i pāk varsam eşigüñ ziyārete
 Sürsem hezār şevk ile yüz hem-çü āfītāb

Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ülü Fā'ilün

Hāk-i derüñdür 'āşıkā der-gāh-i mefhāret
 Bahş-ı ğıdā-yı rūḫdur ol cā-yı mes'adet
 Sürdi getürdi bād-ı şabā gerd-i pāyını
 'Ayn-ı 'amāya çekdi nice kuḫl-i mağfıret

Mef'ülü Fā'ilālü Mefā'ülü Fā'ilün

Ey el-ġıyās çarḫ-ı sitemgerden el-ġıyās
 Ateş-feşān mihr-i münevverden el-ġıyās
 Cevr ü cefā-yı qāhra benüm tākātüm mi var
 Memlūk-ı ḫüsn ü ān güzellerden el-ġıyās

Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ülü Fā'ilün

Germ-i ülfetüñle sīne-i hicrāna yāre aç
 Ol dāğ-ı hicre merhem-i vaşluñ yeter 'ilāc
 Serd-i ülfetine eyleyemez dil taḫammül āh
 Yaḫ bende olsa pārelenür sevdigüm zücāc

Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ülü Fā'ilün

La'lüñ şunarsa cāna eger sāğar-ı sabūḫ
 Nüş-ı şarāb-ı nāba begüm tövbe-i naşūḫ
 Gel söyle 'andelībine ey şāḫn-ı beden
 Yek şoḫbetüñdür 'āşık-ı zāra ğıdā-yı rūḫ

Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ilü Fā'ilün

Döner hevā-yı kāmetine nüh kıbāb-ı çarḥ
 Zülfüñ fütāde zıllıdür ebrü şehāb-ı çarḥ
 Vechüñde rüşen oldı senüñ nür-ı kibriyā
 Ānuñ şu'ā' -ı zerresidür āf-tāb-ı çarḥ

Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ilü Fā'ilün

Ey zü'l-'aṭā vey kerem-kān-ı 'adl dād
 Lūṭfuñla eyle bende-i nāçiz-i ber-murād
 Yoçdur nihāyet 'adline vaşfinda olsa ger
 Eşcār ḥāme 'arz varaç baḥrler midād

Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ilü Fā'ilün

Ḥālüñ gıdāsı neş'e-i afyondan leziz
 La'lüñ şafāsı bāde-i gül-gündan leziz
 Meclisde dün gice ne şeker çignedüñ şehā
 Geldi damāga şerbet-i ma'cündan leziz

Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ilü Fā'ilün

Ey şāh-ı pāk-ı tıynet ü maḥbüb-ı gird-gār
 Vey āb-ı lūṭfi cümleye mecrā-yı çeşme-sār
 Rāciḥ-i fütāde gül-ruḥuñuñ 'andelibidür
 Hem-vāre medḥ-i gülşen-i ḥüsnüñ ider hezār

Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ilü Fā'ilün

Bu dār-ı miḥmānda misāfir bulunmuşuz
 Elbetde naql-i āḥire ḥāzır bulunmuşuz
 Āb u türāb ü āteş-i 'aşḫ ü hevā ile
 Terkīb-i bend-i çār-ı 'anāşır bulunmuşuz

Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ülü Fā'ilün

Şerbetin(?) rü-yı yār kılan haṭṭ u hāle bes
 İ'rāblarla noqtası konmuş cemāle bes
 İtmez mi tuysa ṭūṭī-i gūyān-ı 'aşr eger
 Āyīne-i ṭab^ç-ı Rāciḥ şīrīn maḳāle bes

Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ülü Fā'ilün

Ey dü cihāna şehper-i lūtf ile sāye-keş
 Ḥāk-i derinde baş açık üftādedür güneş
 Seyr-i cemālün eyleyen üftādenüñ şehā
 Girmez gözine mihr-i cihān-tāb zerre-veş

Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ülü Fā'ilün

Zātuñdan özge kime olur iş bu hāl 'arz
 Zū-iḥtirām kim ola beyne's-semā vü 'arz
 Şarf itse ṭañ mı varını yolında dīdeler
 Naḳdī olana elbet olurmış Hicāz farz

Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ülü Fā'ilün

Vechüñde gördüm iki saṭır gerçi ḥüsn-i haṭṭ
 Haṭṭāṭ-ı şun^ç yazmamış imlāsını ğalaṭ
 Bāzūlarımı ṭuḳa iderdüm miyānına
 Rāh-ı vişāle olsa eger ḥancerüñ vasaṭ

Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ülü Fā'ilün

Ḳoynına ol gülüñ çü şabā girmedüm dirġ
 Genc-i vişāl-i yāre henüz irmedüm dirġ
 Şaçdum sirişk-i naḳdümi kūyında cān ile
 Yolında cānum ile nemi virmedüm dirġ

Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ülü Fā'ilün

Zātuñdan özge pād-şāh-ı dü-cihān yok
 Bābuñdan özge yüz sürececek āsitān yok
 Señsin şeft^ç-i ehl-i 'aşā tek cezā günü
 Gayri teraḥḥum eyleyecek kāmrān yok

Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ülü Fā'ilün

Tutdı cihānı lem'a-i nūr-ı nübüvvetüñ
 Rüşen-dil itdi cümleyi mihr-i maḥabbetüñ
 Ārām-gāh u melce'-i ehl-i zünübdur
 Rüz-ı cezāda taḥt-ı livā 'adāletüñ

Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ülü Fā'ilün

Ey şu'le-pāş-ı 'ālem vey nūr-ı ḥüb-rū
 Bābına her gün eylemede mihr serfürü
 Tutdı cihānı şu'le-i şem'-i 'adāletüñ
 Turmaz ṭavaf-ı kūyuñ ider göñlüm ārzü

Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ülü Fā'ilün

Ey pād-şāh-ı 'ālem vü peygamber-i İlāh
 İki cihānı eyledi Ḥaḫḫ saña taḥt-gāh
 Dünyāya şaldı sāye şun'-ı nübüvvetüñ
 'Anḳā-yı 'ālem olduğına yoḫdur iştibāh

MÜFREDĀT

Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün

Bu kış güninde ısıtmazsa pā-yı nāçizi
Çorabçı dilberinüñ leblerini mesh iderüm

VE LEHU

Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün

İgildüm öpdüm ayağun o serv endāmuñ
Didi murādına irdüñ hā şimdi git toğru

VE LEHU

Mefā'îlün Mefā'îlün Mefā'îlün Mefā'îlün

‘Aceb mi sīne-i sīmīnine teslīm-i cān itsem
Gözüm manķır gibi āyīne-i berberde kıalmışdur

VE LEHU

Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün

İnceden ince girer vaşf-ı miyāna ‘aşıkān
Kılca incinme şaşın ey serv söz ortayadur

VE LEHU

Fā'îlâtün Fā'îlâtün Fā'îlâtün Fā'îlün

Ṭālī' -i raħm-ı şafaķ olup zuhūr-ı āfitāb
Pertev-endāz-ı cihān olmaz mı nūr-ı āfitāb

VE LEHU

Fā'îlâtün Fā'îlâtün Fā'îlâtün Fā'îlün

Pertev-i mihr-i ruħuñla gün gibi meşhürsın
Āfitābum şübhesiz başdan ayağa nürsın

VE LEHU

Mefāʿilün Mefāʿilün Mefāʿilün Mefāʿilün

Binā-yı ʿaşka iʿrāb-ı haṭṭ-ı cānān ʿalāmetdür
Hayāl-i ʿaks-i elif-kaddi cānda ḥarf-i ʿilletdür

VE LEHU

Mefʿülü Fāʿilātü Mefāʿilü Fāʿilün

Eyā çerāğ-ı ḳalbümi kimler uyandırur
Ruḥsār-ı yār olmasa kibrīt-i aḥmeri

VE LEHU

Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilün

Ḳatre-i lü'lü'-yı meydür ḥüsnünde yer yer jāle var
Yoḥsa ey ḡonca ḥicābından mı böyle terledün

Feʿilātün Feʿilātün Feʿilātün Feʿilün

Al ŧeftalülerüm var didi didüm baḳḳal
Begenürseñ yüri baḳ al didi baḳḳal-zāde

Mefʿülü Mefāʿilü Mefāʿilü Feʿülün

Yā Rabb ne zamān fetḥ ola ebvāb-ı mülāḳat
Yā Rabb ne zamān ḥalḳ ola esbāb-ı mülāḳat

Mefʿülü Fāʿilātü Mefāʿilü Fāʿilün

Bir ŧuḥ İngiliz baña ḡöñlin alam didi
Baḳdum ḡözine ḳaşına al İngiliz didüm

Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilün

Dün yemiş ḳapanına gelmişdi ol elma meniş
ʿAvretinde añladuḳ ḥāli meger almış yemiş

Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün

Ḳāmetinüñ hayālını hāne-i dilde gizlerüm
Sırkat iden mināreyi hāzır ider niyāmını

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Añladum meyhāneden çıkmış bañınca rüyına
Çün devām eyler imiş ol yār şalkım şuyına

Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

Gün geçürmez şoyınur tāze güzeller ser ü pā
Mekteb-i şīve mi germābe-i H'āce Pāşā

Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'ilü Fā'ilün

Ol servi yere yıkmak için kırdı tuzağı
Şalkım sögüt hamāmına atdurdu kavağı

Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

Bağ ne āl ile rakībün göñline girdi şarāb
Ol deliķanlı ayağını şakınmaz taşdan

Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün

Ruḥ-ı rengīnine haṭṭ geldügin hiç istemez göñlüm
Dikenle ihtilāṭ-ı verdi ķangı bāğ-bān ister

Fe'ilātün Mefā'ilün Fe'ilün

Ger gamuñı yimez isem ölürüm
Cān boğazdan gelür meseldür bu

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

Dem-be-dem germābe-i çarḫa girüp çıķmaķda nās
Nice tenler yıķamış bu eski hamām eski taş

Mefāʿilün Mefāʿilün Mefāʿilün Mefāʿilün

Ayırılmazsam yüzüñden gözimi gülşende nergis var
Dil azar olma ey gül kim bağan göze yasağ olmaz

Mefāʿilün Mefāʿilün Mefāʿilün Mefāʿilün

Bağarsa yüzine incinme meclisde habāb-ı cām
Bağan göze yasağ olmaz begüm eski meşeldür bu

Mefʿülü Fāʿilātü Mefāʿilü Fāʿilün

Olmasa seyf-i kaçʿı fahr-i risāletüñ
Elbet acırdı kesdügi parmağ şeriʿatüñ

Feʿilātün Feʿilātün Feʿilātün Feʿilün

Ḥālden ḥāli ḳalup hüsnü Cemālüʾ ddīnüñ
İşidenler didiler nāmını Ḥammālüʾ ddīn

Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilātün Fāʿilün

İsmüñi taḥşış ḳılmış vāzıʿ-ı esmā-i Cemāl
Görmedük ammā cemālüñde senüñ āşār-ı ḥāl
Kim dimişdür ismüñe ey bār-keş āyā Cemāl
Var mı lūtf ile cemālüñde ʿaceb āşār-ı ḥāl

Feʿilātün Feʿilātün Feʿilātün Feʿilün

Aduñ Cemāl dimişler ki yüklüdür maʿnā
Yüzüñde var leke ismüñde görmedük zīrā
Bağmağa āyīne-i ruḥsārına virdi rızā
Ḳalsa nāmı ol mehüñ ʿarz-ı Sitānbulda sezā

Mefāʿilün Mefāʿilün Mefāʿilün Mefāʿilün

Değişmem mihr-i ʿālem-tāb-ı çarḫa Bādiyā bi'llāh
O ednā kim cüz'i ḫāşāk vaṭandandır

Mef'ülü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün

Qand-i nebât-ı la'lüne mür haqq üşdügin
Gördük de dil şeker-geri bozdı 'aķıdeyi

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Çeşmi tādur zülfi yādur qadd elifdür qaşı rā
Ol hümā-yı dil-geşe Tayyār dirlerse sezā

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

Cenāb-ı 'İzzet ü Erşed Meħmed ü Zīver
Kemāl-i şevķ ile yā merħabā birāderler

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

Adını añma baña Neşrī-i bed ger-dāruñ
Başını kesseñ eger şerri qalır murdāruñ

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Ĥazret-i şāri' didi ol refiķ andan tarīķ
Qıl baña yā Rabb dem-i rihletde imānum refiķ

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Ĥāke teşrīfün şehā eflāke virdü ıztırāb
Didiler ehl-i semā "yā leyteni küntü türāb"

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Pīre gördük de nevce kılduğın ey āfitāb
Ĥıbta senden dir felek "yā leyteni küntü türāb"

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

Ĥançerün cānuma geçdi didüm ey yār-ı cefā
Geçmiş olsun didi biñ nāz ile ol kân-ı vefā

Fe'ilatün Fe'ilatün Fe'ilatün Fe'ilün

Mest iken raqşa gelüp düşdi kucağuma nigār
Yār yıķındısına uğratdı beni bezmde yār

**ERZİNCĀNĪ HĀCĪ AĦMED 'İZZET PĀŞĀYA BE-ṬARĪKŪ'L- İLZĀM
SÖYLENİLÜP VİRİLMİŞDÜR**

Fe'ilatün Fe'ilatün Fe'ilün

Bende-i āsitānuñ olduğına
Şāniye rütbesi 'alāmetdür
Mütemāyız de olsa Bādī kuluñ
Āşinā vü gāhi bāb-ı 'izzetdür

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

İtme fażl-ı āb ile faħr eyle taħşīl-i kemāl
Mal ider ammā kemāl itmez pederden intikāl

Fe'ilatün Fe'ilatün Fe'ilün

Hiç yarātmiş mi Ḥafīyyü'l-elṫāf
Ḳonya eşnāfi gibi bī-insāf

Mef'ülü Fā'ilātü Mef'ülü Fā'ilün

Ey bād var saçların öp benden ol mehüñ
'Arz it cefā-yı rişte-i hicrānı mū-be-mū

EDİRNE VĀLĪSĪ ERZİNCĀNĪ HĀCĪ ‘İZZET PĀŞĀYA NAZİREDÜR

Mef’ülü Fā’ilātü Mefā’lü Fā’ilün

Buz bağıladı bu kış taşup enhār sū-be-sū
 Yek-reng oldı ‘arz u semāsı Edirnenüñ
 Baq sırr-ı muğa dest-i felek ferş-i cām idüp
 Eyleyenefezāsı Edirnenüñ

Fā’ilātün Fā’ilātün Fā’ilātün Fā’ilün

Āsiyāb-ı bād-bahtum devrine māni‘ olan
 Rūzigār eksikligidür rūzigār eksikligi
 Açmayan hürşid-i ruhsāruñ şehāb-ı tırradan
 Rūzigār eksikligidür rūzigār eksikligi

**1223 SENE-İ HİCRİYESİNDE EDİRNE’DE İLYĀNUS-İSRA’İLİYYET
 MEKTEBİNDE BĀ-İRĀDE-İ SENİYYE
 İHDĀŞ U GÜŞĀD OLINAN SERGİNÜN ÇAPUSI BĀLĀLARINA TAHRİR
 OLUNAN EBYĀT-I ...**

Mefā’lün Mefā’lün Mefā’lün Mefā’lün

Vilāyet merkezinde açdı bu bāzār-ı ‘irfānı
 Bir aqdes lūtfidur ‘Abdülhamīd Hān-ı cihāndāruñ
 Buyur gel kıl temāşā ‘ibret al kesb-i hüner eyle
 Getir bu meşhere teşhīr olınsun varsa aşāruñ

SONUÇ

Çalışmamızın esasını teşkil eden Ahmed Bādī Dīvānı, hacim itibarıyla büyük denilebilecek divanlar arasında sayılabilir. Bādī, mürettep divanlara uygun her harften gazel yazmış; ancak divan tertibinde bir sıra gözetmemiştir. Bu da zannımızca temize çekmeye zaman bulamadığından olsa gerektir.

Genel itibarıyla divandaki gazellerin yanında tarihlerin çokluğu dikkat çekmektedir. Bu tarihlerin birçoğu Ahmed Bādī'nin yakın dostlarının ölümü üzerine yazılmıştır. Bādī, ayrıca cami, çeşme, köprü gibi binaların inşasına ve tamirine de tarih düşürmüştür.

Bādī, dīvānında Rācih ve Bādī olmak üzere iki ayrı mahlas kullanmıştır. Bādī gazellerini rindane bir edayla söylemiş, tasavvufi unsurlara şiirlerinde çok az yer vermiştir.

Ahmed Bādī gazellerinde kaside ve tarihlerine göre daha sade bir dil kullanmıştır. Ayrıca divandaki atasözü ve deyimlerin fazlalığı Bādī'nin halk dilinden, sosyal yaşantıdan kopuk olmadığına işaret etmektedir.

Bādī, Tanzimat döneminde yaşamasına rağmen çağdaşı olan şairlerden hiç etkilenmemiş, klasik divan şiiri geleneğini aynen devam ettirmiştir.

ORJİNAL METİN

در سعادته شهادت منقوشه مظاہر باشا را ماری کمال بکلیت و عالی تاریخیه
 کوریه در دست کمال بلایه با کرد خود بولکه را بعلی در کجایم تاریخیه خیریه
 ارضی ملی قضای راهلنده بولسی دره قریم سنه واقعه هجریه تاریخیه
 صاحب خیر و هدیه حاجه حسنه اعلمی البتہ بوجامہ سابقہ ایچو بیتمی باشا
 یا سید ایوبی بولسی در کجای اول المیزی بورا نام کریمه ابقا
 اورا زنده بر اولسی قرآن کمال جفاست بولسی بولسی ایچو بیتمی باشا
 قوی اعمازه هجریه حسنه باشا اوز قریم سنه سلیمان ارضی حقا
 اشو حال اوزہ اساسه اولسی بحکمہ باریک ارضی جامع حسنه باشا
 نام ریس حسنه سلیمان بیجاره ارضی بولسی ایچو بیتمی باشا
 هجریه عقیقه ایچو بانیرنه هفت جل علاه هجریه اعطا
 جیفی بار ریدک اتمامه باریک تاریخ
 ایچو جامع کل صدقه بسه وقتی ارا ۱۴۴۴
 برو سوره غازی سلطان او خاتمه جامعہ بکلیت لغیرہ تاریخیه
 یار شاه یار شاه اجدار ابو الفریضه هفت عده خیریه ایچو جامعہ الحید
 کلکلیت الحامیه اول رتبه سن تکلیفم بل نظاره بولسی ایچو بیتمی باشا
 البتہ از حد قبل ایچو بیتمی باشا ابو الفریضه قرآن با طرز جدید
 روح الی هفت او خاتمه خاتمه اول و قبل قرآن عالم سید و جدید
 والی عالی سید باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا
 اولسونی بکلیت اولی کلوسه مؤمنه هفت اعلام ماسه اولی بولسی
 کلدی با اراوم هو یا بولسی ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا
 ایچو بومعده ایچو جامعہ عبدالمجید ۱۴۴۴

هذا ونحو کار و سون والیسی سید منار باشا شهادت منقوشه تاریخیه
 هجریه بیور راهلنده بولسی بشا سوره هجریه حسنه ایچو بیتمی باشا
 شهادت منقوشه جلد سنه کیدی حقیقه حسنه رضوان
 رشید منار باشا کلدی مقام تاریخیه اولی کجایم تاریخیه
 [تاریخیه طریقه استخراجه]
 امانت ۴۹۰
 جلد ۷۸
 ۵۰۷۰
 ۱۰۵۷
 رشید منار باشا ۵۱۶
 ۱۴۰۶
 اولی کجایم تاریخیه ۱۴۴۴
 ۴۸۸
 ۳۳۳
 ۱۴۴۴
 حیدر نظامی خلیف سوری میر لاس عارن او ایچو بیتمی باشا
 باور خیری شادت و اعظم حایبا بغیر احیام باشا ذوالکرم میر لاس
 زو جوس سونک حسنه جامعہ ایچو بیتمی باشا حافظه عده عده ایچو بیتمی باشا
 ارضی ایچو بیتمی باشا اولی کجایم تاریخیه ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا
 عاید همدلوه عقیقه ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا
 ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا
 قرنی لطفه بابت المیده ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا
 خالید روبر باری در دست عده تاریخیه
 ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا
 ادره و سون مکتوبین اولی کجایم تاریخیه ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا
 بشا ارضی که مکتوبین و سون ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا

رجال صنف اهدیه باری بقره دفعه سزای عاطفت رتبه سعادت اول
 کمال و خیره سون عید ایچو بیتمی باشا عتابه حوله ایچو بیتمی باشا
 آلتی رتبه ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا
 خلدن قلبه بخت قبل اهل کیم ضد اکتفه همایه بریده اجابت اول
 وفاتیه بولسی باری رعایه بیتمی باشا تاریخیه
 بشا ارضی در کوریه کفایه بیتمی باشا ۱۴۴۴
 [تاریخیه دیر سنه و زاریه هک المکتبه]
 وجود دره با سوره الحاج بشا بقره ده درینا زاره الحاج محمود است که در ایچو
 ادره سهریه مکتوبین کفایه بولسی ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا
 آلتی ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا
 جمع سینه بولسی ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا
 زیارت المیده بولسی ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا
 دعا کونم رتبه حلق تاریخیه ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا
 بشا بکلیت لطف مولای ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ۱۴۴۴
 [تاریخیه دیر]
 بشا ارضی جتا بقره ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا
 آرزو سقراط سیدی دره با بولسی ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا
 رجال دولت و مکتوبین بولسی ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا
 همایه حسنه رضوان مظاہر اول کجایم تاریخیه ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا
 عزیز روحه بقره ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا
 دعا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا

بشا ارضی بایبغین قبل اصحاب ۱۴۴۴
 ادره و الیسی عطوفت بولسی ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا
 بنده باری تاجیه کفایت تاریخیه
 والی ادره شد بولسی ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ۱۴۴۵
 بشا ارضی بایبغین قبل اصحاب ۱۴۴۴
 ادره و الیسی عطوفت بولسی ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا
 بنده باری تاجیه کفایت تاریخیه
 والی ادره شد بولسی ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ایچو بیتمی باشا ۱۴۴۵

حضرت هوشیار پیش عدلته ذمای عید
 آهفامسور اقباسور الفشت
 قولده ذکوره اوزکر بود عه اعطای عید
 با حضور همه اهالی لوار ادره
 نیزه بشرفه شیم ای وزیر محترم
 حکمت انباشت شیرای غیر روزگار
 و اما نیزه جمله فلان خواجه
 لطفان هرزه سن یا قوتی کینند
 مدحتان مسور سینه تیبیا بر کبر
 در به جانشین لطفان جوانان
 هر زمانه برک بارشاه لطفه سنک
 شسته افغانی و وزیر لطفان لوزلک
 نانی هر معصه اولم جانوسایر خلی
 نفع صای اولم اگر حقیقتی از
 برده و نظم ایریه تبریک خنجر
 بودم عزم منتهی ایلم ادها فک
 بود لطفان کشته عنبر شیم شوه در
 بادق زارکده آینه بیل کرایه عید
 لیله قدره اهل لیلیک بالصفن حشا
 ادره و در وقت داره حله در افغانه نقیضه
 بود کیمت که خال دهه آیه هوا ای
 بو شاده بو برسته بو با در کیمس
 نه خال عه عالم خور ای سا ایلم

بوزیب و زبیر و در لوزیون و سده فیض
 بود چو رات کم اول خالفت مخلوقه جمله
 بد قدرته ای دنیا طالع عالم جدا شایان
 بجهت کینه ملک دنیا زبیر و فر بود
 خضای عالم شریفه نور و سلفه
 عجب نور و زیا نام الفس سجاد
 و با خود را بر افراده را غوغا غزیه
 یا شیفان شاه کز به عید اخص در
 بجا شایسته استقامت ایوب بنامه
 تشکر اهدای کله عید سعده جاوید
 او باند ری صیو لسانی خلیل غفله
 دشمنه ایرو به تزییه زلزلان جامه
 منار کینه جعبه عنبه عنبه لیب زار
 آهوه کوز او یقوره شجایه بار بار
 بلار اولور کیم بود اول سوه بخ عله
 ایلم نخل عدک و عدالت عید نا خیر
 ادره سوره دفتر داره سعده افنده کم
 آنک هر لطفه یان کوه قدره در اول ایلم
 عه لوار الفغانی عدلته فرما
 عبا معدن ایلم کوزیم توتیا قیلیر
 اگر عدک و اول حای اولی پزیره و آنک

یورک ای غنچه حال دل اعلی بود	طیانه خیلید کیمت و اندر یورک
دانتک بوس ایبه البته ایدر لورک	نالی نام اولی سیه دای اهدام یورک
عصه یوق حاله رمال اولی رده حیوان	
ایلم عالم اهرم و ذوالکرم و ایلیم	صدقیه ایل ادا خشن مقبول اول
روز شب سینه تا لار اولی مستغنی ایلیم	خاک کیمه آنک ذره کین کوز اول اول
هر یقلم کیم تیبیه ایله سیه احان	
اصفاسنییه او عالم اهرم و طبع حلیم	زات و اندرزه جا کیمه تا لار قدیم
حالت عمریه مزاد ایدر سینه زهر حکیم	تکیا چرخه بر سوه منوسیه کیم
در عدلته حوز مرزلات بر دانه	
ای عه لار دای غنچه طبع حرم	حوشتم یایه هیوته عید شبنم
دل مجروح اولی لطف اولی اهرم	فریه چرخه صافو وزیر اخضر
کلمه زاننه افزای اولی رده بر دانه	
معدن لاه کرمه محمد عیب	عزل افزوده اولی حوز دقیر کیمت دنیا
لمبایه ایله سایه کیمه نیویای و کرا	نیویایه تا نامنه ایل و ف
ایله مز اولی حیل ستر حورانه	
دل سلف ایدر هم برین رمال کیمه	زده لور اولی زهر راجت کیمه
ایلام نام اولی کیمتیه اح کیمه	داودا خرا کوز لطف فرا و آنک
کسر زینت ایلک اول حیوان	
شاه و ایلون هوشیه کیمه یورده صمد	حوشمه رویه حوش مقهور ایدر صمد
دل بر انویزه نور علی اولی ایدر صمد	ایلی عله صفا حوض معور ایدر صمد
بودر اوراد کیمه صبح و صبح سجان	

۹
 جمله عه و غنچه جگر کیمت
 انیور هم چشم شیت اولی خنجر
 کیمت کیمت کیمت کیمت کیمت
 قانده در حال است عیال خانه خلیه
 بیضاور بخت کیمت اولی اهرم

۱۰
 راجحه لطف اولی اهرم راجت
 بودر اصاف و اولی لطف
 حال معلوم سینه اولی بود اولی
 ایلم کیمت کیمت کیمت کیمت
 کله عه لار دای غنچه کیمت

قالده روضه غنچه خاتر و اولی لطف	اهل بفریه طاسه با صوبه کیمه خایله
سیاست سوز خاتر کیمه اولی لطف	سبه و جاکل بود اهرم خاک کیمه ایلم
سنگ روضه جملات سوز کیمت کیمت	حوضه قولک کیمت کیمت کیمت
اولی لطف افغانه سینه اهدان	الکیمه سوز و سوز کیمت کیمت
خنده روضه ایدر حاضره کیمت کیمت	سخته کیمت کیمت کیمت کیمت
خدا سره فیلسوفیه با اولی لطف	
دعای اولی لطف باره قول صبح و سوا ایلم	
کیمت یقه باره زارک بود سینه	ایلم کیمت کیمت کیمت کیمت
صدا سوز کیمت کیمت کیمت کیمت	
قید دنیا ایدر حوسه اولی لطف کیمت	بیدار اولی سیه ناکه اولی کیمت
اوزخ ایل کیمت کیمت کیمت کیمت	هر کیمت کیمت کیمت کیمت
حیوانه لور کیمت کیمت کیمت	
حرف کیمت کیمت کیمت کیمت	خوبه بر سده عه کیمت کیمت
کیمت کیمت کیمت کیمت کیمت	آهرم ناکه ایدر کیمت کیمت
حالات کیمت کیمت کیمت کیمت	
ایلم کیمت کیمت کیمت کیمت	بیر اهرم عله کیمت کیمت
کیمت کیمت کیمت کیمت کیمت	حیوانه کیمت کیمت کیمت کیمت
کیمت کیمت کیمت کیمت کیمت	
کیمت کیمت کیمت کیمت کیمت	بیر اهرم کیمت کیمت کیمت کیمت
کیمت کیمت کیمت کیمت کیمت	کیمت کیمت کیمت کیمت کیمت
کیمت کیمت کیمت کیمت کیمت	

واریب اوست و کله مرکز کست نه		و توجع خاکه ایشتم علی الضمیر کتوا	
کرمین نظریه حب در دهر دریا دل		حبیه بر سینه سینه خوب ارا	
مدرک کرمینه یا فخر جو و کرم	نصیب الوزمه بخار کرم دل فخر	اهل عجزه فقر کمال و حفسنه	از نه کس سرفزیه خایکینه
بیر بود کله نفع سینه اه باج	برین کوه غرق اچلم دست دعا	وجود یا کتی نکل کرد راه خض	
باز به در سینه رغبه باب		سبب در حیفه ابروی سوزید چه رسا!	
تغایر از نهر اسرار حکمت هنج بافت	عموماً عطر شاکی ابروی نوزده سلف	با صوبه زرق و برق جوی خال سیم روی	زهر نوزده سلف جوی اهل عوفا
از غرض سینه افر کرم سینه یا جمله	کس از نه نکل با پیراه سلف	نفسه سینه بویژه سینه ابروی	النه جاکه خور الزم در سینه بافت
در و خاکه حقیق زینه سوز کرم	ایرینه نکل رود جوی چه سلف	تغایر در و نه سینه افر کرم سینه	نقله باه جز نکل بوم را ز کرم سرف
سفال عطر شوی و زلف هندی خالی	اهل ابروی سینه سینه در و نه سرف	حبار به باون تقسیم افر کرم سینه	سراسر ابروی کرم سینه ابروی
نثار اینه کرم زده اینه سینه سرف	کتور در هفت سینه بر باج سینه	ایه کرم بویژه سینه افر کرم سینه	خبر سینه اینه سینه سینه افر کرم سینه
عده هفت و نیکوی حقیقت عدالت نما	عده سازه با سینه سینه عدالت	فصل در اور در سینه سینه	

کرمین علی اهل سینه خونیام رغبه باب		از نه سینه سینه سینه اول کرم طانی	
کرمینه بر سینه حکمین کرم سینه		غیا و مقدمه خیده الوزمین سینه	
امورت را ما سینه سینه ابروی طبعیه	معدن ابروی حاکم بویژه نا جینه	دعا و اولی کرم سینه سینه سینه	تونا سینه سینه سینه سینه سینه
اگر چه رغبه ابروی سینه سینه	بتر توجیه اینه کله بر سینه سینه	دعا و اینه سینه سینه سینه	خدا یا زنی کله سینه سینه سینه
در سینه سینه ابروی سینه		صوبه افر سینه سینه سینه	
حرسه سینه سینه کرمینه با کرم	اولی کله سینه سینه سینه	بسیل زونه ابروی سینه سینه	آینه کله سینه سینه سینه
عزم بفر اینه کله هواس سینه	عینه سینه سینه سینه سینه	در سینه سینه سینه سینه	صوبه سینه سینه سینه
بر او سینه سینه سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه	مویج ابروی سینه سینه سینه	اینها سینه سینه سینه
تا که بویژه سینه سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه	اینها سینه سینه سینه	مویج ابروی سینه سینه سینه
اولی سینه سینه سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه	اینها سینه سینه سینه	مویج ابروی سینه سینه سینه
خدا اینه سینه سینه سینه	اینها سینه سینه سینه	مویج ابروی سینه سینه سینه	اینها سینه سینه سینه
فصل در سینه سینه ابروی سینه		فصل در سینه سینه ابروی سینه	
فصل در سینه سینه ابروی سینه	فصل در سینه سینه ابروی سینه	فصل در سینه سینه ابروی سینه	فصل در سینه سینه ابروی سینه

دو

حقیق سینه ابروی سینه سینه		اولی سینه سینه سینه سینه	
حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه	حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه
حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه	حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه
حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه	حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه
حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه	حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه
حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه	حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه
حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه	حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه
حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه	حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه
حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه	حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه
حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه	حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه

حقیق سینه ابروی سینه سینه		اولی سینه سینه سینه سینه	
حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه	حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه
حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه	حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه
حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه	حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه
حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه	حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه
حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه	حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه
حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه	حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه
حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه	حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه
حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه	حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه
حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه	حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه
حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه	حقیق سینه ابروی سینه سینه	اولی سینه سینه سینه سینه

جود و صفای دهر در اوله با ستاره تغیر قلم غیره و عا اید ارجح قبول طویل استخوان حباب حده تا معلوی کوفه ارضی کونیه همان بارید جلاست و ادایر و سما فر فریب	آه بینه بیت کوهن دنیا مشفق آه روی کوه شوق دست ارادت ای سوسه زید نصیب ایلم حوالی ای سوسه جیبه نزهت زلفی خوند مرد جسم پاکت زلف کورف
ناتمام بلای	
جمده حلیه اللج جسد استا افکار با حقه فرقی خردک جسد مطه نور حیث و لیکین کوز اجری بڑا بارام رفیق المیت با اولی ز شفت لور پاکت و کل ارضی خونی سوسه زید تبع اسولطه شکتی نصیب آیت یکم اظهار هیول المیکت الفس کوز دیر سوسه جود بر اولو سباب فرزی جسد علم اولی شفا بر سوسه ت و کل حره جیبی حکمت معانی تند دست اولی خردا لاله حوسه آب ز جسد سوزای اجز بوجای ز عیب	علا هر سه ای اینه اکل و شرم نیجا روزه شوره سور سوسه ماه صوم بر اکتا عید آه بینه شفت عید زید نصیب ایلم مجلس اولی طوطی زلفی خونی حباب بره از جسد استو جیبه نصیب سوسه کوه
غله اعدایا تخمین کوه عسکر	
با سوسه عقلم کین کوه شرم دست اولی نوز جسد زده اولی فقط زلف اولی قیه جیبی دل راه شرم بارک اولی صل اولی استو کوه سوسه دست اولی	اولی اکتا با سوسه جیبه شفت افک سوسه جود اولی بر سوسه کوه عسکر رضون جیبی کوه روزه یونزه نیجا ریاستی اولی عا لاله جیبی حوسه جیب مبارک با اولی جیبی عسکر مطه طاق سوسه جیبه اید اید اید اید اید اید و عا لاله جیبی کوه روزه یونزه نیجا طوطی جیبی کوه روزه یونزه نیجا طوطی جیبی کوه روزه یونزه نیجا
عید دست با ای اکتا شفت اولی	
اولی اکتا شفت اولی اید اید اید اید طوطی جیبی کوه روزه یونزه نیجا	اولی اکتا شفت اولی اید اید اید اید طوطی جیبی کوه روزه یونزه نیجا

علا هر سه ای اینه اکل و شرم نیجا روزه شوره سور سوسه ماه صوم بر اکتا عید آه بینه شفت عید زید نصیب ایلم مجلس اولی طوطی زلفی خونی حباب بره از جسد استو جیبه نصیب سوسه کوه	اولی اکتا با سوسه جیبه شفت افک سوسه جود اولی بر سوسه کوه عسکر رضون جیبی کوه روزه یونزه نیجا ریاستی اولی عا لاله جیبی حوسه جیب مبارک با اولی جیبی عسکر مطه طاق سوسه جیبه اید اید اید اید اید اید و عا لاله جیبی کوه روزه یونزه نیجا طوطی جیبی کوه روزه یونزه نیجا طوطی جیبی کوه روزه یونزه نیجا
غله اعدایا تخمین کوه عسکر	
با سوسه عقلم کین کوه شرم دست اولی نوز جسد زده اولی فقط زلف اولی قیه جیبی دل راه شرم بارک اولی صل اولی استو کوه سوسه دست اولی	اولی اکتا با سوسه جیبه شفت افک سوسه جود اولی بر سوسه کوه عسکر رضون جیبی کوه روزه یونزه نیجا ریاستی اولی عا لاله جیبی حوسه جیب مبارک با اولی جیبی عسکر مطه طاق سوسه جیبه اید اید اید اید اید اید و عا لاله جیبی کوه روزه یونزه نیجا طوطی جیبی کوه روزه یونزه نیجا طوطی جیبی کوه روزه یونزه نیجا
عید دست با ای اکتا شفت اولی	
اولی اکتا شفت اولی اید اید اید اید طوطی جیبی کوه روزه یونزه نیجا	اولی اکتا شفت اولی اید اید اید اید طوطی جیبی کوه روزه یونزه نیجا

۹۰

طوطی سوز اولی اید اید اید اید هره زید نصیب بر سوسه جود و جسد فرقی اید اید اید اید اید اید اید	تبعیت قرا شفت اولی و جسد به اینه اکتا اولی اید اید اید اید خاکه زید نصیب اولی اید اید اید اید
قوت جود سوسه جیبی کوه روزه یونزه نیجا	
کوی در کوه نور اید اید اید اید کله جیبی اید اید اید اید اید اید کله کله اید اید اید اید اید اید اید خردک کوه روزه یونزه نیجا اید اید	اولی اکتا با سوسه جیبه شفت افک سوسه جود اولی بر سوسه کوه عسکر رضون جیبی کوه روزه یونزه نیجا ریاستی اولی عا لاله جیبی حوسه جیب مبارک با اولی جیبی عسکر مطه طاق سوسه جیبه اید اید اید اید اید اید و عا لاله جیبی کوه روزه یونزه نیجا طوطی جیبی کوه روزه یونزه نیجا طوطی جیبی کوه روزه یونزه نیجا
عید دست با ای اکتا شفت اولی	
اولی اکتا شفت اولی اید اید اید اید طوطی جیبی کوه روزه یونزه نیجا	اولی اکتا شفت اولی اید اید اید اید طوطی جیبی کوه روزه یونزه نیجا

طوطی سوز اولی اید اید اید اید هره زید نصیب بر سوسه جود و جسد فرقی اید اید اید اید اید اید اید	تبعیت قرا شفت اولی و جسد به اینه اکتا اولی اید اید اید اید خاکه زید نصیب اولی اید اید اید اید
قوت جود سوسه جیبی کوه روزه یونزه نیجا	
کوی در کوه نور اید اید اید اید کله جیبی اید اید اید اید کله کله اید اید اید اید اید اید اید خردک کوه روزه یونزه نیجا اید اید	اولی اکتا با سوسه جیبه شفت افک سوسه جود اولی بر سوسه کوه عسکر رضون جیبی کوه روزه یونزه نیجا ریاستی اولی عا لاله جیبی حوسه جیب مبارک با اولی جیبی عسکر مطه طاق سوسه جیبه اید اید اید اید اید اید و عا لاله جیبی کوه روزه یونزه نیجا طوطی جیبی کوه روزه یونزه نیجا طوطی جیبی کوه روزه یونزه نیجا
عید دست با ای اکتا شفت اولی	
اولی اکتا شفت اولی اید اید اید اید طوطی جیبی کوه روزه یونزه نیجا	اولی اکتا شفت اولی اید اید اید اید طوطی جیبی کوه روزه یونزه نیجا

۹۱

نور و من و روز و در بر براهند
 شونه آلود دنیا جهانگه سز
 جوهه سکره ای مرفقا
 ابره لاله اهر ا باد صبا
 ای شاه زاده اسمتلفی باشا مروج توفیه ، دار سوهی زلیخا بی بی من سیرت بی بی
 فلت و دستور دی بزی ریایه کبر انجام زهر لایمن آبی هوا اید سر سام
 دم بپزای هانوسه خرنه بر ارمی سور تقلم غا دلده ز اعدرا احطام
 بیلور که توفیه ره اطمنا کتاره خنجه کام
 نه سیرگشته ایدر دل نه میل باغ سلام
 شتاره دیزده جانور یا کلخی لیل زولام ریاضی صاجوره در کوزله زربا و غبده
 خضاره زره جویونه جفر و آینه امانه ترغات بیلور بر زره صوته حمار
 درونی جور فلت دم می و کرا خنجه انگوبه اهل هدا دوته بر با کتیر
 بوستور زاده هیچ کلر کلر کجه ستر هزار باغ رضی زری آرزو ایتر
 اگر ایلور ابر خنجه هره خنجه نابور جیسور عرصه جهالی ایشته هره مفعور
 مشامی هره ریعت خان و کرا ایلسور تقاریر کتاره در وقتنی سفور
 توفیه با تکه بو سکنده جگه امانت کجلفق خرقوبوره ایلوی دور ترخان
 قوای شامس اعلی الیوب کیده ستر اوجره خنجه آتونه کاکر کت نه جهیت
 ایضا ایضا ایضا

کیم کجوبه سونه اینه سی سانه نغیر کلوبه بویه مجب و ایمی اولجا ایدر کیم
 نه وار بو بولده ره تقسیمه و اخرینه جدر دسبه بو یلینی سنده مخلفن خیر
 بیلور توفیه ره اطمنا کتاره خنجه کام
 نه سیرگشته ایدر دل نه میل باغ سلام

ایضا تواریخ
 تاریخ و سوره برای موعود ازین قوای موعود
 بحر اسیه یا جریبید باک حیا کورک
 نقاب به حسن خنجه کت رازها با خنجه
 کتا جویه سیرجه ابر ایگه علم
 بود ایدر زلفن جویه اکتوبه یا خنجه ل
 یاز ایا نه بوغ رضای اینه کورک
 ستر اکتوبه کورک کتا کتا موعود موعود
 دل خنجه ساری ایدر یا جریبید ایدر
 او موعود ازین قوای موعود تا نام
 اعلی الخدیقم معارف فرمای در بار
 پنج سیرتیه یو دهره به غلبه خنجه کورک
 بر امدوی ایلویه بر نه سزده کورک طایف
 اولطفات کورک یا جهانگه کل اصغر طایف
 خنجه در غلبه خنجه خنجه خنجه خنجه
 وفا اسمائت کسیر فکده کجیا کورک
 خنجه موعود عده قله توفیه کورک
 اهدیه دستات نیا زایه هره کتاره کورک

معراف طریقه عربیه بر طبق نرسکه
 عجب ز غوغه کویه صونیه ایدر ابروا
 ایلوی کتیر که در زره و شود با کت کجول
 معینه اوزنوار و بر همه کار مفعور
 ایلی تاریخ نظیر ایدر ایدر دورته ستر کورک
 کلویه ایدر لافزده ساکونه تاریخ ریاضیه
 طهره آیه وجود علم بر با کورک
 اکتوبه بوی لطیفه ها ایدر خنجه کورک
 بوالهمن امن رسته جیایه یا کورک
 بوستور بی و فاره جرف ایدر با کورک
 حضوریه مجتهدان یاره کت کورک
 شکر سیر علییه دهره بحر و فاکورک
 قذوق با ایدر ایلیه دل ملکن رسته
 زهره تاریخ دیکر وان هوریه و فاکورک
 تاریخ هجریه برای اوزنوار ایدر کورک
 حیا کتیر لیکو فضیله علم هفتاد
 تا اسانه قیلویه در باره افزان فلت
 ویرای ایلکته اعدا نینت و فیه و شرف
 نام ایلوی حقیقه اصغر بر ایدر حیا کت
 دیر دیر تا یعنی ما: حیات شسته فلت
 تاریخ برای موعود ازین قوای موعود
 یاک طبع حرفیه توفیه بر اولها هم
 ایلوی سیرتیه بور کورک افزان اعدا فلت
 سحر و جریبید خنجه ایدر ایدر ایدر ایدر
 یا ایدر بیوستا و اولکسن بر بیاضت نیر کیم
 حلقه برای نام نیکو فلت تا با ایدر
 کتیر توفیه بر ایدر ایدر ایدر ایدر
 ۱۸۸۴ ۱۸۸۴ ۱۸۸۴

۱۴۸۱	عقیده کلمه تاریخ تاریخ بارعب صوده لاله ایله زلفیایه المیا صفت
تاریخ وفات	
سوره سیرامو یا جناب میر سما کیم با قیس صوم تا برین فرما کرجه حق کرم اصول جانت ایچمه سانه کورن اولموشه طوبی غایبان ارجیو امرین افضه	جلا خان خانلو ایله طوبی سرتیه و سانه حقیقته یغمان اما اچمه و در حذاف نور ایله یان جمال رب غفران دیو انا الیه راجعوه عیسه ایله جانی
۱۴۷۶	ایسته ضلالت برنام تاریخ سولیم تاریخ بها مکتبه حیدره جوده انتر سیر سگراف
تاریخ وفات برای هود ایله ضلالت	
نور هود عارنه انفا ایچمه کیم انفا دست سانه اجدیه جلم کورن لوسه ایله قیبه نضه ایله کورن لوسه ایله ارجیو امره ایچمه کورن لوسه ایله	برکون تاریخ هودله دی اوسوب یاکوزانه جسم یاکوزانه طوبی ایله ایله ایله ایله اصفه روضه رفا خیره هفت اوجیه انا الیه راجعوه عیسه ایله جانی
۱۴۷۸	کلمه رحلت بطا تاریخ ریم تاریخ ایله بار با طوبی حیدره هفت
تاریخ وفات برای اوزکنا ایله طوبی حیدره	
طوبی نسانت ایله ایله ایله ایله قیبه کورن لوسه ایله ایله ایله قیبه کورن لوسه ایله ایله ایله دست سانه اجدیه ایله ایله ایله	حاکم کیم ایله ایله ایله ایله دست سانه اجدیه ایله ایله ایله آه ایله ایله ایله ایله دست سانه اجدیه ایله ایله ایله

۱۴۷۸	نام تاریخ سولیم تاریخ ایله ایله قیبه حیدره حیدره حیدره حیدره
تاریخ وفات برای صوفیه ایله صوفیه	
در سحر شیخ رجب ایله ایله ایله بیدیه دنیا لاونس بود ایله ایله ایله دانه ایله ایله ایله ایله ایله	مصطفی صوفیه ایله ایله ایله عقیده صوفیه ایله ایله ایله دانه ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
۱۴۵۶	کلمه بره رخ دعا کور ایله تاریخ ایله جنته ایله صوفیه ایله ایله
تاریخ برای والده ایله ایله	
مسل ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله فلک عیله ایله ایله ایله ایله کورن لوسه ایله ایله ایله ایله	نور ایله ایله ایله ایله ایله کلمه ایله ایله ایله ایله ایله مسل ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
۱۴۷۰	کلمه تاریخ بزرده قیامت کورن لوسه ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
تاریخ وفات	
خانقاه جراف یونیه حیدره ایله ایله دست سانه اجدیه ایله ایله ایله ایله	ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
۱۴۸۱	ایله ایله ایله ایله ایله ایله فقدان مرصده لاله تاریخ ایله ایله

تاریخ وفات	
شیخ ریضا ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله صالحه ایله ایله ایله ایله ایله قیبه ایله ایله ایله ایله ایله	ایله ایله
۱۴۸۱	نقله تاریخ ریم تاریخ ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
تاریخ وفات	
حیدره ایله ایله ایله ایله ایله برکون تاریخ هودله ایله ایله ایله روضه رفا خیره هفت ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله	نور هود عارنه انفا ایچمه کیم انفا دست سانه اجدیه جلم کورن لوسه ایله قیبه نضه ایله کورن لوسه ایله ارجیو امره ایچمه کورن لوسه ایله
۱۴۸۱	حیدره تاریخ ایله ایله ایله ایله رفع ایله ایله ایله ایله ایله ایله
تاریخ وفات	
حیدره ایله	ایله ایله
۱۴۸۱	تاریخ تاریخ سولیم تاریخ ایله ایله حیدره ایله ایله ایله ایله ایله ایله

تاریخ وفات	
هاسان میر ایله	ایله ایله
۱۴۷۹	کلمه تاریخ ایله ایله ایله ایله جنته ایله ایله ایله ایله ایله
تاریخ وفات برای صوفیه ایله صوفیه	
نقیبه ایله ایله ایله ایله ایله وقاسر فای دنیا کیمیه ایله ایله ایله اودوقول روضه رفا خیره هفت ایله طوبی ایله ایله ایله ایله ایله	ایله ایله ایله ایله ایله ایله هد عیله ایله ایله ایله ایله ایله یلور سیر ایله ایله ایله ایله ایله هاسان میر ایله ایله ایله ایله ایله
۱۴۷۸	کلمه تاریخ ایله ایله ایله ایله جنته ایله ایله ایله ایله ایله
تاریخ وفات برای صوفیه ایله صوفیه	
خانقاه ایله	ایله ایله
۱۴۷۹	تاریخ تاریخ سولیم تاریخ ایله ایله تاریخ تاریخ سولیم تاریخ ایله ایله

تاریخ وفات	
یوم پنجشنبه اول جمادی الثانی سنه ۱۰۷۸	کوردی انجمن و فاضلین دنیا است
یا یاری ایامی چونکه خیار خلعت	رحمن رزوه قدر کس بود دور است
قربان کین زیارت قبوله اهل ایام	ادقوسه در همه ریخته بود آن است
ارجمتین کویه کوی جاف	اولی رام امرالیه سنه سوخت
کوسه بجهر اید نخله تاریخ	۱۰۷۸
منزلک عده اید حوججی علی اغالت	
تاریخ وفات	
ظفر ختم اورده و با بوه جوات	صفت اغالت اید دهنر آن اربک
نزل خرم ایدیه طبعه مرمر عری	اولیکه تیدیل ماص صبح فزائل سوی
یکدل تریه کنگنه خایه و ف	جوارک غار خلکانک اید بخر انگلیک
لفظ ایله خایه ال ایدیه نخله و	آه کیم سوز خسر ایله بانه جگرک
حقیقه ایدیه و تاریخ و فانی	۱۰۷۷
ظفر ختم ایله جناب ایدیه	
تاریخ وفات	
انجمن کویه کویه عیال حیف	نزل دنیا ایلیویه خلیه بقایه عزم راه
ناله ایلیویه ناله ایدیه ایدیه	غنیه اغالتها برک خزانه خوزه آه
قربان کین زیارت قبوله اهل ایام	قیامه باره دعا و فاضلین
کوسه بجهر ایدیه نخله و	ایلیویه کیم سوز خسر ایله بانه جگرک
کوسه بجهر ایدیه نخله و	۱۰۷۹
قیل خلیه کویه کویه عیال حیف	

تاریخ برای الفتی با بیست و نه ادره نخله بود	
سخت ه معطره جفته عبد العزیز فاکیم	اوره نخلین خلیه منبه اولم کرم فرما
حلا کلمه همی بوم بر راه جودت	وجود ذات یا کلت جقموه اکرا ریدود
خرب انبیه ایدیه خلعت بویا به اهل	بجراحت اکتبه اب انخلت ایدیه اصیا
فصه است دوه بونو فیه ایوانه و جوم	ایله ایوانه سوز و فانی ادره حکم ایدیه
خفا منک کلمه بر ایدیه تاریخ ای	۱۰۷۸
مضرب و کلت عیال مقام ایدیه همفا عده	
تاریخ برای بیست و نه ادره نخله بود	
فلک بره سزده جان ایدیه ناکر کیم	سوره و جویان استیکه فاکت خوزه جانی
کیمین ادره عیال سلاطینه ایدیه سنه نکت	سیر برع خوزه نخل جوم عیال نخله نکت
فزه و فو کت و نکت ایوانه بر نور	
بیرتا به فلک برده کیم بر دینه	ایوانه نخله ایدیه ایدیه
تبیع ذات یا کلت کیم بر دینه	اولاده نخله ایدیه ایدیه
تاریخ حقیقه کیم و فانی	۱۰۷۷
اولاده جانی نخله ایدیه ایدیه	
انک ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه	کیم ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه
اوره ایدیه کیم و فانی	۱۰۷۸
قیامه جوم بر ایدیه ایدیه ایدیه	ایله ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه
سیر سزده ایلیویه جوم و فانی	هزاره ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه
فصوصه ایدیه ایدیه ایدیه	۱۰۷۹
ایلیویه ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه	

وجود کیم سوز سوره ایلیویه کیم	
قاکه ایدیه ایدیه ایدیه	یا فوید تاریخ ایدیه ایدیه
هائیم جفته نکت سزده غنیه فاضل	زهر بود لطف فقه بودیه ایدیه کلاه
میتیر حقیقه اسماء نخله با فرما	کلیه بویه ایدیه ایدیه ایدیه
همه ایدیه جوم کیم ایدیه	
اوره خلقک نخله ایدیه ایدیه	اولی ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه
نوازی ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه	موسس طبع و سوز سوره ایدیه
فصوصه نخله ایدیه ایدیه	
ایلیویه نخله ایدیه ایدیه ایدیه	بوجو ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه
جناب حقیقه ایدیه ایدیه ایدیه	اهل ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه
کراسیه ایدیه ایدیه ایدیه	
بوجو ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه	بیلکه جوم کیم ایدیه ایدیه
عیال ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه	باز بجهر ایدیه ایدیه ایدیه
ازنه ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه	
خلعت منک جوم کیم ایدیه ایدیه	کروه اهل ایدیه ایدیه ایدیه
بوجو ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه	بوجو ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه
دکل مدتیله قاکه ایدیه ایدیه	
بوجو ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه	ان ویرانه ایدیه ایدیه ایدیه
سیر سزده ایلیویه جوم و فانی	حقیقه سزده ایدیه ایدیه ایدیه
تیا ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه	۱۰۷۸
اهل ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه	

کتوردی همه و ایدیه بویا ایدیه	
کرتوب رسم طبع و همفا ایدیه	تقاریر ایدیه ایدیه ایدیه
بوجو ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه	سوزده عیال کورسکه سوزده ایدیه
کورسکه بوجو ایدیه ایدیه ایدیه	قیامه نکت و سوزده ایدیه ایدیه
ایلیویه فزه و فانی	اهل حقیقه ایدیه ایدیه
عزیز ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه	سزده ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه
همه ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه	مهر ایلیویه سزده ایدیه ایدیه
حیاب ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه	
نخله ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه	دوام حقیقه ایدیه ایدیه
فرضه ایلیویه روز و شب و ایلیویه	سیر ایلیویه ایدیه ایدیه ایدیه
اول ویرانه ایدیه ایدیه ایدیه	
نخله ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه	کوره ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه
فصوصه ایدیه ایدیه ایدیه ایدیه	باز بجهر ایدیه ایدیه ایدیه
سخت ه جوم کیم ایدیه ایدیه	
تاریخ حقیقه ایدیه ایدیه	
تاریخ کیم ایدیه ایدیه ایدیه	۱۰۷۷
عبد العزیز ایدیه ایدیه ایدیه	
تاریخ حقیقه ایدیه ایدیه	
ایلیویه ایدیه ایدیه ایدیه	۱۰۷۸
حقیقه ایدیه ایدیه ایدیه	

تاریخ وفات شیخ امیر
 واصل قره‌ال در واقف اسرار است هارم راه سعادت به جناب شیخ امیر
 رسد تا من ایله یوزان و ملاه هم سعادت ده روزنه ایساک خدیو کوی حقیقه
 جود هاتمه اسرار جمن ایله یوزان اولمه اسرار و ذی‌ال‌العالمیه
 یا بقا هکله ایلیو به محمود با خاوه قیده نقل بزم طبیب العاشیه
 حقیقه برغان ایله تاریخ کبر تاریخ ریه
 واصل سر علم ایله به بعد شیخ امیر

تاریخ وفات
 زوجه یا زینب شیخ مصطفی اندیکم یعنی باجم فاطمه خانم او زوجه آشیانه
 یوزان اولدین سوریه فاضل عالمات یوزوره دی ملکت عقبا و حق ناکرانه
 ایرده هاتمه هلمه نده ایچم ریه الماس لیلیک ایله شکر هاله
 کوه بر در و سیه تاریخ ریه جوه هاتمه
 علم دیوانه ایله باجم فاطمه خانم هاله

تاریخ وفات
 شیخ امیر افشار طغر در مصطفی حله دیاره اله ملکت بقای طوخته
 ایرده هاتمه هاله ام خط باجم اولمه اولمه ریه و طبع اسرار و ال
 نوجوان ایله یه دیان میلان ایله کته سیزه جمالی هکله یا اشتباه
 کوه بر خزینه تاریخ فرق تاریخ دل
 نقل عقبا حله در و سیه مصطفی ایوان واه

تاریخ وفات
 خاشع امیر به مصطفی شیخ حیف و هار افغان ایله نیکو فیلده آه

سیدک و فاضل ایلیه راضا و عالمات محو و جود ایله یه حله بقای عفره
 هاتمه ایرده کوشنه ناکرانه ایچم اولدی هاله ایساک ایله نقاد و فاضل اله
 عقبا نقلت کوه سیه ایله تاریخ ریه تاریخ
 کوی بهشتی ایلیه زهار افنده جالیله

تاریخ وفات
 خانقده خاندان خاندان و سیه ایله تاریخ واقف ایله انجوزات اسرار و هلمیه
 ایله دیان سقره بر باجم جامل هاله طوخته یوزان اولدی طریقه اسرار و هلمیه
 اولدین ریه حقیقه کبر یا هله ضای حله کوه سیه ایله طاعته
 راجح جوه لر نشر ایله وفات تاریخ
 کته در و سیه اصدا ایوانه قصر جنه

تاریخ وفات
 در و سیه اصدا ایله خاندان اسرار اولدی بیچاره نیک درده مقابله صحت
 رحمت ایله یاز ایله ریه باجم ایله حقیقه نسخه منقح ایله سیه بریم یا در رحمت
 ایچم اولد نیکو حقیقه کوشنه کته نقاد و هاله جوله رب العزت
 دوشه بر خزینه تاریخ قبله تاریخ کبر
 نوم ایله کته راسم سوله زار جنه

تاریخ وفات
 صیه اغا ک اولد راضا الوهاله حله انجم فاضل ال ایله دماق
 صو سیه اغزین بیلم ایله سازه ایچم ریه باجم ایله حقیقه و نیا خانق
 ایچم ایرنه نقاد و ایله سیه رو کدرانه القاسم ایله سیه منقح ریه دلف
 جوه اشک حقیقه ایله کوزده تاریخ باجم خانم دراه ایله حقیقه جاف

تاریخ وفات
 آه اولدین مع محمد افشار عزم ایچم علم ایله اولد بیوان
 حله دیاره اله شوق کلوب اولد بر لادایه کوشنه ده یوزنه عقبا
 روهه فخر او قویله اهد ایلم جمن عفره تمن قبله مولا ی
 قاکه ریه ایله جوه تاریخ ریه
 کته انجم مع قصر برشته آرایه

تاریخ وفات
 زاده مویاعت رولوا اورنه احمد نوحه افشار نفع اولد نوجوان
 یعنی دراه وجود سیه خانق قاکه عفره در و سیه اطباء زاده
 زار حله کوشنه انتقال کوه سیه ایله خال اولد سیزه جال اغلوره حشم آساره
 ناکرانه ایردی قویله حجاب ایچم انقبا زاده اسرار و سیه حله و رده جانه
 خاشع تاریخ حقیقه تاریخ کبر
 بوسیه خازمه حقیقه ایله نظر

تاریخ وفات
 طغی ایله خاشع استیظان کوشنه یعنی بیسهر محمد باک اونارک نوجوان
 کچی یا کته کته یوزنه کوشنه حله سیه حله سیه حله سیه کله کیم با در زاده
 سیه کیم قاره طریقه اولدانه خاشع هالو کوه سیه و سیه اولدانه اسرار
 دوشه بر تاریخ جوه افنده اولد نورس
 ربا خیشو - محمد باک بهشت آشیان

تاریخ وفات
 زاده حقیقه افشار خانقا اولدی دردی مقابله صحت

تاریخ وفات
 یعنی اولدین حله سیه زار خان والیدین یا زنده ناکرانه
 نوزده طغی ایله ایله کوشنه طوخته یوزن دیوانه و هلمیه
 کوه بر تاریخ تاریخ نقده
 رول معنی کته ملکت جنه

تاریخ وفات
 سرفرازه افشاره ایله اغا کیم کوه سیه زده دفا دارنده و نیا نیک
 جسم ناکرانه ایله یوزان ایچم یا سیه سینه خاکر حله عفره
 ایچم حوته لیلیک دیان راسم حله و رده جانه اولدین الوهینه مویاعت
 کوه بر جوه ایله نقده تاریخ
 مکته کوه جنابه اولد ایله آغانق

تاریخ وفات
 مکته حقیقه شاهانه ریه یعنی اولد عارف اولدینکیم
 اولد ناکرانه بر اولدین کوشنه معن حقیقه ایله حله سیه
 دستماق اجله بوجوانه سیه سیه ایچم بر طو جامل
 کوشنه ایردی خطابه ایچم اولد اولد اسرار حقیقه راسم
 کوه بر تاریخ جوه نقده
 باجم زوجه ایله عارف مقام

تاریخ وفات
 زاده ستم اغا عفره افنده خانق ایله ترک فضا انجم کار اولدینکیم
 کوه کیم نازک وجوده خاشع ایله آه اولد خال ملکت بوشنه ایله اسرار
 ریه بر نوزده ناکرانه اولد اسرار ایچم ریه رحمته ایله یا خیشو تالی اولدین مقام

ای ستم اقلیم دل شکر دیا هوسف	
تخمین قول دیگر	
عجب بچار در جهان با شکوه افسس	کون برکت نگاه امیده صالک دعوا کس
ای عزیز سار سرور خردم انجمنه بس	قامتگره ای سوسن قدر زانی تازده رس
ابدانگه در کربان فدای تو هوسس	
خاکبای عدله جویه اولامه جودول	استانگه نگاه ارطاه کوی دلک
تختگاه اولامه سفاکات جاندر بودول	اونجمنه سوزنگه دستدر بیکه نبر رودول
در کماله کس کس صورت مانده جوسس	
جهیز باکت زهر ایله عیلتا	لمعه جسته خانه درانه دلده سسلا
سرخرا جیب هسنا فرجیس دسا	نازنینا بر جیبنا شیوه کارا دلبر
صده وانگه عدای روع عتسه هسلس	
دام زلفه دیه وای محبوسه ده امیرسیر	زانه خالت ایگوره اوله دام اولمشدسیر
قتدر کورم هسولک آس قالدو بیسیر	لبه ریه لذت قدس تانت اولن زلفیر
صفت - حیرت جانا برده از خار و سوس	
زلفه عجب برتس باکی ایلر بلفه	با سده رایج دل جوانه ایلر بلفه
سرب جویب لیل تا باقا بلفه	شوم جی زلفه برده کس با بلفه
بر ایچیده نیز گلدرانه ناز مانده کس	
تخمین قول تریه افه	
زانه موصوعه اولامه زانه کربان جودول	خوسه بر شریف اولت جوانه ربه العزف
سیر خیلک شوقه اسره و صلیق	ای شسته اسم اولد اولم صلیق
لیله معاویه کوردل ساره و صدف	

ای زلفه جوعلم وی جیبه کس با	
انست قته لوا: الحکام ایلر انجما	
رشته اولده جیبه یا کشته انوار حفا	
انست به درک عدالت بر عزت ابا	
برلکه جیبی استانک کس با به حفا	
بجرانله مدار انجما حفا بر ورده	بیلوه بر او صافن با زما غر اولن سغه
بیلک خلوه امیده زانه ربه الفلوه	عاضل کفزاره بزم بر ای جویب صده
کوسیده ارم وارک وصفه شیوه بر باجهت	
سویله طرحه قلبین قدس الحافظ سرت	نور ایمانه سز سزانه رده انورک
وصفه کوسه استرنگی زلفه درم کس کس	بجودیته شیوه سز زانه برده کوزک
وارا کله اهد امیده لعل لنده لطف	
وصفه قیل باجه لطفه ایله ضلک عتفه	جدیال سرور ال عیانت عتفه
اوه ایکن واسلامه جز الوطه لطفه	با سوله اسه شاه کربوله عتفه
ایلم کورم سغشده بر جیگر زلف	
نوی افه رهزه دانه ساره اولامه لطفه	
زایده اوله دل کاشک اول نوجوانت	
کوسه کس مکن زانه یا تو سنجی لان	
ناله ایچوسته زلفه کشته آه و حفا	
عجب کس جیبه بیلک جویب سبیل ان	
ناله ایچوسته	
بودل نوجوانی با اینیم شرم آت	
ناله ایچوسته جابه وردی اولنک	
ایرا برم تو قیامت خان رحلت	
نام در عدله بوبه وایب ایست	
بفرا برم روز شسته باکی کس در کس	
نام در دونه بر ایله اولی اولد	
اوه عدله جیفه - آهد واهم هر ان	

ناله دره اوله یورک لولک دایله - آت عتسوره اکلنده دله فرا -
ناده سولک ایلم سیم یا عجمه - ایله شریف تک قلبی نور نگاه -
ناره یا قوبه بال و پر عتفه برده اوله
 شوخ **دلبرن** بنده سیریم **دزان**
ناسی سیدو بیغمه اول یکنه شستک دوستی کبری لقمه عاوشه آتک
ناله کوره ندر اینیم اول کس کسک جیب سقا و نیزه کسک فانه بوزنالت
نازده در روز شسته عادن ایلر بوزله
 نازه و نیاز اینت **دلا عتفانک کرم ان**
ناله اولامه دیز جویب آت ایلم نیت کوی ایلدیز جیما ایلم
ناله مایونین طول دراز ایلم هسرت لیل ایله آن محرم بر ایلم
ناله یانزیه با بیه عصبه نیاز ایلم
 حاله صم **ایز اول** بت شیره **زیان**
ناله آلوی کس کس نزه اغیار کیه بیغلی عتفت اسک اکلده ایله
ناب ز راستا بوزی ندر ایلر اغیار کیه سقده لکم لقمه صدف وار ایله
ناب ز سولک ایچیه نشنه بیما - ایله
 باجه ایچوسته **ایچیه** باره یی **سیرم ان**
ناله اولم دیو ایست و صدف جانازتا دله که اندیشه یی سرت ایله کور او تو
ناله امسه ده زده نال رود و صفا حکم عجم عالم بونیز عتبت سقا
ناله عجم اولامه سن سخی ملسه کس زاهلا
 ایلمه لم **صمیمه** قالدی دله **لیم ان**
ناله زاید الکن کس مکن ای بار بیل اولدوکن اولمده ناله یا کس مستحق

ناله برکت ابدطوله جوی - بی اولم ایله انجمنه دل هاسنه منضم
ناله کس یی زکرا بنه یا خسته زنتول
 سیرتک ایله **یوسیه** من خسته **نشن ان**
ناله واقعه جم قیل ای نامزد در دوالم عتفه عجم دسه طرفه صدف
ناله عجم کومه کومه اولده دله است دوله عجم کس کس خلل دله سلا یله
ناله شنی ای ودرکه جیفه کس با عتفه صدر
 کشته نصیر اولده **پر ویر با حفا م ان**
ناله وصل اولامه امیده ایلم مستحق کویکین دونه ایله بودل نامستحق
ناله ایچوسته اولم جوارنه آت منصفه بکوشنده یا صدف لوب روز شسته منصفه
ناله ایله اول دلبرک کویب بکدر بودل
 دو کس روز **شسته** سیم و یا قه **دم ان**
ناله کس ایلمس اولم جوارنه صدف جیفه خاتم کس شسته و سانه صدف
ناله رسنه ایچوسته کس لانه صدف نام بول کسیم آچم دهانه صدف
ناله دره ویرد دس سز زانه صدف
 غزایه و سه **با بیه** ایله **ساید زین ان**
ناله خسته کویبه ددر لهما مومنی سانه صدف ایلم افسیمونی
ناله زده ایلم کویک آه دیکو کس نیله بر سزده به طالع واردونی
ناله زخم ایلم بودل من و کس
 بر صحن لیل **ایچیه** ایلم عجم **پیان**
ناله سز لانه یا ایله کس کس کس حکم شاره ایله کس کس کس
ناله یی با ایلمه جانن قس با بیه بولم دیک بیلر **بوتی** دیکه ایله

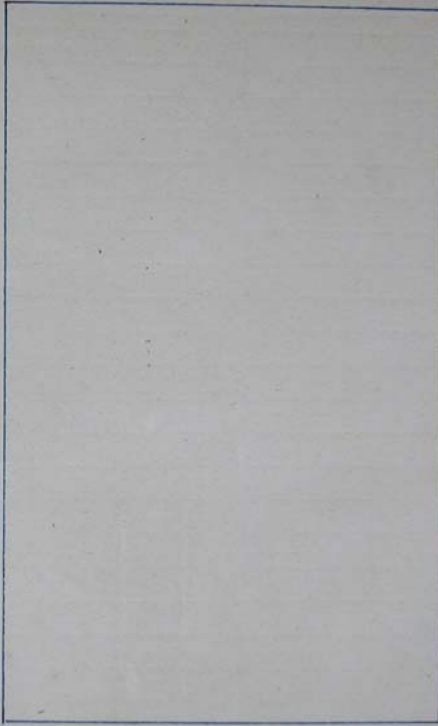
خانقاه در میان باکالت اوست آرزو این که هر چه مالک کور مک یا که دنیا یا سگور در آن بیوفنا	هیچ فلک بود که کورل سیرتو هارک کور دیکر اوله کلو جا نازو فلک اسامی زک دنیا ایلم زک ایلم اسامی
سویله دهنه بر نیکه خال بر کجا آلدر کیمه کورن ای ملک سجا سنی	
یا که آتسه دوسری زمانک دورک تیر آتیا قندک مرغ واجه ایتمک سوزد کشته حصفه ای کور خورک سور استور نیته عاصه کلهم یار خنده روی بوزن بوجو عفت حقیقه یوزد	یا فرغ ای سو یوزد زک یوزد جوارک هک کورده خندک غوغ جوارک سایه هلمه ایتمه کسوی عین بوزک زکیده زک خود یغ ایچون تھا لورک اوله یا هده صفی یازوی خرا یا زورک
اول اولت کسین امیده بر نیته نام جیم خلفه دسه بر کور غل کلمه قاپون	
تیر جا نقصات ایچو جیم افسون فلک یوزد او صاف لعل ایله کهنه یوزد ایچ ایسینو یالم اوله ای کور فلک ایچ لب و حفت ایچو جیم ایچو جیم	بو یوزد یازو کور یوزد کور کور عجب دهنه عظم طرفه لراک بسی عده اول ایچو کور کور کور بسی نعل نیکه دسه بر کور ایچو جیم
چهار کیمه بر دی یا کور بوزنه دهنه کور کور کور کور	
کمال چو هر کیمه کور اوجیه و در لطف ایچو جیم خندک کور کور کور کور	هک اول کور کور کور کور کله غوغ ایچو جیم کور کور خندک کور کور کور کور

کوک جاده کور کور کور خیال یا کور کور کور ست ملک بر ایچو عفت بوی زلفک	فلک کور کور کور کور بر بر مکته بر کور کور هده زک ایچو جیم کور کور
کنا دهنه کور کور کور افزار عجم کور کور کور	
هر چه کیمه کور کور قد دلاری با کور کور کور کوک کور کور کور کور بوده نام دهنه زک کور کور نوازش ایچو کور کور کور خیال کور کور کور کور	کوک کور کور کور کور سور کور کور کور کور سور کور کور کور کور کوک کور کور کور کور کوک کور کور کور کور
هده خانکیمه کور کور کور کور کور کور	
آتسه درد و غوغ یا کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور	هده کور کور کور کور ایچو کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
خنده کور کور کور درد و غوغ کور کور کور	
ای کور کور کور کور کور کور کور کور	یا کور کور کور کور کور کور کور کور کور

کورت کور کور کور انفعا کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور	کور کور کور کور ایلم کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور	کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور	کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور	کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور	کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور	کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور	کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور	کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور	کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور	کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور	کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور	کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور	کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور	کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور	کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

بروسره هجری با درگاه شریفی شیخی هاجری برافزید و جویانم و خاتم
 سوادین شیخ سید افضله طبله سنت مرادیه با بنویس تا یکصد
 شیخ طوبی نقیستند یعنی اوربا و علم هجری لا اله الا الله نام اول صاحب عطا
 بر سرش هجری عارف با تا زان با ای ای استاد ایچو سیم ایچو سیم و سا
 هافندم ایچو کو شتم ایچو سیم اولدی ادره انصار عالم دار بقا
 اوهری بدنه بیل روغن رایحه چشم باهور و کمانه ایچو سیم طویان جا
 فیلسوفها هجری در کوشه اقامت کوی عصیانده شوره نفقت زان هجری کیرا
 ایچو سیم که ریاسته ایچو سیم ریحه باقی ایچو سیم در کوشه روغن ایچو سیم
 رحلت روضه طوبی بر در دیسه تاریکیده
 علم ایچو سیم هجری با جویانم ۱۴۴۰

قطعه	
هذه الملك فانقوت ابر صبا حله	زلفه بکر بویاغلی اسماء سنبل
خفت صندت بوز بولوب بوز دریده کافه	و جویک زلفه حقیقه جویانم سکن
دیگر قطعه	
چشم منکده ایچو سیم بوز بول بول بول	تیر زلفه کمانه هجری و برسن هجری سیم
لبات سیم امانه ایچو سیم	خبر زلفه حقیقه کمانه کمانه کمانه
تکلمه صحن شیخی داغنده اکتی جلد قلم سیم ایچو سیم سیم	
ایچو سیم سیم ایچو سیم اکتی جلد	سلط زلفه زلفه سیم اصلا و اجته
جوانه اکتی جلدی وار کوشه زلفه سیم	باز زلفه سیم ایچو سیم
قطعه دیگر	
رضای سرف کیدی نیکه کاکر سرف	سای جوانه هجری سیم ایچو سیم
زلفه بویچر اولدی من جفک و ک	کوسرف و غفور سرف و زلفه سرف
با شک هوا به عالمه برافتم تو اصف	برافتم لیل صفت ایچو سیم
بیشتری بوزده کور کور ایچو سیم	بدر الملك استه بوقی با هجری سیم
صورت الی الشده روکار روز	
هجری سیم یا نور کوشه سیم	افضا هجری سیم ایچو سیم
نحوه سیم ایچو سیم ایچو سیم	
کوشه سیم ایچو سیم ایچو سیم	فارسه سیم ایچو سیم ایچو سیم
کوشه سیم ایچو سیم ایچو سیم	رضای سیم ایچو سیم ایچو سیم

دو کوشه سیم ایچو سیم ایچو سیم
 ایچو سیم ایچو سیم ایچو سیم
 کوشه سیم ایچو سیم ایچو سیم
 ایچو سیم ایچو سیم ایچو سیم

۱۴۴۴ سنه هجره سنه ادره ده الياس اسرئيليه كتيبيخ بالاره سنه
 اهلات و سار اريانه سر كني قوس بولونه تحريم ان انا اريانه بولونه
 دولت و لرزه اجري بولونه عرفان برادره لطفه عبد الحفيظ خايمه بولونه
 بولونه قتل قاسم حريمه الك بولونه كتيب بولونه قسبره السنه و اريانه

2302

KAYNAKÇA

- Ağar, M. E. (1989): *Kāmūs-ı Türkî*, İstanbul: Enderun Kitabevi.
- Akkuş, M.(1993): *Nefî Dīvānı*, Ankara: Akçağ Yayınları No: 51.
- Aksoy, Ö. A. (1988): Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü, İstanbul: İnkılâp.
- Akyüz, K.- Süheyl, B. (1990): *Fuzûlî Dīvānı*, Ankara: Akçağ Yayınları No: 51.
- Aydemir, Y. (2000): *Behiştî Dīvānı*, Ankara: Meb Yayınları No: 3298.
- Beyzadeoğlu, S. A. (2003): *Durûb-ı Emsâl-i Osmaniye*, İstanbul: Milli Eğitim Basımevi, 1. Baskı.
- (2004): Edirneli Ahmed Bādî Efendi, *Armağan*, Harvard Üniversitesi Yakın Doğu Dilleri Medeniyetleri Bölümü.
- Bilkan, A. F. (1997): *Nābî Dīvānı I-II*, İstanbul: Milli Eğitim Basımevi, 1. Baskı.
- Devellioğlu, F. (1997): *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügat*, Ankara: Aydın Kitabevi, 14. Baskı.
- Ergin, M. (1980): *Kadı Burhaneddin Dīvānı*, İstanbul: İstanbul Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Yayınları No: 2224.
- Gürgendereli, M. (2002): *Hasan Ziyâî Hayatı – Eserleri- Sanatı ve Divanı (İnceleme-Metin)*, Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi, 1. Baskı.
- İpekten, H. (2004): *Eski Türk Edebiyatı Nazım Şekilleri ve Aruz*, İstanbul: Dergah Yayınları No: 152.
- İsen, M – Kurnaz, C. (1990): *Şeyhî Dīvānı*, Ankara: Akçağ Yayınları No: 51.
- Kanar, M. (1998): *Büyük Farsça Türkçe Sözlük*, İstanbul: Birim Yayıncılık.
- Kürkcüoğlu, K. E. (1994): *Edebiyat Lügatı*, İstanbul: Enderun Kitabevi.
- Onay, A. T. (2004): *Eski Türk Edebiyatında Mazmunlar*, İstanbul: MEB Yayınları, 2. Baskı.
- Özdemir, H. (1996): *Adile Sultan Dīvānı*, Ankara: T.C. Kültür Bakanlığı Milli Kütüphane Basımevi, 1. Baskı
- Pakalın, M. Z. (2004): *Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü I-II-III*, İstanbul: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları, 16. Baskı.
- Pala, İ. (1995): *Ansiklopedik Dīvān Şiiri Sözlüğü*, Ankara: Akçağ Yayınları, 3. Baskı.
- (2002): *Dīvān Edebiyatı*, İstanbul: LM Kitaplığı Yayın No:4.
- Şükün, Z. (1996): *Farsça-Türkçe Lügat I-II-III*, İstanbul: Milli Eğitim Basımevi, 2. Baskı.
- Tarlan, A. N. (1992): *Necati Bey Dīvānı*, Ankara: Akçağ Yayınları No:51.
- Timurtaş, F. K. (1994): *Eski Türkiye Türkçesi*, İstanbul: Enderun Kitabevi.
- Tökel, D. A. (2000): *Dīvān Şiirinde Mitolojik Unsurlar -Şahıslar Mitolojisi-*, Ankara: Akçağ Yayınları, 1. Baskı.
- Yılmaz, M. (1992): *Edebiyatımızda İslāmî Kaynaklı Sözler-Ansiklopedik Sözlük-*, İstanbul: Enderun Kitabevi.
- Zavotçu, G. (2006): *Dīvān Edebiyatı Kişiler Kişilikler Sözlüğü*, Ankara: Aydın Kitabevi, 1. Baskı.